

No

THE NELLURE PROGRESSIVE UNION

నెల్లూరు ప్రగతిశీల సంఘము నెల్లూరు

శ్రీ తిక్కన గంధారియము

జీవీరామశాస్త్రి సంస్కృత గ్రంథాలయము

THE CORONATION LIBRARY

L. V R Ammaiyya

— గారిచే బహూకృతము

L P Hall Nellore

అంకితము

ఎవరి పరిపూర్ణ కృపాకటాక్షంబుచే నాకీగ్రంథంబు వ్రాయునంత
 శక్తియు సావితంత్ర్యంబును గలిగెనొ, నాశరీరమునందలి
 చర్మంబుచేఁ బాదరక్షల నిర్మించి జన్మజన్మంబునందును
 గౌదంబులకుఁ దొడిగినను నెవరిఋణంబుదీరి నేని
 ఋణవిముక్త నగుట యసంభవంబో, యెవరు
 నాకు దేవాదిదేవునికంటె నధిక
 తముండఁబడ నదేవుడో
 యట్టి నాప్రియభర్త
 యగు

మ-రా-రా-భండారు మాధవరావుగారి

దివ్యపాదపద్మములకు

నీ గ్రంథంబు సమర్పించి

యంకితం బొన్న మున్నదానను

భండారు-అచ్చమాంబ.

విషయసూచిక

ప్రకాశకుల పేరిక	-
గ్రంథకర్తగారి పేరిక	౫
గ్రంథకర్తగారి చరిత్ర	౮
గ్రంథకర్తగారి ఉపోద్ఘాతము	౧౦
రాణీభవాని	౧౧
అహల్యాబాయి హాళికరు	౧౨
రణగౌరీలక్ష్మీబాయి	౧౩
శిశువరు భేగము	౧౪
మైనాబాయి పోవారీణ్	౧౫
వీరమతి	౧౬
రాణీరామాబాయి	౧౭
కుమార్తెపేమదేవి	౧౮
రాణీదుర్గావతి	౧౯
సాభాగ్యవతి రఖమాబాయి కేసోకర్	౨౦
కర్మదేవి	౨౧
మైసూరు మహారాణి లక్ష్మమ్మమ్మ	౨౨
తోరూదత్తు	౨౩
తారాబాయి	౨౪
విద్యాసాగరజనని ఛగవతిదేవి	౨౫
అసామాన్య	౨౬

ఛాయా పటములు

భంజారు - అచ్చమాంబ

అహల్య బాయి హోళకరు

రఖమాగాయి కేకోకర్

తోనాపెత్తి

భగవతీ దేవి

ప్రకాశకుల పీఠిక

ఈ గ్రంథపు మూడవ కూర్పును ఆంధ్రలోకి మునకు సమర్పించు భాగ్యము మా కబ్బినందులకు మేమెంతయు సంతసించుచున్నాము. రెండుకూర్పుల ప్రతులు ఒకటికొకటి క్రిందటనే కిర్ప పడుటచేత చదువరులకీ పొత్తిము రకుయే దుస్సభయైయుండినది అట్లగుట మేమొక తఱి ఈ యయ్యై మూర్పులగు శ్రీయుత లక్ష్మణరావు ఎం. ఎ. గారితో ప్రసంగించి వారు దయామయులై ఈ మూడవకూర్పును ముద్రించుకొన మాకనుష్ఠ ఇచ్చిరి వారికి మేమెంతయు కృతజ్ఞులము.

గ్రంథకర్తగారు మూడు భాగములు నిర్ణయమును వ్రాయడలంచి ఐతిహాసిక స్త్రీలచరిత్రమును మొదటిభాగమున వ్రాసి ముగించిరి. రెండవభాగమున వైదిక, సౌరాష్ట్ర, కాన్యకీ, చరిత్రముల వ్రాయనుద్యమించి కొంతవ్రాసినానికై పత్రికాముఖమున వెలువఱచిరి కానితాము పూనిన పనిని సంపూర్ణిచెయుటకు దైవమువారికి నాయువునియ్యఁ జాయె అందుచే వారిరెండవభాగము అసమగ్రముగనున్నది ఈయసమగ్ర భాగమును, తామువ్రాసిన భండారు అచ్చమాం గారి వివితచరిత్రమును మాప్రచురణమున బ్రకటించుకొనుటకు శ్రీమతి పుష్పగుమ్మ లక్ష్మీనరసింహంబగారు యిక్కిలి దయతో సహకరింపి యిచ్చింబియున్నారు వారికి మాహృదయ పూర్వక సమస్కృతులనొనర్చుచున్నాము.

కుడువబోవుచు కూరాకు రుచియదుగానే ? ఈ సప్రసిద్ధగ్రంథమును జదువరుల ముందిడితిని చదివి మీనంద మనుభవించుటవారిపని గ్రంథగుణము మాపిప్పిడి మాటలచే వర్ణించుచుండుట చదువరుల కాలమును వధిపుచ్చుటయగు కాదే.

— ఇందుములను సుపాదించుట మిక్కిలి కష్టతమ
 కాదు మా ప్రధాన పరిశీలన తమతల్లి శ్రీమతి సౌభాగ్య
 వతి స్వమాగాది 3 వర్గారి యాపటము నిష్పించిన
 ప్రధాన వ్యవస్థాపక మహారాజుగారికిని, గ్రంథకర్తరిగారి బ్లా
 క్కును ఇందు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాజ్యములకు శ్రీయుత కాశీనాథుని
 గారి వ్యవస్థాపక మహారాజుగారి వందనముల నందించు
 గాము ఈ రత్నమాల రెండవ సంపుటము ముద్రణమగు
 దుని ప్రధాన గారి సదుద్దేశ్యమును నాధ్యమై నంతవఱకు
 అప్పడలగి వారసమగ్రముగా రచించిన రెండవ భాగమును
 పూర్తిచేసి ముద్రణపఱచుచున్నాము కాన ధాపాభిమా
 నులను ముఖ్యముగా విద్యాభిమానులను చూకు దగినంత
 ప్రోత్సాహ మియ్యఁబరిచి ప్రార్థితులు

మిత్రాక్షరేట, }
 1911 }
 1911 }

ఇట్లు,
 ప్రకాశకులు

ప్రీతి

ప్రపంచమునందలి సులభములకు బరమేశ్వరుడు సదా మేలే కలుగఁ జేయు ననియు, అట్లయిన నొకప్పుడు తఁడు నేయు మేలు మనకు దుఃఖ రూపముగాఁ గానపించుటవలన మన మాదయానిధిని నిష్కరుణఁడని నిందించెద మనియు, నట్లు నిందించుట మిక్కిలి యజ్ఞానమనియు, దత్వము విచారించియెడల ఎగ్గిదు మనకు మేలని తోచుననియు, ముఖ్యము చెప్పెదరు ప్రస్తుతి మీగ్రంథరచనకుఁ గలిగినకారణమువలన నీసంగతియేనిజమని తేలుచున్నది నాకు వైవవశంబుఁ బుత్రపుత్రికాశోకము సంభవించె అందువలన నేను సంతానహీననై గడవ గర్హితుమగు సంతానగుఃసముఖో గంధర్వా నొకఁడు గానహోదరుఁ నొకప్రసంగ మామున విఖ్యాతవైశాకరణకెసరియగు గానోజీభట్టకృష్ణమగు నీక్రింది శ్లోకమును దివెను —

“కబ్బెందుశేఖరిః పుత్రో మంజూషా మమకన్యకా”

‘కబ్బెందుశేఖరి’ మనుగ్రంథము నాపుత్రుఁడన, ‘మంజూషా’ మను గ్రంథము నాపుత్రికయు ని యాశ్లోకమునకు నర్థము నాగోజీభట్టనకును బుత్రపుత్రికా వియోగము సంభవింపఁగా నశ్వరహధారులగు పుత్రపుత్రికలు పోయినన, ద-గ్రంథరూపమైన పుత్రపుత్రికలు శాస్త్రముగా నందురని యావిద్వాంసుఁడు మనస్సమాధానము చేసికొనియెను ఈశ్లోకార్థము వినినప్పటినుండియు గ్రంథరచన చేయవలయుననిన యిచ్చ నాకుఁ గలిగెను నానోజీభట్టు గారికిఁగల విద్యలో లక్ష్యమైనను నాకులేకపోయినను గ్రంథములవలన వారికిఁగలిగిన మనస్సమాధానమే నాకుఁ గలుగవలయునని పిచ్చియిచ్చుఁ గలదానకై యీగ్రంథమును దిన్నతిన్నగా వ్రాయఁదొడఁగితిని అందువలన నాదు ఖము కొంతతగ్గి నాప్రయత్న ములన చ్చరిత్రరత్నమాలా రూపముగాఁ బ్రతిఫలించినది ఇందువలన నేను సంతానహీననుగాక సంతానవతి నై యైతిని కొంత సంతసించు చున్నదాన

అబ్రాహముచరిత్రములయొక్క యీ ప్రథమభాగమున నైతిహాసిక (చరిత్రకాలపు) హిందూసంబంధములయొక్క చరిత్రమును వ్రాయఁబడియున్నవి కాస్తూరు, పంజాబు, రాజపుతానా, గురాత్, బంగాళా, మహారాష్ట్రదేశము, ఆంధ్రదేశము మొదలయిన హిందూదేశాంతర్గతములయిన కలహముల చరిత్రమును శోధించి సాధ్యమైనంతవఱకు హిందూదేశము యొక్క ఆధిభాగములోని పూర్వబోండ్ల సచరిత్రములందు గ్రుచ్చయల్పించిన అయిన నాయజ్ఞా మువలన నేక హిందూసతుల చరిత్రంబులకు రాకయుండువచ్చును అటుల నిందుగాని యేసతీచరిత్రంబైన నున్నయెందునది యెవరైన నాకుఁ దెలిసిన దానిఁ బ్రజ్ఞతాపూర్వకముగా నందుని యీ గ్రంథముయొక్క రెండవకూర్పుంగుఁ జేర్చుకలను

ఈ గ్రంథమును వ్రాయుటలో నాకుఁగల యుద్దేశముల నుపోద్ఘాతములో వివరించుచుగ మరల నిచట చరిత్రాచర్యణము నేయనొల్ల

ఈ గ్రంథమును వ్రాయుటకు హిందీ భాష, మహారాష్ట్రభాషలలోని గ్రంథములే ముఖ్యాధారములని మొదలు నే వ్రాసియుంటిని మహారాష్ట్రభాషయందలి ప్రాతిభిధీలును, నితిహాసములును, చరిత్రగ్రంథములును, అనేక సమీక్షలును, వారసత్వములును కొన్ని యితరప్రాంతములను విగ్రంథరకు మూలాధారము లయ్యెను తమ రీతిమేర నే మొదలగువారి చరిత్రముల హిందీ భాషయందలి 'చారిత్రభగిని' యను మాసపత్రికయును, భనలక్ష్మియందుగవారి చరిత్రములకు 'సతీమండల' మను గల రాత్రిగ్రంథమును భగవతీ చరిత్రము క 'నారీతత్వమాల' యను గంగాగ్రంథమును, రుద్రమదేవి యను కు 'ఏకనిలాస రవ్యంతము' మొదలు తెలుగువ్రాత గ్రంథమును, మొల్ల మొదలుగవారి చరిత్రములకు 'ఆంధ్రపులచరిత్రయు' మరి పుష్పయ్యములలో 'సతీశాత్రబోధిని' 'సామ్రాట్రిక' లును నాకుఁ జాల

ఈ పోద్ఘాతములలో 'నైతిహాసిక కాల మనఁగా వేయిసంవత్సరముండ నేటవఱకు జరిగినకాల మని వ్రాసితిని కాని తదనంతరము గల కాలమునకు మూగునాలుగువందసంవత్సరముల పూర్వపువారగు వౌద్ధల చరిత్రములు సహితము దొరకెను కాని నైతిహాసిక కాలమనఁగా ముయొక్క విశ్వసనీయచరిత్రము మన కన్ని సంవత్సరముల క్రిందటి

సహాయముయొక్క కా నే నాగ్రంథకర్తల కందఱకును ప్రత్యక్షాపూర్వముగా ననేకవందలముల చెరుచున్నాన నాకు నింగ్లీషు రాకపోయినను మహారాష్ట్రభాషలో నింగ్లీషునందలి ఉత్తపాత్రము గ్రంథములు భాషాంతరీకరింపఁజేసెనందువలన వాని సహాయముచే నింగ్లీషులోని యనేకకల్పనల నేను హిందీకిని పూర్వపాఠ్యవృద్ధియందు మహారాష్ట్రముల మహాదక్షులై యున్నారు మల్ల, ప్లెస్సరు, లబకు మొదలయి యింగ్లీషు గ్రంథకారులందును మహారాష్ట్రములతో ననుపడుచున్నారు ఇది యాంధ్రులచే నెంతయు ననకరణీయము ఇట్లు ఇంగ్లీషు నేర్చుకొను పరిశ్రమలేకయే యింగ్లీషు భాషలోని యుత్తమగ్రంథములజ్ఞానము నాకొనం? యీ గ్రంథము వ్రాయుటకు నన్ను సమర్థును జేసినందుకు విశేషముగా మహారాష్ట్రభాషను గొని యాచరించుటయును

ఈ గ్రంథము వ్రాయుటకు నాకుఁ బ్రత్యక్షపరీక్షా సహాయము చేసిన వాలోఁ బ్రథమమున నాచర్యగారినిఁ బేర్కొనవలయును ఏలయన వారు స్త్రీవిద్యాభిమానులై యుండియుంట్లు, నిచరిత్రగ్రంథము వ్రాయుటకు నన్నుఁ బ్రోత్సహించి స్వయంప్రేరేపిత యుండియెడలన, నిగ్రంథమే నిర్మాణమయి యుండక పోవునది నాకు సహాయముచేసి వారిలోఁ రెండవవాఁడు గాతముఁడు కే. లక్ష్మణరావు అని మహారాష్ట్రమున పిల్లవఁచు కొమర్రాజులత్తైరాయ (దుబ్బిపే) ప్రథమమున నన్ని గ్రంథము వ్రాయుటకుఁ బురికొల్పిన యీతఁడే ఈతఁడు చరిత్రములు వ్రాయుపట్టి నాకు నేర్పి యందుకుఁ గావలసిన సాధనములను నేకరించి నా కచ్చి, ఆంగ్లేయ భాషయందును సంస్కృతభాషయందునుగల కొన్ని చరిత్రములను మహారాష్ట్రభాషలో భాషాంతరీకరించి నాకు ననేకతీరుల దొడుపడియెను ఇట్టి ప్రాతిమ అట్టపటిని నాకచ్చినందున కాపరమేశ్వరుని ననేకవిధముల స్తుతియించి వారికరువురకును పూర్ణాయువును, యశమును దయచేయుమని యాదయా నిధిని నెల్లప్పుడుఁ బ్రార్థించుచున్నాన ఇట్లే మన దేశమునందలి స్త్రీలందఱకును వారివారి గతులును, వారివారి సహోదరులును సహాయులగుచుండనచో మనదేశము శీఘ్రకాలములోనే స్త్రీవిద్యాభివృద్ధి గలదియయి మరల గార్తి, మైత్రేయ మొదలయీ బ్రహ్మవాదినులను, అహల్యాబాయి, భవాని మొదలయిన రాజ్యదురంధరులను, మోరికొ, మొల్లలవంటి కవయిత్రులను, జిబా

అబూసచ్చరిత్రతన్నమాలయొక్క యీ ప్రథమభాగమున నైతిహాసిక* (చరిత్రకాలపు) హిందూసంధులయొక్క చరిత్రమును వ్రాయఁబడియున్నది కాశ్మీరు, పంజాబు, రాజపుతానా, గుజరాత్, బంగాళా, మహారాష్ట్రదేశము, ఆంధ్రదేశము మొదలయిన హిందూదేశాంతర్గతములయిన యీ దేశముల చరిత్రమును శోధించి సాధ్యమైనంతవఱకు హిందూదేశము మొక్కప్రతిభాగములోని పూర్వోండ్ల సచ్చరిత్రంబులిందు గ్రుచ్చయల్పించినాన అయినను నాయజ్ఞామువలన నేక హిందూసతుల చరిత్రంబులకు రాకయుండివచ్చును అటుల నిందురాని యేనతీచరితంబైన నున్నయెల నది యెవరైన నాకుఁ దెలిపిన దానిఁ గృతజ్ఞతాపూర్వకముగా నిందుని యీ గ్రంథముయొక్క రెండవకూర్పుంకు జేర్పఁగలను

ఈగ్రంథమును వ్రాయుటలో నాకుఁ ల యుద్దేశముల నుపోద్ఘాతములో వివరించుచుగ వరల నిచట చర్చితార్థము నేయనొల్ల

ఈగ్రంథమును వ్రాయుటకు హిందీ భాష, మహారాష్ట్రభాషలలోని గ్రంథంబులే ముఖ్యాధారములని మొదలునే వ్రాసియుంటిని మహారాష్ట్రభాషయందలి ప్రాతభగినిను, నితిహాసములను, చరిత్రగ్రంథములను అనేక గాసప్తకములను, వారపత్రికలను కొన్ని యితరపుస్తకములను శీఘ్రంధరమున మూలాధారములయ్యెను కుమరీశేషము మొదలగువారి చరిత్రముకు హిందీభాషయందలి 'బారతభగిని' యను మాసపత్రికయును, ధనపత్రిక మొదలగువారి చరిత్రమునకు 'సతీమండల' మను గుజరాతీగ్రంథమును భగవతీయ చరిత్రమునకు 'నారీరత్నమాల' యను బంగాలీగ్రంథమును, రుద్రమదేవి చరిత్రమునకు 'ఏకనీలానందవృత్తాంతము' మొదలు తెలుగువ్రాత గ్రంథములు, మొల్ల మొదలగువారి చరిత్రములకు 'ఆంధ్రపులచరిత్రయు' మరిన్ని విషయములలో 'సతీహితబోధిని' 'సానానాపత్రిక' లను నాకుఁ జాల

* ఉపోద్ఘాతంబులో 'నైతిహాసిక కాల మనఁగా వేయిసంవత్సరములనుండి నేటివఱకు జరిగినకాల' మని వ్రాసితిని కాని తదనంతరము స్తుతకమునకు మూడునాలుగువందలసంవత్సరముల పూర్వపు వారగు బౌద్ధుల చరిత్రములు సహితము దొరకెను కాని నైతిహాసిక కాలమనఁగా ముయొక్క విశ్వసనియచరిత్రము మన కెన్నిసంవత్సరముల క్రిందటి నుండి దొరకునో అప్పటినుండి వచ్చుకాలమని తెలిసికొనవలయును

సహాయములయ్యెను కాని నే గ్రంథకర్తల కందఱకును శ్రుతజ్ఞతాపూర్వకముగా ననేకవందలముల చెరుచున్నాను నాకు నింగ్లీషు రాకపోయినను మహారాష్ట్రభాషలో నింగ్లీషునందలి ఉత్తమాత్మము గ్రంథములు భాషాంతరీకరంపఁబడనందువలన వారి సహాయముచే నింగ్లీషులోని యనేకకల్పనల నేను హిందీకిని స్వపాఠశ్రవణియందు మహారాష్ట్రీయ మహాత్ములై యున్నారు విల్లీ, ప్లెస్సరు లభకు మొదలయిన యింగ్లీషు గ్రంథకారులందఱును మహారాష్ట్రీయస్తులతో నగుపడుచున్నారు ఇది యాంశ్రులచే నెంతయు ననుకరణీయము ఇటు ఇంగ్లీషు నేర్చుకొను పరిమళకయే యింగ్లీషు భాషలోని యుత్తమ గ్రంథములజ్ఞానము నాకొసంగి యీ గ్రంథము వ్రాయుటకు నన్ని సమర్థును జేసినందుకు విశేషముగా మహారాష్ట్రభాషా గొలియినవలయును

ఈ గ్రంథము వ్రాయుటకు నాకు బ్రత్యక్షపరోక్ష సహాయము చేసిన వారిలోఁ బ్రప్రథమమున నాచర్యరంగిరె బెర్క్లీవలయును ఏలయన వారు స్త్రీవిద్యాభిమానులై యుండినియెను, ఎవరిత్రగ్రంథము వ్రాయుటకు నన్ను బ్రోత్సహించి న్నాంబ్రెమెసరె యుండినియెను, గ్రంథమే నిర్మాణమయి యుండక నోవును, దా నాకు సహాయముచేసిగవారిలో రెండవవాడు గాతముఁడగు కే వి ల్లీ ణావు అని మహారాష్ట్రీయన పిలువఁబడు కొమర్రాజులత్తారాయ (ద - ఓ, ఏ ప్రథమము, నన్ని గ్రంథము వ్రాయుటకుఁ బురికొల్పిన యీతఁడే ఈతఁడు చరిత్రములు వ్రాయుపద్ధతి నాకు నేర్పి యందుకుఁ గావలసినసాధనములను నేకరించి నా కచ్చి, అంగ్లేయ భాషయందును సంస్కృతభాషయందునుగల కొన్నిచరిత్రములను మహారాష్ట్రీభాషలో భాషాంతరీకరించి నాకు ననేకతీరులఁ దోడుపడియెను ఇట్టి ప్రాతిమ అట్టపతిని నాకచ్చినందున కాపరమేశ్వరుని ననేకవిధముల స్తుతియించి వారికరువురకునుపూర్ణాయువును, యశమును దయచెయుమని యాదయానిధిని నెల్లప్పుడుఁ బ్రార్థించుచున్నాను ఇట్లే మనదేశమునందలి స్త్రీలందఱకుఁ గరివారి శత్రులను, వారివారిసహోదరులను సహాయులగుచుండినచో మనదేశము శీఘ్రకాలములోనే స్త్రీవిద్యాభివృద్ధి గలదియయి మరల గార్తి, మెత్తేయి మొదలయిన బ్రహ్మవాదినులను, అహల్యాబాయి, భవాని మొదలయిన రాజ్యదురింధరులను, మోరికా, మొలలవంటి కవయిత్రులను, జిజాబాయి, ఖడ్గలక్ష్మణతల్లి భార్యలవంటి శూరమాతలను, బత్తులను, గలదియై

ముపారికిని మార్వకౌలమువలెనే మనదేశము వందనీయము కాఁ
దుకు సందియములేదు

ప్రస్తుతముననుచు రచియింపఁబడిన యీ గ్రంథమును దిరస్కరింక
గా రావుమహాయుజుమహారీషీశలింగము పంతులవారు తమ 'చింతా'
'ప్రతిక'లో ప్రచురించినందుకు వారికి గృత్యైశామార్వకముగా వంద
నీయమిచ్చెద

ఈశీతి ముగించుటకు బూర్వము ప్రస్తుతి మోక్షార్థావర్తింము
సంభరము న్నిదాభివృద్ధికి దగునాథముగ గల్పించుచున్న
మన సంకల్ప నభినందించు యావ్యక్తము ఈవిద్యతో స్త్రీలంద
రకు గలవర్సెరుగు కొంకసారముకి చోటఁగూడ గూఢిమీ పరిషదము
స్త్రీ శాస్త్రభ్యుదయమును సుతించి ముచ్చటించినయెడల 'భిల స్త్రీ'
మీ మనసు గమగలదు కాని యిట్టివిదుషీపరిషద మేర్పడు
క్షణము నెఱుంగు బ్రస్తుతిము లేందున నీ స్త్రీలలో నొకరికొకరి నామ
కరములైన దలసియుండ నగ మ్నెహంముకుఁ గారణంబగునని తలఁచి
చరి నామంబును రచియింపఁగల సంగ్రహవర్ణనమును నిందుఁ గొందు
ఁజెప్పెద —

తనసొంతముగందు — ౧ శ్రీతిహారమునను నామే'బారత
నామే'యమప్రతిక' స్త్రీలలోఁ జూచు కొందఱు బాషలో మాసముగ కొకసారి
పదురెండుచుచున్నా ఈమె నివాసము బూర్వము ఆలహాబాదు
(ప్రకాశ) కయి సుప్రస్తుతి మిమె లాహోరులోనుండును ఈమె తనకు
లొకమలలవాత్రులకు లేకపోయిన సుకుల హిమముగయి యీప్రతికా
రత్నంబు గంధ్రంబులవర్సెరుములనుండ విగువక 'డపుచున్నది

ఎంతోమనందు — ౧ శ్రీమతి సురదాదేవి, ఏ గారు — 'వారతి'
యను మల గాలి మానప్రతికకు గర్తలు ఈమె గర్భపరీక్షలోనందరి నూఱు
పుటలగల యీమానప్రతిక గడుపుతప్పక గ్రహింపచున్నది ఇంతి
పెద్దమానప్రతిక ప్రముఖతప్పక అచ్చువేసి విద్వాంసులందఱుఁ జూచి
'అబ్బబ్బ' 'బళిబళి' యనఁ బ్రచురబఱచుచున్న యీవిద్వాంసురాలిని
నెఱుఁగఁగొనియూడవలసి యున్నది

దాంతి పండు ప్రఖ్యాతయే ఈ మేవిద్విగా గాంచి వద్దిపట్టి లీమెత్
 'పండు' 'సరస్వతి' యను పుస్తకములు ఈ మే సంస్థలకు నొకకా
 గ్రంథము రి యింకొక మహాగ్రంథము 'స్మృతినిధి' - 'సరికా' ప్రవా
 ము' - ఇ గ్రంథముల చిరునామె. ఇందు బ్రథమంధక ప్రహారం
 కల్పనాగ్రంథము, రెండవంధకములో రె కా ములో స్మృతినిధి
 వృద్ధి యుననభా ముగ్రంథములు గల గా ములు.

౨ కొశీబాయి కా య్య: - ఈ మే యెగువదిల పుస్తకం
 పండుబాయి రి ము గావారామియ్యముల గ్రంథముగా ప్రాసాద
 ఈ రిత్తర గొప్పగొప్ప గ్రంథములు వేయి నోళ్ళు గొలుగొడి గున్నాడు
 ఈ మేయే 'రింగ' - 'పంథము' నొక గొప్ప ప్రాసాద ఈ బం
 థము సకలము పండు ఈ మే గొప్పగా రి గ్రంథముల మీ 'చెన్నల
 లాని ముప్పటలు ఈ గ్రంథముల 'విధిజ్ఞానిస్తా' నినుమాన త్రిగో
 ప్రాముచిన్నది

౩ శ్రీవి - ఈ గ్రంథము - ఈ గ్రంథము మహా గ్రంథ
 ములో స్మృతినిధి - 'ఈ గ్రంథము గురించి
 రములగాన పండు - త్రి పై గ్రంథముల నొకే స్త్రీలు
 'చెన్న' - 'పండు' - 'ఈ గ్రంథములు ఈ పండు, రుమాను
 మొలయినవి గురించి ముగ్ధముగా నేర్పించు చున్నాను

౪ శ్రీగంగ - ఈ గ్రంథము - ఈ గ్రంథము వందల వాడ సంవత్సర
 ధర్మరక్షియ్య గావారామియ్యముల వహు వంతుగా విద్విము
 జెప్పెను ఈ గ్రంథము ముప్పై మూర్తిగాను, యువకాడి పంకం
 ధూయిష్ణముగాను (౧౦), మహా గ్రంథముల వల మహాపంకం వి
 త్వములో సమా ముగా పండు

మొదలగ్రంథము - ఈ గ్రంథము పుస్తకం రి పక్షి నృసింహం గాను
 మహాగ్రంథములోని కావ్యండు గురించి ఇక్కావ్యండు
 నందు విశ్వామహులు ఎము గుర్తముగా ర్థం గడిగొన్నది ఈ గ్రంథము
 సుచిలిముగా రింపింక, వారికి వం చెండు గా రిం పుచున్నాను

౫ శ్రీమతి నాట పల్లది సే ముగార్డు - ఈ మే లేడిజేక్రయము
 నాంగ్ల స్త్రీ చరిత్రమును ఎక్కావ్యముగా రిచియించెను ఇయ్యది గ్రామ
 ఈ గ్రంథం దగియున్నది ఈ గ్రంథము త్రి హిందూజీశమునందలి నాల్గవము

లలో కొన్ని గాఢానికాఢాని దీనిని కావ్యము రచించిన
యెడల దీనినిపులకు విశేషప్రియమనని నాయభిప్రాయము

౨ క్లుగ సర్వభక్తి — ఈ మెట్టపరిక్షలోఁజేటి మిగుల విద్యా
వతియని పేరొంది ఈవిగుషి చెన్నపట్టణములోనుండి యింగ్లీషుపత్రికలలో
శతముల మొదలగున హిందూమతముల చరిత్రములు వ్రాయుచుండును
కాని వానిం జరుపుకొని యింగ్లీషుభాషాజ్ఞానము గాకు లేనందున వానిని
ఁజూచి యభిముఖులైనవారు

౩ గురు సమాంబుగాదు — శ్రీకాళహస్తిశ్వర కన్యాశోత్సవము,
గౌరీ శంకర పూజావిధానము, శ్రీరామేశ్వరయాత్రాచరిత్రయను గ్రంథముల
నీమెవ్రాసెను ఈమె గ్రంథములలోని శబ్దసౌష్ఠ్యము, స్వభావోక్తులు, భక్తి,
రసము వర్ణనలు

గ్రంథ రత్నము లగునవతల లింకను ననేకు లీహిందూదేశముల
దచ్చుచచ్చు గుంపములగాని వారియందఱి నామము లిచ్చట నుడవనం
దుకుఁ గాదు మాయజ్ఞా మేకాని వారియప్రసిద్ధికాదు

ఈభాగముందలి స్త్రీలటములు సంపాదించుటకుఁ జాలప్రయత్నము
చేసితిని కాని వారిలో ననేకులటములే వ్రాయఁబడకుండునను, కొందఱి
కొము పటములు వ్రాసి నాచారమే లేనందునను నాయచ్చపూర్తిగా
నెరవేరినదికాదు కాని గాఢదృష్టవశముఁ గొన్నిపటములు మాత్రము దొర
కి వికాసాని గుప్తముతోఁ జదవరుల కిచ్చుటకుఁ గొంత సంతసింపు
చున్నదాన

పరిచయి
మధ్యమశాఖ
౨౭ ౨ - ౧౯౦౧

భంజారు - అచ్చమాంబ.

శ్రీమతి, భండారు

అచ్చమాంబగారి జీవితచరిత్ర

పగలుకిదక్ష నభోమనీ, వాటిశిరోమణి రే నగంబుదా
రీ పడ నంతకుకా వెలుగు ట్లు ర జేయుదుంటెకా యీ
ఒలిమాటు జేంది యి నున్ము సప్తమాన తేజముకా
దా ర లింగురిట్టి వనితాను ల తేలు వైవస్వతిలోకా॥

ఆప్రతీకాపాతివ్రత్యము కాదాతవెగువ్యము, అను మాన్వ-
ప్రతి, అర్హిసానీయస్వభూత్యభిమానము, అహా నీ వచ్చుంత, విద్విద్భా-
ర్యాంబు యు, విరింప సచ్చింత, ఎమాన, తమ, మున్నుగాం ల సు
అంబు లాకటామించి యొకట త యందు వాసముచేయుచుండి హింద
దేశమునకు నాయకగుణు కొజ్జిల్ల యీచువరి సునీ రితిం బగికు
యంబు, అహాద యం బున్నై యొప్పుచున్నది

మహారాజులు, పతివ్రతాతిరికిముం బారనామ లున్నుంబు
లు, పరికద్రవర లు, స్వదేశాభిమానమాననీయు, మొదల లనేక
రిత్తిముల సచ్చరిత్రములు ఎదన నంతువయంబుగా విచించి మిం
యావిగుణముణి చరింబెంతట మానాత్మ్య సంభలంబుగాక పోవు ।

కృష్ణామండలములోని మనగాల సంసా ముకుం గ్రీ ౨ 1880
ప్రాంతములవఱకు దివాన్ గిరిచేసీ ఆర్వేల యోగివంశము ల కొమ్మజ్జ
వేంకటస్వయ్య పంతులుగారు, శ్రీమతి అచ్చమాంబగారి జన్మకు ఈమ
గుండె వేమాధికాగైవ్యర్యములచెనేకా పహోపకార్యరాయ
తమ, గాంభీర్యము, బుద్ధికాశము, మున్ను లు యింతులచే మిగ్గలి న
ర్తిగాంచెన ఆధ్యాత్మిక విషయజ్ఞము, సాధ్వ్యుదాసితయునగు
మాంబయను విజ్ఞానవతి యాయు సమాధర్మచారిణి సూరిధియు వివి

* శ్రీమతి సౌ పులుగుర్తి లక్ష్మీనరసమాంబగారిచే బ్రకటంప
సావిత్రి, పత్రికనుండి స్వీకరింపబడినది

అతడు సమగ్రమున లక్ష్యకానిధువలెఁ గ్రీ శ 1874 సం॥ న నొక కుమారుని, నాపిమ్మున నొక కుమారరత్నమునుదయించిరి ఈయిరువురి లోనై జయె వ యుచ్చురూఁబగారు అచ్చుమాంబగారి జన్మస్థానము మాత్రమును తావలము నునరించి ఆమెల్లెల్లి పుట్టనింటవారప్పడు వాసము చేసిచున్న యాగాగుయ్యెగ్గ ఈనందిగామయను గ్రామమును గ్రామము మండలముగాను ఈమె మాగామహుల నివాసస్థల మాత్రాలూకొలోని క్లంపైయ గ్రామమై పుట్టి నీమె మాతామహుల లప్పడచ్చట జమిందారుల వారియంద పుట్టినదట తట్టించిందను నీమె జనన స్థలమనియయ్యెను

మల్లెపువ్వు పుట్టనతోడనే వాసింగ మొదలుపెట్టినయట్లు మన యచ్చు మాంబగారు కిర బాల్యమునాటనుండియు మిక్కిలిగా తీమాగుణంబు, అనురంభ శక్తి దీనవత్సరమున్న గాఁగల సుగుణ గుణంబులఁ బొడవూపుచుండెను పెద్దవాని చేయుచుండెడ చాతర్యములగు ననేక కార్యములను క్రద్ధగా గ్రహించుచుఁ బాఠశాలముతోఁ బాఠగూడ నట్ల పెద్దపనులఁ జేయుటకీమె చాల్యమందే ప్రయత్నించుచుండెడఁట చెలలతో నాటూడెడు వేళలందుఁగాని యితర సమయములయందుగాని సాధారణముగాఁ దనకెట్టబాధ కల్గినను, దాను లోలోన సహించుచునే యుండెడిదిగాని పెద్దవారితోఁజెప్పి చెలవిడి వాపోవుట యీమె యెఱుంగదు ఇందుకొక చిన్ని దృష్టాంతముఁ జెప్పెదను । ఈమె యైదాటు సంవత్సరముల పిల్లగానుండినప్పుడొక్క నాణ్ణిమెను పెద్దల్లోఁట కుట్టెను అనేకమంది పెద్దవారు సైతిము వృశ్చికస్పర్శ తగిలఁగానే యొర్పుచాలక గుట్టువీడి రోదనముచేయుచుఁ జుట్టుపట్టులవారిని బోగుచేతురకదా అట్టితేలు నొవ్వఁబొడిచినను నాబాలికా శిరోమణి కిమనక యాబాధనంతను లోలోన నొంచుకొనుచు వారు తమంపవచ్చి తెలిసికొనునంతకు నింటలోని పెద్దవారికైనను దెలియనీయకుండెను మఱియు నీమెకుఁ జిన్నతనమున నాటపాటలు మున్నవనికొక దల్లిదండ్రాదు లిచ్చు మండెడి సొమ్ము తనస్వంతమునకుఁ గర్చుపెట్టక సదా దీనులకు బీదలకు నిచ్చుచుండెడిది ఇత్యాది సుగుణపుంజము లీమెతోఁ జిన్న నాటనుండియు వర్ణిల్లుచున్నవి గనుక నే తనజీవితకాలమందీమె యనేక విద్యలయందారిజేరి గర్భశోకాదులకు సహించి దీనజనులను గన్నబిడ్డలట్లు గారవించుట మున్నగు వానియందెంతయు ఘనతను వొందఁగల్గెను !

ఆచార్యుల గారి కార్యక్రమాల యొక్క వివరాలు ఇక్కడ ఉన్నాయి. 1940 సం. 2 వైదియో శుభము చేసింది. వేంకటేశ్వరం పై పది సం. మాంబగారి ముకుందా, గొమాంబగారి యన్నయ్యలు నైజామరాజ్యములో పాల్గొన్నారు. గ్రామంలో కొంతమంది ముస్లిం లెక్కన వతిపూరులోని పాఠశాలలో పాఠ్యపరిశీలనలో పాల్గొన్నారు. మాంబగారి అన్నగారు భం మాధవరావుగారికి ప్రథమ కిత్రివియోము కిల్ల, గాంధీకరిరావుగారి ముఖ్యమంత్రిని మాధవరావుగారి వివాహము చేసి ఆవియెందులకు గాన వచ్చింది. ముఖ్యమంత్రి గారి సేవలో ఉండి

ఇవియెందులకు జరిగింది. ప్రతినిము యొక్క దోడి సోద గాన సకు సన్మార్గబోధకులుగా పాల్గొన్నారు. వేంకటేశ్వరం పై పది సం. మాంబగారి ముకుందా, గొమాంబగారి యన్నయ్యలు నైజామరాజ్యములో పాల్గొన్నారు. గ్రామంలో కొంతమంది ముస్లిం లెక్కన వతిపూరులోని పాఠశాలలో పాఠ్యపరిశీలనలో పాల్గొన్నారు. మాంబగారి అన్నగారు భం మాధవరావుగారికి ప్రథమ కిత్రివియోము కిల్ల, గాంధీకరిరావుగారి ముఖ్యమంత్రిని మాధవరావుగారి వివాహము చేసి ఆవియెందులకు గాన వచ్చింది. ముఖ్యమంత్రి గారి సేవలో ఉండి

నంతకింతకు కలుగుచున్న పాపముల నాతనికింటే ముందుతానే వల్లించుచు 11 సంవత్సరముల క్రింద గొంతకాల మానెందు విద్యల నభ్యసించెను. 12 సంవత్సరముల కాలము గాని యాహువాసాస్వాసముననే గాగపురమునకుఁ జూపి నవానిని కుల్యవాసమునఁ దోడ్పఱచి తనకు వీడియిల కలను. ఇంతగానే గానొందియై ట్టుకి విమె క్షయంకృషిచే విద్యాభ్యాసము చేయుచుండెను. చుట్టియుఁ గామపక్షిని మధ్యరగి జాలలోనిదై. 13 సంవత్సరముల కాలము చేసి యభ్యసించుచు దానిలోఁ గూడఁదగు నాహువాసము సంపాదించి అచ్చమాంబగారి సహజస్తుండై స్త్రీవిద్యాభిమానియు సుగుణ శోభితుండై నల్లు రామగారు మాత్రము తమస్తూల్యుల నులలోను ముగ్ధులగు యెద్ద నేయుండ రప్పరతతో గామకు విద్యాభ్యాసము గాగయ్యము నుండుండెను. ఇది సుగు వంతుడగు తమనిసాహాయ్యము అచ్చమాంబగారి తెలుగు, హిందీ, మహారాష్ట్రము, బంగాళము, ఘోరీయు ఆ వైదురవలయుందుఁ గాండత్యము సంపాదించెను. సంవత్సరములందు స్వప్రయుగా విమెకుఁ బరిచయముకలదు. ఇందలి మొదట మాడుచూయుందు సమూహు విశేష పాండిత్య మీమెకుండెను. గునిధియును ముని సాహాయ్యమున అచ్చమాంబగారింలియకొదింకయు ననేక ఘనకార్యము లాచరింపఁగల్గెను. ముని హిందూదేశపు సోదరీమణులట్టి సోదరవర్య నూటకిఁ దగుల రెనగు నల్లన వింతలో మనఃశ్రము యధాస్థితికి గాదా? ఇంకేమికావలయును? ఇచ్చునందు ముచ్చికోసుగ రింగురు నిధంబు నిట్టి విద్యాధనంబుగా ప్రవేశముతోఁ జూచు సోదరీతలి గానని సోదరులే నిజమును సోదరులు కాని యిదానికి గాన సాయలంకర దీనినివచ్చు నర్హధనంబును నాల్గు సాగెలు గాల్గునీలుమాత్రము పెట్టకన్నలు తుడుచు సోదరులు సోదరులారా? లోకములూ సోదరులు తమ సోదరీను బలయెడల శ్రీమతి అచ్చమాంబగారి సహూదరి 14 సంవత్సరముల కాలము!

ఇచ్చమాంబగారు పెదలయొక్క ప్రేరి గాని, పారశాలకుఁ బొంపులగా, అకు సంభవించక పోయినను స్వయంకృషిచే నిన్ని బాషలయంగురికి నామర్థము సంపాదించుటయేకాక అప్పుడు పైఁబడిక సంపారభాషలు విద్యనభ్యసించుచు, ఊలుఅల్లకలు, దారలుఅల్లకలు, మొదలగు ననేక విధములను నులయందు, పుస్తకలయందు, గృహీణీమాషణమును

గొప్ప గొప్ప వంటకములందు గూడని పమానము గ్రహించుచును
ఈమె యెల్లగు ముందుల లింగములను యెఱుంగదు

ఇది నేక విధమయందు, ప్రకృతియు నీ కేషునైపుణ్యము
తరుల చతురకు నోని బావలెని నేకవలి
యె కాపురిము చెరుమున నుమా నారి ప్రకృతి
నాను లరి ఇంటలో నుండును నీ నీ ముగారు నాను యి
సాద్వర్తమునుకొనాదనుగాంధీయు, లో నుండు ప్రకృతి
కుని, ముక్తాము- నమె- నేకముల నీ జేయించు దలగా
యామెరుల దయచేల్చు ప్రకృతి బరలో జేయ

‘భంభంబయు గూలు పెండెమొచ్చి,

ఇది ముగియ నభివృద్ధి జెండుచాము

‘వివిధములినారిని యెడల

జనులరుల పమెంద నాదుజు’

20
030-1

గుఱులు నానుండుక్కురాడిడి కృష్ణ - నీ లక్ష్య
నము ప్రకృతి, అచ్చునాంబారు ని ముగియకొయోము
వలె లక్షదు మునె నున్నుండు నెనోక నీ ముగియ
కుగూడ సాధ్యమై రి నా సాచియముతో నొప్పి టియు, వకుల
సాం నట్టను, రాదనోకంబు కి నీయ భుదాయకంబు ను,
వేయి యనిర్పించు మహిమాధ్యుం, ముగియకొయోము
యను దాత్రి సద్ధింబర నర గారి ముగియకొయోము బులిపులికా
వియోగే అచ్చునాంబారు పులిపులికావియో దు ముగియకొయోము
నీమె ప్రాణకుల్యుడగు సాచుండు లక్షణంబు గారికి నానోక ప్రసంగ
వశమున నాగోజీభట్టకృష్ణము “శబ్దేందుకెర పులిగో ముగియకొయోము
కన్యకా” అను నొకమునుజదివి నాగోజీభట్టకృష్ణము తనకు ముగియకొయోము
యోము గలుగదనచించిన “శబ్దేందుకేయి” ముగియకొయోము
పులిపులికాను “మంజుగ” యనుగ్రంథము చెనపులికాగాను నుండ నని
మనస్సమాధానము చేసికొనిన చెప్పగా నాచుండుము సచ్చమాబంగారు
నాగోజీభట్టకృష్ణగారివలెనే కాను మనస్సమాధానము వాందవనని నోరి

[illegible]

వ్రాయఁ దట్టస్గించి మొదటిభాగమునకు దీనిని నాల్గేండ్లు వ్యవధియయ్యెను ఇన్ద్రమపడి సోదరీలోకమున కమూల్యదూషణముగా నీ గ్రంథరాజమును సమకూర్చుచుండ నదియైనను మూర్తిగానీక యింతిలో నీడముయొక్క రౌర్వాగ్యదేవత మృత్యుదేవతాకారమునఁ దనకు గన్నెఱ్ఱగాఁ దేజరిల్లుచున్న యీనారమణిని మ్రింగివేసెను అబలాసచ్చరిత్ర రత్నమాల రెండవభాగమున వైదికస్త్రీల చరిత్రమును పారా-స్త్రీలలో ద్రౌపది, నీత ఈరెండుచరిత్రలను మాత్రము ముగిసి-వి ఈసతీరత్నము కానిలోకమునకు గొప్పసూపదను సంఘటించి పరలోకమున కేళు-ప్ప డసంపూర్తిగా నుంచిపోయి గ్రంథములు, ఇపుడు సావి త్రియందఁ బ్రకటింపఁబడఁచున్న “అబలాసచ్చరిత్ర రత్నమాల” రెండవభాగముగాక మఱి రెండుగలవు 1 త్రోసాతిలికి 2 ఊతిలికి మొదటి హిందూసందర్శి పత్రికకొఱకును రెండవది సుస్వీపత్రికకు వ్రాయఁబడుచుండెను ఈగ్రంథము లాంధ్రంపుటకుఁ బూర్వమందు వ్రాసెనో పరమందు వ్రాసెనోగాని యీమె రచించినది వేఱోక శతకంబుగూడ నున్నది ఈమె గ్రంథరచనయందు బద్ధ్యరచన యిదియొక్కటియే కా బడుచున్నది సోదరీమల యుపయోగార్థము ప్రకటింపఁబడుచుండెడి పత్రికలకీమె నీవికాయకమున గాల్గొద కరమున నగు ననేకాంశములను వ్రాయుచుండెడిది

ఈమెకుఁగల స్వజాత్యభిమా ము చెప్పకగముకొనిది ఈమె తననా త్రిపై నిష్కారణము న ద్వేష్టలకువారు మోపెడినిందలను గూకటివేల్చి- డెల్లించి స్త్రీజాతికి ల సహజ స్వభావికానమును సోదాహరణముగాఁ బ్రతిపాదింపఁ గంకణముఁ గట్టుకొనెను ఈప్రతిజ్ఞ ‘అబలాసచ్చరిత్ర రత్న మాల’ రచనారూపముగా నెఱవేర్చుకొనెను అబలాసచ్చరిత్ర రత్నమాల రచించుటకుఁ దనకుఁగల ముఖ్యోద్దేశములను దద్గ్రంథముయొక్క యుపోద్ఘాతములో నీమె మూడుభాగములుగా విభజించి వ్రాసినది వానిని సంగ్రహముగా నిటఁ బేర్కొనియెద 1 సామాన్యముగా స్త్రీలకు యిందుద్ధి సహజ భీరుత్వము మున్నగు నీచగుణముల నారోపించెడివారి యారోపణములు పక్ష పాతజన్యములనియు స్త్రీలు గాంభీర్యము, నూత్నబుద్ధి మున్నగుఁగల మగుణములను సహజముగాఁ గలవారనియు నుదాహరణ పూర్వకముగా స్థాపించుట 2 స్త్రీలు చదువుకొనుటవలన ననేకదుర్గుణములను బొందుదరనెడివారి

వాదము వివిషాణ గాఢమును బోలుననియు స్త్రీల విద్యావతులై యెడల
 నేకములకు లాఠిములను పెండుటయే యప్రతివాతమై సత్యమనియు
 మాధేరుచుట, లెన సోదరీలోకమునకు నుబోధకమును సన్మార్గబోధక
 ముగ నా దారుకండునిగా నే ని యొక గ్రంథమును రచించి యొసఁగెట
 ఇం. స్వజాత్యభిమాన విమోచనాద్వైతని బ్రవహించు దున్నది గనుక నే కార
 చిం వి- ర్నమాలలో వకా ము విక్రీనపుడెల్ల దగ స్వజాతీయై మోఁ
 బడిన యెల్లరు ద సహ తీమన వదలి శూరరీతిని ఖండించుచు వచ్చినది
 ఇట్ల స్వజాత్యభిమాన మాయ వింత గో దైవము గొని సోవుటకీ స్త్రీలోక
 మెంబులకు భాగము కలదొకదా !

కెంత సన్మానము నొక యొక మతకథ యొక పుల్లమతకథ చదువుపాటి
 వాని లెనే పెద్దవారందఱు నేమి నుం చెలియని మూర్ఖపితామహునియు
 నితిరుందఱు యుపాటివారు కారనియు విజ్ఞప్తిగడు నిప్పటి కొందఱితలె
 గా యీసాధ్య లలిగారు మొలైన పెద్దలకును దోషవారలకు నెప్పుడు
 గగనూర్చుచుండెడిది వీరికుటుంబము పూనీయము నార్యమతము నంది
 యంతాభిమానుకలది అచ్చమాంబగారు తీరిక సమయములందు మూనీయ
 ములకు భారత మావతి, రామాయణాది గ్రంథములును, విజ్ఞానప్రపంచులగు
 తత్వసంబంధములకు గ్రంథములును శ్రద్ధగాఁజదివి తల్లమొదలైన పెద్దలకు
 జెప్పించుండెడిది అచ్చమాంబగారు లెనప్రాణముకంటె నధికముగాఁ జూ
 గులొన మిన్న త సవతికూఁగును పైవవకమున భర్తను కోలుపోగా నా
 మెకుఁ దొరతతోఁ బావన బ్రహ్మచర్యమును బోధించి జ్ఞానాభివృద్ధియు
 విద్యాభివృద్ధిగఁగూఁ జక్కఁ గలఁజేసెనది ఈమె 1903 సం॥ కుటుంబ
 సహితము, పాఠనము చేసెపు పాఠాభివృద్ధియందలి సోదరీమణులకు
 కైకమల్యము, సత్కారముచే దొడి సోదరీతీతినిబాగుచేసి తాము బాగు
 పడెడి విధానము మున్ను భర్తములను బోధించుచు వచ్చినది

ఎట్టివిపరీతపు స్వభావము కలవారి నైనను దాసాభ్యుదయకే దన కను
 శూలముగా గ్రిప్పికొను చాతుర్యమిమెకుఁ జక్కఁగ సాధ్యమైయుండెను
 ఇందుకు గొప్పయుదాహరణ మిమెభర్తయే ఆయన తొలత మిక్కిలి
 కోపమును స్త్రీల గారాగ్రహమువంటి మోసాలోనుంచినఁగాని పాతి
 వ్రత్య రక్షణము జరుగ నేరదను నూహను గలిగియుండెడివారు ఆయన

యెప్పుడునరించి యీసాధ్య మెట్లుమొదట కార్యాహములం గానా
నక్షవించి పరిసాన్యమువలన, అందుమేయ ప్రవర్తనానుష్ఠానముల
నను బలవికాసంబుబావుచిజేసి స్త్రీలకన్యాయు, నచి స్వాంత్ర్యమును
సామాన్యధారకు మూలాధారముగా నుండు కులదోషము తీరవలె

ఈమె పాతివ్రత్య మే ము విరహాదులము ఈమె గానము
గాంచిచిని 'అబ - సచ్చిరిలి రత్నమాల' యందులి తివ్రశాసనములను
మతి, మిరాబాయి, కొమఱ్ఱజునో మాంబ, మున్న వారి - రియ్యు - వ్రా
యుచో వారి యుగ్రస్వ పాతివ్రత్యబా మున్న వర్తిం నడిచి గుండ్లు
హము మూర్తీకవించి యానాసంఘములయందుండి యిట్లు గుండ్లు
దును ఒక్క కాగింపె నరిగానిండుని కొమఱ్ఱజునో మాంబగారి - రి
త్రయొక్క పాతివ్రత్య విషయముకొఱత రత్నమాలయందు జేసి యీ
నతి - పాతివ్రత్యమునను నాపటిచిది ఈయమె అనుసచ్చిరిలి రత్న
మాల న్నవారికి వానియందులయం మాన నశ్వవికేయముల జేయ
కష్టమందును ఈసతి నను గవితయిందలి మాకుల లయ భిమానముచే నా
నిట్లు మరలఁ బ్రయోగించుచున్నాము "ఎవరి కరివార్య కిటాక్షం
గానీంధ్రము వ్రాయునంతటి క్షయ స్వాంత్ర్యమును నో
లమునంపిలిచి రియ్యు - వ్రా పులగిరించి జనజన్మలంబులకు
లకుఁ దొడిగిన నెవరియుంబుదీరి నేనియు విముక్తలంబులను గుంపవ
మాయెవరు గారు దేవాధిదేవునికంటె నధికలియుండెనెపుం యోయటి నామ్ర
యభర్తయ ॥ ౧॥ రా॥ శ్రీ॥ ఛండారు మాధవగావు గారి దివ్యనాద ద్వారలను
నీగ్రంథము సుర్పించి యంకతం గొనర్చుచు న్నదాను" ఆని సాల్పి నశ్రి
ధర్మయైన యీధన్య యశ్చురసముతో విల్లు వ్రాసున్నది ఈవిషయము
లలో నీసాధ్య వ్రాసిన వ్రాకాక ప్రత్యక్షం బులుగూడ నాపు వ్రాము
న నాకుఁగన లభించెను ఈమె భర్త పుత్రికాసహితయై మాగ్నిహంతు
నొకసమయమున గొన్ని దినంబులండి నను భన్యను గావించినది ఈసతి మా
యింటనున్న సుదీంఘులలో నొకదినంబున మధ్యాహ్నంబున ఇందరిమును నో
జనములువేసి వాకిటఁ గూర్చుంటిమి అనాడెప్పటియట్లు నేని సఖిసఖయొ
ద్దఁ గూర్చుండి తాంబూలము కొనిగోరు మి వక్త్రామెచేతవిధ యాకులు
మడిచి యిచ్చుచుంటిని ఇట్లు నేనిచ్చు వక్త్రమును, ఆకుమడుపులుగూడఁ

అలాగే యిది నింపుచుండనేకాని యదిటివారందఱు దాంబూలములను
 త్రొవట పురియై ను గుమాత్ర మట్లయిండ్లను అదికిని తాంబూలము
 త్రొవడిని నేనొకటి కెందుసారు లడిగినకాని అట్లే త్రొందునని కాకు
 నుచ్చదిగా గుచ్చువు చెప్పది నేను మఱియొకసారి అడిగినపుడు చిన్ని
 న వుత్తొనుమ నొరకుండె. ఆప్పు మాయరువురి సీతినీ జూమచు మా
 యొద్ది గూర్చు మినాటిమ్మగారు అచ్చమాంబగారి సవతికూతురు) మేము
 గూర్చు వా లింబడించుకడను ను వారు కూర్చుండి మాటలాడుచున్న
 వాకిలవంక జూచివచ్చి మారెండ్రగారింకి గుం దాంబూలము వేసికొని
 లేకు వా వేసికొని గాగి గూడ వేసికొనదని చెప్పెర అందుకు
 ముం పి వారు తను భోజ ముకాగనే కాంబూలు పల్లెరము గైకొ
 ని-వాస్తవ్య కీలి అచ్చమాంబగారి భర్తగారు గాడ జరుగుచున్న ప్రసం
 గా రుగ్గో దాంబూలము స్వీరింప నట్లుండుచుచేరి పతిభక్తి
 త్వయ ను గాసాధ్యమిట్ల గూడంబి హించుటచే నట్లొనరింతు
 స్వకాల రావ్యలయందుగ వాధిదేవునిగా నిట్టి సతి పతిని నేవించుట
 నేను కొన్ని నాళ్లవఱకు నన్నిలారి గాంచుచు బూర్వ సతీమతల్లలగు
 సీతా నాదుల గాంచుచున్నట్లానంద నిధి నొంలాడితిని ఈయుత్తమ సతి
 వలన ఎతివ్రతాధర్మము లిట్లు నియతించిగా బాలింపబడ వి పరపురుషులున్న
 తావుండిదూరముగా దొలగి పొవుటయేకాని తనకేదియై నవసరమున్నను
 నెటు లిం మక నేపైను నిసతిలు మనకొకడ తగిలెపని వచ్చినయెడల
 డలవంచునని శోదనులతో వాషించు టుచ, సం హముగాను బాషించి
 వెడలిపోవుచుండెడిది ఆహ! యిట్ల నారీరత్నములేకదా ఆర్యస్త్రీ సంతతి
 లొని వారమర గౌరవ విరుదమును ము స్త్రీలోకమునకు విల్పవారు!

ఈమెయందు స్వదేశప్రీతి మెండుగా వాసముచేయుచుండె ఈ
 గుంబింబి జాజ్వల్యముగా ఎహు కొలది పురుషులలో నుండును స్వదేశ వే
 షదామను మాని పరదేశ వేషభావల నాదరించువారి నాసేమిటికి హృదయ
 శిల్యములవలె దోచుచుండరు ఇదవుకొనినకొలది స్వదేశాభిమాన మధి
 కిమగుచుండవలెనని యామె త చెలువకు శ్రద్ధతో బోధించుచుండెడిది
 ఈయన తన “అబలాచ్చురిత్ర రత్నమాల” లో నొక విదుష్టిచారిత్రమును
 వ్రాయుచు నాచరిత్రనాయకతుల స్వదేశప్రీతి నిట్లు కొనియాడియున్నది

“నాం ఆ పురుషుగాని, స్త్రీగాని తమమును వదలి పర-
 క్షింపి యెమి తాచాములకు విడిచి గానామునే స్వీకరిం
 గా మా ప్రాణాయాక యట్లుగాని పాశాళి నీకము కరిగియుండు
 చారకులను బలువక గూడెకలవారిని వారి నెర్పెను ! ఆమె నె
 హితురాండ్రకు రావ్పం గుంట్ వాకిలిని వారాస్త్రిలవలెజనువే
 చీరిలు కటంపుచుండెను ! తానెవ్వజరిన పటమున నటకు ముండు లన
 నేహితురాండ్ర కంబుకును మహాగాస్త్రిపతి ననురించి విండుకె-
 ఆ దినమామె నానే ఆన-శపు శక్వాశ్చమును వండి భోజనములకు
 గూర్చుండుటకుండు లవేసి యెరులను వికరులను దొప్పను నెటి మహ
 గాష్ట్రతాచారకారము నకుల ఎదార్థములను వడ్డించి వింధరిం
 వచ్చి యువతుకు మహాస్త్రి స్త్రీలవలె జీరలు, గానులు, బంకుము
 మొదలైన వలంకరించి చెతిలో భోజ ముచెయు విధనంయు వారికి
 నల్ప కానుక వారితో గూర్చుండి భోజనమునను

చూచిగా యామె స్వతామనము ! ఈవ్యవహారమున
 యెకచో శ్రీమతి కొటకలపూడి నీ వృద్ధుగారి లేడీ జేంక్రయన గ్రంథమును
 గూర్చి “యాకివయిత్రి హిందూ ముండులి గారెన్నుములలో నొక స్త్రీ
 గావ్యనాయకగా నీకికొ నావ్యము రచించియెడల నది హిందవులకు
 విశేష ప్రశంసనని గావిధిప్రాయము అని వ్రాసెనున్నది ఈమె స్వ-
 తామనోజ్ఞేన వస్తువునేగా సాధ్యమెంచెవఱకుం బరశనులోడెనా
 వస్తువులను వాడకొ గూడని యిట్టివం ప్రపంచ ధరించెను ఈవ్రతము
 నీమె గాదినమును పృథువుగా బాలించుచుండెను రెనకట్టుకిడు ఓ
 వ్యాధిలో గాల్గకున్న మేజోళ్లను దొడ వలసియని డాక్టర్లు చెప్పగా
 వామరునుండ మేజోళ్లు తెప్పించి ఆంతవ్యాధిలోగూడ నానానీమణి యా
 మేజోళ్లిమిడి గుర్తులచూచి “అయివి స్వదేశములో జేసినవికావు”
 అని వానిని బారవైచి స్వదేశములో జేసిన వానినపుడ తెప్పించి తొడగు
 కొనెను ఆహా ! ఏమి యీ స్వదేశాభిమానము ! ఇట్టి స్వదేశాభిమాన మాన
 నీయన గోల్పోయిన మనదామయొక్క దౌర్భాగ్యమింతయని చెప్పి
 చిరమైనదా !

బీదల కుటుంబమున జూచి అంతా ఈ దుఃఖముగల యీమె పై సరిక
 లున్న సాధ్యమైతవఱకుం యీ ధనము భీదలకు సయోగపరమట
 యీమెకు వెన్నోకోవెట్లు అయిగాక అవరు లింతకు సున్నే యొలుగు
 ను అయి సర్వజనా కరణీయవై యీమెకుం గల యీగుణము
 యొక్క గ్రామము నెచట మరియొకెము వివరించెదలె యరుచుగా ననేక
 పర్యాయముల రోడ్లై కన్నుల కందిం గ్రామము గొలిచీడిలకు
 నాధిపకుం యెచట బోయి ముప్పెట్టిం గ్రామంబు సంతసించుటజూచి
 గాన సంసింపమండెడికి పనగల సూర్యులకు పుట్టిన పుడతరవిధములగు
 నున్నముల మున్ననవానికై ధనము వ్యయముచేయికి, యది కరువుకాల
 ముగం గు నాధనముం యు కలంబ్యాకులగు బీదలకు ననాధులకుం గొన్ని
 దినము వఱకు నన్నము పెట్టించుమయంగు వ్యయపరచెను రిన్నాద్రయం
 గుకొనియున్న బీదవాండ్రు కన్యకలను దాను స్వయముగా సంబంధ
 ములు విచారించి అన ధనముపెట్ట భర్తవివాహములు చేయుచు నా
 విద్యాలవారు పెట్టెడి బాధలన్నింటికి దాదలయొగ్గి యనుభవించుచుండె
 డిది ఈమె కడుపునక మ్మనసంతానము లేక పోయినను, యీమెయింట
 నెల్లప్పుడు పైదాగ్గురు ఎల్లవాండ్రకు విద్యాదానము దొరకుమండెడిది
 ఈవలనందితే కెలవిధములం దుపునయిట్లనవారివలెనే చూచుచున్నం
 గనక ఇలియగవారాశిలందఱు నామెసంతానమనియ బావించుచుండె
 అప్పటిలలో గొందఱామె బంధువులును మఱికోందఱు పరాయివారును
 గానున్న వారిని నిరిని నొక్కకింటగాంచి గూరించుచుండెడిది
 వారికెన్ని యంగిలో విరికన్ని యంగులు, వారికెన్ని టోపీలో విరికన్ని
 టోపీలు! 'అయంచీః ఎరోవేలి' అని లఘుచెతె సాం | ఉదారి చరితా
 గాంకు వసుధైవకు మంబకం॥ ' అని మూటయీమెయెడలనే సార్ధకమైనది
 ఒకసారి యెకయూరిగింద చరియొకయూరికిమె భర్తగారికి బదిలియై పో
 వుచు మార్గస్థలకొఱకేర్పడిన యొక స్త్రీమున విడిసిరి అస్త్రమును నిప్పెట్టు
 కొలిచుండు కూలివాని గుడిసె యచ్చటకుం గొంతదూరమున నుండెను
 అచ్చట కెవలియో యాడుగిదు ఖగడుమన్నటుల శబ్దమువిని యచ్చమాంబ
 గారగుడిసెకు స్వయముగావెళ్లి వాండ్రకష్టములను విచారించి యాస్త్రీకి
 న్నెళ్లి ట ప్రొద్దులై నందున భర్తనకుం గొంతసామిచ్చి వారి నోదార్చెను

అనియుఁగాక యాకూలివాని జ్ఞము హెచ్చుచేయుటకై తన పెరిమిటి
 యేరా యత్నముచేసి వానిజీవము కొంప హెచ్చునట్లు జేసెను ఇటీవ
 కొంతకాలమునుండి బిలాస్ పూర్ గో స్టేషన్ నందున గారు బెట యడార
 ములు వేసిగాని కాల్వరముచేయుచుండి డాంబరునెలలో కీరు కాంక్రెట్
 గామిత్తవైన గొంబాయి వెల్లుటకు నిదముచేసికొని బయలుపెరఁబోగా నొక
 కేవలశుభాగ్య నిండప్రాంగులదియైంగున నొప్పు పడఁజూచెను అప్పుడు
 ప్రయాణమాపి యచ్చమాంబగారు దానికి స్వయముగా మంత్రసానితనముచేసి
 అరుడు పోసెన పిల్లకు గొడ్డుకొం నీసు పోయించి యప్పుడు ఉన్న అంగీలు ఆ
 ల్లి తోడిగించి తల్లికిఁగావలసిన మంగుల వస్త్రాలు నిదముచేసి
 పదిరోజులకు సరిపడు సామానులు వాండకమర్చి రెండవరోజున బయలు
 దేరి గొంబాయి వెల్లిరి గొంబాయి నండి తిరిగి వచ్చితరువాత నీగుడారము
 లోనే యచ్చమాంబగారు కీర్తి శేషులై 1903 వ, సంవత్సరము కఱవులో
 గొప్పభర్తగారు తొనుకాల (ఫ్యామిన్ క్యాంపు) పై నధికారిగా నుండి
 అక్కడ నొకానొక తల్లివండులు గర్భియులై రెండు నెలల తమకుమారు
 విడిచి వెల్లిరి ఆపిల్లవానిని పెంచువారెవరు లేనందున మిషనరీల కిచ్చినేయ
 మయనని యధికారులు నిరయింపఁగా దీనావసయగు అచ్చమాంబగారి
 సమాచారమువని యాపిల్లవానిని బాంబేవరసాగు బరధర్మకుల కియ్య
 నక్కరలేదనియు నధికారులకుఁ బలిపి యాపిల్లనిచెచ్చి యెంతయు వాత్సల్య
 మతోఁ పెంచుచుండెను ఆకగువులోనే యింకనొక 10 యేడల పిల్ల
 వాఁడు వాని యనాధయగు తల్లిగఁగ జెల్లెలు గ్రతరశమునుండి వచ్చి
 విచ్చమైకొనుచు జీవించుచుండి డీనబాంధవియగు నచ్చమాంబగారు
 ఆపిల్లవాని తెల్విచూచి వానిని విచ్చవెత్తునవలదని చెప్పి యంటుండు
 కొని యన్నిప్రయ ప్రయాసములతోర్చి విద్య చేర్పెను వారి లెల కొక
 యావును గొనియిచ్చి దీని పాలముకొని జీవనముచేయుమని త్రోవచూపె
 ఆహా! ఏమి యీదీనదయాళుత్వము! దీజనుకును అనాధులకుఁ దల్లి
 పోయినదె! 1904 డిశంబరునెలలో గొంబాయివెల్లి యచ్చటి ఎగ్ జి బిషప్
 మహిళాపరిషదము, మున్నగునవన్నియు విడిచి 1 వ జనవరి నటవందీ య
 లుండి బిలాస్ పురమువచ్చి యానెల 5 వ తేదీ మొదలు 18 వ తేదీ
 వఱకు నిఖండమైన జ్వరముచే వీడింపఁబడి యాయద్వితీయ సాధ్యమణి

19 వేదీ స ల 11 ఘంటంకు బురు దప్రాయమైన ప్రకృతిలో గామును
 -ంచి శాస్త్రిల కీర్తికాయమును ఇందిరి ఈసతి యీలోకమును విడుచు
 న్నది అపు చొవినవేదాంతము గపయోగపరమయోచి ముఖము గడుచి
 నము ల అగి తల్లగాడిని దయితి నితరులకును బోధించి లన ప్రా సమా
 డం సోదరుని కలిగియుంచుచున్న పసివాడగు దీనవాసునితో విద్యా
 మధ్య చెప్పించుటకు ప్రద్రవకొంటును చెప్పెను ఈమె వియోగగు ఖ
 న్నలల ఎమెభర్త తల్ల పోదరుడు మున్న లవారికందఱుకు నీమె మృతజీవ
 యి ల వి యురుగై యము జ్ఞుకీరె ముచ్చుదు దుఃఖోగశమనము మనశ్శాం
 తియు గ వంతుడు కటాక్షించుగాక !

— నా ! వరవర్ధిం ప్రముఖ ! నా ! వినుషేము || హో ! నవూ || హా !
 గావని || జీవనూగ్రదూపం లగద్ధతి ఎస్వజాతిక
 వ మూరిం ముచ్చి కై ధరియించినయట్టికాయముక
 నోవిడి కీర్తికాయము న ఇందిరి నీపనిదీరేనేకటా ||

కే సాధ్య ! యాశోక్తుకుచికిరిసావహించు
 ఎంజాతిశయత “సుకృతీగ తాము”
 వనెడు నాశోక్తిసార్ధకంబున నొనర్చి
 భుజ్యదర్శింప నిట్టుల దలచిత్తు !

నీ నీమపాత్రివ్రత్యనిసాఫలంబు నీ నయదైవకారాధనాఫలంబు
 అతివ ! నీపుణ్యతీర్థాటనాఫలము నియఖిలసద్ధర్మక్రియాఫలంబు
 కర్మ దివ్యమునతీకాంతిలంబునైన పుణ్యాంగ నామృతిజాండులి
 ప్రొత్త హాశాంకిరీ సన్నిధానంబుగాంచి ధన్యవీవంచునిన్ను

గూర్చియారీతివింపింప గూడదంచు
 బెద్దలెన్నెన్ని భంగుల బుగ్గితెల్పి
 యనునయించిన నీవియోగార్ణవంబు
 నీదశక్యంబె ? మాబోంట్లకెది తెలుపు ||

మ తుచేమోంబముకొరీరిలనంబెకొప్పొందుకొబ్బె
 న్నగచే గుంతుముట్టుచే దనరి గన్నకొమజ్యపూర్ణాం నా
 ప్రతిన్ జ్ఞప్తికొచ్చుమై మునొప్పకొసుంబైకెత్తి
 వతివాత్సల్యముతోడ మమ్ముగొచ్చుటై సదాతోడెడక
 మృతజీవావశేషిరీతేయకట । మమ్మిగూపదకొద్రోచితే ।

మ అకిటా । । వైవమ । నికు నేతిని జేయాడెన్ సరీగొకి నా
 యిక రత్నంబును దుర్మించివేయఁ గట । విన్నేమందు మాదేశపుకొ
 సుకృతంబొగతినుండె । నవ । కరుణాస్తోత్రా । యజ్ఞసంబు న
 య్యకలంకొత్తకు నాత్మసౌఖ్యమిడవే మధ్యాత్మతేనోనిధి ।

ఉ పో ధ్వా త ము

అబాసచ్చరిత్ర రక్కూల యనుపేరిట ఉదాత్తము
 తైన స్త్రీలచరిత్రములు | యదలచినాను ఈచరిత్రములు
 వ్రాయుటయందు నాము య్యదేశము లే వనగా —

(౧) స్త్రీలు అలలనియు, బుద్ధిహీనలనియు, వివేక
 శూన్యలనియు, సకల దుష్కణములకు నివాసస్థల మనియు,
 గొందఱు నిందితురు ప్రేమయుని మోహబడిన యిదోషా
 గోణము లన్నియు ఇష్టము లనియు, స్త్రీలలో నత్యంత
 శౌర్య ధైర్యవతులును, సామాన్యవిద్యావిభూషితలును, జ్ఞాన
 వతులును, రాజ్యకారి సంభరత్వము గలవారును, స్వదేశాభి
 మానినులును, సకలసన్నిహితులును, బూర్వముండిరనియు
 నిష్పాపన్నవారనియు చుట నామొదటి యుద్దేశము
 ఇంతియకాదు స్త్రీలలో రాష్ట్రభావికవృత్తి సద్గుణముల
 వైపునకేకాని దుష్కణములును గాదనియు సిద్ధాంతీకరించుట
 నాప్రథమోద్దేశములని యుద్దేశము

(౨) స్త్రీలకు విద్య చేర్చినయెడలను, వారికి సావితంత్ర్య
 మొనగినయెడలను, వారు వెడిపోవుదు రనియు బతుల నవమా
 నించెద రనియు గుంబశాఖ్యమును నాశముచేసెద రనియు
 గొందఱు మహానుభావులు చక్కానించెదరు ఈయారోపణము
 లన్నియు నిరర్థకము లనియు, స్త్రీవిద్య దురాచారప్రతీకారము

కూల మగునేకాని దురాచారప్రవృత్త్యనుకూలము గానేరదనియు, స్త్రీవిద్యాస్వాతంత్ర్యములవలన మన దేశమునకు లాభమే గాని నష్టము గలుగనేరదనియు, స్త్రీవిద్య యత్యంతావశ్యకంబనియు, సోదాహరణపూర్వకముగా నిరూపించుట నాద్వితీయోద్దేశము

(3) ఆంధ్రదేశములోని భగినీగణములకు మనోరంజకముగను, ఉపదేశకరముగను ఉండుపుస్తకము నొకదానిని రచించుట నాత్మతీయోద్దేశము వట్టియుపదేశ గ్రంథములవలనను, కేవలకల్పనాకథలవలనను జేసినయుపదేశమునకంటె నిజమైన చరిత్రంబులవలనఁ జేసిన యుపదేశము అధిక ఫలప్రదం బగునని యందఱికిఁ దెలిసిన విషయమే కాన నిజములైన యీ స్త్రీల చరిత్రములవలన నాంధ్రసోదరీమణులకుఁ బాతివ్రత్యము, స్వదేశాభిమానము, స్త్రీవిద్య మొదలయినవాని గుఱించి కొంత విన్నవించుకొనవలయు నని నామూల్యోద్దేశము

నేను వ్రాసెడి యీ చరిత్రములలో ననేకములు మహారాష్ట్ర భాషనుండియు, హిందీభాషనుండియు నాంధ్రీకరింపఁబడును కనుక నీచరిత్రములయందలి యుత్తమభాగములకయి యాయాభాషలలోని గ్రంథకర్తలను మెచ్చవలయునేగాని నన్ను జ్ఞాఘింపవలసినపని యెంతమాత్రమును లేదు

ఇట్టిరత్నమాలలు మూడు గ్రుచ్చి జనులకు సమర్పింపవలయునని నేఁ దలఁచితీని అవి యేవి యనిన —

(1) అబూసచ్చరిత్ర రత్నమాలయొక్క మొదటిభాగము — ఇందు హిందూ దేశమునందుఁ బుట్టిన ధైర్యవీరుల స్త్రీలచరిత్రము

లుండును యైతిహాసిక కాల మనఁగా వేయిసంవత్సరములనుండి నేటివఱకు జరిగిన కాలము ఈభాగమునందు పద్మావతి, సంయుక్త మొదలయిన ప్రాచీన స్త్రీలు మొదలుకొని, ఆనందీకాయ మొదలయిన యర్వాచీన స్త్రీలవఱకు నయిన యుత్తమ స్త్రీల చరిత్రములు రాగలవు

(2) రెండవభాగము—ఇందు వైదిక, పౌరాణిక, బౌద్ధస్త్రీల యొక్క చరిత్రములు రాగలవు వైదికస్త్రీలనఁగా వేదమందు వర్ణింపఁబడిన గార్గి, మైత్రేయి మొదలైనస్త్రీలు పౌరాణిక స్త్రీలనఁగా పురాణాదులలో వర్ణింపఁబడిన పార్వతి, సీత, తార, దమయంతి, ద్రౌపది మొదలయినస్త్రీలు

(3) మూడవభాగము—ఇందు ఇంగ్లండు మొదలయిన పర దేశములలోని స్త్రీలచరిత్రము లుండఁగలవు

కాలమానమునుబట్టి చూడఁగా రెండవభాగములోని వైదిక పౌరాణిక స్త్రీలు మొదటిభాగమునందును, మొదటిభాగము నందలి యైతిహాసిక స్త్రీలు రెండవభాగమునందును రావలసి యుండును కాని ప్రస్తుతము రెండవభాగము వ్రాయుటకై కావలయు సాధనములు నాయొద్ద లేనందునను, ఆ సాధనములు నమకూరువఱకు వైతిహాసిక స్త్రీచరిత్రములను ఆపుట యోగ్యమని తోఁపనందునను వైదిక పౌరాణిక స్త్రీలను రెండవభాగమునందుఁ జేర్చెదను ఇది యొక గొప్పదోషముగాదు గనుక చదువరులు మన్నింతురుగాక

మొదటిభాగమునందలి చరిత్రము లన్నియు నాయొద్ద నొక సారి గూడనందునఁ జరిత్రములు కాలక్రమముగా వ్రాయుటకు

పీలు గలుగదు ఏయేచరిత్రము నా కెప్పుడెప్పుడు దొరకునో
 యాయాచరిత్ర మెప్పుడెప్పుడు వ్రాయఁబడును చరిత్రాధ్యయ
 నము మనముభ్యోద్దేశముగాని, పరీక్షలకుఁ జదువువారివలె కాల
 క్రమానుగతమైన చరిత్రములను జదువుట మన యుద్దేశము కా
 నందున నీ చిన్నదోషమునుగూడ చదువరులు మన్నింతురుగాక!

మొదటిభాగమునందు రాగల రాశీభవానిగారియొక్కయు,
 రాణీసువర్ణమయిగారియొక్కయు చరిత్రములలోని కొన్నిభాగ
 ములు జనానాపత్రికయందుఁ బ్రచురింపఁబడినవి ఆ భాగములు
 గూడ నిందుఁ జేర్చఁబడినవని యెఱుఁగునది

భండారు - అచ్చమాంబ

U.S. DEPT. OF AGRICULTURE

U.S. GEOLOGICAL SURVEY

FREE READING ROOM & LIBRARY

అబలానచర్చిత్తరత్నమాల

అబలానచర్చిత్తరత్నమాల

ప్రథమ భాగము

౧ రాశీభవాని

* “గుణాః పూజాస్థానం గుణిషు నచ లింగం నచ వయః” — భవభూతి

ఉత్తరహిందూస్థానమునందుఁ బూర్వము రాజకార్యధురంధరత్వమును నహించిన నారీమణులలో రాశీభవాని ప్రముఖురాలని చెప్పటకు సందేహము లేదు ఈమె బంగాళాదేశమున దలీ రాజశాయిపరగణాలోని ఛాతీ మను గ్రామమునం దుండు అత్తారాంచౌధరి యనుగృహస్థుని కూతురు ఈమె వార్ధకమునం దీవెను జూచిన వారిప్పటికిని (౧౭౯౮) బంగాళమునందుఁ గలరని చెప్పెదరు ఈమెతండ్రి మిక్కిలి ధనవంతుఁడు కాకపోయినను, ఈమె యసమానసౌందర్యమును, అనుపమేయ సద్గుణమును జూచి, నాటూరు సంస్థానాధిపతి యగు రాజరామజీవనుగా రీమెను తమ కుమారునికి వివాహము చేసిరి

ఈమె చిన్నతనమునందే విద్య నేర్చుకొనినదని కొందఱు వ్రాసియున్నారు కాని యేయేవిద్య యెంతెంతవఱకు నేర్చినదో తెలియదు అయినను తరువాత నీమె కూపిన బుద్ధికౌశలమును

* సద్గుణములే పూజనీయములు , కాని వయస్సును, లింగమును (అయితే సమము మగతనములును) పూజనీయములుకావు

బట్టి విచారింపఁగాఁ జన్మతనమునం దీమె చాలవఱకు విద్య నేర్చిన దనియే తోచుచున్నది. దైవభక్తి, ధర్మబుద్ధి, కార్యనిర్వాహ కశక్యము నను నీగుణత్రయం బీవనితయందుఁ జన్మనాటినుండియు వాసము చేయుచుండెను. పెనిమిటి రాజ్యము చేయుచుండినప్పు డును, పతి మరణానంతరము తనకు సర్వాధికారము సంప్రాప్త మయినప్పుడును, ఈ లలన తననుగుణములచేఁ బ్రజల నందఱిని రంజింపఁ జేసెను. కావుననే, యీమెకీర్తి యజరామరముగ నున్నది.

ఈమె పరిపాలించిన నాటూరుసంస్థానమును సంపాదించు టలో వీరి పూర్వికుడైన రామజీవనురాయ్ గారు చూపిన ధైర్య శాతుర్యములు బహువర్తనీయములు, గావున రాణీభవానిగారు శెందిన యమితకీర్తికి మూలకారణమయిన యీమె శ్రవ్యప్రాప్తిని గుఱించి యిచ్చట సంగ్రహముగ వ్రాసెదను.

కామదేవుడను బ్రాహ్మణునకు రఘునందన, రామజీవనులను ఇరువురు పుత్రులుండిరి. వారు దర్పనారాయణుడను చిన్న జ్యేష్ఠాదారునియొద్ద నుద్యోగములు చేయుచుండిరి. రఘునంద ను డు మిక్కిలి సూక్ష్మబుద్ధిగలవాఁడు, రామజీవనుడును తెలివి గలవాఁడే. కాని రఘునందనుని యంతటివాఁడని చెప్పుటకు వీలులేదు. ఆ జ్యేష్ఠాదారుడు రఘునందనుని బుద్ధికుశలతకు సం తరించి, ముర్ఖిదాబాదు నవాబుయొక్క దర్బారులో నతనిని తనవక్తలుగా నేర్పఱచెను. తదనంతర మాదర్బారులోని వారందఱాతని చాతుర్యమునుజూచియతనిని మిక్కిలి సన్మానించుచుండిరి. ఆ దర్బారులోని దివానునకును ఇతఁడెంతో ప్రియుడయ్యెను.

శతని సచ్చీలమును జూచి యా దివాను తనచేతి ముద్రసయిత
మితనియొద్ద నుంచుట కిచ్చుచుండెను

ఈ సమయమునందు ముర్షి దాబాదు నవాబునకు చాలద్రవ్య
ము కావలసినందున, సర్కారు బొక్కసములోని ధనమంతయు
నా నవాబు వ్యయపఱచెను కావున ఢిల్లీబాదుషా తన్ను రాజ్య
భ్రష్టుని జేయునని యతనికి భీతి గలిగెను వ్యయపఱచిన ధన
మెచ్చటినుండి యయిన దెచ్చి బొక్కసము నుంచుటకు వీలులేనం
దన నబద్ధపు లెక్కలు వ్రాసి ఢిల్లీకి బంప నిశ్చయించిరి కాని
యిట్టి నీతిమాలిన పనిఁ జేయుట మంచిని గాదని తలఁచి రఘునం
దనుఁడు, తాను ఢిల్లీకి వెళ్లి యబద్ధపులెక్కలు లేకయే ఢిల్లీశ్వ
రుని సమాధానపఱచెదనని నవాబుతోఁ జెప్పెనట అందుకు
నవాబు సంతసించి యతనిని ఢిల్లీకి బంపెనట అప్పు డాతఁడు
తన వక్తృత్వవైభవముచే ఢిల్లీశ్వరుని సమాధానపఱచి ముర్షి దా
బాదుకు వచ్చెనట అప్పటినుండి నవాబు రఘునందనునికి గొప్ప
గొప్ప యధికారము నిచ్చి, తుద తనకి దనదివాగిరి యిచ్చి
'రాయ' యను బిరుదు నొసఁగెను ఇంతియ కాదు పేరు
మాత్రము నవాబుది, రాజ్యమంతయు నితని చేయని చెప్పుటకు సంది
యము లేనంత యధికార మితనికి సంప్రాప్తమాయెను ఇట్లు
పూర్ణాధికారములోనున్న సమయమం దాతఁడు, తన తమ్ముడ
యిన రామజీవనునికి రమారగు రెండుకోట్ల జమీదారి యిప్పిం
చెను తదనంతరము కొన్ని దినములలోనే రామజీవనునకు 'రాజా'
యను పదవి నవాబువలనఁ బ్రాప్తమాయెను ఇప్పటివఱ కీ
బిరుదు వీరివంశస్థు లనుభవించుచున్నారు.

రాజారామజీవనున కిరువురు గులు గలిగి వారిలో నొకఁ
డు బాల్యావస్థయందే గతించెన రెండవవానిపేరు రామకాం
తుఁడు తండ్రి గతించిన పిమ్మట నయన రాజ్యమున కధిపతి
యయి 'రాజా'యను పదవిని పొందు ఈ రామకాంతుని భార్య
యే, మనచరిత్రనాయిక యగు రాజ్యవాని వివాహసమయ
మున రామకాంతునికి ౧౦ సంవత్సరములును, భవానిగారికి ౧౫
సంవత్సరములును వయస్సు గాభ్యర్థ లిరువురికి నొండొరల
యెడ ప్రేమానురాగము లెక్కువగ నుండినను త్వరలోనే కార్య
విషయములందు వీరికి బహుశ్చ ౧ ప్రాప్తియెను

రాజారామజీవనుని కాలము ౫వ సంవత్సరమున దయారామను
బుద్ధికౌశలముగల యొక మంత్రియొకఁడు రామజీవనుఁ డితనిని
కుమారునివలెఁ బ్రేమించును ఈ రామకాంతుఁ డితనిని
'అన్నా'యని పిలుచుచుండ తనమయమునందు రామ
జీవనుఁడు, ప్రతికార్యమునం దా రాముని సమ్మతిచొప్పున
తనకుమారుఁడు నడువ వలె బోధించి మఱి ప్రాణము
లు విడిచెను చిన్నతనమున నంధుని రాజకార్యము
లభించినందున రామకాంతు ఁ, రాజకార్య వ్యవహారము
లయందు మనసుపెట్టక, రముగా వర్తించి రాజ్య
మును పాడుచేయసాగెను అంధుని రాసులన్నియు హేయ
సంతయుఁజూచి దయారా
ముఁ డనేకపర్యాయముల రామకాంతునికి బుద్ధిచెప్పెనుగాని
యాగర్విష్టుఁ డాతనిమా
యాతని నిల్లు వెడలఁ గొట్టిం

నాటూరునుండి యిట్లు వెడలగొట్టబడిన దయారాముడు రామకాంతునిపయి మిక్కిలి ద్వేషము నహించి, యచ్చటినుండి బయలుదేరి ముర్తిదాబాదుకు వెళ్లెను. అప్పుడచ్చట రాజ్యముఁ జేయుచున్న నవాబుపేరు అలీషర్షిఖా. అచ్చటికి వెళ్ళిన తరువాత దయారాము నవాబు కొలువు గాటమునకుఁ బ్రతిదినము వెళ్లుచుండెను. కొన్నిదినముల పాటు తనబుద్ధికాశలముచే నవాబు ప్రేమ సంపాదించెను. దయారాము మొకనాఁడు నవాబు సమీపమునకుఁ జని “దేవరవారి ధర్మము రామకాంతుఁడు వృథా వ్యయపఱచుచున్నాఁడు. ఇంతయు నపహరించి రాజద్రోహముచేయుఁ దలంచి యున్నాఁడు” అని చెప్పెను. అప్పటి నవాబు విచారశూన్యుల రాసార విచారముతోఁ బనిచేయువారు కారయిరి ఒక్కశిబ్బన. ఇంకొకనిని లక్షాధీశునిగాను, ఇంకొకనిని భిక్షాధీశునిగాను నయముండిరి. కాన నయా రాముని మాటలు విన్నతోడనే, గామాట సత్యమా యసత్యమాయని విచారింపచేయక, రామకాంతుని ధనమెల్లగొల్లగొట్టుటకును, అతని బడచ్యుతని యతని పెదతండ్రి కుమారునికి రాజ్యమిచ్చుటకునయి నవాబు తనసైన్యములను బంపెను. నవాబుయొక్క యాజ్ఞానులము దయారాము సైన్యములతోవెళ్ళి రామకాంతుని ధనము గారములోనికిఁ జొచ్చి ధనమంతయు, గొల్లగొట్టసాగెను. బలోనికి సైన్యములు చొచ్చినప్పుడు రామకాంతుఁ డంత గారములో భార్యాసమేతుఁ డయి యుండెనట.

నవాబు సైన్యములు దండెత్తి చ్చిన సమాచారము విని,

వాని నెదురించుట కసమర్థుడగుటచే రామకాంతుడు వజ్రతా
డితునివలె నేనుయుదోపక నిశ్చేష్టితుడై యుండెను అతఁ
డిట్లొకఁ గొన్నినిమిషము లుండియుండినయెడల, శత్రువులాతని
చేరఁ బెట్టియేయుదురు కాని కుశాగ్రబుద్ధిగల యాతనిభార్య
యగు భవాని, ప్రసంగావధానము గలది గనుక, భర్తభయమును
దుఃఖమును శాంతింపజేసి, మోయఁగలిగిన నగలను చేతఁ
బుచ్చుకొని భర్తయుఁ దానును ఎవరికిఁ దెలియకుండ పట్టాము
నుండి వెడలిపోయిరి చిన్నతనమునుండియు భవాని కలలోనైనను
కష్టము లెఱుఁగని శ్రీమంతురాలు, పల్లకిలోనుండి కాలుక్రిందఁ
బెట్టుటయైన నెఱుఁగని భాగ్యశాలి ఇట్టిలేమ కీకష్టము ప్రాప్తించి
నప్పు డామె యెనిమిదిమాసము గర్భవతిగానుండెను ఇన్ని
కష్టములు ప్రాప్తించినను పతిప్రాణములు దక్కునను సంతోష
ముతో నామె ధైర్యముగా నడువసాగెను వీరిట్లు నిగుటప్రయా
నముతో నడచి పద్మానదీతీరముచేరి యచ్చట నొకయోడవాని
నాశ్రయించి, నదిదాటి మూర్తి దాబాదుచేరి, యచ్చట బీదవా
రివలె నొక చిన్నగృహమున నుండిరి అక్కడికిఁ బోయిన తరు
వాత, రామకాంతునకుఁ దనపూర్వపు దురాచారమునకయి
పరితాపముగలిగి, బుద్ధికౌశలముగల తనభార్యచెప్పిన చొప్పున
నితఁ నడచుకొనుటకు సమ్మతించెను భవాని తన్ను పెంపుడు
కన్యగా భావింపవలసినదని చెప్పి, యనేకయుక్తులతో నవాబు
యొక్క బొక్కసధారుడగు జగత్పేటనువానిని తనభర్తకు
వశునిజేసెను తననగలలోఁ గొన్నిటిని నమ్మి యా ధనముచే
నవాబుయుద్యోగస్థులఁ గొందఱిని తనభర్తపక్షము నవలంబింపఁ

జేసెను తమకుఁ బూర్వము మంత్రిగనుండి, షిమ్మట తమ్ము నీ దళకుఁ దెచ్చిన దయారాముని బిలువనంపించి, అతని పాదములకు పెనిమిటిచే మ్రొక్కించి, తప్పులన్నియు తమింపుమని వేడుకొనెను ఇట్లు ప్రార్థింపఁగా, దయారాముని మనసు కఱగి, యతఁడు తిరిగి రామకాంతునికి రాజ్యమిప్పించెనని ప్రతిజ్ఞ చేసెను తరువాత రాణిగారు తనయొడలి నగలన్నియు నేఁబడి వేల రూపాయలకమ్మి దయారాముచే నాధనమంతయు లంచము లిప్పించి, నవాబునొద్దనుండు నధికారులనందఱిని వశపఱచుకొనెను ఇట్లు వీరిపక్ష మవలంబించిన రాణీయోద్యోగస్థులును, దయారాముఁడును, జగత్సేతునుగూడి, యెట్లో నవాబు మనసు త్రిప్పి మఱల రామకాంతునకు రాజ్యమిప్పించిరి ఇట్లు పోయినరాజ్యము మఱల సంపాదించుటయందు రాణీభవానిగారు చూపిన యసామాన్యబుద్ధి కౌశలమును, అనుపమేయ పతిభక్తియుఁజూచి ‘స్త్రీబుద్ధి ప్రళయంకరీ’ యన్నమాట సర్వదా యసత్యమనియే చెప్పవలసి యున్న రాజ్యము తిరుగ సంప్రాప్తమయినపిదప ౧- సంవత్సరములు రామకాంతుఁడు, తన భార్యమణియొక్కయు, మంత్రిపుంగవునియొక్కయు ననుమతి ప్రకారము సుఖముగా రాజ్యముఁజేసి, మృతినొందెను పతిమరణకాలమున భవాని ౨ సంవత్సరముల ప్రాయము గలదై యుండెను

రామకాంతుని రాజ్యము పోయినప్పుడు రాణీభవాని గర్భవతిగా నుండెనని వెనుక వ్రాసియుంటినిగదా ఆమెకుఁ గొద్ది కాలమునకుఁ బుత్రుఁడు గలిగెను తదనంతర మింకొక

కుమారుడు పుట్టెను కాని యీయరువురు ఎత్తులును బాల్యమునందే గతించిరి తరువాత నామెకు 'తార'యను కూతురు మాత్రమే కలిగెను తార చిన్నతనమునందే వితంతువయినందునఁ దల్లియొద్దనే యుండుచుండెను

భర్త మరణానంతరము భవాని సింహాసనమెక్కినను ఆసమయమున బంగాళాదేశమునకు సురాజద్దాలాయను తురుష్కప్రభువు నవాబుగ నుండును హిందూదేశచరిత్రముఁ జదివినవారికి సురాజద్దాలాయొక్క దుశ్చేష్టలు బాగుగఁ దెలియును ఇతఁడు న్యభిచారాది దుష్కర్మలకయి తన ధనమంతయు న్యయపఱచి తనచేతికింది మండలాధిపతులయొద్దనుండి, బలాత్కారముగా ధనము స్వీకరించుచుండెను ధన మీయనివారిని మిగుల బాధపెట్టుచుండెడివాఁడు, పరస్మీల నక్రమముగఁ జెరపెట్టుట కీదుష్టఁడు వెనుకదీయువాఁడు క్షాణ న్యాయమునుమాట యాయన రాజ్యమున నౌషధమున కయినను గానరాక పోయెను తన రాజ్యమున కిట్టి దుష్టునివలన నెన్నఁడయిన ముప్పురాఁగలదని యెంచి, రాశీభవాని తన సైన్యముఁ జక్కపెట్టుటకు నారంభించెను సైన్యములోని భటులసంఖ్య హెచ్చించి, యుద్ధమున కసమర్థులగు భటులను తీసివేసి, సమర్థులయినవారిని శేర్చి, తానే సైన్యాధిపత్యమును స్వీకరించి సైన్యములోని యోధులచే వేగుక యుద్ధముచేయించి, సేనలను బలపఱచెను ఇటులు చేసినది గావుననే యీక్రింద వివరింపఁబడు కష్టమునుండి తనరాజ్యమును నీమె తప్పించుకొనఁ గలిగినది ఆకష్టమేదియనఁగా—

రాశీగారి కొనూరైయును గతభర్తృకయును అగుతార,

బంగాళాదేశమునం దంతట విఖ్యాతిగాంచిన సౌందర్యవంతు
 రాలు ఈమె చక్కదనము సంగతివిని, నవాబునకీ మెను చాటు
 బెట్టవలెనను దుర్బుద్ధికలిగెను తారను తనకీయుమని, యీతఁడు
 భవానిగారికి వర్తమానము పంపఁగా నామె యత్యంత క్రోధా
 నివృత్తురాలయి, వచ్చిన దూతను మిగుల నవమానపఱచి పంపి
 వేసెను ఇందుపయి నవాబు క్రోధావేశి ఎరవశుడయి నా
 టూరు రాజ్యమంతయుఁ బాడుచేసి తారా భవానులను జెరిఁ బెట్టి
 తెండని, తనపై న్యములఁ బంపెను ఇట్లు సరుగ్గువని రాణిగారి
 కదివఱకే తెలిసియుండెనుగాన, ఆపె పట్టణపు త్రోవలన్నియు
 మూయించి, తాచే పై న్యాధిపత్యమును వహించి, తనపై న్యముల
 వెంటఁదీసికొని రాజధానియొక్క హిర్ద్యారము దగ్గఱ నవాబు
 పై న్యముల =దుర్కొను ఇచ్చట కొక ఘోరయుద్ధము జరిగి,
 తురుష్కులు అందు సంపూర్ణముగా నొడిపోయిరి అనేకులైన తుర
 కలు నవాబయొద్దకుఁ బొరిపోయిరి ఈసంగతి యితరరాజులకుఁ
 దెలిసినతోడనే వారు నవాబు పై న్యముల చనేకశాధలు పెట్ట
 నారె

ఇట్లు బంగాళాదేశములోని మండలాధిపతుల కిందఱికి
 నవాబు దుష్టుడనితోచినందువలన వారిందఱును అతనిని రాజ్య
 పదచ్యుతునిగఁ జేయుటకయి నిశ్చయించుట కొకనాఁడు జగత్సే
 టుగారి గృహమునందు సభచేసిరి కృష్ణఘరు సంస్థానాధిపతి
 యగు రాజాకృష్ణ చంద్రరాయలును, రాజాసంస్థానాధిపతి
 యగు రాజరాజ బల్లవులును, పాటాయను నామాంజరిముగల
 పాటచీపుత్ర సంస్థానాధిపతియగు రాజరాధుదుర్లవులును, నా

ఓూరురాజ్యమున కధికారిశీయయిన రాశీభవానిగారును, ఆసభ
యందలి ప్రముఖులయి యుండిరి ఆసభయందు క్రింద వ్రాసిన
ప్రకారము సంభాషణలు జరిగినవని యొక యితీహాసకారుడు
వ్రాసియున్నాడు—

జగత్సేతు—సురాజ్యద్వాలాను పదచ్యుతునిఁ జేసి మీర్జా
ఫరనువానిని నవాబుఁజేయుట ఉత్తమము ఎందుకనఁగా
హిందూరాజులు చెప్పినట్లు నశుచుకొనియెద ననియు, బ్రజలకు
హితమగునట్లు రాజ్యముఁ జేసెదననియు నాతఁడు ప్రతిజ్ఞఁ
జేసియున్నాడు ఇప్పుడు మనము నవాబును జేయఁదలఁచిన
మీర్జాఫరు, నవాబుయొక్క సైన్యాధిపతిగనుక తురకలసైన్యము
లన్నియు నతఁడు చెప్పినట్లులు వినఁగలవు కాన రక్తపాతము
లేకయే మీర్జాఫరును నవాబుఁ జేయవచ్చును

రాశీభవాని—బంగాళాదేశపుసింహాసనముపయి, తురుష్కుని
నుంపక, హిందూరాజునే యుంప గూడదా? పోయిన స్వాతంత్ర్యమును
మఱల సంపాదించుకొనుటకు యోగ్యమయిన సమయ
మిదియేయని నాతాత్పర్యము

రాజాకృష్ణచంద్రుఁడు—రాశీగారు! తమరు చెప్పినమాట
యోగ్యముగానే యున్నది ఎందుకనఁగా, స్వాతంత్ర్యముంద
ఁజీకి బ్రయమే కాని మన మనేక సంవత్సరములనుండి పరతం
త్రులమయి యున్నాము మన కీర్తినష్టమయి యున్నది పరరా
ష్ట్రములను ధిక్కరించి స్వసంరక్షణము చేసికొనుటకు మన మన
మర్థులము మనలో నైకమత్యములేదు పరస్పర ద్వేషములనేకము
లుగలవు కనుక హిందూనవాబు నేర్పఱచినయెడల, మనలో

మనము కలహించి, యొకరి నొకరము సంహరించుకొనుట సంభ
వించును ఇట్లు మనయంతః కలహములఁజూచి మరాటావారు
మనపయి దండెత్తివచ్చి మనలను దిరిగి పరతంత్రులను జేసెదరు
మరాటావారిని మన మెఱుంగము వారు బహు క్రూరులని విం
దుము మనము తురుష్కులతోఁ గలసిమెలసి యున్నాము వారి
స్వభావము మనకు బాగుగఁ దెలియును కనుక వారే మనకు
రాజులుగ నుండుటమేలు

రాశీభవాని—మీరు చెప్పినమాట గ్రాహ్యమే కాని
రాజ్యాగ్రాధుఁడయినపిమ్మట, సురాజద్దాలావలెనే, మీర్జాఫరు
క్రౌర్యము నవలంబించిన పక్షమున మనమేమి చేయఁగలము?

రాజారాజబల్లవులు—అందునుగుఱించి మే మిదివఱకే విచార
ణచేసి యున్నాము మీర్జాఫరును మనచేతిలో నుంచుకొనుటకు
నింగ్లీషువారి సహాయ మడుగఁ దలఁచితిమి. వారు బహుబలవం
తులు, కేవలము వర్తకులు రాజ్యము చేయవలయునను కోరిక
వారికిఁ గలుగనేరదు వర్తకమునందు విశేషలాభము గలుగు
నట్లులు గొన్నిషరతులు వారికి వ్రాసియిచ్చిన పక్షమున, వారు
మన కత్యానందముతో సతతము సహాయము చేయుచుందురు.
వారిసహాయముచే నెల్లప్పుడు నవాబు మనకు లోఁబడియుండు
నట్లులు చేయవచ్చును

జగత్సేతు—ఇదియునుఁగాక కలకత్తానగరములోనికంపెనీవారి
దుకాణమును సురాజద్దాలా కాల్చియున్నాఁడు కాన కంపెనీ
వారు సురాజద్దాలాను ఓడించుటకు యత్నించుచున్నారు కనుక
విప్పుడు క్రొత్తగా సింహాసనస్థుఁ డగు నవాబు వారికి సేపిహితుఁ

దుగా నున్న పక్షమున వానికి చాల సహాయముఁ జేసి కృతజ్ఞులయి యుందురు నాతో సఖ్యముఁ జేయనిపక్షమున రాజ్యమునకుఁ బ్రారంభము నాగానే, క్రొత్తనవాబునకు వారితో యుద్ధము చేయవలె నప్పుడు

రాజురాయదుర్లభులు — ఇంగ్లీషువారు దక్షిణములోని నవాబును పరా తునిజేసి న వారితో సఖ్యమే చేయవలెను , వైరము వలదు

రాణీభవాని — నేను ప్రాంత నందువలనఁ దమ కిట్టి రాజకీయ వ్యవహారములలో నా నా పన చెప్పటకు సమర్థురాలను కాను. అయినను, నాస్వల్పబుద్ధుల దిఁ జెప్పెద వినుఁడు ఇంగ్లీషువారిప్పుడు వర్తకులుగా నున్ను, మనము వారి సహాయముంగోరి చేతికి మనజుట్టు నిచ్చినపని డీమహారాజ్యమును జూచి వారికి రాజ్యాభిషాగలుగఁగి మానదు అప్పుడు మనగతియేమి ? మరాటావారి గుణధర్మములను గుఱించి మనకుఁగొద్దిగనైనను దెలియును కానిఁ వీరివిషయమయి బొత్తుగ మన కేమియుఁ దెలియదు కాన తురుష్కుని రాజ్యసూధునిఁ జేయుటకును, పరదేశస్థులయిన కంపెనీవారిని దీనులవలె సహాయంబడుగుటకును, నేను సమ్మతించఁజాలను

ఇట్లచ్చటఁ జాల సేపువఱకు వాదవివాదము జరిగి తుద కితర రాజుల బలవంతముచే రాణీభవాని, ఇంగ్లీషువారి సహాయముఁ బుచ్చుకొని మీర్జాపరును రాజ్యముపయి నుంచుటకు సమ్మతించి యిట్లనియె “మహారాజులారా ! మీరందఱు సమ్మతించి, నిశ్చయించిన మాటకు విరుద్ధముగా నడుచుట నాకు భావ్యముగాదు

కనుక మీమాట నాకు సమ్మతమే ఈమార్పువలన తురక వారికి గల సర్వాధికార ఇంగ్లీషువారి కిచ్చుచున్నాము తురుష్కుని రాజ్యమునుండి తొలగించి, హిందూ దేశమున హిందూ రాజును స్థాపించునంత శక్తియు, దేశాభిమానమును, ఐకమత్యమును, మనకు లేనపుడును, మన దేశస్థులయిన మరాఠావారిని మనము నమ్మకలనపుడును, మనము మనరాష్ట్రము హానుల చేత కొప్పగించుటయే బహుయోగ్యముగా నున్నది వీరే మనకు హితకర్త లగుదురుగాఁ ” ఇట్లందఱును నిశ్చయించి వారివారి సందానములకు వెళ్ళిరి తరువాత ౧౭౫౭ వ సంవత్సరమున జరిగిన ప్లాసీయుద్ధమునందు కంపెనివారును, మీర్జాసారునుగూడి సురాజ ద్వైలాను ఓడించిన సంగతి చరిత్రజ్ఞుల కందఱికిని దెలిసినదే

ఇప్పుడు నేను వర్ణించిన అము హిందూ దేశముయొక్క చరిత్రములోని యొకముఖ్యభాగమయి యున్నది తురక రాజ్యముయొక్క క్షయమునకును, ఇంగ్లీషు ప్రభువులయొక్క యభ్యుదయమునకును, ఇది సంధికాలమని చెప్పవచ్చును ప్రభుత్వము లిట్లు కలక్రిందులయ్యెడి కాలముయొక్క మాహాత్మ్య మప్పుడు, రాశీభవానిగారు దప్ప నితరు కెవరును గ్రహించినవారు కారని పైని వ్రాయఁబడిన సంభాషణలవలనఁ జదువరులు గ్రహించియే యుండురు రాగారి సంభాషణలవలన వారికి గల యనుపమే యస్య దేశాభిమానము వెల్లయిగుచున్నది రాగారు చేసిన రాశీయ భవిష్యత్తులన్నియుఁ దప్పక ని మునునని గూచి రాగారి రాజనీతి నిపుణత్వమునకును, వ్యవహారమునందుఁ గల దీర్ఘదృష్టికిని, మానవ స్వభావముయొక్క యధార్థజ్ఞానమునకును,

ఎంతయు సంతసింపవలసియున్నది రాజకార్యములయొక్క వాస్తవ
స్వరూపములను బూర్ణముగా గుఱైఁజేసిన యీలలనారత్నము,
మనదే మునందు కార్యధురీని లనియు దీర్ఘదృష్టు లసియుఁ
బేరొందిన తోడరమల్లు, నానాఫడనవీరు, అక్కన్న, మాదన్న
మొదలయినవారితోను, ఐరోపాపండమునందు వ్యవహారకేత్ర
లని విఖ్యాతఁ గాంచిన సిట్టు, పాళ్ళు, బర్కు, బిస్మార్క్,
గ్లాడుస్టును మొదలయిన గురుషులగులతోను, బుద్ధియందు
సమానురాలని చెప్పటకు సందేహము లేదు మనదేశమునందలి
నారీమణు లిట్టి బుద్ధివైభవముఁ జూపుచుండఁగా, స్త్రీలు పురు
షులకన్న బుద్ధిహీన లనియు, వారికి విద్య నేర్పవలదనియుఁ
బ్రతిపాదించుట వింతకాదా? మనదేశమునందలి స్త్రీలకు న్వాతం
త్ర్యము లేనందునను, వారికి విద్య నేర్పనందువలనను, మన
మానేక రాశీభవానులను బోఁగొట్టికొనినవారి ముఱియి ఇన్ని
నిర్బంధము లుండియు నపండప్పుడ రాశీభవానులవంటి నారీ
రత్నంబులు మనదేశమున నుదయించుట కూడఁగా ఈనిర్బం
ధము లే యుండి, మన స్త్రీలకు యోగ్యమయిన న్వాతంత్ర్య
మును సర్విద్యయు వ్రాస్తమయు యుండినయెడల నిచ్చట నిది
నఱకు ననేక రాశీభవాను లుదయించి యుందురని చెప్పట యతి
శయోక్తి గావేరదు

రాశీగారి వ్యవధైర్యములను గుఱించియు, రాజ యవ్వన
హరిములలో నామెచూసిన చాతుర్యమును గుఱించియు నిదివ
ఱకువ్రాసితిని ఇక నామె ధర్మకృత్యములను గుఱించి వ్రాసెదను

భర్తయొక్క జీవితకాలమునందు భవాని, ధర్మాత్మురాలని

విశేషవిఖ్యాతిఁ జెందినదిగాదు అయిన నామె నాధారణముగా దానధర్మములను జేయుచునే యుండెను దేవాలయములఁ గట్టించుట, చెఱువులు శావులు మొదలయిన జలప్రదేశములఁ ద్రవ్వించుట, అన్నసత్రములు స్థాపించుట, బిద్రాశాహ్మణులకేఁగుత్రాహ్మణేశతరులకేఁగు వివాహములు చేయుచుట మొదలయిన భూతదమాచరితములగు సత్కర్మము లప్పటినుండియే, రాజిగారు చేయుచుండిరి

* మెకు దైవభక్తి విశేషముగాఁ గలిగియుండెను ఏవస్తువు నయిన నెవ్వరుచికి సమర్పింపక ముమె చునుభవించుట లేదు ఒకగాఁ డేమె పెచ్చిటి యగుననియిప్పుడు వేల గాఁచాయలకుండు ంద్రహణములఁ గొనెను వానిలో కొకటి కాచికాడేవి కనియు, మఱియొకటి తనభార్యనియు నాయన నిచ్చెయించు కొను వానిలో కొకటి ఒక సౌందర్యము ముగాను, మఱియొకటి నాధారణముగాను, ఉండెను వానిలో నుత్తమ మయినది తనభార్య కియ్యనలయునని శీలఁ, రాజుగారు వానిని రాజిగారికిఁ జూపఁగా నుత్తమమయిన కాచికాడేవి కిచ్చెద నని ముమె చెప్పెను అందుమీఁద రాజుగారు తన యభివ్రాయమును దెలుపఁగా “మీ కిష్టమైన హణము మీరు సమర్పింపవచ్చును, నా కిష్టమైనదానిని నేను సమర్పించెను, ఇట్లయిన నిరువురి కోర్కు ఁదేదును” అని రాజిగారు చెప్పిరి అదేప్రకారము రెండు హణములును దేవికి సమర్పించిరి ఇట్లామె యకల్మషదైవభక్తిని జూపు దృష్టాంతంబు లనేకంబులు గలవు కాని గ్రంథవిస్తరభీతిచే నిచ్చట వ్రాయలేదు

తనకుఁ గుమారులు లేకపోయినను, తనకూఁతురగు తారకుఁ గుమారుఁడు గలిగిన పక్షమున వానికిఁ బట్టముకట్టి తాను గంగా తీరముననుండి, దానధర్మములఁ జేయుచు, ఈశ్వరుని ధ్యానము చేసికొనుచు నుండవలెనని యీమెకుఁ దాత్పర్యముండెను ఇట్టి యోచనగలనయి, తార కొకమంచివరుని దెచ్చి పెండ్లి చేసెను గాని, “తా నొకటిదలఁచిన దైవ మొకటితలఁచు” నను నామెత చొప్పున నామె యల్లుఁడు మృతినొందెను అల్లుని మరణము నలన రాణిగారి కశ్యంత దు ఖమును అపరిమితమయిన నిరుత్సాహమును గలిగెను కొన్నిదినములవఱకును వితంతుపుత్రికను జూచినప్పు డెల్ల నామెకు రిగల దు ఖము గలిగి చిత్తభ్రమ గలుగుచుండెనట నవాబగు సురాజుద్దౌలా, రాణిగారి కొమార్తెను చెరఁబట్టఁ దలఁచి, సైన్యములఁ బంపెననియు, వానిని రాణిగా రోడించిననియు వెనుక వ్రాసియున్నాను ఆయుధ్య మీవి తంతువు తారకొక కే జరిగినదని చదువరు లిదివఱకే గ్రహించి యుందురు ఈయుధ్యము జరిగినప్పటినుండియు రాణిగారు తార నెప్పుడు తనవెంటఁ జేయుచుకొని బహు సాగ హతతోఁగాపాడుచుండిరి

అల్లుని చావుతో రాణిగారియీశ లన్నియు నిరాశ లాయెను రాయమునకు సుగవారసుదారు కుమారులు లేనందువలన, రాణి గారు సంపత్తిసంతన లోకహితార్థమయి వ్యయపఱుచుటకు నిశ్చయించిరి ఇట్లు నిశ్చయించిన పిదప నమె చేసిన దానధర్మము లింతంతని చెప్ప నలవిలేదు వానిని విన్నవారు ఆనందాశ్చర్యములఁ బొందక మానరు. ఈమెకిన్న నధిక శ్రీమంతులగు రాజు

లనెకులు గలరు, కాని యీమెచేసిన దానము లనేకములు గొప్ప గొప్ప చక్రవర్తులకు శోభించునట్టివి

ప్రతినవశ్వర మీమె ౨౫ వేల హాపాయలు చిల్లరదానధర్మ ములయందు వ్యయపఱచుచుండెను గంగాతీరముననుండి వేదాధ్యయనముచేయు బ్రాహ్మణోత్తములకును, యోగాభ్యాసము చేయుయోగులకును, అధులకును, అభ్యాగతులకును, అన్నము పెట్టుటకయి యామె యనేక సత్రములను గంగాతీరమున స్థాపించి యున్నది సంస్కృత విద్యాధ్యయనమును, వేదాధ్యయనమును, శాస్త్రాధ్యయనమును జేయు విద్యార్థులకు విద్యార్థి వేతనార్థమై సంవత్సరమునకు నిరువదియైదువేల హాపాయలు ముట్టునట్లేమె యేర్పాటు చేసినది ఆకట్టుపాటు ముప్పటివఱకు నడచుచున్నదని చెప్పెదరు అనేక గీర్వాణపారశాలలు స్థాపించి, వానిపై గొప్ప పండితులను గురువులుగా నేర్పఱచి, విద్యార్థులకు పారశాల లోనే యన్నము పెట్టునటు లేర్పాటుల జేసి, శాస్త్రములందుఁ బ్రవీణులగు విద్యార్థులకు వారినాఁదిప్రవీణతప్రకారము పారితోషికముల నిచ్చునటులు నియమంబులు చేసెను తా నేర్పఱచిన సత్కృత్యంబులు తన మరణానంతరము నిర్విఘ్నముగా జరుగవలె నని, రాశిగారు ఈస్టు ఇండియా కంపనీవారికిఁ గొన్ని లక్షల హాపాయలొచ్చి వానివడ్డీవలన సెవారి శాలలు సతతము జరుగు నటులు నిరూపకము చేసిరి కనుక నిప్పటికి బంగాళాదేశములో వీరికి ననేకాశీర్వాచనముల నిచ్చుచు ననేకవిద్యార్థులు సంస్కృత విద్యామృతమును గ్రానము చేయుచున్నారు ఈమె భూదానము అనేకము చేసినది, అనేకులయిన బీదకాపుల సిస్టులువదిలి

పెట్టినది ఇందుచే నీమె రాజ్యమున ఏదలందఱు సుఖముగానుండిరి.

కాశీ, గయ, రాజశాహి, బజానగర్ మొదలయిన పట్టణములయం దీమె గొప్పగొప్ప దేవాలయములను సత్రములను గట్టించినది వీనిలోఁ గాశీక్షేత్రములోని దేవాలయము బహు రమ్యమైనది దీనిలోని విశ్వేశ్వరుఁడు, దండపాణి, దుర్గ, తార, రాధాకృష్ణుల విగ్రహములు కడుసొంపుగానున్నవి అత్యంత సుందరములైన శివలింగంబు లిందనేకంబులు గలవు దేవాలయమంతయు శ్రేష్ఠమైన నల్లని రాతితోఁ గట్టఁబడినది ఇదే రీతిని నామె యనేకఘట్టముల రాతితోఁ గట్టించెను అనేక ధర్మశాలల స్థాపించెను కాశీయం దేడువందల గృహములఁగట్టించి యిహసౌఖ్యములవదలి కాశీవాసముఁ జేయవచ్చిన యనాధలకు వానియందంచి భోజనముఁబెట్టి వారి మరణానంతర ముత్తరక్రియలను గూడ యధావిధిగాఁ జేయించుచుండెను పంచక్రోశముచుట్టు నీమెధర్మగృహములు, గ్రావులు మొదలైనవి యనేకములు కలవు కాశీక్షేత్రముం దీమె సహాయమువలన నాలుగువేల ప్రజ బ్రతుకుచుండెను !

రాజగారు మనుష్యులయందేగాక పశుపక్ష క్రిమికీటకాదులకు సమస్త ప్రాణులందును కరుణగలదియై వర్తించుచుండిరి తన రాజ్యమునం దెచ్చటను గోమహిషాదులఁ వధ కాఁ గూడదని 'యామె నిబంధనఁజేసెను ఈనిబంధన నుల్లంఘించువారికి ఘోర శిక్షవిధించెను పక్షులకొక దొడ్డిలో ననేక ధాన్యములు వెదచల్లించి, వానికొఱకై వచ్చిన పక్షి సమూహమును దూరమునఁ జూచి యిట్టి చక్కనిపక్షుల నుత్పన్నముచేసిన సర్వేశ్వరుని

యద్భుతశక్తి ప్రేమాదులకు నానందించుచుండెను చీనులకుఁ బంచదార, చేపలకు రొట్టెముక్కలు, మార్జాలములకు శీరాన్నము మొదలగు భక్ష్యములనిప్పించి, యవి సుఖించుచుండటఁ జూచి భవానిగారు మనమునందు మిగుల సంతోషించుచుందురు. ఇట్లేమే కారుణ్యమృత ప్రవాహము ఎల్లచోట యెడలను సమానముగఁ బ్రవహించుచుండెను

ఈమె కాశీయాత్రకు బయలుదేరినపుడు ఈమె వెంట గొంగు ఓడలు వెడలివడలు భక్ష్యపదార్థములు సమపాక వలమీఁది వెల్పినవఱకు ' ఇట్లపరిమితాన్న దానము చేసినందు వలన లోకు లీమెయన్నపూర్ణియొక్క యపరావతారమని యెంచుచుండిరి

రాశీభవానిగారి రాజ్యమునం దనాఘలగు రోగులకాష ధంబు లిప్పించుటకునై యనేకాషధాలయ బులు కట్టింపఁబడి నవి ఇప్పటివలె నప్పుడు డాక్టర్లను, ఆసుపత్రులును లేకపోయి నను, హిందూ వైద్యశాస్త్రమునందుఁ బ్రవీణుల భిషగ్వర్మ్యులనేకులు, రాణిగారిసలహాపై వేతనములఁ గొనుచు వైద్య శాలలయందు బీదలకాషధంబు లిచ్చుచుండిరి రోగి, వైద్యశాల లోనికివచ్చి గాగై వెళ్లువఱకును వానికిఁ గావలయు పథ్యపాన ములును, ఔషధంబులును, ఉపచారంబులును మొదలైన వన్నియు యధావిధిగా జరుపుటకు రాణిగారి సేవకుల సేర్పుఱచిరి ఆహా ' ఈమె భూతకారుణ్యము కంటేని కొనియాడెదను ఇట్టి విశ్వకుటుంబినిని వేయికోశఁ గొనియాడినను జాలదు.

రాణిగారు సకల లోకులచే సత్కరింపఁ బడుచుండిరి కేవ

లము హిందువుల కేగాక తురుష్కులకుఁ గూడ నీమె పూజ్యురా
 లాయెను ఒకాకొక సమయమున రాణిగారు గయలో బిండ
 మువేయుటకునై వెన్నపపుడు అచ్చట రాజు తనకైదులక్షల
 గూఢాఁగి లిచ్చినఁగాని పిండదానముచేయ నియ్యననిచెప్పెను
 రాణిగారీసంగతి మూర్ఖుడబాదు నవాబునకుఁ దెలుపఁగా
 నాతఁడు గ మాధీశ్వరుని పదచ్యుతుని జేయుటకై ఇతఁడమె
 సైన్యములఁబంపెను ఈసంగతివిని యారాజుభయమొంది రాణి
 గారి శిరఃఁగొచ్చెను శరణాగతుని రక్షింపవలెనని రాణిగారు
 తిరిగి నవాబునకు సమాధానముచెప్పి యారాజును రక్షించెను
 తొన్నిదినముల రాజు నవాబు కియ్యవలసిన కప్పమీయనందునఁ
 గారాగృహవాసుఁడయ్యెను అప్పుడును రాశీభవానిగా రడ్డ
 ముండి యతనిని బంధిఖానానుండి విడిపించిరి

“క ఉపకారికి నుపకారము

విపరీతముగాదు య వివరింపంగా

నపకారికి నుపకారము

నెపమెన్నకచేయువాఁడు నేర్పరియమతీ ”

యని మనము చిన్నతనమునందుఁ జదివిన యీ యమూల్యమైన
 నీతిపద్యమునకు రాణిగారు లక్ష్యభూతలని చెప్పటకు సందేహ
 ములేదు కాగ్రాగృహ విముక్తుడైన యారాజు గాణిగారి
 యొద్దకువెళ్లి, “ఁక్కిలి కృతజ్ఞుడై, తలపాగాతీసి, రాణిగారి
 పాదములపైనుంచి “అపకారముజేసిన నాకుఁ బ్రాణదానము
 నిచ్చిన మీవంటి పరోపకారుల నెచ్చటఁగానను” అని విన్నవించి,
 సెలవు పుచ్చుకొని తనరాజ్యమున కేగెను తరువాత నెల్లప్పుడును

ఆరాజు రాణిగారి యజ్ఞప్రకారమే ప్రవర్తించుచుండెను

నాటూరులో గంగలేనందున రాణిగారు శమ రాజధానిని అచ్చటనుండి తీసి ముర్షిదాబాదుకొద్ద గంగాతీరముననున్న బడానగరమును గ్రామమునందు స్థాపించిరి ఈమె రానపుడు బడానగర మొక చిన్న గ్రామముగా నుండెను, గాని యీమె యచ్చటికి వచ్చినతరువాత నానగరము కడుగొప్పదై బడానగరము, అనగా, గొప్పనగరమన్న పేరును సార్థకపఱచెను

ఇక నీమె దినచర్యనుగుఱించి కొంతవ్రాసెదను ఈమె దినచర్య బహురమ్యముగాను, అనుకరణీయముగాను ఉన్నది ప్రాత కాలమందు నాలుగు గంటలకేలేచి, శుశ్విరస్తుతిఁ జేసి, కాగడాలు వేయించికొని గంగానదికిఁబోయి స్నానముచేసివచ్చి, పుష్పములనుగోసి, గృహదేవతను బూజించునట ఇంతిలో సూర్యోదయము కాగానే గంగాతీరమునకుఁబోయి దేవాలయముఁ బూజించి, గొటనారులకు దానధర్తములుచేసి, పురాణశ్రవణముఁ జేయును మధ్యాహ్న కాలమప్పుడు భోజనానంతరమున రాజవేషము వేసికొని రాజసభకుఁ బోవును అచ్చటి యుద్యోగస్థులకు వారు చేయవలసిన పనులు నియమించి, వారుచేసిన పనులఁజూచి, తాను సభలో స్వయముగఁ జేయవలసిన పనులను నిర్వహించి, తిరుగుఁబురాణశ్రవణమునకుఁ బోవును సాయం కాలమప్పుడు తిరిగి దేవతాదర్శనము చేసికొని ముఖ్యమంత్రి సభకుఁబోయి, ప్రజల విన్నపములు, వ్యాజ్యములు మొదలైనవి విని, తీర్పులుచెప్పి, యిలుసేరి, దేవునిప్రార్థించి నిదురించును భవానిగా రొకపూటయే భుజించుచుండిరిని చెప్పెదరు రాణీభ

వానిగారి కాలము, అప్పటి సంఘస్థితి, దృఢమైన ధర్మవిశ్వాసములు, మొదలైనవానిని విచారించిచూడఁగా, రాణిభవానిగారి దినచర్య, అప్పటికాలములో నుత్తమోత్తమమైనదినియే యెవరికైన నొప్పుకొనవలసియుండును

ఇట్లు పతిభక్తి, రాజ్యకర్తృత్వము, శౌర్యము, ధైర్యము, స్వదేశాభిమానము, భూతదయ, ఈశ్వరభక్తి మొదలైన యుత్తమోత్తమ గుణసంపదలకు వాసస్థానమైన రాణీభవానిగారు ౧౮ వ సంవత్సరమున, అనఁగా డెబ్బదితొమ్మిదినవత్సరముల ప్రాయమున స్వర్గస్థులైరి వీరి మరణమునకయి లక్షలకొలది ప్రజలు దుఃఖించిరిని వేఱుగ వ్రాయవలయునా?

భవానిగారు ఒడ్డుపొడుగు గలిగి, గుగుల సుందరముగ నుండిరి చనిపోవువఱకు నీమె శక్తితగ్గలేదట తుదవఱకు నీమె స్వయముగా వంటచేసికొని భుజించుచుండెనట

ఈమె రామకృష్ణుడను బ్రాహ్మణబాలుని నొకని వాని శైశవమునుండి పెంచుచుండెను తుదకు వానికే రాజ్యముగట్టి మృతికొందెను కాని రాజారామకృష్ణుడు నాధువృత్తిగలవాడగుటచే నిప్పుడు వీరిరాజ్య మొకచిన్న జమీందారియై యున్నది.

అహల్యాలయ హోళకరు

* “ఉదార చరితానాంతు వసుధైవ కుటుంబకం”

ఈ యద్వితీయమైన నాధ్వీమణి చరిత్రము, మరొరంజక మయ్యను, హృదయ ద్రావక మైనట్టియు, ననుకంపనీయ మయ్యను అనుకరించు మైనట్టియు, పీఠరసవిరిహిత మయ్యను శాంతిరస పరిపుత్ర మైనట్టియు మూడంకముల నాటకమని చెప్ప వచ్చును. ఈ నాటకముయొక్క చాలభాగము దుఃఖిపాపమైన యంధకారముతో వ్యాప్తమై యున్నను, అహల్యాలయిగారి యొక్క సద్గుణములను చంద్ర కిరణములచే ప్రకాశింపజేసెనందున రమ్యముగానే యుండును ఈమూడంకము లెవ్వియనగా —

(౧) అహల్యాలయిగారి జన్మమును బాల్యమును () ఆమె సంసార సుఖము () ఆమె వైధవ్యమును రాజ్యము చేయుటయు ఈమూడంకములలోని సంగతులను విడివిడిగా విచారిం చెదము

(౧) జన్మమును బాల్యమును—బొంబాయి ప్రాంతము నందలి అహమదు నగరమును తాలూకాలో పాధరట్టయను చిన్న గ్రామము గలదు ఈ గ్రామమునందుఁ బూర్వము, అనం దరావు సింధేయన కొక మరాఠాగృహస్థుఁడు వాసము చేయుచుండెను ఈతఁ డా గ్రామమునందుఁ బెద్దమనుష్యుఁడని పేరు

* బొదార్యముగలవారికి విశ్వమంతయు స్వకుటుంబమే

వడసెను ఈతఁడు ధనవంతుఁడు గానందునఁ బొలములు దున్నుకొని జీవనముఁ జేయుచుండెను ఇతని భార్యయు స్వభావమునందితనిని బోలియుండెను ఈ సత్యగుణ ప్రధానులైన దంపతులకు ౧౭ వ సంవత్సరమున కొక కన్యారత్నము కలిగెను ఈకన్యకు వారు అహల్యయని నామధేయిడిరి ఈమెయే చరిత్రనాయకయగు అహల్యబాయి ఈమె తరువాతఁజూపిన యసమాన సద్గుణములనుబట్టి, యీమె సామాన్యస్త్రీకాదనియు, నవతార సినియు మహారాష్ట్ర గ్రంథ కర్త లనేకులు ‘దేవీ అహల్య గాయి’ యని సంబోధించియున్నారు ఈమె జగదంబయొక్క యవతారమని యిట్లుకీ కథ చెప్పెదరు అనేక దినములవఱకు నానంద రావునకు సంతానమే లేక పోయెనట అప్పుడొక్కనాఁడాయనభార్య చింతాక్రాంతురాలయియుండి వారిగృహమున కొకబైరాగి వచ్చెనట ఆమెచింతయొక్క కారణమును విచారించి, “మీరు కొల్హాపురమునకువెళ్ల, అచ్చటి జగదంబును సేవించినపక్షమున మీకు సంతానము గలుగును” అనిచెప్పి వెళ్లిపోయెనట

మన యాంధ్రదేశమునందు బెజవాడ కనకదుర్గ యెటులు ప్రఖ్యాతిని జెందియున్నదో యటులే మహారాష్ట్రదేశమునందు, కొల్హాపురములోని జగదంబ ఒహు విఖ్యాతయయి యున్నది బైరాగి చెప్పినప్రకారము ఆనందరావును, అతని భార్యయు కొల్హాపురమునకుఁజని యచ్చట జగదంబను సంవత్సరమువఱకుఁ బూజించుచుండిరట ఒకసంవత్సరముకాఁగానే జగదంబ యానందరావుకు స్వప్నమందుఁ గనఁబడి “ఇపు సంవత్సరమునుండి దృఢ భక్తితోఁజే

సిససేవచే సంతోషురాల నై తిని ఇళ నీవు ఏ గ్రామమునకు వెళ్ళి
వచ్చును నీయిచ్చ దీర్చుటకై నేనే నీయుదరమున నుంచిదను”
అని పలికెనట ఆనందరావున కిట్టిస్వస్థము కలిగినప్పుడే యాత
నిభార్యకుఁగూడ నిటువంటి స్వస్థ మే కలిగెనట! తరువాతఁ గొద్ది
దినములలోనే వారికి జగదంబయొక్క యంశమున నహల్యబాయి
పుట్టెనట! ఇటులహల్యబాయి దేవతాంశసంభూతయని స్థాపిం
చుట కనేక కథలను జెప్పెదరు ఇనియన్నియు నిజము గాకున్నను
వినివలన నహల్యయందుఁ గల దేవతలకు శోభించు సద్గుణసమూ
హములును, లోకులకు నామెయందుఁ గల యమితపూజ్యభావ
మును వ్యక్తమగుచున్నవి

అహల్య యైదుసంవత్సరముల దైనతరువాత నామెయందు
నామె తరువాతఁజూపిన సద్గుణములయొక్క యంకురములు గని
పింపఁదొడఁగెను తనతో రాడుకొనుటకు వచ్చెడి యిరుగపొ
రుగు పిల్లలను బహు ప్రేమించుచుండెను ఆమెకుఁ దినుట కెవర
యిన నేపదార్థము నిచ్చినను, అందులభాగము తనన్నేహితు
రాండ్రకిచ్చిగాని తాన్ను భుజింపకుండెను ఏపదార్థమున నీశ్వ
రునిగా భావించి, దానిని పూజించుట యీమెకుఁ బ్రియమైన
యాటలలో నొకటిగా నుండెను ఇం చిన్నవయస్సనందుఁ
గూడ నీమెకు సత్యముపై విశేషభక్తియుండెను ఆమె ఎప్పు
డును నసమీమాడునది కాదు, ఎవ్వరైన నేహితురాలు అస
త్యము చెప్పినపక్షమున నహల్యబాయి యామెతో మాట
లాడుట మానివేయుచుండెను

ఆగ్రామమునం దొకచిన్నబడి యుండెను ఆబడి యిప్పటికి

న్మున్నవంటిది గాక మనదేశములోఁ బొట్టపోసికొనుటకయి
 కొందఱు బీదగ్రాహ్యులు చిన్నచిన్న కుగ్రామములలో స్థాపిం
 చునట్టి బడిగానుండెను కాని సావధీరువగునట్టియు, స్వకర్తనిష్ఠుఁ
 డగునట్టియు, నీశ్వరభక్తిపరాయఁడగునట్టియు గొకబీదగ్రా
 హ్యుఁడొకటిలో పంతులుగా నుండెను ఆయనకుఁ బిల్లలవలన
 నమావాస్యకు పూర్ణిమకు డబ్బులు తప్ప మఱేమియు దొరకుట
 లేకపోయినను, పేసాగారిసంస్థానమునుండి నెల కైదు రూపా
 యులు దొరకుచుండెనట ఆపంతులవారికిని అహల్య శండ్రి
 యగు ఆచందరావునకును అత్యంతవిహితము గలిగెను ఆపంతు
 లకు సంతానము లేనందువలన నాయన తన స్నేహితునిహూతు
 రగు అహల్యనే తనహూతురుగాఁ జూచుచుండెను అహల్యగూ
 పంతులవారియొద్దనే ఎప్పుడును పెరుగుచుండెను ఆమె కాయన
 తనశిష్యులతోఁ జదువుటయు వ్రాయుటయు నేర్చెను, అనేక గ్రం
 థములలోని సద్బోధ గ్రంథములను గఱపెను ఇతఁడు చెప్పు భారత
 భాగవతాది గ్రంథములలోనికద లన్నియు నహల్య నావధాన
 మతియై వినుచుండెనట సీతాదేవి వనవాసము, వ్రాపదీదేవి
 యక్షాతవాసము, దమయంతీదేవి కిష్టములు, సావిత్రీదేవి విప
 క్తులు, వారిపాతివ్రత్యము మొదలైన నాశ్చర్యప్రీతిలవృత్తాంతములు
 మహాప్రేమతో వినుచుండెను ఇట్టికథలను మఱలమఱలఁ జెప్పు
 మచి పంతులకు వేడుచుండెను చిన్నతనమునను విద్య నేర్చి
 యిట్టిసాశ్వతముల కిష్టములన్నియు విచి యున్నదిగనుకనే, తరు
 వాతఁ దనమీఁదికి వచ్చిన యాపదల నన్నిటిని ధైర్యముతో
 సహించుటకు సమర్థురా లాయెనని చెప్పుటకు సందేహములేదు

చిన్నతనమునం దీమె నేర్చుకొనిన విద్యాప్రభావముచేతనే, శరు వాత వచ్చిన కష్టసమయములయందు సద్గ్రంథములు చదువుకొని మరొకడుఁ ఖమును శరీరపఁజేసికొని, తనకర్తవ్యములను జేయఁ గలిగినది ఇందువలన రెండుసంగతులు స్పష్టమగుచున్నవి ఒకటి యేమనఁగా, అహల్యబాయిగారి కాలమునందును స్త్రీవిద్య యుండెను రెండవ దేమనఁగా, స్త్రీలు విద్య నేర్చినయెడల వారికి నెప్పుడును అవిద్య లాభప్రదమే యగునుగాని నష్టప్రద ము కాదు

ఇట్లు ప్రవృద్ధమానయగు అహల్య తొమ్మిదిసంవత్సరములది కాఁగానే యామె వివాహము చేయుటకయి యామెతండ్రి వరు నివేతకనాగెను కాని యానందరావు బీద వాడగుటచే నాతని కొమాల్కైకు మంచిసంబంధము త్వరగా మరకకపోయెను కాని యాయోగమువలన మరకక మరకక యొకగొప్పసంబంధము మర కెను ఆవిధ మెట్లులనిన —

ఆసమయమున గొంజీ గొంరావు పూనాపట్టణమందు సేపాయిగా నుండెను ఆయనతమ్ముడు రయినాధిరావు సెల్వార రావుహోళకరిను సర్దారును, అశని కుమారుడగు ఖండేరావును వెంబడి దీసికొని ఉత్తరహిందూస్థానమునకు యుద్ధార్థయి వెలి, శత్రువులను జయించి తిరిగి పూనాపట్టణము వెళ్ళినప్పుడు పాథర గ్రామములో బసచేసిరి ఆనందరావుగారి యింటియెదుట నొకగొప్ప హనుమంతుని దేవాలయముండెను పేషా లాగ్రా మమునకు వచ్చినప్పు డెల్ల నాదేవాలయమునందే దిగుచుండిరి కనుక నీపర్యాయముగూడ రమునాధరావుగా రిచ్చటనే దిగి

ఆరోజు బడిపంతులు పిల్లల కందఱకు సెలవిచ్చి, తాను రఘునాథ
 రావుగారియొద్దకి వెళ్ళి, గుడిలోన ముచ్చట లాడుచుండెను ఒక
 నిమిషమయిన గురువును విడిచి నిలువని యహల్య యప్పుడు
 గురువుకొద్దకి వచ్చి కూర్చుండెను శృంగారప్రబంధంబులయందుఁ
 గవులు వర్ణించిన స్త్రీలవలె అహల్య చంద్రముఁ గాకపో
 యినను, ఆమె ముఖముపై న్నావ్విభావిక రాజప్రభ యుండుటవలన
 నామె గూచువారికి బహురమ్యముగా నుండెను ఈమెను
 జూచి రఘునాథరావు పంతులను ఈమె యెవరని యడిగెను అప్పు
 డాపంతు లీమె వృత్తాంతమును జెప్పి యీమె సుగుణసంపద
 లను మిగులఁ గొనిచూడెను అంతట ఖండేరావున కీమె
 యోగ్య మయినదార్య యని నిశ్చయించి రఘునాథరావుగారు
 ఖండేరావు తండ్రియయిన మల్లారరావుగారి యనుమతియడిగి,
 ఆయన సమ్మతి పుచ్చుకొని యానందరావును బిలిపించి, ముహూ
 ర్తము నిశ్చయించి సుముహూర్తమున సహ్యాఖండేరావు
 లకు వివాహము చేసెరి ఇట్లు బీదవానికూఁతు రయిన అహల్య
 యొక మండ గావశ్యరుని భార్యయాయెను కనుక మనమును
 ఇక నీమెను అహల్యయను సామాన్యనామముతో వాడక,
 అహల్యగౌయి యన్నగౌరవ నామముతోనే వాడుదము ఇట్లు
 అహల్యగౌయి చరిత్రకావమయిన నాటకములోని ప్రథమాం
 కము సమాప్తమౌమెను ఐనను రెండవయంకములోనికీ బోవ
 కమునుపు, అహల్యగౌయిగారి భర్తయయిన ఖండేరావుగారి
 వంశమును గుఱించి కొంతవ్రాయుట యప్రాసంగికము కానేరదని,
 యిచ్చట సంగ్రహముగ వ్రాసెదను

పూనాపట్టణమునొద్ద హోళను చిన్నపల్లె యుండును అచ్చట
 టరొక ఖండూజీ యను గొల్లవాడు కాపుర ముండెను అతనికి
 మల్లారీ యని యొక కుమారుడు గలిగెను కుమారుడు చిన్న
 వాడుగ నుండఁగానే ఖండూజీ మృతుఁ డయ్యెను తండ్రిచనిపో
 యినతరువాత మల్లారీ తన మేనమామగారి యింట్లో పెరుగుచుం
 డెను అచ్చట నీతఁడు మామగారి పశువులను మేపుచు కాలక్షే
 పము చేయుచుండెనట పశువులను మేపుచుండినను చిన్నతన
 మునం దనేకపర్యాయములు, మల్లారీయొక్క సాహసము,
 శౌర్యము, ఆజ్ఞాధారకత్వము మొదలయిన గుణము లతనిమా
 మగారికిఁ గానిపించెను అప్పుడతఁడు తనయల్లుని పశువులు
 గాయవలదని చెప్పి, యతనికొఱకు, సేనాపతిదాభాడేయను
 సైన్యాధిపతియొక్క సైన్యమునందు చిన్నబంధువుని సంపాదించి
 యిచ్చెను అప్పటినుండి మల్లారీయొక్కశౌర్యము గానుపింపసా
 గెను ఎంతదైర్యము గలిగినను, ఎంతశౌర్యము గలిగినను, ఈగు
 ణములన్న జూపించుటకు యోగ్యమయిన ప్రసంగము లేనియెడల
 నీగుణములు ప్రసిద్ధికి రానేరవు మల్లారీ సైన్యమునందుఁ బ్రవేశిం
 చినప్పుడు పూనాపేష్వాకును, ఢిల్లీబాదుషహకును, యుద్ధము
 జరుగుచుండెను కొద్దిగ శౌర్యముఁ జూపినందున శిలేదారను
 అధికార మిచ్చి మల్లారీని ఈ యుద్ధమునకుఁ బంపిరి యుద్ధము
 నందు మల్లారీ తనశౌర్యమును, చాతుర్యమును, కౌశలమును
 జూపినందున నతనికి వైదువందల గుఱ్ఱపుబంట్లపై నధికారిము
 దొరికెను తరువాత మాళవప్రాంతమునం దీతఁడు దాయబ
 హదరను ఢిల్లీశ్వరుని సైన్యాధిపతిని గెలిచెను ఇందునకు మెచ్చి

బాజీరావు పేషాన్ గా రితనికి మాశవప్రాంత మీచ్చి, సుబేదార్ మల్లారావు హోళకరు అన్న బిరుదునొసంగిరి ఇట్లు హోళను కుగ్రామమునందుఁ బుట్టి మల్లారీగొల్లవాఁడు, తనశౌర్యధైర్యములచే నిందూరు సంస్థానమునకు రాజై, మల్లారీరావు హోళ కరను బిరుదును సంపాదించుకొను, తన జన్మభూమి యయిన హోళగ్రామమును ఇతిహాసమునందు నజరామరముఁ జేసెను ఈయనభార్య పేరు గౌతమాబాయి వీరికి ఖండేరావను కుమారుఁడు గలిగెను ఇతఁడే యహల్యాబాయి పెనిమిటి ఈతఁడు చిన్నతనమునుండియు సబలుఁడై, తండ్రివలెనే శౌర్యధైర్యసాహసములు గలవాఁడని విఖ్యాతుఁ డయ్యెను

 అహల్యాబాయిగారి సంసారసుఖము — ఇసుకమయమై, ప్రచండమార్తాండు కిరణములచేఁ దప్తమై, భయంకరమై యొప్పు చిర్జనప్రదేశమునందు నడుగు లెండవఁ బురపురఁ బొక్క మధ్యాహ్నసమయమునఁ బ్రవాసము చేయు బాటసారికిఁ ద్రోవలో విక్రమై యాప్రవృత్తసమూహముయొక్క దట్టమైన ఛాయయుఁ జల్లని జలాశయమును గానుపించినయెడల నెంతయూనందమగునో యంతయూనందము, దు ఖపరంపరలతో వ్యాప్తమై యీచరిత్రాశ్చక్రమయిన నాటకమును జూచువారికి 'సంసారసుఖ' మను రెండవయంక మీయ్యగలదు అహల్యాబాయిగారి వివాహమయినప్పటినుండి పదినంవత్సరములవఱకు జరిగినకాల మామె జీవితములోని యత్యంత సుఖకరమయిన కాలమని చెప్పువచ్చును అహల్యాబాయిగారి వివాహమయినప్పటినుండియు నామె విశేషముగా నత్తవారింటనే యుండెను ఆమె చిన్నప్పటినుండియు

విదవాయుంటుంటే బెరిగినదైనను విద్యయు, స్వాభావికతయు గలదిగావున, సత్తివారిల్లువ్రేలింపినతోడనే రాజయనమున శోభింపెడి నీ మును లన్నియు నేర్పించెను ఇది నీవాయునందలి శాంధ్యపులతోడ నిమియెల్లు సర్పిందుమందెను

మొదటనుండియు నిమి మామ నీ మల్లారరావు ఈమెను బహుప్రేమందు మండెను ఈమెయు సానికి నేవచేసి, యశని యాజ్ఞః దప్పక వినచు, దినదిన మాతచిక్రిపను అధికిముగా సంపాదించుచుండెను ఈమెచుగూడంపదలను జూచి యింటిలోని వారిందఱికింపెను ఈమెను మామగా రధికిముగాఁ జూచువాఁడు ఈమె గృహమునకు వచ్చినగానినుండియు ననేకయుద్ధముల యందు జయము సంప్రాప్తమైనందున మల్లారరావు త కోడలిని జయశ్రీయొక్క యుర్రావతారిమచి యెందుమందెను యుద్ధమునకు వెడలినను మొదల నహల్యబాయియాజ్ఞః బుద్ధిచెల్పి యీమెమీయము దొఱకునని చెప్పయెడల యుద్ధమున వెళ్లును ఇల్లు వినయాదిసద్గుణములతో నహల్యబాయి మాయి గారి పూర్ణికృపను బొందెను

ఈమె యత్తగారగు గౌరమాబాయి గృహస్థియమున యందు బహుదక్షురాలైనను, చాలకోపముగలది వివాహము కాఁగానే యాత్మబుద్ధిగల యహల్య, అత్తగారియొక్క కోపస్వభావమును గుర్తెఱిగి, యామెకుఁ గోపమురాకుండునటులు వర్తించుచుండెను ఎందులగుఱిచియు నత్తగారికి నెదురు మాటరాజి నదికాదు ఎల్లప్పుడును అత్తగారి యిష్టప్రకారము నడుచుచు, అత్తగారి సద్గుణములనన్నిటిని గ్రహించుచు, నామెచేత నెల్ల

స్వయను ఆశీర్వాచనములనే ఎడయుచుండెను ఇంతచిన్నవయస్సునం దిట్లు ప్రవర్తించుట కెంతవిద్యాబుద్ధులు కావలయునో చదునరులే యోచింపగలరు

అహల్యాగౌయి కిద్దరాడుబిడ్డలుండిరి వారిరువురును ఖండే రావుకింటెను పెద్దవారే ఖండేరావుగారి పెద్దక్కగారి పేరు హరికుగౌయి, చిన్న యక్కగారి పేరు ఉదాబాయి వీరిని అహల్యాగౌయి సొంతయక్కలనలెఁ జూచుచుండెను, ఇందు నలన వారును మఱదల్లిపై నశ్యంతానురాగముతో నుండిరి ఖండే రావుగారి వివాహము గాకమునుపే వీరి వివాహమైనందున నహల్య వచ్చినతరువా విరు బహుశా యత్తవారియింటనే యుండుచువచ్చిరి ఐనను అహల్యాబాయి వారి నప్పుడప్పుడు పిలిపించి, చాలరోజులవఱకుఁ దనయొద్దనే యుంచుకొని, వారికిఁ దాను నేర్చినవిద్యను చేర్చెను, తాను విన్న కథలన్నియు వారికిఁ జెప్పెను ఇట్లు వీరు మువ్వరును నిష్కపటమైన ప్రేమతో నక్క చెల్లెండ్రవలె వర్తించుచుండిరి

అహల్యాగౌయిగారికి సేవచేయుటకయి యనేకదాస దాసీ లుండినను వారి నెన్నడును ఆమె యెంతమాత్రము బాధపెట్టినది కాదు వారి నెన్నఁదైనను తిట్టియెఱుంగదు అందఱిని బహుదయతోఁ జూచుచుండెను తనకు నత్తగారును మామగారును ఇచ్చిన ధన మామె తన సేవకుల యక్కఱలు దీర్చుటయందు వ్యయపఱచుచుండెను బీదవారి సంతోషమునుజూచి తానును సంతోషపడుచుండెను ఈసద్గుణము చేతనే తరువాత నహల్యా గౌయి విశేషకీర్తిని జెందెను

దేవునియందు సహ్యాగాయి కిత్తంతభక్తి యుంకెను చిన్ననాటి యీసద్గుణ మామెను ఐశ్వర్యకాలమునోను విడిచి నదికాదు అత్తగారు మామగారు చేసెడి పూజలకంటెను ఈమె యధికపూజలును, జపములును జేయుచుండెను ఈభక్త్యాతీతకమునకై యీమెను ఇంటివారందఱును పరిహసించెడివారిట

వివాహమైన తరువాత నైదుసంవత్సరముల మె వ్యక్తురాలు ఆయెను అంతవఱకు మన యాచారిముల ననుసరించి భార్యాభర్తలకు పరిష్కర సంభాషణ లేచందువలన నప్పటివఱకు సహ్యాబాయి పెనిమిటియందుఁ దనకుఁగల యనురాగమును హఠలేక పోయెను కాచితల్లిదండ్రులవలనఁ దన భార్యయందుఁగల యతాకిక సద్గుణములను వినుచుండినందున, ఖండేరావునకుఁ దన భార్యయందదివఱకే యత్యంతానురాగము గలిగెను ఇది భార్యాభర్తలేకమైన తరువాత సహ్యాబాయి తన భర్తతో క్లుప్తవర్తించెనో మాతము

చిన్నప్పడామె గురువుకొద్ద వినిన సీత, ద్రౌపది, దమయంతి మొదలైన నాధ్వీమణుల చరిత్రంబులు మనసున దృఢముగా నుంచుకొని యానాధ్వీమణులవలెఁ బఠిసేవచేయవలయునని నిశ్చయించెను, ఆప్రకారమే చేయుచుండెను పతియే పరమదైవతమని నమ్మి, యతనిసేవయందును, అతని యాజ్ఞను శిరిసావహించుటయందును, ఆయనను సదా సంతోషపెట్టుటయందును సదా మనోవాక్కాయములతో తత్పరురైన యుండెను పెనిమిటికంటె వెనుక నిదురించుట, ఆయనకన్న మొదలమేల్కనుట మొదలైన ధర్మములన్నియుఁ దప్పక నెరవేర్చుచుండెను.

ప్రతిదినము ప్రాత కాలమున ఖండేరావు వేటాడుటకు వెళ్ళి
 సుధ్యాహ్నమునకు వచ్చుచుండెను అప్పటివఱకు సహల్యబాయి
 యెనరెంక చెప్పినను, భోజనము చేయునదికాదు ఖండేరావింటి
 యొద్ది లేనపనియెల్లను, పెనింటి గ్రామాంతరమునకు వెళ్ళినప్పు
 డు స్త్రీలు పాలింపవలసిన నియమములన్నియు నీమె పాలించు
 చుండెనట ఇట్టి యకృత్రిమ ప్రేమగలభార్యను, ఖండేరా వత్సం
 తాడరి బుద్ధితోను, అనుమేయ ప్రేమతోను జూచుచుండెనని
 చేతుగ వ్రాయవలెనా?

ఈ మిశ్రముగల దింపతు లొండొరులపై నధికానురాగ
 ముతో దినములు గడపుచుండ రెండుసంవత్సరములకు వీరికి
 మూరీరావను కుమారుడు గలిగెను తరువాత మూడు సంవత్స
 రములకు నొక కన్యారత్నము పుట్టెను ఈమెపేరు మంచా
 బాయి ఈమెతల్లివలెనే సాధారణరూపవతి, గాని, తల్లివలెనే
 సద్గుణ సంపన్నయ్యెను

ఇట్లు అత్తమామల సంపూర్ణకటక్షము, భర్తయొక్క
 యగుతాను రాగము, అడువిడ్డలప్రేమ, సేవకజనుల భక్తి,
 కన్యాపుత్రుల బాలలీలలు, అపరిమితైశ్వర్యము మొదలైన
 సఖినాథనము లేకీభవించి తిన్నుకొలువ, అహల్యబాయి కొన్ని
 సంవత్సరములు సౌఖ్య సముద్రములో మునిగియుండెను

‘చదువరులారా’ చరిత్రవాటకముయొక్క సౌఖ్యపూరితమైన
 రెండవయంకము సమాప్తమయినది ఇక మూడవయంకము
 జూచుటకు సిద్ధముగండు

అహల్యాబాయి హోళీరు

❶ అహల్యాబాయిగారి వైధవ్యమును, ఆమె రాగ్యము చేయుటయు—ఇంతవఱకు మనోరంజకమైన వర్ణనమువినిన చదువరు లీక దు ఖవరంపరలతో వ్యాప్తమైయున్న వర్ణనమువినుటకు ధైర్యము నవలంబించి సిద్ధముకావలెను ఈ మూడవయంకము నందు నహల్యాబాయిగారి కష్టము లచేకములు వర్ణింపఁబడినను, సత్కృత్యములచేత నామెకీర్తి యజరామరమయినదో యాస త్కృత్యములుగూడ వర్ణింపఁబడును గనుక నీయంకము శుభా శుభవర్ణనలతో నిండియుండును

పైని వ్రాసినప్రకార మహల్యాబాయి పరమసౌఖ్యంబు లనుభవించుచుండఁగా నన్ని యైహికసౌఖ్యములు క్షణభంగురంబులై నాశమును జెందినట్లు, ఆమె సౌఖ్యమును క్షణభంగురమాయెను అట్టి సౌఖ్యములో నామె బాంధవములుండిన క్షణమున నామె కీర్తి వెలువడదని కాబోలు విశ్వరుఁ డామెపైఁ గష్టములఁబంపెను ఆమె మామగారిగు మల్లారావునకుఁ దరుష్కులతో యుద్ధము సంభవింపఁగా నచరప్రియుఁడగు ఖండేరా వశ్యంతో తాహముతోఁ దండ్రినిగూడి యుద్ధమునకు వెడలెను అతఁడు శత్రువులను బట్టుకొన ప్రయత్నించునంతలో శత్రుసైన్యము నుండి యొక గుండాకి స్మికముగా వచ్చి యతని మస్తకమునకుఁ దగిలినందున నతఁడు మృతిఁజెందెను ఇటులు దన సౌభాగ్యము నష్టమయినదని వినఁగానే, పతివ్రతాతిలకమగు అహల్యాబాయి, సౌభాగ్యహీనయై యుండఁకొల్లక, ప్రాణసమానుఁడగు పతిని నెడఁబాయ నిచ్చలేక సహగమనమునకు సిద్ధమయ్యెను పుత్రమరణంబుగ్నియై తనహృదయము నిదివఱకే కాలబుచ్చుచుండఁగా మల్లార

రావహూయబాయి సహగమనమునకు సిద్ధమయినదన్న మాట వినఁగానే యత్యంతదుఃఖితుఁడై యామెయొద్దకువచ్చియిట్లనియె. “అమ్మా నాయందు దయ లేక ఖండూ (ఇది ఖండేరావుముద్దు పేరు) నన్ను విడిచివెళ్ళినాఁడు ఇత నీవును వెళ్లదలఁచితివా? ఈ ముసలివానిపై నీకుఁ గరుణలేదా? చనిపోయిన దహల్యయ నియు, నీవే నాకుమారుడగు ఖండూయనియు ననుకొనియెదను ఇంత నిష్కరతనువహించి నన్నును, పిల్లలను విడిచిపోకుమా” ఇట్లనేకరీతులఁ గోడలినివేడుకొనియు, నామెకు ననేకసమాధాన ములు చెప్పియు, నామెను సహగమనముఁ జేయకుండఁజేసెను ఇటులహూయబాయి లోకోపకారముచేయుచు వైధవ్యదశయందే కాలముగడుపుటకు నిశ్చయించెను హిందూస్త్రీల వైధవ్యమంతటి ఘోరనరకము వేటొకటిలేదని సకలజనములకుఁ దెలిసినవిషయమే ఇట్టి హిందూవైధవ్యమను అనుపమేయ నరకకూపము లో మునిగియు సహూయబాయి, ఈశ్వరభక్తి మొదలైనసాధనములచే మహాధైర్యముతో కాలముగడుపుచుండెను కాని యామె యెంతెంతధైర్యము నవలంబించుచుండెనో యంతంతయధికదుఃఖము లామెకు రానాగెను ఇట్టి కష్టము లామెపైఁ దెచ్చినందునకు మనమీశ్వరుని నిందింపఁగూడదు ఇట్టికష్టము లామెకు సంప్రాప్తము కాకుండిన యెడల నా నారీమణి ప్రభావ మడగియుండి, యార్యస్త్రీలమగు మాకు, మాలోన నిట్టి నారీరత్న ముద్భవిల్లి మమ్ములనందఱిని పవిత్రలనుగఁ జేసెనను గర్వమున కవకాశములేక యుండుననియు, విద్యనేర్చిన స్త్రీలు కష్ట సమయమునను సన్మార్గమును వదలక మహాధైర్యముతో నుండు

రనియు, సిద్ధాంతీకరింపటకు, ఈశ్వరుఁ డీకష్టము అహల్యబాయికిఁ దెచ్చెను కాఁబట్టి యీసర్వేశ్వరుని మనము పొగడవలసియే యుండును

పతివిరహ దుఃఖము కొంచె మారుచుండు సంతలో, నామెను సహగమనమునుండి త్రిప్పి పుత్రభావముతోఁ జూచుకొనుచున్న యామె మామగారగు మల్లారరావుగారు గతించిరి ఐనను ఆమె ధైర్యశీల గనుకఁ జిన్ననాఁగు చదివిన విద్యాప్రభావముచే నన్నింధములను జదువుకొనుచు, దుఃఖనివారణముఁ జేసికొనుచుండెను ఈ సంగతులన్నియు ౧౭౫౬ వ సంవత్సరప్రాంతమున జరిగినవి అనఁగా నీమె కప్పటికి నిరువది మూడుసంవత్సరముల వయస్సుండును మామగారు చనిపోయిన ఐదుట నాఱుమాసములకు నీమె కుమారుడగు మాలేరావు గతించెను ఈ మాలేరావు వయస నీమెకు సెంతమాత్రము సుఖము లేకయుండెను ఎందుకనఁగా నితఁడు బహుదుర్మార్గుఁడు ఇతఁడు దుర్మార్గుడై నందువలన నియనకు రాజ్యమీయఁగూడదని పలువురు చెప్పిరి కాని పేష్వా గారియాజ్ఞచేత నితనికి రాజ్యము దొరికెను కాని యితఁడు బహుదుర్మార్గవృత్తితో నడుచుచుండెను అహల్యబాయి బ్రాహ్మణులయం దధికాదరముగలదై వర్తించుచుండునని యెఱిగి వారినే యతఁడు విశేషబాధలు పెట్టనాగెను బ్రాహ్మణులకు వస్త్రదానము చేయుమని తల్లిగారు చెప్పినయెడల బ్రాహ్మణులను బిలిపించి, వస్త్రములలో తేళ్ళనుంచి వారికి నిచ్చుచుండెను నువర్ణ దానము చేసెదనని చెంబులలో నాణెములుంచి, వానిలో పురుగులను బెట్టి బ్రాహ్మణులకు నిచ్చెడివాఁడట! ఇట్లు బ్రాహ్మ

ఋలనేఁగు, యితరజనులనేఁగు నిష్కారణముగా బాధపెట్టుచుం
డెను ఇటులు మాలేరావు సర్వభూతములయందు ఁక్కిలి
దయగల యహల్యాబాయిగారి క్షత్యంత దు ఖకారకుండగుచుం
డెను ఇట్టి దుష్టుఁ డీలోకమునందుండినయెడల తనభక్తురాలగు
అహల్యాబాయికి నత్యంత దు ఖమగునని కాఁబోలును పరమేశ్వ
రుఁడు వానిని త్వరలోనే యిహలోకమునుండి తీసికొనిపోయెను తన
కుమారుఁ డత్యంత దుర్మార్గుఁడని తలఁచి యహల్యాబాయి యూ
తనిని ఏనుఁగులచేతను గుఱ్ఱములచేతను ద్రొక్కించి చంపెనని
వదంతిగలదు కాని యీవదంతికి నితిహాసమునం దాదారమే
మియులేదు అహల్యాబాయిగారి న్యాయప్రియతను జూపుటకై
యెవరో యిట్టికథను గల్పించినారు ఇందు విషయమై మాల్క
ముదొరగా రిట్లు వ్రాసియున్నారు “మాలేరావు మరణసంబం
ధమైన వదంతి కొందఱాండ్లలోయులు విని నమ్మి కాని నే నంతతో
నూరకుండక యహల్యాబాయి యండిట్టి కళంకము గలదా, లేదా
యని యత్యంత సూక్ష్మరీతిగా విచారణచేసితిని ఆమెయందు
నెంతమాత్రము దోషము లేదని స్పష్టమయినది ” ఈప్రకారము
గా నన్యదేశస్థుఁడగు గ్రంథకారుని సాక్ష్యముండఁగ నహల్యా
బాయి నిర్దోషురాలని వేఱుగ చెప్పనక్కఱలేదుగదా కొడుకును
జంపిన వదంతి నిజమైనను అది యహల్యాబాయి గారికి భూషణ
ప్రదమేగాని దూషణప్రదముగాదు జనకంటకుండగు వానిని
వధియించుట రాజులకు ధర్మము అట్టిజనకంటకుఁడు సొంత కు
మారుఁడైనను, పుత్రప్రేమవదలి జనులహితముకొఱకు వానిని
వధియించుట యధిక భూషణాస్పదము

ఏది యెట్లయినను మాలేరావు గతింఁచుటవలన దేశమునకు
 ఎవలు మేల్తెనదనుటకు సందేహములేదు అటులుగాక యగ్గఁడు
 ఓవించియున్నయెడల తద్దేశీయుల కనేక కష్టములు గలిగి దేశ
 మంతయుఁ గొడయియుండును అహల్యాబాయిగారి సద్గుణ
 పుంజము వెలువడుట సంభవింపకపోవును మాలేరావు మృత్యు
 కై నతోడనే రాజ్య మెవరి పేరిట నడుపవలయునో యని విచా
 రణకుఁ గ్రారంభమాయెను పునాలోని పేష్వాలు వీరికిఁ
 బ్రభువులుగనుక వారి కీవర్తిమానము దెలియఁజేసిరి అప్పుడు
 మాధవరావుగారు పేష్వాగానుండిరి, అధికారమంతయు రము
 నాధరావుగారి చేతిలోనుండెను మాధవరా వెప్పఁడును న్యాయ
 మార్గప్రవర్తికుఁడై యన్యాయార్హనమునం దిచ్చలేక యుండెను
 రమునాధరావుమంచివాఁడెగాని యొకానొకప్పుడాయన పిచ్చివా
 నివలె మూర్ఖకృత్యంబులు చేయుచుండెను మాలేరావుకాలము
 చేసినప్పుడు, గంగాధర యశివంతు, అహల్యాబాయికి దివానుగా
 నుండెను ఆయన యహల్యాబాయి కట్లుపదేశించెను “మీ స
 గోత్రీకుఁ డగు కుష్టువాని నెవరినైనను దత్తతఁదీసికొని వాని కరా
 జ్యము సమర్పింపుఁడు వాఁడు పెద్దవాఁ డగునటకు నేను రాజ్య
 మును జూచెదను మీరు మీ కొఱకు కొన్ని గ్రామములు పుచ్చు
 కొని విడిగా నుండవలసినది మీ రాఁడువారగుటచే మీచేత రాజ్య
 ముచేయుట కానేరదు ” ఈమాటలకు నహల్యాబాయి సమ్మతింపక
 తానే రాజ్యము చేసెదనని గంగాధర యశివంతుతోఁ జెప్పెను
 ప్రీతియై యిట్లు స్వబుద్ధితోనే రాజ్యముఁ జేయఁదలంపఁగాఁ జూచి
 గంగాధరునకుఁ గోపము వచ్చి, యేదైన నుపాయము పన్ని యామె

నవమాన చతుపవలెనని యతఁడు దలఁచెను ఇట్లుతలచి “హోళ కిరువారి రాజ్యమున కిప్పుడు వారసుదారు లెవరు లేనందున ఈ రాజ్యము మీ రాయీసముగాఁ బుచ్చుకొనవచ్చును” అని రిమునాధరావుకు వ్రాసిపంపెను రిమునాధ రావదివఱకే స్వతంత్ర రాజ్యము కావలయునని కోరుచున్నవాఁడుగనుక, గంగాధర పంతు గారి పత్రికను జూచినతోడనే సైన్యసమేతుఁడయి మాళవదేశ ముపై దండయాత్రకు వెడలెను ఈసంగతియంతయు దుఖమ గ్నయగు అహల్యాబాయిగారికిఁ దెలుపఁగానే యామె ధైర్యమవ లంబించి, భోసలా, గాయకవాక్, దాభాడే మొదలగు రాజుల కందఱకును గుప్తముగా నిట్లు వ్రాసిపంపెను “కైలాసవాసులగు మల్లారరావు ను బేదారుగారు శ్రీమంతులకొఱకు (శ్రీమంతులని పేషావీలకు బిరుదు) ననేక కష్టముల ననుభవించి వారిరాజ్యమును స్థిరపఱచిరి అట్టి సేవకుని మరణానంతర మతనివంశస్థులమగు మము లను రక్షించి మాచే సేవ చేయించుకొనుట శ్రీమంతులకు ధర్మము అటుయి సేయక వారు మావద్దఁ గల యల్పధనమున కాశపడి, మారాజ్యమును గొనుటకు వచ్చుచున్నారు నేడు మారాజ్య ముపై దండెత్తి వచ్చినటులు రేపు మీరాజ్యముపైకి రాఁగలరు కనుక నాకు సహాయముగా మీరు సైన్యములను బంపవలెను” ఇట్టిమె యుత్తరములు పంపఁగానే సంస్థానాధిపతు లందఱు తమ సైన్యముల నామెకు సహాయముగాఁ బంపి, తామును సహాయ మునకు వచ్చెదమని వాగ్దానములు చేసిరి ఇంతలో సహ్యా బాయి మాధవరావు పేషావీయొద్దకు రాఘోబా దురుద్దేశము లను దెలుపుటకయి యొకచారుని బంపెను అందుపె నాతఁడు

“నీరాజ్యమును గుఱించి యెవ్వరేని పాపబుద్ధి దలఁచినయెడల వారినిఁ దప్పక దంషింపుము” అని ప్రత్యుక్తరముఁ బంపెను. తరువాత శత్రువుల మనమున భయంబుఁ బుట్టించుటకునై యహల్యబాయి యొక గొప్పరాజసభ చేసి యందున దానిట్లు భాషించెను “నేను అబలనని దలఁచుటదు నేను భుజముపై బొంగుపెట్టుకొని (అనగా శస్త్రముఁ బుచ్చుకొనక యొక చిన్న కట్టెను దీసికొని యని యర్థము) యుద్ధమునకు బయలుదేఱినపక్షమున శ్రీమంతుల రాజ్యశ్రీకి మోసము రాకమానదు ఈరాజ్యమును మాపూర్వు లఖండిశౌర్యముచే సంపాదించిరేకాని, యీటపాటలవలన సంపాదింపలేదు కనుకఁ బ్రభువులగువారు మావలన యోగ్యమైనసేవ చేయించుకొనవలయునేగాని, యాశ గొట్టు బ్రాహ్మణులు (అనగా చెప్పావు) ధనాశిచే మారాజ్యమును దీసికొనియెడమనిన అటులు గానేరదని వారు దృఢముగా నెఱుంగవలయును !” ఆహా ! ఏమి యియ్యగ్రమైనావ్వ భిమానము గల ఔత్ర తేజపు పలుకులు ! మహారాష్ట్రభాషయందీపలుకులు బహు వీరరసపూరితములయి యున్నవి కాని యంత వీరరసముతో నాంధ్రమునందు భాషాంతరీకరించుటకు వీలులేదని చింతిల్లవలసి యున్నది ఈవాక్యములు కొద్దిదినములలోనే దేశమంతయు వ్యాపించి, రాఘోబా దాదాగారికిని శ్రుతములయ్యెను కాని గంగాధరపంతుగారి ప్రోత్సాహమువలన రాఘోబాగా రీమాటలను లక్ష్యపెట్టినవారుకారు రాఘోబా యేఁబదివేల సైన్యముతోఁ దనరాజ్యమును సమీపించినాడని విని యహల్యబాయి యతని కిట్లు వర్తమానమం

వెను “స్త్రీతో యుద్ధముఁ జేయుట ధర్మముగాదు అందువలన మీ కివకీర్తియేగాని కీర్తి గలుగనేరదు మీతో యుద్ధముఁ జేయుటకయి నేనును గొప్ప సైన్యమును సిద్ధముచేసి యుంచి నాను ఈయుద్ధమందు మీరు ఓడిపోయినపక్షమున మీకు తల నంపులు కాఁగలవు మీరు గెలిచినను, స్త్రీని వోడించె ననిన యివకీర్తియే గాని, మీకు గలుగు లాభములేదు” ఇట్టివర్తమానము విని, రాఘోబా సిగ్గుపడి, అపజయము గలుగునేమో యని తలఁచి యహల్యాబాయిగారిని పుత్రమరణమునకై యాదరించుటకు వచ్చుచున్నానేగాని, రాజ్యమును దీసికొనుటకు వచ్చుచుండ లేదని సర్తమానమంపి, సైన్యమంతయు వెనుకనే యుంచి, పరిగుతజనులతో నిందూరుకు వెళ్లి, యహల్యాబాయిని నాదరించి పూనాకు వెళ్ళెను ఈప్రకార మహల్యాబాయి, భర్తృశ్వశురపుత్రమరణశోకమువలన రుక్మిణి చింత పాత్రై యుండియుఁ దనదు ఖిము నడచి యనేకోపాయముల నాలోచించి రాఘోబావంటి యసమానకూరునిసహితము ఏమి యపాయము చేయక వెళ్లునటులు చేయుటవలన నాపె శౌర్యధైర్యనాహసాది గుణము లసమానము లయినవి యని చెప్పుటకు సందేహములేదు

ఇట్లు రాజ్యమునకు సంపూర్ణాధికారము వ్రాప్తమైన తరువాత ౧౭౬౫వ సంవత్సరమునుండి ౧౭౯౫వ సంవత్సరమువఱకు, ముప్పదిసంవత్సరము లహల్యాబాయి రాజ్యముచేసెను ఈముప్పదిసంవత్సరములలోనే యహల్యాబాయి ఆచంద్రార్కము శాశ్వతముగానుండు కీర్తిని సంపాదించుకొనెను ఆమె తనకు దూర

పుబాంధవుడగు తుకోజీరా వసువానిని కనమంత్రాగా నేర్పించు కొనెను దండెత్తి పోవుట, సైన్యములను గూర్చుట, రాజ్యమును చోరభయమునుండి కాపాడుట మొదలయిన యుద్ధసంఘములైన పనులన్నియు నితడు గూచుచుండెను రాజ్యములోని క్షమసంగతులన్నియు సహల్యబాయిగారు చూచుచుండెను తుకోజీ, యహల్యబాయిగారిని సంతోషింపఁ జూచుచుండెను అహల్యబాయిగారును అశనియం దధికవిశ్వాసము గలిగి వర్తించుచుండిరి ముప్పదినంపత్సరములవఱ కిద్దఱును రాజ్యము చేసిరి, గాని యంతకాలములో కొకినాడైనను, తుకోజీ యహల్యబాయిగారి యాజ్ఞను ఉల్లంఘించిన వాడుకాడు, అహల్యబాయి యు నతని చొకమాట యైనను అచినకాదు

అహల్యబాయిదినచర్య — ఈ యత్యంత నియంతముగా, బనులఁ జేయుచుండెను సమరితము అనుమాట విని యెన్నమునందైనను లేకపోయెను ఆమె ప్రతికార్యమును, నియమించుకొనిన సమయమునకే తప్పక చేయుచుండెను, గనుక నామె దలఁచిన పనులన్నియుఁ దప్పక సిద్ధించుచుండెను ఈమె ప్రతిదినము సూర్యోదయమునకుఁ బూర్వమే నిదురమేల్కొని, నిత్యకర్మలను నిర్వర్తించుకొని, స్నానముఁ జేసి, సంతముగా దేవతార్చనముఁ జేయును పిదపఁ బురాణశ్రవణము చేసి, బ్రాహ్మణులకును, బీదలకును దానధర్మము చేయుచుండెను తరువాత భోజనముఁ జేయును వీరిజాతీయందు మాంసాహారము చేయుటకు నభ్యంతరము కేకపోయినను, ఈమెమాత్ర మెన్నఁడును మాంసమును దిన్నదికాదు భోజనానంతరము కొద్దిగా వామకుక్షిచేసి,

రెండుగంటలకు రాజసభకు వెళ్లును అచ్చటికి వెళ్ళి వచూలు మొదలయినలెక్కలు స్వయముగాఁ జూచి, ప్రజల కలహములను నాపి సూర్యాస్తమయమువఱకు నింటికి వచ్చును సాయంకాలము మఱల దేవపూజఁ జేసి, రాజ్యసంబంధమైన మిగిలిన కార్యములనుజక్కపఱచి రాత్రి రమారగు పదుకొండుగంటల కామె నిదురించుచుండెను అబాధితముగా నిట్టిక్రమము ఆమె మరిణకాలమువరకును జరుగుచుండెను పండుగలు, ఉపవాసములు, వ్రతములు మొదలైన విశేషదినములు వచ్చినప్పుడుమాత్రము, అహల్యాబాయి గినమంతయు వ్రతములోనె గడుపుచుండెను. సకలనియమములు కేవల బ్రాహ్మణస్త్రీవలె జరుపుచుండెను. ఆమె రంగుబట్టల నెన్నఁడును గట్టినదికాదు ఎల్లప్పుడును స్వచ్ఛమైన తెల్లవస్త్రమునే ధరించుచుండెను పతి మరణానంతరము భూషణముల నెన్నఁడును ధరించునదికాదు హిందూ శాస్త్రమునందుఁ గల వైధవ్యధర్మముల నన్నిటిని దప్పక పాలించుచుండెను ఇట్టినియమము లన్నియు రమారగు (౪౦) సంవత్సరములు తప్పక నడిపెను

ఆమెదానధర్మములు-అహల్యాబాయిగారి కీర్తి యీదేశము నంతటను వ్యాపించుటకు ముఖ్యకారణ మామెధర్మబుద్ధియే ఆమె నామము వినఁగానే యగుతానంద భరితులయి మహారాష్ట్రులందఱు ఆమె కనేకాశీర్వచనముల నిచ్చుచున్నారు. ఈమె సామాన్యమైన మానవకోటియొని డైనను ఈమెను 'దేవి అహల్యా' యన్న నామముతో సంబోధించుచున్నారు ఇందుకుఁ గారణ మామె ధర్మబుద్ధియే ఈమెను స్తుతించుట పావనకారక మనియు,

నీమెను దలంచినందువలన పాపములు నాశమగుననియు, ననేకి
మహారాష్ట్రీయులు దలంతురు ఇందున కీమె ధర్మబుద్ధియే
కారణము ఈమె చిహ్నమేమైనను లేని తేత్ర మేదియు నీభరత
ఖండమునందు లేదని చెప్పవచ్చును భరతఖండము తేత్రముల
యొక్కయు తీర్థములయొక్కయు పుట్టినయిల్లు ముప్పదిమూడు
కోట్ల దేవతలను బూజించెడి హిందువుల దేశమునం దసంఖ్య
తేత్రము లుండుట యొక విచిత్రముకాదు ఈతేత్రములలో
నహల్యబాయి శాశ్వతదానములను జేసియున్న కనుక నీమె
కీర్తి విస్తరించినది క్రొత్త దేవాలయముల గట్టించుట, జీర్ణ దేవా
లయముల నుద్ధరించుట, అన్నసత్రములు వేయించుట, దేవతలకు
శాశ్వతగంగాభిషేకము జరుగునట్లు నేర్పాటుచేయుట మొదల
యిన యామెచెప్పిన ధర్మకృత్యము లనేకములు చేసినది తేత్ర
ములలో నీమెపేరిట ధర్మకృత్యము లనేకములు జరుగుచున్నవి
కేవలము తేత్ర శాస్త్రానులే యామె దానము చేయుచుండిన
దికాదు 'ఆత్మ' యను శబ్దమునువిడిచి 'విశ్వమ'ను శబ్దమును
ధరించి, స్వకుటుంబమును మఱచి విశ్వమునే కుటుంబముగనెంచి,
స్వబాలకులయందలి యనురాగమును తగ్గించి విశ్వములోని సమ
స్తప్రాణికోట్లను తమ బాలకులుగానే గ్రహించి, ఆత్మవిషయక
దు ఖమున కేడ్వక విశ్వవిషయక దు ఖమునకై యశ్రుబిందువు
లుకాలుచు, జగమువలనఁ దమకుఁగలిగెడి మానావమానము
లను లత్యపెట్టక, యాగత్తుయొక్క హితార్థమే జన్మము వృ
యపఱచు విశ్వకుటుంబులయిన మహాత్ములలోనిది యహల్య
బాయియెనందున నామె శూద్రులకు, చండాలులకు, పశువు

లకు, పక్షులకు సదా హితమే చేయుచుండెను ! మృతినెందిన పుత్రాదులకొఱకు దు ఖము గలిగినపు డామె తనకుఁదానే యిట్లుప దేశించుకొనును “చనిపోయిన కుమారుఁ డొక్కఁడే గాక, నీదు ఖమునకు, నీయుద్వేగమునకు, నీప్రేమకు, నీచింతకుఁ బాత్రులైన ను కసంఘ మివిశ్వమునం దనంఖ్యముగలదు ఈజగ మునం దెందఱి దు ఖమును నివారించిన, నెందఱిని సుఖులనుజే సిన, నెందఱిని లాలించిన, నెందఱిని వాలించిన వారంఁగఁ బ్రసాదము నీకుఁ గుమారుఁ కనుక నీవు వ్యక్తివిషయ మైన శొకమును విడువుము ఇటులుచేసిన దు ఖతుల దు ఖమును బంచుకొనుటకు, సుఖుల సుఖ మునువృద్ధిఁ జేయుటకు ననంతావసరము లెల్లప్పుడునుదొఱకును ” ఇట్లు యోజించి యహల్యాబాయి విశ్వముయొక్క దు ఖమును మాన్పుటయందు నాత్మదు ఖమును మఱచుచుండెను అనేకాన్న సత్రములను స్థాపించి ప్రతిదినమును సర్వజాతులవారికి ననంతముగా రన్నదానము చేయుచుండెను కావువారు పక్షులకు సొలముల లోనికి రాచియ్యక తాళ్లరువ్వెదరని చూచి, కరుణించి, తన డబ్బు పెట్టి ఎండినసొలములుకొని పక్షులకొఱకు విడుచుచుండెను ! కావున తమయెడ్లను బహుబాధపెట్టెదరని చూచి గుక్కిలి జాలి ప్రియహల్యాబాయిచే నియమించిన సేవకులు, కావులు దు న్నునప్పుడు వారినాగశ్శ నుఆపి, యెడ్లనువిప్పి వానికి మేతయు నీళ్లు ను బెట్టుచుందురు మల్లూరిరావుగారు మరణముఁ జెందినప్పుడు నాలుగుగోట్ల వాపాయలు భండాగారము నందుండెను ఇది యునుగాకి యహల్యాబాయిగారి సొంతవ్యయమునకై నాలుగు లక్షల యగ్రహణము విడిగా నుండెను ఈ ధనమంతయు నేర్పుతో

నహల్యారాయ యిట్టి ధర్మకృత్యములకై వ్యయపఱచుచుండెను
ఆమె యుగ్రశాసనము—అహల్యారాయ మహాధార్మికయు,
 స్వభూతములయందు దయగలదియు నయినప్పటికి, నామె యుగ్ర
 శాసనగా నుండెను ఆమె న్యాయబుద్ధియు, సత్యపరాయణతయు
 మిక్కిలియుగ్రముగానుండినవి ఆమె సేవకులలో నెవ్వరైనా కఠిన్
 చేసినయెడల దియదలంపక వారికి ఘోరశిక్ష విధించుచుండెను
 ఆమె రాజ్యమునందు నర్మదానదీతీరమునందలి గోండువారు ప్రజ
 లకు నపాయముఁ జేయుచుండిరి వారికి నామె మొదట తిన్నగా
 బుద్ధిచెప్పెనుగాని వారు విననందున వారలలో ననేకుఁ ఁ బ్రా
 శాంతశిక్షవిధించెను తిండికిరేదని బందిపోటులలోఁ జేరువారికి
 నామె యపవనమునకు నాధనములఁ జూపుచుండెను వారికి
 బంజరుభూములను బీళ్లను కిరకయిచ్చి దున్నుకొని బ్రతుకుండని
 చెప్పును ఇంక నెన్నడును బందిపోటులలోఁ గూడమని వాచిచే
 భాసచేయించుకొనును వారు వగనమును తప్పినయెడల వారికి
 ఘోరశిక్ష విధించును కనుక నామె రాజ్యమునందు నన్యాయముచేయుటకు
 లోకులు భయపడుచుండిరి పెక్కులేల ఒకా
 చోకసమయమునఁ దుకోనై న్యసమైందై యుండినప్పుడేదో
 యొకతప్పు చేసెనట ఈమాటవినఁగానే యహల్యారాయ యది
 నిజమాయని విచారించి, నిజమని తెలిసికొని, “రాజధానియందు
 సైన్యముతో మీరుండి యెడలఁ బ్రజలకు మిగుల బాధగలు
 గును, గనుక నిందూరువదలి మీరుసైన్యము నిఁకొకచోటికిఁ
 దీసికొనిపొండు” అని తుకోవడికి ఆజ్ఞచేసెను ఈయజ్ఞ సతఁడు
 శిరసావహించి తనతప్పునకు తుమాపణ యడుగుకొనెను తుకోజీరా

వుచెసిన యపరాధ మేమనఁగా—ఇందూరిపట్టణములోని దేవీ
 చందను గొప్పనాహుకారు అపుత్రకుడై మృత్యుజెందెను అతని
 ధనమునకు వారసుదారుఁ డెవఁడును లేనందువలన నతని సొత్తం
 తయు తుకోజీ జప్తుచేసి సర్కారు బొక్కనములోనికిఁ జేర్చెను
 ఈసంగతి యహల్యబాయిగారికిఁ దెలిసినతోడనే యామె దేవీ
 చందుభార్యను బిలిపించి, యామెమగని సొత్తంతయు నామె
 కప్పించి కూమారుని బెంచుకొని సొత్తు ననుభవించుమని
 చెప్పెను! ఆహా! ఏమియీమె యాదార్యమును, న్యాయబుద్ధియు!
 ఆమె రాజ్యమునందున్న మాండలికరాజు లనేకు లామెకుఁ గప్ప
 ముల నిచ్చుచుండిరి కాని యీమె స్త్రీయైనను, విధవయైనను,
 ఈమెను ధిక్కరించునంత ధైర్య మెవరికిని లేకపోయెను ఈమె
 యుగ్రశాసనమునుజూచి “ఈమెకుఁ ద్వరగా కప్పమియ్యనియెడల
 నీమె యేమిచేయును” అన్నవిచార మెవరికి వచ్చినదికాదు ఒకసారి
 ఉదేపూరుయొక్కరాణా యీమె నివారించిన వినక రామపురా
 యనుగ్రామమును గీసికొనుటకు సిద్ధుడయ్యెను ఆసమయమున
 తుకాజీరావు దక్షిణమున యుద్ధముఁ జేయుచుండెను, కాన అహ
 ల్యబాయివద్ద నంతగా సైన్యము లేకపోయెను ఐననుభయపడక
 అహల్యబాయి, కొంతసైన్యంబిచ్చి శరీరభాయీ యనువానిని
 ఉదేపూరురాణాపైకిఁ బంపెను అప్పుడారాణా పరాభవమును
 బొంది, యహల్యబాయికి శిరణుచొచ్చెను ఆమె యతనిని తీసిం
 చెను ముప్పదిసంవత్సరముల వఱకు నీమెరాజ్యముఁ జేసెను, గాని
 అంతకాల మీమెతో నెవరును తగవులాడినవారుకారు మహాదజీ
 శిం దేవంటి రాజకుశలుఁడును, రణశూరుఁడును ఈమెను సదా

సన్తానించుచుండెను స్వరాజ్యమునందేమి, రరాజ్యమునందేమి
యీమెకు బహుమాన్యతయుండెను ఈమె రాజ్యములోని
యధికారులందఱును, ఈమెకుఁ గల భయపడుచుండిరి భేమదా
సను చొకిసాహుకా రీమెరాజ్యమున, నపుత్రకుఁడై చనిపో
యెను కమావీస్థారను అధికారి, యీసాహుకారు భార్యను
లంచమడిగెను ఆమె లంచమీయనఁ పన నాయధికారి 'నీధన
మంతయు జప్తుచేసెద'నని యీమెను భయపెట్టెను ఈసంగతి
తెలిసినతోడనే యహల్యాలయి యీయధికారిని అధికారు
నుండి తొలగించెను భేమదానుభ్యాకు దత్తుత్రుని కీశికొను
ట కనుజ్జయొనఁగెను అత్తుగ్రళాసనము, న్యాయబుద్ధి, భూత
దయ మొదలైన పుష్పర విరుద్ధాభాసంబులైన సద్గుణంబులను
గ్రహించుట రాజుల కిత్యావశ్యకింబని వేంగి జెప్పవలెనా?

ఆమె స్వభావము—ఇదివఱకు వ్రాసిన వర్ణనవలన నీమె స్వభా
వముట్టిదని సహజముగా తేటపడును కాని యొకటికేరెండు గుణ
ములు వర్ణించుట యిదివఱకుఁ బడనందున నిప్పుడు వర్ణించెద
స్త్రీలు సాధారణముగా స్తోత్రత్రయలు ఈద్వీపము స్త్రీల
యందే యుండుననికాదు సామూహ్యముగా సర్వములును స్తోత్ర
ప్రియులే అహల్యాలయిగరియం దీదోషము చాళమీయనను
లేకయుండెను ఇందుకుఁ గొన్ని నిదర్శనములు గలవు ఒకాచోక
సమయమునం చొక కవి యీమెపై చొక కావ్యమువ్రాసి బహు
మతిఁ జెందుటకై యీకావ్యమును దీసికొని యహల్యాలయి
వద్దికివెళ్ళెను అప్పుడామె యీకావ్యమును నదిచొక బడవైచి
యాకవితో నిట్లనియె “ఒకవివర్యా' అల్పజ్ఞురాలనగు నన్ను

స్తుతించినందున లాభమేమి? సర్వజ్ఞుడయిన యీశ్వరుని స్తుతింపుమా” ఇట్లుచెప్పి యతనిని పంపివేసెను! ఈమెకుఁ బరధనమునం దాశలేకుండెనని స్థాపించెడి రెండు ఉదాహరణము లిది. వఱకే యియ్యఁబడినవి ఇంకొక యుదాహరణము వినుఁడు. తాపీదాసు, బనారసుదాస్సున నిద్దరన్నదమ్ములు పుత్రులులేకయే గతప్రాణులైరి వారికి నాలుగులక్షల యాపాయాల సొత్తుండెను. తాపీదాసుని భార్యయగు మహేశ్వరి యహల్యాబాయిగారి వద్దికివచ్చి “అమ్మా! తనురాజ్యమునందుండి నను యనుగ్రహమువలన నాభర్తయు, మఱిదియు సంపాదించినట్టి యీయైశ్వర్యము తనుదే కనుక దీనిని స్వీకరింపుఁడు” అని పలికెను. అప్పుడహల్యాబాయి మహేశ్వరిని జూచి యిట్లనియె “నీభర్తయొక్కయు, మఱిదియొక్కయు ధనము నీదేగాని నాదిగాదు. నీకక్కఱలేని యెడల, నీపెనిమిటి పేరుండునటుల నేమయిన గొప్ప కార్యమీధనముతోఁ జేయుము” అమాటవిని మహేశ్వరి పెనిమిటిచేరట గొప్ప దేవాలయమును, ఏటివద్ద ఘట్టమునుగట్టిం చెనట! ఇట్టింటికివచ్చు ధనమును నిరపేక్ష బుద్ధితోఁద్రిప్పిన ధన్యాత్మురాలి కెంతగొనియాడినను కొఱతయే దావపర యుగమునందలి యుధిష్ఠిరుని నిష్పుహతను గుఱించి యొక కథచెప్పెదరు. అర్కాటు పట్టణమును జయించినప్పుడు, క్లవను ఇంగ్లీషు సైన్యాధిపతి, తనవద్ద దాచనిచ్చినసొమ్ము ఎరిది వారి కిచ్చెనట. ఈ న్యెల్లమైన ఔదార్యమునకై ఇంగ్లీషు గ్రంథకారులతనిపై సదా స్తుతిపావమయిన వృష్టిఁ జేయుచున్నారు కాని యివియన్నియు నహల్యాబాయిగారి యాదార్యము ముఖట తుల్ల కాదార్య

ములేయని చెప్పవచ్చును ! ప్రియయ్యను, గొల్ల శత్రుయ్యను, ఇంక సదాచారసంపన్నతను, ఇంక శ్రేష్ఠ శను, ఇంత యధికారమును సంపాదించిన యహల్యబాయిని నావీరత్నమని యేల చెప్పఁగూడదు ఈమె స్వభావమునందు శాంతతయు, సౌమ్యతయు, విశేషముగా నుండెను గర్వం బీమెను ఎప్పుడును స్పృశించినదికాదు ఒకపటమునుమాటయీమె యెఱుంగనే యెఱుగదు, దంభ మింతైనను ఈమెయందు లేదు అసత్యభావము మెన్నడును జేసినదికాదు దురాచారమును మాటయు, కాలముయొక్క దురుపయోగమన్నమాటయు నామె స్వప్నమందైనను ఎఱుగదు ఈసాన్వీమణియొక్క యేయే సద్గుణములను అధికముగా వర్ణింపవలయునో నాకుఁ దెలియకున్నది సర్వసద్గుణములకు వాసస్థానమయిన యహల్యబాయియందు దీనద్గుణమధికముగా నుండెననియు నీసద్గుణమల్పముగా నుండెననియుఁ జెప్పటగు వీలులేదు

ఈవర్ణన యంతయు సతీశయోక్తియని కొంత అనుకొనవచ్చును అతిశయోక్తులతోఁ గావ్యమును నింపుట మనదేశములోని కవులకు స్వాభావిక ధర్మమయినందున చిట్లనుకొనుట యొక మాశ్చర్యముగాదు కాని నేను వర్ణించిన దానిలో సతీశయోక్తి యేమియులేదనియు, సత్యమే నిండియున్నదియుఁ జూపుటకుఁ బరదేశీయులగ్రంథములోని ప్రమాణముల నిచ్చెదను. మూల్కము గౌరవారు తమయితీహాసమునం దిట్లు వ్రాసినారు “అహల్యబాయితో వైరముఁ జేయుటయు, పనివచ్చినప్పుడామెకు సహాయము చేయకపోవుటయు, గోహత్యతో సమాన

ములైన పాపములని సకల మహారాష్ట్ర రాజులు దలంచుచుండిరి” “సకల జనులును ఆమెయందు సమానముగాఁ బూజ్యభావము నుంచుచుండిరి పేషావా రామె నెట్లు సన్మానించుచుండిరో యటలనే హైదరాబాదు నైఋత్యమువారును, మయిలూరులోని టిప్పు సుల్తానును సన్మానించుచుండిరి హిందవులవలెనే తురుష్కులును ఈమె దీర్ఘాయుర్వంతురాలు గావలెననియు నీమె రాజ్యము వృద్ధిజెందవలెననియు నీశ్వరుని ప్రార్థించుచుండిరి” “స్త్రీయయ్యను ఈమెయందు దురభిమానములేక యుండెను సుధర్మమునం దీమెకు విశేషముగా మూఢభక్తియున్నను, సుధర్మస్త్రీయులను శాధపెట్టవలయునన్న యిచ్చ యీమెకు లేదు ధర్మమునంగును, పరమార్థ విచారమందును ఆమె సదా నిమగ్నరాలై యున్నను, ప్రజాకల్యాణము విషయమయి యెన్నడును నిర్లక్ష్యము చేసినదికాదు అత్యంత దక్షతతోను, కర్తృత్వ శక్తితోను, ఆమె రాజ్యము నడిపెను

నిష్కాపట్యమును, సేనతయు, మానవునియం దుండెగలుగునంత నీతియు, సదసద్విచారశక్తియు నామెయందు వాసము చేయుచుండినవి ఇట్లు తనయందు దోషము లేకపోయినను పరులయందుగల న్యాభావికదోషములను ఆమె తీసిచుచుండెను” “అహమ్యాబాయినిగొఱించి లోకు లతిశయోక్తులు పలికెదరనిదలచి, నేనామెవిషయమయి సూక్ష్మరీతిగా విచారించితిని, వేరువేరుజనుల నడిగితిని వారందఱును, ఆమెనామము వినఁగానే ఎక్కువగా స్తుతించుచుండిరి, ఆమె నామముపై నాశీర్వాచన వర్షములు గురిపించుచుండిరి లోకులయొక్క యీపూజ్య బుద్ధి

మోగ్యమైనది కాదనుటకు నాకొక యాధారమైనను దొరకనిది కాదు ఎంతెంత యధికముగా విచారించితినో యంతంత మెక్కువ కుతూహలము గలుగునట్టి సంగతులే తెలియుచుండెను ” “లోకు లీమె నామమునకు నాధువులకుఁ దగిన సన్మాన మిచ్చుచున్నారు, వారీమెను దేవత యనియెదరు ఈమె సద్గుణములవిషయమై యెంతదోషైక్యస్థితో విచారించినను, పుష్కలమైన నేటివఱకుఁ బుట్టిన యత్యంతపవిత్రులైనట్టియు, దూరవిచారము గలిగి నట్టియు ప్రభువులలో నీమె యొకఁడయని చెప్పకతప్పదు ” “నిజ ముగా నహల్యారామి యెకి యద్వితీయ స్త్రీ” మూల్యము సొరగా రిట్లు అహల్యారామిగారి చరిత్రముకొఱకు ననేక కీతుల శోధించిపూడఁగా నశని కామెయం దధిక పూజ్యభావము గలిగి యతఁడు పైనిచెప్పినప్రకార మహల్యారామినిగఱఁచి వ్రాసి యున్నాడు ఇంక విష్ణుక్షవాకముల వాత్య ముండఁగా నహల్యారామి యద్వితీయ స్త్రీయే యని చెప్పట కేల సంజేహింప వలెను ?

కన్యావిరహము—అహల్యారామి గారికి మందారారామి యనుకూతురుండెనని వెనుకనే వ్రాసియుంటిని ఈమె కే ముక్తారామి యని నామాంతరము ఈమెకు వివాహముచేసి యహల్యారామి యల్లుని నింటనే యుంచుకొనెను ఈయల్లుఁడు చాలరోజులవఱకు బ్రతికి, యహల్యారామిగారి మరణమునకుఁ గొన్నిరోజులు పూర్వము మరణమొందెను తోడనే ముక్తారామి నహగమనమునకు సిద్ధమాయెను అప్పు డహల్యారామి తనకొమార్తెను నహగమనము చేయవలదని, నయభయము

లతోఁ జెప్పి చూచెనుగాని యందువలన నెంతమాత్రము ప్రయోజనము లేకపోయెను తల్లిమాటవినక ముక్తాబాయి భర్తతో సహగమనము చేసెను

ఇట్లు కూతురును అల్లుడును మృతీజెందఁగా నహల్యాబాయిగారికిఁ బ్రబల మకోరోగము ప్రాప్తించెను వార్ధక్యము, రాజ్యముచేసెడి శ్రమ, వ్రత నియమములు, ఉపవాసములు, కన్యామరణదు ఖము మొదలయినవన్నియు నేకీభవించి, యీమెను దినదినము క్షీణదశకుఁ దేనాగెను తుదకామెకు చొక్కెరగ్లత సంభవించి, పుణ్యశ్లోకయ స అహల్యాబాయి ౧౭- ౧ వ సంవత్సరమున నిహలోకమును విడిచెను

న్యాయముగాఁ బ్రశాపరిపాలనముఁ జేసినందువలన మృతజీవులని విఖ్యాతిని బడసిన భోజురాజు, అశోకనృపతి, అకబరుబాదుషహా, పెటర్లుదిగ్రేటు మొదలయిన రాజపుంగవులతో నహల్యాబాయి సమానమైనదని చెప్పుటకు సందేహములేదు అహల్యాబాయిగారియందుఁ గల సుగుణములలో చొక్కెరకటి గలరాజు లెక్కడనో నూటికి కొటికి చొక్కెరగాని కానఁబడకున్నారు కనుక పురుషులకంటె స్త్రీలు నీతి తక్కువ వారనుట కేవలము పక్షపాతముగాదా? సకలమానవకోటికి లలామభూతయయిన యహల్యాబాయి స్త్రీయైయుండ, 'అన్యతం, నాహసం, మాయా, మూర్ఖత్వ మ్మతలోభ' తేత్యాది దుర్గుణములు స్త్రీలకు స్వాభావికములని చెప్పుట ఘోరపాపకమునకు హేతువు గాదా?

రాణీగౌరీలక్ష్మీబాయి

✽✽✽✽✽

‘అహహ మహతాం నిస్సీమానశ్చరిత్ర విభూతయః’

ఈ ప్రపంచమునం ది నేక ప్రతిబంధములుండునని ప్రతివారికిని దెలిసినవిషయమే ఇట్టి ప్రతిబంధములు, పదిమందిని సంరక్షించు వారికి నెక్కువగా నుండును తనసంరక్షణలో నున్నవారిలోఁ బ్రతివానిస్వభావము వేరువేరుగా నుండుటవలన, వారికోర్కులు దీర్చి, వారినంత నాజ్ఞలో నుంచుకొనుటకు బహుచాతుర్యమును, ధైర్యమును కావలయును ఒకకుండుమును సంరక్షించుట కింత శ్రమ యగునప్పు యొకరాజ్యమును వహించుట కెంత శ్రమ కావలయునో వేరుగఁ జెప్పనక్కరలేదు రాజ్యము చేయుటలో చిక్షిక్ష్ణము లుండునో యవియన్నియుఁ గుటుంబమును భరించువా హహించుట మలభము । రాజ్యములో ననేక ప్రకృతుల లోకులుందురు, శౌర్యధైర్యాదులు గల గొప్పగొప్పవారు లుందురు పరరాజు లెప్పుడును యుద్ధోత్సాహులయి యుందురు వీరినందఱిని సమాధానపఱచి రాజ్యశిక్షకులమును నడుపుట బహుదుస్సరము ఇందువలననే రాజ్యమును ‘రాజ్యభార’ మనియెదరు ఈభారమును వహించుటకు విద్య, నారాసార విచారము, దక్షత మొదలయిన సద్గుణము లనేకములు గావలయును ఒకానొక సమయమునం దీ రాజ్యభారము యోషనమునందే వహించు

* “అహహ ! మహాత్ములచరిత్రమహిమ అగాధము గదా”?

చుట సంప్రాప్తమైన పక్షమున నదియెంత దుస్సహమగునో వేరుగఁ జెప్పవలెనా? ఇన్నిసంగతు లేకేభవించి యీరాజ్యశికట మొక్కక్కికి సంప్రాప్తమైనపక్షమున నామె యెటులఁ జేయునో యని మన కాశ్చర్యము దోచును కాని యీశ్వరాను గ్రహమువలన జగత్తునం దెప్పుడెప్పు డెచ్చుటెచ్చట స్త్రీలకు రాజ్యాధికారము దొరికెనో యప్పుడప్పు డెచ్చటచ్చట స్త్రీలు పురుషులకంటె నధిక ధైర్యముతోను, అధిక నీతితోను, అధిక న్యాయముతోను రాజ్యముఁ జేసిరని చరిత్రములవలనఁ దేటపడు చున్నది ఇదివఱు చరిత్రమాలయందు గ్రుచ్చఁబడిన కాశీభవా నిగారిచరిత్రము, నహల్యాబాయిగారిచరిత్రయు నీసిద్ధాంతమునే స్థాపించుచున్నవి ప్రతిదేశముయొక్క చరిత్రమునుండియు నిట్టి యుదాహరణము లనేకము లియ్యవచ్చును మలగారుదేశము నుండి యొక యుదాహరణ నియ్యఁదలఁచితిని

మలబారుదేశమునందు త్రావణకోరనియు, కొచ్చీయనియు రెండుసంస్థానములు గలవు అందు త్రావణకోరు రాజ్య మతీసా చీనకాలమునుండి దానధర్మములవిషయమయి విఖ్యాతిని జెంది శ్రేష్ఠమై యొప్పును ఈదేశమును మనయాంధ్రు ల్లాడమళ యాళ మనియెదరు అచ్చట మగవారే లేరనియు, అందిఱు నచట ఆడవారే యుందురనియు, గాలికే పిల్లలు పుట్టెదరని యు మనయాంధ్రులు వింతకథలు చెప్పుకొనియెదరు కాని యివి యన్నియు నిజమైనసంగతులు కావు వారియాచారవిచారము లకును, మన యాచార విచారములకును ముఖ్య భేదము లేవనఁగా —

మన దేశమునందు రీతిగాఁ దండ్రుసాత్తు కుమారునికిఁ జెందఁ ఆ
 దేశమునందు మేనల్లునికిఁ జెందును మేనల్లుడు లేకపోయినయెడ
 , మేనకోడలికిని, ఆమె సంతతికిని జెందును ఇట్లులనఁచుటఁ గన్యా
 సంశయమున కే రాజ్యముయొక్క హక్కుగాని పుత్రవంశమునకులేదు
 రాజపుత్రులొమ్మిదిపదిసంవత్సరములది కాఁగానే, తాలిక్ట్టుటయ
 కు ఒక వివాహవిధిఁ జేసెదరు అందు భర్తయుండఁడు పురో
 హతుఁడే చిన్నదానికి మంగళియాశ్రముకట్టును రాజకన్యకు యా
 పనదశప్రాప్తమైనతరువాత కొకి సంబూరిబ్రాహ్మణునిదెచ్చి యీ
 మెకువివాహముఁ జేసెదరు ఇదిని 'కోవిలతంబూరా' అనఁగా
 రాజభవనములోని మహారాజు అని పిలిచెను ఈకోవిల తంబూ
 రానుచును, రాజకన్యకును గలిగిన యాడుబిడ్డలయొక్క సంతతికి
 రాజ్యము వొటకును ముఖ్యముగా నీయూడుబిడ్డల పుత్రులకు
 రాజ్యము వొటకును పుత్రులు లేనిపక్షమున కన్యలకు వొట
 కును రాజ్యము నేలుచున్న రాజుయొక్కభార్య రాణి గానేరదు
 ఆరాజుయొక్క కుమారులకు వారి మేనమామసాత్తు లభించుచే
 గాని రాజ్యము లభింపనేరదు వారెన్నఁడును యవరాజులుగా
 నేరరు ఇంతజ్ఞాపకముండిన నీచరిత్రము దెలియుటకు లభమగును
 త్రావణిగారు సింహాసనముపై ననేకస్త్రీలు ఆహుఁథలయిరి
 వారిలో లక్ష్మీబాయి ప్రముఖురాలు లక్ష్మీబాయికిఁ బూర్వమనఁ
 గాఁ బందొమ్మిదవశి తాబ్దారంభమున వంచిపాల బలరామవర్మ గా
 రీరాజ్యమును ప్రతిపాలించుచుండిరి ఈరాజుగా రంతగా రాజ్యపరి
 పాలనమునందు దక్షులు గారయిరి అందుచే బీదలకు న్యాయ
 విమర్శనము లేకపోయెను గొప్పయధికారులు వారివారి పను

లయం దలక్ష్యము చేయసాగిరి కొద్దియధికారులను లెక్క
యడుగువారు లేనందున, రాజుగారికి రావలసినపన్నులు రాకపో
యెను ఇట్లాకరికొకరు లక్ష్యము చేయనందువలన, రాజ్యము
తయు భర్తలేని భార్యవలె, దీనదశకు వచ్చెను అప్పు డీస్తిండియా
కంపనీవారు, రెసిడెంట్ ద్వారా మీరు మీరాజ్యమును జక్కపె
ట్టుకొని, నుంచినదశకు దెచ్చుకొనవలసినదని యనేకపర్యాయ
ములు రాజుగారికి పూచించిరి రాజుగా రాయచనలను లక్ష్య
పెట్టనందున రాజ్యముయొక్క దీనదశ దినదినము హెచ్చుచుం
డెను ఇదిగూచి ఈస్టు ఇండియా కంపనీవారు ౧౮౮౮ వ సంవత్సర
మునందు మీరు రాజ్యముయొక్కస్థితిని ఆఱుమాసములలో
బాగుపఱచిననరే, లేనియెడల మీరాజ్యము బందోబస్తు మేము
చేసెదము"ని రాజుగారికిఁ దెలియఁజేసిరి ఇందుచే రాజు చింతా
క్రాంతుడై కొద్దిదినములలోనే పరలోకగతుఁ డయ్యెను

వంచిపాల బలరామవర్మగారి తదనంతరము రాజ్యాపూర్ణుఁ
డగుటకు మగ వారసదారుఁ డెవఁడును లేకపోయెను రాజుగారి
త్తలియు, అక్కగారగు శారీబాయిగారును, అదివఱకే మృతిఁ
జెందిరి శారీబాయిగారికి మగసంతానము లేకయుండెను కాని
యామెకు లక్ష్మీబాయి యనియు, బాల్యతిబాయి యనియు నిరు
వురు కొమార్తెలుండిరి వీరును బాల్యావస్థలోనే యున్నందున
వీరికిని సంతానప్రాప్తికాకపోయెను కనుక బెద్దదియగు లక్ష్మీ
బాయి రాజ్యముఁ జేయవలయుననియు, నామెకు కుమారుఁడ
గలిగిన నతఁడు రాజ్యమునకు వారసదారుఁ డనియుఁ గంపనీవా
రేర్పాటు జేసిరి ఈయేర్పాటునకు ముఖ్యకారణము లక్ష్మీబాయి

గారి తెలివియే లక్ష్యపాఠ్యము లిద్దరును, స్వదేశభాషయందును, సంస్కృతభాషయందును మిక్కిలి ప్రవీణురాండ్రై, సుశీలలనఁ బ్రసిద్ధిగాంచిరి అందు లక్ష్యబాయి యిరువదిసంవత్సరముల వయస్సు గలదైనను సుగుణములకును దీర్ఘాలోచనకును, శ్రమనీయమైన యుక్తులకును, శతవృద్ధురాలికంటెఁ బ్రసిద్ధిగాంచినది గనుక, అప్పటి రెసిడెంటుగారగు కర్నల్ మెకాలే గౌరవగారు, త్రావణకోరు సింహాసనాధీశత కీమయే యస్తురాలనియెంచి, ఈ సంగతి కింపనీవారికిఁ దెలిపి “ఈమె చిన్నదయినను, ఇదివఱ కీరాజ్యమునందుఁ గల యవ్యవస్థను నొలఁగించి, రాజ్యమును ఉన్నతస్థితికిఁ దెచ్చు సద్గుణము మెయందుఁ గలవు” అని తన యభిప్రాయము వ్రాసెను కంఠివా రిది యంశయు విని, లక్ష్యబాయిని సింహాసనాధీశురాలను నెయ్యి కియి గూమోనించి, మామహోన్నతము యధావిధిగా నడుపుటకై సెదలెను కర్నల్ మెకాలే గౌరవగారిని నియమించిరి కాని యింతలో లక్ష్యబాయిగారి దాయాదులు కొందఱాసింహాసనముపై తమకు సంపూర్ణముగా హక్కుగలదనియు, హక్కుదారులు తమరుండఁగా ఆడుపిల్లలకు రాజ్యమిచ్చుట న్యాయముకాదనియుఁ జెప్పఁబడఁగిరి కాని మెకాలే గౌరవగారు వారి జబ్బు నలను లక్ష్యపెట్టినవారుకారు కనుక వారు తిరుగుబడిరి అందుపై వారిని, వారికి సహాయులుగనున్న వారిని, రాజద్రోహులని కర్నల్ మెకాలేగారు కారాగృహమునకుఁ బంపిరి మొదలు వీరు తేలిచేరీయను పట్టణమున నుంపఁబడిరిగాని

తరువాత వెంటబట్టకుం బంపబడిరి అచ్చట వారందఱును
కాకావాముగోనే మృత్యువెందిరి

ఇట్లు శత్రువుల నందఱిని ఘోరముగా శిక్షించిన తరువాత,
లక్ష్మీశాయివారికి బట్టాభిషేకము గట్టుటకై సెడింటిని దొర
గారు గొప్ప యుత్సవముజేసిరి, గొప్ప రాజసభజేసిరి రాజ
సభఁ జేసిన చూస్తానంటుప మనేక నిందరపదార్థములవలన నలం
కరింపఁబడి చూచువారి కంతయు నాహ్లాద జనకముగా నుండెను
ఆముహూర్తమున చూచుటకై రాజ్యముయొక్క భిక్షప్రదేశ
ములనుండి యనేజనులు వచ్చియుండిరి ముఖ్యముఖ్య నామంత
సర్దారులందఱు వచ్చి వారివారి నియమిత స్థానములయం దాసీను
లైన పిమ్మట రాజకన్యలగు లక్ష్మీ పార్వతీలు వారి దేశాచారము
ననుసరించి, యుత్తమ వస్త్రభూషణాలంకారములను ధరించి
వచ్చి, సభయందు వారికొఱకు నియమింపఁబడిన యున్నతాన
నములపైఁ గూర్చుండిరి తరువాత కంపనీవారి ప్రతినిధియైన
కర్నల్ మెంజీ గారు చిలువఁబడి, యచ్చటి సభవారందఱు
విన “కంపనీ సర్దారువారి యనుమతిప్రకారము, రాణీ లక్ష్మీ
బాయిగారిని త్రావఁగోరు సింహాసనముపైఁ గూర్చుండఁజేర్చు
చున్నాను” అని మృదువుధుర గంభీరస్వరముతోఁ బలికి, సన్మాన
పూర్వకముగా రాణీ లక్ష్మీబాయిని ఉచ్చస్థానమునందున్న రాజ
సింహాసనముపైఁ గూర్చుండఁజేర్చెను అప్పుడే యాయన సర్వజ
నుల యనుమతిని బడసి రాణిగారికి ‘ధర్మవర్ధిని’ ‘రాజరాజేశ్వరి’
యన్న బిరుదులఁ గూడ సంరంభముతోఁ గొనఁగెను ఇచ్చట చదు
వరులు రాణిగారికి ధర్మవర్ధినియన్న బిరుదుతోఁ బ్రయోజనమేగు

యని శింకింతురేమో కనుక కొద్దిగావివరించెడి త్రావణకోరు
 రాశ్యముయొక్క రాశాధానియగు త్రివేంద్రమునకే అనంతశయన
 మనిచెరు ఇది యొకక్షేత్రమై యొన్ను ఇచ్చట పద్మనాభ
 న్వాసి శేషశయనుడై యుండును త్రావణకోరురాజుల కల
 దేవత యీపద్మనాభులే రాశీగారి పూర్వోడగు మాత్రాండ
 వర్మ, తనరాశ్యమంతయు కొకనాఁ దేవునికి సమర్పించెనట
 అప్పటినుండియు, ఈరాజులు తమకు 'పద్మనాభ సేవకు' లనియు
 'ధర్మవర్ధకు' లనియు విరుదుల నేర్పఱచుకొనిరి వీరి రాజముద్ర
 యందు "ధర్మోస్థత్కులదైవతం" అనువాక్యముండును ఇట్లు
 ప్రతిరాజును, రాణియు, 'ధర్మవర్ధనుడు' 'ధర్మవర్ధిని' యన్న బిరు
 దును భూషణముగాఁ దలచుచుండిరి కనుక రాశీగారికి 'ధర్మ
 వర్ధిని' యన్న పదవి రాయారోవాణ సమయమున నియ్యబ
 డెను మహారాశీగారి సంపూర్ణ నామము, విరుదులతో మళియా
 శమునం దిట్లు వ్రాయఁబడును "శ్రీపద్మనాభసేవిన్, వంచి ధర్మ
 వర్ధిన్, రాజరాజేశ్వరీ, రాశీశాసితక్షిణబాయి"

రాశ్యాభిషేకమయిన తరువాత ముహూర్త కాలమునకు
 రాశీ లక్షణముగాగు సింహాసనంబుడిగి, ప్రక్షల్లముఖముతో
 మెకాలే పొరగారిని, సకల సభ్యులను సంభోధించి మలయావీభా
 షలో నస్తలికముగా నిట్లు సంభావించెను —

“ఆదరం బహుమానపెట్టనాహేభే—ఎరమ సన్మాననీయులగు
 కర్నలుపొరగారు, అనాదికాలమునుండి మాపూర్వులచే బాలిం
 పఁ బడినట్టియు, ఈస్థలంబియూ కంపనీవారిచే నేటివఱకు సర
 శింపఁబడినట్టియు, ఈత్రావణకోరు సింహాసనము నాకుఁ బ్రా

స్తంభునని నేనినటకు స్వప్నమందైనను అనుకొనినదానను
గాను ఇప్పు యశ్వశేఖరచే రలోకవాసులైనమామామగారగు
వంచిపాలవర్తి నుహారాజుగారు కేవల మిరువదితొమ్మిది సంవత్స
రముల ప్రాయమువారు ఆయనమామగారు ధరించినట్లు
ర్యాదండ మియన వీర్లు కాలమువటకు ధరింపవలయునని పద్మ
గాభస్వామిగారి గూజ్జలేకి పోయెను ఆపద్మనాభస్వామిగారి
యిచ్చానుసారమే నాకు రాజ్యము ప్రాప్తమయినది కనుక నా
యనగూజ్జ నాకు విరావహ్యము నేను న్యాయాజ్ఞను శిర
సావహించుటకు సిద్ధముగా నున్నాను కాని నేను అబలను, అది
యునుగాని యల్పవయసు, రాలను, ఇట్టి గొప్పరాజ్యకార్య
ముల యనుభవము లేనిదానను మాతో నేహమైనపుటి
నుండును, ఈత్రావణిగారు రాజ్యమును కన్నబిడ్డవలె గాపా
డుచువచ్చిన ఆనికేగిల్ ఈస్టు ఇండియా కంపెనీవారు దప్ప నాకిట్టి
స్థితియందుండవ యాధారములేదు కనుక కర్నలుగారు,
నేటినుండి గుమ్మును నేను సంతయన్నగా భావించి, రాజ్య
ముయొక్క ప్రతికార్యమునందును విశ్వాసపూర్వకముగా మీ
మీందనే సర్వభారమును వేయుచున్నాను ఇంతకంటె నధికమే
గుయుఁ జెప్పవలసినది కాదు” ఈమె గంభీర సంభాషణవిని
నభీతిలందలు కల్గినులైరిట !

అట్లేగొయి యల్పవయస్కురాలైనందున నామె యెట్టి
స్వభావము గలదియగుచో రాజ్యమెట్లులుచేయుచో,
యిన యధికారిమెట్లు నిర్వహించుకొనుచో
విచారిముగా నుండును కాని నిర్భయముగా

దిగి, వాష్పాధిమయం దసమానప్రజ్ఞ గలిగి సభాసదులను తన
యిచ్చప్రకారమాడించెడి వాగ్వివలె, లక్ష్మీబాయి గంభీరదవము
తో సంభాషించుటవిని యచ్చటివారందఱును మిక్కిలి చూశ్చె
ర్యముకొందిరి ఆసంభాషణ విన్నవారందఱును, ఈమె నామాన్య
రాలుకాదనియు, నసమాన ప్రజ్ఞగలదనియు, నీమెరాజ్యము
నందుఁ బ్రజలకు నుఖమే గాని దుఃఖము లేదనియు నిశ్చయించిరి
ఈమె నుద్దుగంభీ వాక్యములను విని కర్నలు మెకాలె ఈమె
యం దధిక పూజ్యభావము గలవాడై ప్రతికార్యమందును
సహాయముఁ జేయుదునని నమ్మిక పుట్టినట్లు చెప్పెను

ఈప్రకార మారాజ్యాభిషేక మనతోత్సవము సమాప్తమై
లక్ష్మీబాయిగారిపై రాజ్య నిర్వహణోద్యమము మోపబడినతోడనే
చూమె ప్రజలక్షేమమునకై యత్నింపఁ పొడఁగెను ఆమెదూరి
దృష్టియు, ¹సీర్ధాలోచనయు, ²సమయజ్ఞత్వమును, ³లక్ష్మీక్రవా
కత్వమును ⁴పాపప్రశంసనీయములు అంశ చిన్నతనమునం
దామె బద్ధ విశాలతఁ పొడఁగా నశ్యంతాశ్చర్యమును గొడి,
చూమె వయస్సునందు బాలయైనను, సునస్సునందుఁ బ్రాథమీ
యని చెప్పవలయును ఈన రాజ్యమునం దెటను, పరివ్రాణ్ణ
న్యాయముండవలయునని చూమె కోరిక యుండెను కీనదింకు
వచ్చిన ఈనరాజ్యమును, ఏప్రకారముగా నయిన నున్నతదశకుఁ
దేవలయునని మననా యిచ్చగలదై, రాజ్యపద్ధతీయం దేయే
సంస్కరణము లెట్లెట్లు చేయవలయునోయని రేయుంబాలును
మనసులో యోజించుచుండెను పరులనేత్రములతోఁ జూచుట
చూమె కెన్నడును ఇష్టము లేకపోయెను అనఁగా సొంతముగా

అటగానచ్చునై రత్నమాల

తాగు మోంపకి, పంటలు పెట్టెలలు చడుచుట కామె
 ముగ్గులును నమ్మితింబు కామె మెకాలేదొరగారిని ఈమె
 యన్నయని పొనించినది నిజమే, నమ్మకతో నతనిచే ననేక రాజ
 కార్యములను ముంచిరి నిజమే ప్రతిపంగ ని గుఱించి యతని
 సొంతో ముగ్గులను నెన్న మాటయు మే, కాని కార్యము
 కియునప్పు - 1,

“క వింప - చక్కని సెట్టెన
 విగ్రహం గను పడికి వివరింపవలె -
 విలికిలి విచారము దెలిసిన
 మును - పో వో నీతిపరుడు మహిలోవేమా”

అను కెమనానకి చక్కనియుండే ప్రకారము నడుచుచుండెను.
 త్రొక్కి పట్టములు చెయుటయందును, ప్రాత పట్టములను సంస్క
 రించుటయందును, నాగరీకి వృద్ధిపఱచుటయందును, శాంత
 ముగా రా - కేకనూన కల్పనలు మెకాలేదొరగారికి దెలి
 కి ఇంకను కా - గారి యనామాచ్య బుద్ధివైభవము వ్యక్తిమ
 గునున్నది

పంచీపాల బలరామశర్మగారి కార్యమునం దత్యంతాస్వస్థత
 గలది లిగెను, నిప్పుడిది యె గలు సంస్కరింపవచ్చుననియు
 రా గారు మోంపగారి ఉమవితాం యన్న కుమంత్రియొక్క
 చాక్రేష్టల నింకవచ్చెనని రాశీగారికి దెలిసెను ఈసంగతి
 తెలిసికొనిన రాశీగా రాకుమంత్రిని పనిమీడినండి తీసివే
 సెను ఇరువారి ‘యోగ్యుడైన దివా - దొరకువఱకు మీగే
 యింకనిని జూడవలసినది’ని రాశీగారు మెకాలేగారి నడిగిరి అం

దు కాతః, సమ్యక్తేన రేషిడెంటుపనియు, నివా-పనియు నిర్వహించుచుండెను

మెకాలే నారగారు దివా-గిరి చేరఁబోవుచో డి. నే. మాయన చేయవలసిన పనులను గుఱించి, యతనికి రా. గా. రి. వ్రాసి పంపిరి — ౧) మారాష్ట్రములోని యధికారులందఱు కమిషను పనులను తిన్నగా జేయుచున్నారా లేక క్రింది యధికారులు పై యధికారుల మాజ్జలను వినుచున్నారా — దా యన్న యంశమును మొట్టమొదట విచారించవలసినది ౨) న్యాయస్థానములయందేను, యితర కచేరీలలోనేను, నియామకముగా పనులు జరుగుచున్నవా లేదా యని విచారించి పుక యటులు జరుగుటకై ఎవోబస్తు చేయవలయును ౩) ఎవరైన సంస్థానములోని యుద్యోగస్థులు తిన్నగా పనులుచేయని మొదల వారికి దండుగలు మొదలైన స్వల్పశిక్షలు విధించి, వారి త్రవకుఁ దేవలసినదేకాని, ఏకాయెకి యెవరిచొటిముంపటి తినియు, కియవదు ౪) పనులు లెక్కలు తిన్నగాఁబూచి, వెనుకటి పొలన్నియు పనులు చేయవలసినది

ఈ పైని చెప్పిన సంగతులన్నియు రా. గారు కంఠముగా యోజించి వ్రాసినకే ఆమెబుద్ధి ఏకాసమిందువలనను గూడ వ్యక్తమగుచున్నది పైని వ్రాసిన ప్రకారము రా. గా. రి. జ్ఞాపించినతోడనే, మెకాలే నారగారు రాయాపను ను చేయనాంభించిరి మొదట సర్కారు ఉద్యోగస్థులందఱు కమిషను పనులను చట్టముల నియామకముల ప్రకారము, చేయుచుండవలయునని యొక మాజ్జాపత్రిక ప్రతిగ్రామములోని యుద్యోగస్థులకుఁ గలది.

నాగండును శనయాష్టప్రకారము నశించెదరో లేదోయని చూచుటకై మెకాలేగారు సొంతముగా రాజ్యములోని ప్రతిగ్రామమునకుఁ గరుగుచుండిరి ప్రథమమునం దాయన కనేక సంకటములు వచ్చెను కాని వాని కన్నిటికిఁ గోర్చుకొని, మిక్కిలి ప్రయాసపడి మెకాలేగారు తుదకన్నిసంగఁబలును రాణిగారి యిష్టప్రకారమే సుస్కరించెను క్రిందటిరాజుగారి రాజ్యములోని యలవాటువొప్పున నుగోగ్ధులందరు మిక్కిలి సోమరిపోతులై, మెకాలేగారి కనఁపఁ జూడ్జులైనను లక్ష్యపెట్టకపోయిరి ఇట్లు నిర్భయులగు విదురఁబోవుచున్నవారి నందఱిని మెకాలేదొరగారు మేలుకొలుపుచుండిరి చేతనై నంతవఱకు వారిని ఉద్యోగముల నుం² తొలఁగింపక, చిన్నపిల్లలకుఁ గొట్టి బుద్ధిచెప్పినటులు, దండక మొదలైనవానిచే శిక్షించి త్రోవకుఁ దెచ్చుచుండిరి కాని గొం³ తిలిమాత్రము ఉద్యోగములనుండి తీయక విధితకపోయెను ఈప్రకారమంతటను ⁴ందోబస్తున కారంభముకాగానే రాజ్యములోని వ్యాపారములు నియామక ప్రకారము జరుగనాగెను

పూర్వపు దివా⁵ అగు ఉమనితాంబీని పనినుండి చాలించి రాగా రాపవిమోద కర్నలు మెకాలేదొరగారిని ఎప్పటచినందువలన ఉమనితాంబీ కర్నలు గారిని బహు ద్వేషించుచుండెను ఒకానొక సమయమునం దతఁడు కర్నలుగారికి విషప్రయోగము చేయ యత్నించెనట ఈసంగతి రాణిగారికిఁ దెలిసినతోడనే యామె యందును గుఱించి విచారణఁ జేసి సాక్షులను విచారించి, అపరాధుడని స్థిరపడినందువలన ఉమనితాంబీని చెంగల పేటలోని

కారాగృహమునందు రాజ్యము కైగిగా నుంచెను అచ్చటనే
యతఁడు గతించెను

తరువాత రాశీగారు వసులువిషయమై విచారించినాగిరి.
వసులును గుఱించి విచారించగా, ఆదాయమెంతయో, వ్యయ
మెంతయో, అప్పెంతయో, తెలిసికొనుటకు మిక్కిలి కష్టముగా
నుండెను ఈ కష్టశరములైన యస్పష్టపులెక్కలు తిరుగవేసి
తిరుగవేసి గూడఁగా ఈస్థ ఇండియా కంపనీవారికిని, తిరుగవేసి,
కోరము, కోచ్చి, బొంబయి మొదలయిన స్థలములయందలి
నాహుకారులకును, ఇయ్యవలసిన యప్పు అత్యధికముగా బయలు
దేరెను ఈయప్పంతయు లెక్కవేసిగూడ, సంస్థానముయొక్క
సంవత్సరపు ఆదాయముతో సరికూగెను ఇంత గొప్పయప్పు
తీరెడి యుపాయముఁ గానక రాశీగారు విచారించి, విచారించి,
తుద కొక యుపాయమును జేసిరి త్రావణకోరురాజ్యమునందు
గొప్పగొప్ప దేవస్థానము లనేకము లున్నవి వానియందు
బహుధన మున్నను, పూజలు, అర్చలు క్రిమముగా రుగుట
లేనందువలన, ఆద్రవ్యము సంస్థానమువై న నుంచుకొని రాజు
గానే నూ దేవస్థానముల యుత్సవములు నడుపవలయునని
పూర్వపు దివా గొన్నిరోజులక్రిందట పొందించి యుండెను
ఈయొకన రాశీగారికి జ్ఞప్తికి వచ్చి, సమ్మతి యైనందువలన,
నామె దేవస్థానములయందున్న యధిక ధనసంచయమును
స్వార్థపరమార్థములకు నుపయోగించఁదలంచెను అట్లేల్లిన,
దేవస్థానములవద్దనుండి యప్పుగీసికొని, సంస్థానమును ఋణవిము
క్తముగాఁ జేయుటస్వార్థము కొరక మూలములునుచున్న

దేవస్థానముల ధనమునకు వచ్చి గౌరకునటులు చేయుట పరమార్థము ఇట్లు విచారించి, రాశీగా రీసంగతి మెకాలేనొరగారికిఁ దెలియఁ జేయఁగా, నతఁడు రాశీగారి విచారశక్తిని ఎంతయుఁ బ్రశంసించి, సమ్మతించెను

ఇట్లు రాశీ ప్రధానులు సమ్మతించినవెనుక, త్వరలోనే రాశీగా కొక సభచేసిరి ఆ సభకు దేవస్థానముల యధికారుల నందఱిని గిలిపించి, వారికిఁ గనయుద్దేశము దెలిపి యందువలన దేవస్థానములకును, శవకును గలుగు సభములు స్పష్టపఱచెను ఈసంగతియంతయు వారికి విశదపడఁగానే, వారిందఱు రాశీగారు రామస్వామి నడచుకొనుటకు సమ్మతించిరి ఇందుపై నాదేవస్థానముల యధికారులంతయుఁ జేయుటకు రేషిరావని యపరనామముగల వెంకటరావును అధికారిని రాశీగా రేర్పఱచిరి అతఁడు రాశీని మిక్కిలి శ్రద్ధతోఁ జూచినందువలన గొద్దికాలము లోనే, సంతానమునకుఁ గల యంతయుఁ దీరెను

ఇట్లప్పు యింతో పుచ్చేనే రాశీగారు న్యాయసభలను సంస్కరించుటకుఁ బ్రయత్నించిరి ఆమె సంస్కృతమునకు పాండిత్యము గలదయి మారవాసారములయం దిష్టము గలిగినది గావున, మనుస్మృతి, సరాశరస్మృతి, విజ్ఞానేశ్వరము మొదలైన పూర్వగ్రంథముల సూధారములనను, ఇండియా గవర్నమెంటువారి చట్టముల సూధానములనను, లోకులకు హితకరము లగునని తనకుఁ దోచిన వట్టములను గొన్నిటిని వార్చి యొక గొప్ప చట్టముల గ్రంథము, తనరాజ్యముకొరకు నిర్మింపవలెనని సూమెదలంచెను కాచియింత గొప్పగ్రంథము, న్యాయశాస్త్రమునం దన

మానప్రక్షాగల విద్వాంసుని సహాయములేక గానేరని రాణీ
 గారికి కోరికను ఇంతలో రాణీగారికి వివాహముయ మాయెను
 నిండుశకాననావస్థ ప్రాప్తమయినందువలన విడి వివాహము చేసి
 కొనవలెనని లక్ష్మీబాయిగారు చిచ్చియించిరి పూర్వపు రాణీగారి
 భర్తయొక్క గ్రాంథపుడును, కుటుంబపుడును, బ్రాహ్మణుడును అగు
 రాజరాజవర్మయనుచేరుగల విద్వాంసుని కోరిక, కైగనానేగీ
 గ్రామమునకు, వాసము చేయుచుండెను అతని విశ్వత్తుకు
 మోహించి, యశుని రాణీగారు వదిలించి క్వరలోనే నిడి
 వివాహమై రాజరా నమ్మగారు 'కోయిలతంబూరాను' అను పదవిని
 జెరిగి ఇతడు రాణీగారికంటె కొక సంవత్సరము పెద్ద ఇతడు
 గొప్పవిద్వాంసుని కీర్తిని పెంచెను ముఖ్యముగా విడివిడి
 బ్రయమైనది న్యాయశాస్త్రము సిద్ధాంతముక్తాళి మొదల
 యిన న్యాయగ్రంథములను చదివి యితడు న్యాయశాస్త్రవిశా
 రదుండయ్యెను ధర్మశాస్త్రమునందును ఇతనికి గొప్ప విదా
 యుండెను ఇట్టి యామాన్యపండితుడు భర్తయన, రాజగారు
 చేతఁ బూచిన గ్రంథనిర్మాణమునకు బహుళాయము లుగు
 చుండెనని వేరే చెప్పవలెనా? రాణీగారి కీర్తి పెన్నిపనిలయందాను
 సహాయభూతుడయి వర్తించుచుండెను చదువరులా 'ప్రాశస్త్య
 మునందు వివాహము చేసికొను పద్ధతి' లగారు దేశమునం దుం
 డుట వలననేగాదా లక్ష్మీబాయిగారికి వయో హిమగ్రుణభిద్యలయం
 దు సమానుఁడయిన పతి దొరకఁ గలిగెను 'ప్రాశావివాహములు
 జరిగియెడల ప్రీతీతి భ్రష్టమగుననియు, సంఘసౌఖ్యము కగ్గ
 ననియు వృధా వాక్పండిత్యముఁ జూపువారు రాణీలక్ష్మీబాయి

గారి యుదాహరణముఁ జూచి, ప్రౌఢావివాహములవలనను విద్య
వలనను మన కుంబులశాఖ్యము వృద్ధియగుచేగాని, తగ్గనేరదని
మనస్సమాధానముఁ జేసికొనవచ్చును బొమ్మలమెక్కిండ్లవలె కో
రెఱుంగి నిసిల్లలకు వివాహముఁ జేసినందువలనఁ గలిగిడి
నష్టము లందఱికిఁ దెలిసినవిషయమే యైనందువలన నిచ్చట
మఱల వ్రాయవలసి పనిదు ప్రౌఢావివాహమువలని లాభ
ముల్లు లక్ష్యముగాని చరిత్రమువలనను దెటపడఁ గలవు ప్రౌఢా
వివాహములు జరిగినపక్షమున నిట్టి నష్టములు గలుగును, అట్టి
నష్టములు గలుగను, అని ప్రాచీనాచారపరాయణులు వృధా
భయపెట్టుదురు ఈ భయము లన్నియుఁ గెలల కల్పనలేగాని,
వాస్తవములు కావని లక్ష్యము మొదలగు నాధీష్ఠమణుల
చరిత్రములవలన స్పష్టమగుచున్నవి యని చెప్పక తప్పదు మన
దేశస్థులగు మళయాళులకుఁ బ్రౌఢావివాహములవలన లాభమే
గాని నష్టము గలుగుటలేదని గూచుచు, మనలోమాత్రము స్త్రీ
విద్యాప్రౌఢావివాహములవలన నష్టము గలుగునని చెప్పట
గూడఁగా మనము మనుష్యకోటిలోనివారము కామని చెప్పట
కాదా?

మిక్కిలి బుద్ధిమంతురాలగు ఆమెకు విద్యావంతుఁ డగు కోయిల
తంబూరా యొక్క నాంగతిమువలన మఱిత యుత్సాహము
గలిగి, మొఱే యారంభించిన చట్టముల గ్రంథమును శీఘ్ర
ముగా వ్రాయుచు, నడుమనడుమ దానిని మెకాలేదొరగారికిఁ
జూపుచు, ఆయన యనుమతిని బొందుచు, ఆగ్రంథమును సంపూ
ర్ణము చేసి దానికి, 'సత్తావర్థక' మను నామ మిడెను ౧౮౧౨

వ సంవత్సరమునుండి, రాజ్యములోని సర్వవ్యాపారము సత్తా
వర్ధకము ననుసరించి జరుగుచుండెను ఈక్రొత్తచట్టములప్రకారము
నామయము జరుగవలయునని, రాశీగారు క్రొత్తిన్యాయస్థా
నముల చేర్పఱచిరి క్రమముగా సర్వన్యాయస్థానములయందు
సంస్కృతము, మలబారి, యింగ్లీషులందుఁ బ్రవీణులగువారిని
నియమించిరి కోచ్చీనివాసస్థులైన రామమేన - అనుపంజితో
త్తముని, ముఖ్యన్యాయసభలోని ముఖ్యన్యాయాధీశునిగా నేర్ప
ఱచిరి తరువాత రాశీగారికచట్టము నేర్పఱచి, తమరాజ్యము
లోని బానిసవ్యాపారమును బొత్తిగా మాన్పివేసిరి || ప్రజలకు
భారమైన పన్నులు తగ్గించిరి, ఉప్పు వ్యాపారమును వృద్ధిపఱ
చిరి ఇట్లు దినది, వర్ధమానమై రాజ్యమున్నెఱ్ఱితిని గాందు
చుండెను

రాశీలక్ష్మీబాయిగారు క్రిష్ణనాభస్వామియం దధిక విశ్వా
సముగలవారయి, యాదేవతను భక్తప్రపత్తులతోఁ బూజించు
చుండిరి వంశపరంపరగా జరుగుచున్న దానధర్మములను దప్పక
నడుపవలయుననియు పూర్వులకంటె నధిక ధర్మకృత్తములను
జేయవలయుననియు, ధర్మవర్ధనీ యన్నబిరుదును స్వాధీకృతప
వలయుననియు రాశీగారు సదా యత్నించుచుండిరి గాని
దివా-గారగు మెకాలేచారగారు అంగ్లేయులైనందువలన
దానములు, ధర్మములు, అన్నప్రత్రములు, మొదలగునవన్నియు
వ్యర్థపుకర్చులని యతఁడు దలంచుచుండెను కనుక ధర్మసంబం
ధములయిన కృత్యములన్నియు దిన్నగా జరుగుచున్నవా లేనా
యని మెకాలే విచారించెడివాఁడు కాఁడు ఇందునుగుఱించి

ప్ర : మొఱ విసెడివాడు కాడు ఇట్లు మెకాలేగా రుదాసీను
 బయలుపడుచు గాజ్యములోని ధర్తాయము విషయము
 మక్కులి యన్యవస్థ దిగుమండెను ఒకింత గామేశ్వరమునకుఁ
 బోవు చూత్రులు గొందఱు రాశీగారియొద్దికిఁ బోయి, తమకు
 కన్నవాడగు బొంతుకు లేదనియు, అందునుగుఱించి కొర
 గగు స్వస్థియు చెయుచున్నారనియు మొఱ్ఱ పట్టుకొనిరి వా
 రికిఁ గొంతభవ మచ్చిపంపి రాశీగారు మెకాలేగారికి నిట్లు వ్రాసి
 ౨౬ :

“దివి ౧ ఎడినం మలగారీవ్విములు ౧౭

గా, శ్రవభాగితతులగు కర్నలు కొరగారికి—మీరు
 అన్ననులను దక్షిణికిఁ జేయుచున్నందువలనను, మీకు దేశ
 ముయొక గొప్పకనము, స్థితి, కీ బలు, గూఢులు, ఆచారములు
 సంపూర్ణముగా విదిశమేగనుకను, వానినిగుఱించి నేను మీకు
 వ్రాయవలసిన మావశ్యకము లేదు మాపూర్వీకు లేర్పఱచిన
 నిరూనుకములును, పద్ధతులును, దానధర్మములును, ఆచారివి
 చారములును, వారిదయాభిప్రాయమున కుద్యోతకములై, ప్రజల
 హాశముకొఱకును, దేశోన్నతికొఱకును, ఏర్పఱుచుఁ జిదివి కను
 కి మీకు పూర్వనియచుములను దప్పక రాజ్యమును నడుపవల
 యును వానిలో హెచ్చుకగు కేసుయుఁ జేయకుండవలయునని
 మీకు నావిన్నపము రామేశ్వరమునకు వెళ్ళెడి నూత్రీకుల
 కన్ననానాదులు, క్షీణులు కొరకుట లేదనిచమొఱ నాచెవిని
 సోకురి ఆనంగతి మీకుఁ జెలియఁజేయుచున్నాను కనుక మీ
 రిందువిషయమై కీఘ్రముగా బందోబస్తు చేసెదరని నమ్ముచు

నాను ముహూర్తము క్షణాదారునకుఁ గూడ బంగోటపైయునుచి
యొక్కఁబడినాను పైఠాట్రయ్య పైఠాములవలన నాని యమును
ద్రవ్యమునాను కర్మముల గాదు నామాటలను సన్మానించునని
చెప్పుదును

నేను శ్రీ నై నందువలన మిమ్మును శ్రీమద్రామోదయ ధావించి
రామమునందలి నులన్నియు విశ్వాసముతో మీకు సమర్పించి
తిని కనుక నారాజ్యములోని, దానధర్మము లిదివఱకు జరుగుచు
న్నట్లు సరిగ్గా మీరు మాదేశమును, మాప్రజలను సుఖము
జేసెదవని సంపూర్ణముగా చెప్పుచున్నాను

(కస్తూరు) లక్ష్మీశాయి”

రాశీశాస్త్ర తాము చెప్పిన ధర్మమును దృఢముగాఁ గాల్చి
చుట కంత తత్పరుడై యుండినో, ప్రసంగించిముగా గాండ్ల
కడఁగూ పవిత్రతతోబ మును చింతయముగా నెట్లు ప్రతిబంధము
జయించుకొనో, యీ యుద్ధమువలనఁ బ్రతి మగుచున్నది

ఇట్లు శ్రీ లక్ష్మీశాయి చంద్రునివలెఁ ద్రావణికోరు రామము దిన
దినము నాగరికీయందుఁ బ్రవృద్ధిమాన మగుచుండె ౧౧ వ
సంవత్సరమున లక్ష్మీశాయిగారికిఁ బుత్రుత్వము గలిగెన సీం
వానమున కిధింతి నన్నించినందువలన రాజ్యమునం దంశటను
గొప్పయుత్సవముఁ జేసిరి ప్రతిగృహమున నూతనతోరణములు
మొదలైనవి సత్సవములు చేసిరి ఎండవ దినమున మహోత్స
వముఁ జేసి పల్లవానికి ‘రామవత్సవమహారాజ’ని పేరుపట్టెరి
హిందూధర్మశాస్త్రప్రకార మిది మోదఁ ద్రావణికోరు రాజ్య

మున కీశినువే యధిపతి యని ప్రసిద్ధిపఱచిరి తరువాత నొక శుభ
ము నొత్తమున దానివ సంవత్సరమున ఆశిశువునకు రాజ్యా
భిషేకము చేయఁదఁచిరి నివి ౨౫ చింగం, మలబారీ
వత్సరంబు ౧ రోజున రాజ్యాభిషేక మహోత్సవము జరిగెను
అప్పుడా ధీ ననుసరించి యారోజున రాజగృహములో గొప్ప
దర్బారు చేయించిరి రాణీలక్ష్మీబాయిగారు శిశువున కుత్తమ
వ సభాషణము లలంకరించి, తానును అలంకృతయై, బాల
రాజును కిసికొని సభామంటపమునకు వెళ్ళెను సభాజనులంద
ఱును శకుంతమ నియమిత్థానము నాక్రమించిన పిదపఁ దన
పండుహస్తములతో రాణీగారు బాలరాజును దీసికొని సింహాస
నమునుండి క్రింపక దిగి, ప్రసన్నవదనయై, తన న్యాయభావిక గంభీర
వాణికో నందఱు నాశ్చర్యమొంద నిట్లనియె — “ఆనరేవిల్ ఈస్టు
ఇండియా కంపనీవారు సదా న్యాయమార్గమునఁ బ్రవర్తింపు
చుందురుగావున వారి యిచ్చానుకూలముగా నన్నియుఁ బద్ధనాభ
న్యాయవారు సమకూర్చు చుందురు నాకులదైవ మగు శ్రీపద్మ
నాథస్వామివారి ప్రసాదమువలన నాకుఁ గలిగినపుత్రుని కంపనీ
నాఁ చేతిలోఁ బెట్టుచున్నాను కనుక నితనిఁ బెద్దవానిఁ జేయు
టయు, నితనికి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించుటయు, నితని నింతవైభ
వమునకుఁ దెచ్చుటయు, గంపనీవారి భారమై యున్నది ఇంత
కంటె సధికి మేమి చెప్పవలయును?” ఇటులఁ బలికి పిల్లవానిని
మొకాలే నొరగారి చేతి కియ్యఁగానే, ఆయన యాపిల్లవానిని
సింహాసనముమీఁద కూర్చుండఁబెట్టి “ఈరామవర్మగారు నేటి
నుండి యీరాజ్యమునకు రాజయ్యెను ఈయన యుక్తవయస్కుఁ

డగువఱకు రాణీగోలక్ష్మీగాయిగా రిశని పాలనకర్తయని రాజ్యము చేయఁగలరు” అని యందఱికిఁ దెలిపెను

ఈరాజ్యాభిషేక సమయముననే మెకాళహారగారు నివాళి గిరి వదలుకొనిరి దేవప్రసన్నాభగారు త్రొత్తదివాణ్ గారి కాని యిత్రొత్తదివాణ్ గా శ్శధికారమును కొద్దిదినములవఱకే యనుభవించిరి అయిదాఱుమాసము లధికారముఁ జేసి యశఁడు సోఁటకముచే న్మృతఁ ఁయ్యెను

అఱుశరువాక మామి యొకసంవత్సరమునకు రాణీగారికి కెండివకమారుఁడు పుట్టెను కాని యా మానందము విశేష దినము లుండినదిగాదు రాణీగారికి శాలింశరోగము సంప్రాప్తమై కెండునెలలలోనే యది యాధ్యమామెను అనేక వైద్యులనే శాపధము లిచ్చిరికాని, వానిచలన గుణ మిమియులేక వ్యాధి సౌష్ఠ్యమనే యుండెను తుకునన్న మా శ లుడి నెడనొక రాణి లక్ష్మీగాయి, శనప్రియ భర్తను దశవర్షికై నిలిచి, శన చెల్లెలగు పార్వతీగాయిని, దశ చిన్నపిల్లలను, అశని చెటిలోఁ బెట్టి యొప్పుగించి, యిట్లనియె — “ఇదివఱకు నాచే సంరక్షింపఁ బడిన యీ పిల్లల నందఱిని మీచేతిలోఁ బెట్టి మన్నాని ఇత మీరు వీరిందఱిని సంరక్షింపవలయును ఈరామవృద్ధిమహారాజు యుక్తివయస్కుఁ డగువఱకుఁ శార్వత్తిగాయి పాలనకర్తయై రాజ్యము నడుపునట్లు చేసి, నాకు సహాయము చేసనట్లు, ఈమెకు సకలరాజ్య కార్యములయందు సహాయముఁ జేసెదనని మీరువచన లిచ్చిన యెవల నేను చుఖముగఁ బ్రాణములు విడిచెదను” తన ప్రయత్నియొక్క యీచిరాశి వచనములను విని, రాజరాజవర్మయ

అబలాసచ్చరిత్ర రత్నమాల

శిశువు ముగ్ధుడై, శ్రేణులనుండి వెడలు దుఖాశ్రువు చే,
 నీ సముద్రమూటరాక నొక నేపూకగుండి, ధైర్యమవలంబించి
 నీతితో “నేను గుండ్లబాద్రి చేయుదును” అని పలికెను తరు
 వాళ రాత్రి నున్నప్పుడు పావనీగారు వైపునాచి, నిక్కిలి
 వీచి నీకముఖ నిల్చినియె “అమ్మాయి పావనీ! నీవు బహు శుభ
 కారి, నీ రాగముల యవనియును ఈయన్నికిలను విన్నగా
 పరిగ్రహించును వీనిని ఎంచి, రామవర్మ మహారాజుగారు యుక్త
 వయస్కుని కాకనే, నీ ధాంత కింక పూర్వకముగా, ఆయన
 గారి మాయన ప్రియ శిష్యురాలవు గమ్ము చేను వెళ్ళు
 మన్నాని గాఢాని నిజమనుము” ఈశ్రవణము అక్క
 రాగిని లక్ష్మిగారు యుక్తకాలముం దిట్టి యపదేశము
 చెయ్యగా విని, ఆనొమలాగ నీరణ యగు పదియేడు సంవత్సర
 ముల యంతట, నిఖాణి శేషమునకు నొటమాటరాక గద్గద కంఠి
 యై “అక్కా! నీవు స్వచ్ఛందకాగము చేను చెయుదును మీ
 గొంజు యెం మోక్షము నీవు నడుచుకొనియెదను నీవు మాత్ర
 ము నన్ను వెడలిపోయేవా” యని దుఖింపనానెను అప్పు
 డచ్చిగివా రిందఱును దుఃఖించునాగిరి

ఈశ్రవణాంతరము నెఱుంగుములగు లక్ష్మిగారుగారు
 పావనీ ఖముల నదలి, నాశ్వినమున పరిభ్రమము ననుభవించు
 నుని నచిరి ఎలగారు నేని యిందు ఖిసముద్రమునో
 ముచిగెను క్రాంతికొనులొని ప్రాణి శ్రీహమునందును రోదన
 ధ్వనిలు విసవచ్చుచుండెను తల్లిగొంజు రోదనము చెసినట్లు
 నేను ని రోదనము చెసిరి

రాశిలక్ష్మీబాయిగారు నాలుగు సంవత్సరములే రాజ్యము చేసిరి కాని యామె రాజ్యమునందు ననుభవించిన శాఖ్యము ప్రజలదివటకై పోయిన రాజులలో నెవ్వరి పరిపాలనములోను అనుభవించినవారుకారు ఆమె ప్రజలను స్వదేహమునకంటె నెక్కువగా, గాపాడినది రాజ్యవిషయమై కర్షులుగారి సలహా పుచ్చుకొనినను, తనకు యోగ్యుని తోచినవానినే గ్రహించు చుండెను ఈమె స్వబుద్ధివలన ఎక్కు చట్టములను నిర్మించినని యిదివటకే తెలిసియున్నాను గ్రామము, నీతి మొదలైన సంగతులను గుఱించి, యామె గూపిన చాతుర్యమును, బౌద్ధార్యమును, అత్యంత స్తుతికి గౌత్రములు ఆమెయందు దృఢ నిశ్చయము నెడి సద్గుణ మితరగుణములకంటె సుధికముగా నుండెను ఈమెయం దీగుణముండెను గనుకనే, యామె తన రాజ్యములోని న్యాయ సభలను గుఱించి యనేక సంస్కరణలు చేయఁ గలిగినది ఆమె అయోగ్యుడైన ప్రాతదివానును గీసేవేసి, కీర్తిప్రయత్నముడగు మెకాలే దొరగారిని దివానుగా నేర్పఱచెను ఇందువలన నామె విశాలమైన దూరదృష్టి వ్యక్తమగుచున్నది మెకాలేదొరగా రామె వాక్యములు మన్నించి, దేశకళ్యాణము గోరి, సదా కార్యతత్పరుడై రాజగారికి మన పూర్వకముగా సహాయము జేసినందు కారణ నెంతయుఁ గొనియాడ వలసియు న్నది వర్ణమునందు విప్రవరుడగు కోయిల తంబూరాను యొక్కయు, సత్స్వభావముచే విప్రవరుడు నాడగు మెకాలేదొరగారియొక్కయు సహాయముఁ బుచ్చుకొని, క్రొత్తచట్టములను నిర్మించి, న్యాయసభలను సంస్కరించుటఁ జూడఁగా మహారా

తోను, నానికప్పుడుముతోను జరుగుచున్నదియు, అ
సంస్థానములోని ప్రజలార్యయ పరింపాలచే బాధపడక పుచ్చుచు
చున్నారనియు, దివనము రాజ్యములోని వ్యవసాయ మధిక
మగుచున్నదియు వినిన పక్షమున నిట్టి నాలుగు సంస్థానముల
లో మూడుసంస్థానములు స్త్రీలచే గాలింపబడుచున్నవని నిచ్చి
యించుటకు సందేహము లేదు” కేవలము మన హిందూ
స్త్రీలవిషయముయందే గూఢాచారిమనికాదు దేశాంత
ములయందును రాజ్యములైన రాజపుత్రులందఱును, ఇట్టి
కాశీల్యముచే గూఢాచారి రాజ్యము జేసిన పురుషుల సంఖ్య
కంటె, అంహానా నా, లైన స్త్రీలసంఖ్య యత్యంత స్వల్ప
ముగా నున్నది అర్థమితమైన రాజుల సంఖ్యనుండి యుత్తమ
రాజులని యెంతయుండి కే గూఢాచారిచ్చుచు, యంతమంది
యుత్తమరాజులను రాజ్యము చేసి స్త్రీలయొక్క యల్ప
సంఖ్యలోనుండి గూఢాచారిచ్చుచుని చెప్పటంకయు సంకీర్ణ
మగుచున్నది ఈసంగతి స్త్రీల కంతయు భూషణాస్పదము
రాజ్యము చేసి స్త్రీలలో ననేకులు పూర్వరాజులచే నధోగతి
దేబజిన రాజ్యములపై గూఢాచారి చూరాజ్యములను మఱి
మహోన్నతదశకుఁ దెచ్చిరి ఇందుకు కుదాహరణము మన లక్ష్మీ
బాయియే మామగారిచే గాడుచేయఁబడి, కంపనీవారి చేతుల
లో బడుచున్న రాజ్యమును దక్కించుకొని మహోన్నతదశకుఁ
దెచ్చిన లక్ష్మీగాయిగారి కంత కొనియాడవలయునో తెలియ
కున్నది స్త్రీలకు న్యాయవికములని వాడుకొరబడు చాంస
ల్యము మొదలైన దుర్గుణము లిట్టి స్త్రీల యదాహరణముల

లో, గానబడకియే తద్విరుద్ధములైన మహాద్ధార్మ్యాది సద్గుణములే కానబడుచున్నవి ఇట్లు దైవయోగముచే గొందఱు స్త్రీలకు గాఢవైభవము ప్రాప్తమైనందువలన, కొందఱు స్త్రీదేవ్య లేర్పడచు సకల స్త్రీలతో విరుద్ధములైన సిద్ధాంతములు ప్రత్యక్ష ప్రమాణములచే చబద్ధములని ఖండింబడినవి ఇట్లు రాజ్యస్థలైన స్త్రీలు స్వగతియి యనంతోపకారముఁ జేసి యున్నారు స్త్రీ నిందకుల వోరుగట్టుట కిట్టి మహానాథనంబుల నొంగిన చరమయుఁడైన పరమేశ్వరుని స్త్రీ లందఱును వేయినఁ గొలియఁగడవలయును

కొందఱు, పైన స్థాపించిన సిద్ధాంతముపై కొక యాక్షేపణ తేగలదు అదియేదన “స్త్రీలు రాజ్యముఁ జేసినప్పటికిని, రాజ్యములోని యధికారులందఱును బురుషులే యైనందువలన, రాజ్యములోని యున్నతియంతయుఁ బురుషులచే జేయఁబడనే గాని రాజ్యస్థలైన స్త్రీచే జేయఁబడనని చెప్పఁగూడదు ” ఈ యాక్షేపణఁ జూడఁగానే మొదల నిజమయినదేయని తోచును, కాని కొద్దిగా యాత్మవిచారముఁ జేసిగూడ నిందలి యనశ్శయ స్పష్టముకాగలదు ఈ యాక్షేపణమే నిజమని గ్రహించినయెడల రాజుల రాజ్యములో జరిగిన లోకోపకారములకు రాజులను భూషించుటకు వీలుండదు అశోక మహారాజు, ధో విక్రమార్కాది శక్రవర్తులు, అకబరుబాదుషహా మొదలయిన మహావీరులు రాజులరాజ్యములోనుగూడ మంత్రులును, అధికారులును, ఉండిరి కనుక వారికీర్తికి భంగము గలుగునా యేమి? వారి రాజ్యములో జరిగిన సత్కృత్యముల

శ్రేయస్సంతయు వారి యుద్యోగస్థుల కేనా శ్రీరామ యుధిష్ఠిరు
 లెన్నడును, స్వయముగా కాపువానివద్దనుండి శిస్తు వసూలు
 చేయలేదని యందఱును వారి యశోకీర్తనము నేటినుండి యాప
 వలెనా' ఇట్లు స్త్రీలకీర్తిని మలినము చేయవలయునని ప్రతి
 పక్షులు చెప్పినయొక్క, నిమిషమి యొప్పుకొనియెడల సకల
 పురుష పుంగవులయొక్క కీర్తికి నాశము గలుగుచున్నది కనుక
 నిది కువాద మనియు లేక వితండవాద మనియు జెప్పవలసి
 యున్నది ఇట్లు వాదించెడివారికి రాజ్యము చేయుట యన నేమో
 తెలియదనియే చెప్పవలయును రాజ్యముయొక్క ప్రతిసంగతి
 స్వయముగా జేయుట రాజుపనికాదు ఇట్లు జేయుటయు
 నసంభవమే రాజులు మంత్రులచే నేత్రముల సకలరాజ్య
 మును జూచుచుండవలయును కనుక యోగ్యులయిన మంత్రుల
 నేర్పఱచుటయు, తగిన యుద్యోగస్థులను సురక్షింపి వారిని
 ప్రోత్సహపఱచి, వారిచే యోగ్యమైన పనులను జేయించి
 కొనుటయే యోగ్యముగా రాజ్యశకటము చడుపుట ఈ సంగతి
 ప్రతిక్షణంబు లెట్లు మఱచెదరో తెలియకున్నది బుద్ధిమంతులై
 నట్టియు, రాజకార్యధురంధరులై నట్టియు, ప్రహితదక్షులై
 నట్టియు సేవకులను పరీక్షించి, వారినే మంత్రులగాను, గొప్ప
 గొప్ప యధికారులగాను, నియమించి, అయోగ్యులను దీసి
 వేయుట సద్రాజలక్షణము ఇంత చేసిన రాజు, స్వయముగా
 రాజ్యములోనిపనులను జేయనక్కఱలేదు సేవకుల, మంచి
 యాలోచనలను వినునంతబుద్ధి మాత్రమే కుండిన రాజును
 అతఁడు నియమించిన సేవకగణము రాజ్యహితముకొఱకై చేసెడి

అబలానచ్చరిత్ర రత్నమాల

అశ్రుశ్రుముల యశస్సంయు సహచిదే ఇ బలనే రాజ్యము
 చే - ౧ శ్రీ విషయమును చెప్పెచ్చును రాజ్యములోని మంచి
 యధిపతులు పురుషులు యుచున్నారెనిచి, వీరికి చధికార మిచ్చుట
 యందుఁ జూచు గుణగ్రాహి శ్రమ రాజగారి దేగనుక, రాజ్య
 ముందుఁ గలిగెన నే న్నతివలనఁ గలుగుకీ - క నామెయే
 వీరాచార్యులు ఈనింగతి లక్ష్మీబాయిగారి చరిత్రమువలన
 స్పష్టమగును ఆమెరాజ్యముచందుఁ గల కేల శాఖ్యము గలి
 గెను? ఈ ప్రశ్నకు గ్రాహిపతియు, మెకాలే మొదలయిన
 పురుషుల యక్షములు శాఖ్యముగలిగెనుగాని రాజగారియత్న
 వలననే గలిగెను అని నాన చెప్పుదురు ఇందుపై నీ
 పురుషులు రాజగారి మాను రాజ్యము చేయునప్పు కల లేకపో
 ము యని యడిగడిము ఇందుకీ, ఆయన యిట్టి మంచియధి
 కారులను చేర్చుటకీ, అయోగ్యులను వారిని అధికారులనుగా
 చేర్చుటకెనిచి చెప్పవలసివచ్చును అందుగా, వీరు యోగ్యులయిన
 పురుషులు వీరు అయోగ్యులను నేవకులన్న తారకమృజ్జానము
 రాజగారి కుం - ను, ఈ ప్రశ్నము రాజగారి మామగారి లేకపో
 ను ఇదే మంచి పింఛో గాధిపతికిచి, చెడ్డసింహానాధిపతి
 కిచి గలభేదము

కనుక, రాజ్యకార్యములందు స్త్రీలు పురుషులతో సమాన
 మై రాజ్యధ్యులును సూచించారని వెనుకఁ జేసినసిద్ధాంతమే మఱల
 స్థరపడుచున్నది అదుమ ప్రతిపక్షులు చేసిన పూర్వపక్షము
 ఖండిత మగుచున్నది ఇంత వ్రాసి గూఢాచారాధిపతిచరిత్రను
 ముంచుచున్నాను

శి క ం ద రు బే గ ము

* “సుచింత్యోక్తం సుహృద్భ్యో యత్కృతం

సుదీర్ఘ కాశేషి యాతి బ్రహ్మం ’

ఇదివఱ కీచరీశ్రమాలయందు నిర్మింపఁబడిన ముగ్గురు స్త్రీలు హిందూనారీమ సలే గనుక సేము కేనలము హిందూస్త్రీల పక్షపాతుల మని కొందఱు అనుకొనఁ గలరు అట్లుగాక సేము సకల స్త్రీవర్గపక్షపాతుల మని చెలుపుట కిచ్చట సాధ్యమైనది. చ స్త్రీచరీశ్రమును వ్రాయుచున్నాము

పర్వదాసదికి సుత్తరమున మధ్యహిందూస్థానము, భూపాల మనుసంస్థానముకంటె కిలదు శింజేర్కారువారి గౌరవేరు సంస్థాన మీసంస్థానమునకు నుత్తరభాగముగా నుం ని ఈ సంస్థానము మొక్కి వైశాల్యము సమరము గా నుంకలచనిరిచ్చునై తిం సురు సంవత్సరమున సంస్థానముమొక్కి చూడాయము ౧౧ లక్షలపాపాయిలు కథానాయికి యగుశికందరుజేగి మీరాస్య మునకు రాణిగా నుంజెను

పదియేడవ (౧౭) శతాబ్దముమొక్కియంశ్యముచంద్రిల్లలో రాజ్యముఁ జేసిన చూరింగజేమి బాదషహావద్ది సద్దారుగా నున్న దోస్తమహమ్మ దను తురుష్కునిచే నీరాజ్యము సంపాదించి బడెను ఈయఁగను సద్దారులు, సూరు, డనియు, నావాసి యనియు, బుద్ధిమంతుఁ డనియు విని యశనికి కారంగజేబుగాన

* చక్కఁగా యోజించి చెప్పినమాటయుఁ జక్కఁగా విచారించి చేసినపనియు దీర కాలమునకును విళలములు కానేరవు

షహ మొట్టమొదట సైన్యములో కొక చిన్న యధికార మిచ్చెను తదనంతర మొకవార్యము దోస్తమహమ్మదు సైన్యములోఁగూడ రాజకార్యమునకియి మాళవప్రాంతమునకుఁ బోయెను ఇతని ధైర్యాదిగుణములఁ జూచి, యచ్చట ను బేదారితని యం దనుగ్రహము గలవాఁడై, బాదుషాగారితోఁ జెప్పి, యితనిని ధైరసిపూప్రాంతమునకు ను బేదారుగా నేర్పఱచెను అచ్చట నుండు కాలములోఁ దనచాత్రియమువలనఁ దాను ను బేదారుగా నున్న ప్రాంత మంతయుఁ దనచేతికిఁ దెచ్చుకొని, ఔరంగజేబు మరణానంతర మాళాఁడు స్వతంత్రరాజై, భూపాలు అనుపట్టణమును సైరాంధ్రానిగా చేర్పఱచుకొనెను కనుక బేగముగారి వంశమున కీతఁడు మూలపురుషుఁడని చెప్పవచ్చును

దోస్తమహమ్మదిఖాన్ ౧౮౨౧వ సంవత్సరమున మృతుఁడయ్యెను ఇతని మరణానంతరము భూపాలరాజ్యమును గుఱించి యచేకలవాములు ఓరిగెను కాని తుదికు నలతానుమహమ్మదు, చూరిమహమ్మదు, యూషీమహమ్మదు, హయాతుమహమ్మదులు క్రిమముగా రాజ్యహుమలైరి విరిలొ నాఖరువాఁ డగు నవాబు హయాతుమహమ్మదు ౨౦ సంవత్సరములు రాజ్యము చేసెను ఇతనిరాజ్యములోనే మరాగావారితో ననేక ఘోరియుద్ధములు జరిగినవి ఇతఁడు కాలముచేసిన తదనంతర మతనికి మూఁ డగు గోసమహమ్మదు రాజ్యస్థఁ డాయెను ఈగోసమహమ్మదు పేరుకు రాజుగా నుండినను నితని పితంతండ్రికుమారుఁ డగు వజీరుమహమ్మదు రాజ్యమును జరుపుచుండెను ఈవజీరుమహమ్మదు ధైర్యస్థైర్యములుగల పురుషుఁడు గావున రాజభూపాల

దేశముపై వచ్చినసంకటములనన్నిటిని నివారించి, దండెత్తి వచ్చిన పరరాజుల కోరించి రాజ్యమును గ్రహించెను ఈ వీరును హమ్మదు ౧౮౧౬ వ సంవత్సరమున గతించెను అనంతర మా యనకుమారుడగు నజరుమహమ్మదు గా యెను ఇతఁడు గొన్ని వరసే ఓహుగూడసంపన్నుడయి ప్రజలను సఖిపెట్టెను ఈనవాబుకొమార్తెయే శికందరు బేగము యాదూదేశి చరిత్రములో భూ పాల బేగ మని ప్రసిద్ధిగాంచిన నారీరత్న మీమెయే నజరు మహమ్మదు కొదినము తనకొమార్తెను ముద్దాడి యాడంచు చుండగా, అతని బావమఱుదియగు, ఎనిమిదిసంవత్సరముల వయస్సుగల ఖాజదారుఖా అచ్చటనే యొక చిన్నతుపాకి దీసి కొని యాడుకొనుచుండ సందులోనిగుండు అకిస్తాత్తుగా నెగిరి, నవాబుకుఁ దగిలి యతనిని గణప్రాణుని జేసెను

నజరుమహమ్మదుఁ బుత్రు లెవరును లేకపోయిరి, శికందరు బేగ మను కొమార్తెనూత్ర ముండెను కాని మీమె చిన్నదై సందువలన నీమెకు రాజ్యము కట్టటకు విలులేకపోయెను అప్పుడచ్చటియధికారు లందఱును కంపనీవారి యనుమతిఁ బుచ్చుకొని నజరుమహమ్మదుకు నన్నకిమారుడైన ముసీరమహమ్మద ఖానునకు శికందరు బేగమును పెండ్లిచేసి యతనిని నవాబుగాఁ జేయవలయుననియు, వివాహ మగువఱకు నజరుమహమ్మదు భార్య యగు కుదషి బేగము రాజ్యము చేయవలయు ననియు నిర్ణయించిరి అటులనే శికందరు బేగము తల్లియగు కుదషియూ బేగము రాజ్యాధికారిణ యాయెన చేతికి సంపూర్ణాధికారము

వచ్చిననోడనే యామె చక్కగా రాజ్యము చేయసాగెను
 రాజ్య నాఖ్యము బహుదోషములచేత ననుభవింపవలయు నన్న
 యిచ్చ గలదై కుదషి యంబెము తనకొమాత్రకు ద్వైగా
 వివాహముచేయకపోయెను త్వైగా వివాహ మైనయెడలఁ దనకు
 రాజ్యము రాగలదని, మునీరు హమ్మదుఖాను వివాహోత్స
 వార్థి తనకు వివాహము త్వైగాఁ జెయుమని యతఁడు కుదషి
 యాబే మును పోరినాగెను ఇందుచే విరిద్దటికి వైరిము సంప్రా
 త్తిమాయెను ఇది రాజ్యము గోల రామంతులు, ఉద్యోగస్థులు
 మొలయువా రంబును కుదషియూ బేగముపక్షమువారియి
 యందును, పూర్వము చేసి నిబంధనను కొట్టివేసి, మునీరుఖా
 నుకుంగి, హుసాయ లిచ్చి, వారితిగవుతర్చి, కుదషియాబే
 గమే రాజ్యము చేయవచ్చునని నిర్ణయించిరి మునీరుఖానుకును
 శికిందరు బేగముకును వివాహము చేయవలయు నన్నయేర్పాటు
 మీఱినతరువాత, జహంగీరునువానితో శికిందరు బేగముగారి
 వివాహముఁ చేయవలయునని నిర్ణయించిరి ఈ జహంగీరుకూడ
 శికిందరు బేగముయొక్క పెదతండ్రికుమారుఁ ఇచ్చట హిందూ
 పదువరులు మహమ్మదీయులతోఁ గల యొకసూధిని జ్ఞాపక
 ముంచుకొనవలయును మనలో మెనమామకూతురును వివాహ
 మాడుట సశాస్త్రీయ మైనట్లు, తురకలలోఁ బినతండ్రి పెదతండ్రుల
 కొమాత్రతోఁ జెంగ్లియాడుట సశాస్త్రీయము ఇది మనకు
 వింతగాఁ గానుపించునుగాని, తురకలలో సామాన్యమైన హాడియే

కుదషి యాబేగము సంపూర్ణముగా రాజ్యలోభగ్రస్త యై
 నందువలనఁ దనబిడ్డను జహంగీరున కిచ్చి వివాహము చేసెదనని

కాలము గడపుచుండేగాని, త్వరగా వివాహము చేసినదిగాదు. వనసు శిశువరు బేగము వరులయైనందువలన ౧౮౭౧ వ సంవత్సరమున నామెవివాహము జరిగెను. ఈ వివాహసమారంభము హుగ్గొగా జరిగెనట. వివాహము జరిగినతోడనే జహంగీరు తాను 'నవాబు' అను బిరుదును వహించి, రాష్ట్రము చేయ యత్నించెను. తనచేతిలోని రాష్ట్రము వదలఁగూడదని కుదపియా బేగము నిశ్చయించెను. ఇట్లు రాజ్యలోభముచే, అక్బారును, అక్బరును పరస్పరవైరులయిరి. ఇట్లు కొంతకాలము జరిగిన సిమ్లా, కోకిరితోకోకిరు యుద్ధముఁ జేయుటకయి వారిద్దఱును సైన్యములను పోగుచేసిరి. కుదపియా బేగమునుబట్టి కారాగ్గ వాసునందుంచుటకయి జహంగీరుఖాన్ యత్నించెను. కాని యతనికి జలునంత ధైర్యము లేనందువలన నతఁ యత్నమునందు విఫలఁడయ్యెను. ఇట్టియత్నము జరిగినకనుక బేగము అత్యంత క్రోధాన్వితుఁడై రాలయి యుద్ధమునకి సన్నద్ధుఁడై యెను. ఇట్టికిని ఘోర యుద్ధము జరిగి యందు జహంగీరు పరాత్పఁ డయ్యెను. అందువలన నతనికి మూడు మాసములవఱకు కారాగ్గ వాసము చేయవలసివచ్చెను. కాని యింతలో ఇంగ్లీషువారును, మఱికొందఱును, మధ్యస్థులై, ఆయనను విడిపించి, ౧౮౭౨ వ సంవత్సరమున రాజ్యాభిషిక్తునిఁ జేసిరి. కుదపియా బేగము గారికి ౧౮౭౩, ౧౮౮౦ యాపాయిల స్వతంత్రజమీందారి యిచ్చిరి. అప్పటినుండి యామె భూపాలరాజ్యవిషయమైన సంగతులలోనికి రాఁగూడదని కట్టుదిట్టములుచేసికొనిరి.

హంగీరు రాజ్యముఁ జేయుటయందు దక్షుఁడు కానందు
 నలల లోకక్రయుఁడు గాకపోయెను స్వభావముచేత దుష్టుఁడై
 సందువలన భార్యను దిష్టుగాఁ జూడకుండెను సదా వ్యసనాన
 క్తిఁడై యున్నందువలన భార్యాభర్తల కనుకూలత లేక కల
 హములే జరుగుచుండెను కాని శికిందరుబేగము సద్గుణవతి
 గనుక, ఆదాంపత్యకలహము చాలగోజులవఱకు జరగినదికాదు
 పెనింటి నీలయినంతవఱకు బుద్ధి చెప్పి గూచి లాభములేదని
 తెలిపిరి, కలహము జూపుటవఱకు తల్లివద్దికి వెళి యుండు
 మనచ్చెను హం రుఖాన్ దుష్టాదుఁడై, యత్యంతవ్యసనాన
 క్తిఁడై సందువలనఁ నొమ్మిదినంవత్సరములే రాజ్యముచేసి
 రాజ్య సంవత్సరమున మృతుఁడయ్యెను ఇతనికి దస్తగీరను
 దాసీపుత్రుఁ డొకఁ డుండెను హంగీరు మృతుఁ డయినప్పు
 డీదాసీపుత్రునకు రాజ్య మియ్యవలసినదని మృత్యుపత్రమునందు
 వ్రాసెను కాని యీ మృత్యుశ్రము నెవరును ఒపకొనిన
 వారు కారు శికిందరుబేగమునకు శహజ్జహానను స్వల్పవయస్కు
 రాలగుకూతురొకతె యుండెను ఈమె రాజ్యమున కధికారిణి
 గనుక నీమె పుద్ధియుగవఱకు నీమె చేరిట శికిందరుబేగముగారు
 రాజ్యపరిపాలనము చేయవలయునని యింగ్లీషువారు నిర్ణయించిరి.

శికిందరుబేగము మొదలే బుద్ధికుశలత గలదని విఖ్యాతఁడెం
 దియుండెను అందులో నింత గొప్పరాజ్యమునకు స్వీయిని
 యైనందువలన నామెకు బుద్ధి వికాసముఁ జూపుటకు మఱింత యవ
 కాశము గలిగెను వర్షోదయమువలన చాతకములకును, క్షీర
 పానమువలన హంసపక్షులకును, చంద్రోదయమువలన చకోర

ములకును, అత్యంతానందము గలిగినటుల, శిశుందరు బేగము రాజ్యాధికారమును వహించగానే ప్రజల కమిత ప్రమోదము గలిగెను ఈమె సింహాసనాధికారముగానే సంస్థానమునం దంతటను గొప్పయానంద ఘోషమునకుఁ బ్రారంభ మాయెను రాజ్యమునం ది నేకోత్సవములు జరిగెను

ఈమె రాజ్యకార్య ధురంధరత్వమును సవిస్తరముగా వర్ణింపఁబూనిన నొక గొప్పస్వతంత్ర గ్రంథమగును కనుక నటులచేయక యిమెవిషయమయి యొక గ్రంథకారుఁడు సంక్షేపముగా వ్రాసియున్న సంగతినే యిచ్చట భాషాంతరీకరించి వ్రాసెద
“శిశుందరు బేగమునకు రాజ్యాధికారము సంప్రాప్తమైనందువలన, ఆమె బుద్ధిప్రకాశము ప్రసరించుట కత్యంత విశాలమైన యవకాశముదొరకెను ఆమె కర్తవ్య సామర్థ్యములను గుఱించి లోకులకుఁ గల నమ్మకము నిజమని యామె కార్యముల వలన స్థిరపఱచెను । రాజ్యమునకుఁ గల ఋణమంతయు నామె యాఱుసంవత్సరములలోఁ దీర్చివేసెను గ్రామములు, తహశీళ్లు వగైరాలు మక్తాకిచ్చెడి పూర్వపురీతిఁ దీసివేసి, సొంతముగా గ్రామాధిపతుల వద్దనుండి తానే పన్నులు పుచ్చుకొననాగెను కొన్ని పదార్థములఁ గొందఱు వ్యాపారులే యమ్మవలయునని గల నిర్బంధములఁ దీసివేసి, ఆపదార్థము లందఱు అమ్మనచ్చునని యేర్పాటు చేసెను ఇట్లు వ్యాపారవృద్ధికిఁ దాను ముఖ్యకారణమాయెను తొలక శాలయొక్క బందోబస్తు సొంతముగా నామె చూచుకొనెను సంరక్షకభటుల ననేకులఁ గ్రొత్తగా నేర్పఱచి, వారు దేశమునకు నష్టముచేయుకుండ జేమమే చేయునటుల నేర్పాటు

చేసెను ఇట్లు రాక్షసులతో ననేక సంస్కారాలచరించెను ఆమె
 ధైర్యముతో, సకల యశముతో, బుద్ధికుశలతతో, బ్రజల
 హిమముతోను రాక్షసులచే నెరిసినసంస్కరణములు, అనుభ
 వము గలిగినట్టియు, రాక్షసకార్యధురంధరుఁ డగునట్టియు, బురుషు
 నకుఁగూడ భూషణం దంటులు” ఈ గ్రంథకారుని వాక్యముల
 వలన శికిందరు బేగ మొంత రాక్షసత్వ నిపుణుడయినది తేటపడుచు
 న్నది ఈయెందులకై ముఖ్యగణము వత్సల, అచఁగా ప్రా
 లను వాక్సల్యముతో, నాచుగొని క్రైమించుట ఇందు విషయమ
 ను భర్తృహాశవ నితికీతకములం కిట్లు వ్రాసియున్నాఁడు —

రాక్ష - దుఘమసి యని యీతిధేనుమేనాం
 తేనాద్య వస్మిన్ వ లోకమముం పుషాణ
 యస్మిన్ శ్చ సమ్యగనిశం ఎరితుష్యమాణే
 నానాశలై శలతి కల్పలతేవ భూమి

ఇట్లు బేగముగారు లోకలయెడి వాక్సల్య ముంచుటవలన,
 వారు సకలములకు బూజ్యులు, వృద్ధ్వి కిల్బవృక్షము గా
 నించి, స్వస్థితలములను గైకొనిరి! బేగముగారివలె బ్రహ్మ
 వాక్సల్యమే పరిమధిర్మమని సకలరాములు అలించి, అటుల వర్తిం
 చుటకు యత్నించినపలము, లోకములోని జనులందఱు
 నుంతురుగదా? తదంతలలోని నైరిముడుగునుగదా?

*“తే గీ ధరణధేనువు బిగుకిం చించితేని
 జనుల బోషింపు మధిప వత్సమలమాడ్కి
 జనులు గోషింపఁజూచుండ గీతి కిల్బ
 లత తేజున సకలభుంబు లొసగు

ర్యమిశ్రంత్రాననియము ఇట్లునో తుల బేగముగారు ఇంగ్లీషు వారికి సహాయముచేసి అంతలు శాంతిపడిన తరువాత నింగ్లీషు వారిరాష్ట్రము స్థరీకరము అను అనేక తుల సహాయము చేయును ఈ రాజకారముగా నామె ఇంగ్లీషు వారిని కిందకు దూలను పిలిచుచువలన, వారిమెను కాల సన్ననించి, అదివఱకుఁ గనకొనిన భారతీ గాత్రాంత మామె కచ్చివేసె. అంత సంతోషమున నింగ్లీషువారు, శికిందరు బేగము భూవాలసంస్థాపమునకు స్వామిని యనియు, మరణకాలమువఱకు మేమో రాజ్యము చేయవలయు ననియు, ఈమె మరణానంతర మామెకొమ్మారుకు రాజ్యము పొరకుననియు నేర్పాటుచేసిరి ఇట్లు బేగముగారి ముచ్చ సద్దిం చెను ఇంగ్లీషువారు కృతజ్ఞతాబుద్ధితో నామెకు నాలుగు తో పులు హుమాన మొసంగిరి వారు ౧ = ౩వ సంతోషమున గొప్పదర్బారుచేసి బేగముగారికి 'న్యాయ ఇండియా' అను గా హిందూదేశముయొక్క న్యత్ర మనుమిను సంగిరి ఇట్లు బహువిధముల నింగ్లీషుప్రభువు మెను సన్మానించి-

శికిందరు బేగము ఇట్లు రాజ్యకార్యములను గుఱించి తన సంతోషించి, ఇంగ్లీషువారియెడ రా నిష్ఠతను పాపి, వారికి సనేక సన్మానములను పేసి, ప్రజలప్రతికి గాత్రురాలయి యైహికముఖముల సంతోషముగా ననుభవించుచుండును కాని సౌఖ్యములలో నామె చారిమార్ధికవిచారమును మఱచినది కాదు ఆమె బీదల యం దధికదయగలదయి వారి దుఖనివారణమున కినేకోపాయములను జేసెను ఈమె స్త్రీలకు స్వాభావికములయిన యనేక ధర్మకృత్యములను జేసియున్నది తులముల ధర్మశాస్త్రప్రకార

మామె ప్రతినిధిమును మూడుగూ లఁ దప్పక ఈశ్వరప్రార్థన చేయుచుండును - - వ సంవత్సరమున, ఆమె రాజ్యముంతయు విజృంభించి, ఆరాజ్యమును కాపాడవలయునని ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వమువానికి విన్నవించి, తాను మక్కా యాత్రకు వెళ్ళిను మసహిందువులకుఁ గాబీ యెటులనో, తుదఘ్నకు మక్కా అటులని చదువరులు గ్రహించుటయు యాత్రచేసికొని అచ్చట ననేకధర్మములుచేసి, దాని గూఁగు గాలని కర్తించెందెను అచ్చటి చుంకి తిరిగి శనరాజ్యమునకు వచ్చి, ౧౭౭౨ వ సంవత్సరము వజ్రుల ఎర్రమార్చి విహారిములో లుఖముగాఁ గాలము గడిపెను ౧౭౭౨ వ సంవత్సరమున నీమెకు కొకవ్యాధి కలిగి, అక్టోబరు నెల ౧ వ తేదీన ఆమె కాలధర్మమును జెందెను అప్పు డీమె ప్రాణును, ఇంగ్లీషువారును దుఃఖము లయిరి

ఈమె కాలము చేసినశరుసాత్యనిమెకూతురు గుఱవజుజుబే గిము పింహసనమెక్కి, విక్రలి న్యాయముతో రాజ్యము చేయుచున్నది తెల్లవలె నీమె ప్రవాతస్సల్యమునందును, ఇంగ్లీషువారి యొక రాజభక్తిద్రుముగాఁ జూపుటయందును విక్రలి ఖ్యాతిని గెన్నది ఈమె సుగుణములను దర్శారునందు చింగ్లీషువారు పొగడెనుగానెకు ౧ ఏ ఏన్ ఐ అన్నపదవిని ఇచ్చిరి

లామె క్రైష్ణు - - గారి ప్రభుత్వసమయమునం దాయన ఘోషాలుసంధానముఁ జూచుటకు వెళ్ళి, అచ్చటి ప్రభుత్వమును జూచి మెచ్చి యా సంధానమును గుఱించి యిట్లు వ్రాసియున్నాడు - -

శికందరు బేగము

“భూకాండవారాజునకు లెప్పుడును రాజ్యకార్యములందు
 స్వమునకును రాజభక్తిని శౌకార్యమునకును ప్రబోధించు
 యున్నారని ప్రస్తుతం చంహరా కీర్తనయొక్క శ్లోకం రగు
 శికందరు బేగముగాగు. ఇతని సంవత్సరమున ప్రతిష్ఠావారికి
 (ఇంగ్లీషువారికి) అశివహోయ మెన్నడును అతనందగినది
 కాదు ఇప్పటికేగముగాగు ఇల్లిగారాజ్యము ప్రహించిన
 టులనే, ఆమెనద్దణములనుగూడ ప్రహించినది ఈమె, నారా
 రాజవారము గలిగియున్న, బుద్ధివైభవము గలిగినట్టియు,
 రాజ్యకీర్తియని వెనొందని ఆమె లోకోపకార ప్రదములైన
 యచేకార్యముల కొని తీర్చి భనమును వ్యయపఱచినది
 ఈమె పుట్టి ట్లటన సహాయమున నది భూచాలులోని
 తోకులకొను నెద్వితేయ మునకలము దెచ్చించినది కాను
 కొన్నిదినములక్రింద సెనై నై నముల కోనుండి యిచ్చెద
 నన్నెనై నమును ప్రతిష్ఠానాగు తీసికొనవచ్చుననియు, ఆనై న్య
 ము హిందూ దేశసంరక్షణార్థముపయోగింపవలసినదనియు, నీమె
 గాని చేగు తెలియఁపెడిది”

ఈవంశస్థు లిటులనే క్తిని చెంది, శికందరు బేగమువంటి
 యనేకి బేగములచే భూషితు లగుదురుగా యని యిద్వారుని
 ప్రార్థించి, యీ చరిత్రము సమాప్త చేయుచున్నాను

మైనాదాయా పోవారిణ్ .

“భక్త్యా లోకం రాజ్యమునా

ఈయ ధార్మికమునకు డిగు అనందరావు పోవారు గాఁ గట్టి ‘పోవారిణ్’ అను బ్దము ‘పోవారు’ అన్న శబ్దముయొక్క మూర్ధిక నామము స్త్రీనామ ముచ్చరించు నట్లు, మహారాష్ట్ర ప్రాంతమునకు గింటి నెగుయొక్క మూర్ధిక నామము వికల్పముగాఁ బ్రయోగించెదరు కనుక మైనా గారు పోవారు (1) వ్రాయుట బదులుగా పోవారిణి వ్రాయున్నాను అట్లుగా అహింసా మార్గమున పోవారిణ్ అని వ్రాయవచ్చును

మైనాగారు గామీయ గుఱు రావుగారు, జోదాసం ధానాశాస్త్రిగారు డిగు గోవిందరావుగారు కవాపుత్రీకను వివాహ మాణిక్య చిన్నది గింటిగా ముచ్చికలమున ఖండారావు పర లోకగారు డియ్యెను అట్లు గాయకభార్య, రాజ్యభార మంత యుఁ బ్రధానిపై నుంచి, పుట్టించితిని వె, మగశిశువునుగని, మృత్యు సందేహు గరువాతి ఆపిల్లవాడు ఇరువదిసంవత్సరముల వాడై తనరాజ్యమునకు వెళ్లగా నచ్చటి మంత్రాధిపతులు రాజ్యగోభముచే నాపిల్లవానికి నేమియు నీయక వెడలఁగొట్టింప యత్నించిరి వారిలో గంగరావుగారి రనుదివాన్ ప్రముఖుడై యుండెను కాని మంత్రాధిపతులు తిప్ప రాజ్యములోని ప్రజలంగఱును రాజు యక్షమువాగై యైనందున నాతిడు మంత్రాధి పతుల నోడించి తనరాజ్యమును సంపాదించెను కాని యిరుడు

L F HALL
FREE READING ROOM & LIBRARIES

శ్రీమదాంధ్ర పద్య మూలము

రాజ్యము చేసినంతకాలము రాజ్యమున కనేకలవలన ననేకసంకటములు సంభవించి, రాజ్యము కాపాడుకొనుటయొక్క కష్టశర నూచెను. ఈసంద్భావముచే గాధింపవాలో శింషేనోపాధిగులు మ్రముమై యుండిరి. విడినలన రాజ్యమున కత్యంతపాపము గలిగెను. ఇట్టి సంకటసమయము ఆనందరావు అక్కడిముగానేనో వ్యాధివలన మృతిచెందెను. అందుచే రాజభార మంతయు నశనిభారయ్య గావలెను. సగుచెనాగాయిగానై, ఒడెను అనుచు, స్త్రీయని గావెను ధర్మము, నీతినిష్ఠ, డిము రాకీరానను సకల రాజ్యముండు నాక్రమించుకొను అత్యంత క్రూరుల ముకాగావు పనములిచ్చి రాజ్యములోని యధికారుల ననేకులను పంపి పంపియును, వీరాలోచనలపై గాగావు, ప్రసవసమయమున భార్యగిరములో నుండుట మంచి కాని కలది, అచ్చటనుండి యలదేశ ఇందూరు అట్టాముచు వెయ్యిటచే రుగిచ్చు వారికి చెను. గువానికి రావలంద్రరావచి నెగపెట్టిని నుగిశివు గలిగిపరుచు పైనా గాగావొకతరంధైర్యపైర్వములులిగి యాచెముకా గావు నెరిగించి, ఏమారునకు రాజ్యము సంపాదించుచుండు ఇంతగో వానాసంధానముగోని ఇట్లేదాదు, పైనా కోటమీది యధికారి, మైనాగావున తిముచుండుచి ప్రోత్సాహబుట్టిన యాచూసునికేట కోటను సందర్శించు నొకగెను ఇట్లు కొద్దిదినములలో మైనాగావు గోటిము ప్రలము కాగానే మురారీరావు భయపడి యటము చేయరాగెను కొందఱు మధ్య

స్థల కే వుంది, వారిద్వారా “నేను మీయొద్ద ప్రకారమే నడుచుకొనఁగలను” అని కిట్టరహితయైన మైనాగాయిని నమ్మించి, మీరెను ధారాపరమునకు రమ్మని విన్నవించెను ఆమాటలు నన్ను, ఇందూరును² మీమె ధారాపట్టణమునకు యలుదేతెను శ్రోతలో మురారీరావుశతము వారనేకు లామెకెదుకై పుష్కలమునకై మీమె పభిసందించి, హితులవలె మాటలాడి యటలకే వటించి మీమెను వెంబడించి, ధారాపట్టణమునకు వచ్చిరి అచ్చట గామె పొగపామునందుంచి, వెంటనే యాగ్రహమునుబట్టి విచ్చుకొన్నట్లు ధరించినభటుల నుంచిరి ఇంతతో సంతోషించి నా ముంటికి నిశచ ముట్టింప యత్నించిరి! ఆహా! రాక్షసాభములను నునుజులకెంత దుష్కృత్యములను జేయుచున్నారో!

ఈసంగతి మైనాగాయిగారి నేవకులకుఁ జెలియఁగానే, వారు రోదనము చెయుచు యమమానురాలివద్దికి వెళ్లి, మురారీ రావు చేసినచాడమును చెలి, “మగవేషముతో మీ రెచ్చటికైన సాటిపోయి వ్రాణములఁ దక్కుంచుకొనుడి” అని వేడుకొన నాగి కని మీ రాగారి వారితో నిల్లనియె “మీరు నాహితముగోరి ముల్లు చెప్పితిగాని యటులజేయుట గాక యుక్తముగాఁ జోచలేదు ఎరకు నెన్నడును వెన్నియ్యని రాజవంశమునఁ బుట్టి యట్టివంశముననె చొచ్చినందువలనఁ గాటిపావుట నాకు యుక్తిముకాదు ఇట్టికృత్యమునకు నే నెట్ల నాహింసించునా కిష్టముకానిట్లమునకుఁ జోవకొల్ల ధర్మము దప్పుక నాకర్హమైనట్లమునం దుండినప్పుడు నాకు మరణము సంప్రాప్తించినను

సంకోషమే ఇల్ల మృతి కెందినయెడల సమాగమము కలిగి
వారి సమీపమునకు వెళ్లి పోగలను” ఈవిధకసయ్యుడైన సంధా
షణము చదివినప్పుడు భక్తప్రహార కము స్థపక రాకమా
నదు —

సంతప్తు సహజాందిత్తు భవే కుష్టుకోమలం

ఆత్మచ మహాశైల లాంఛనాదికైతే *

ఇట్లు మైత్రాగోయీ కి సమాదయ్యెను భైరవము సవలంబించి
యచ్చటకే నిలుగుటకు చిచ్చియుంటిని ఇంటిలో నావె కన్న నుం
దు పరిణామాణము గోరె కైకెక్కి కనుకొమారుచి మైనా
గాలు కచ్చి, రాక్షసుడు కిధిశీయై యీకెరిమారుచి దాను
తీసికొని యెట్లలనో కచ్చింపునో యిక్కవాము వెడలి, గాగారి
సతమువారిపై సంరక్షించి కిచ్చి కొట్టికొని చచ్చి పుట్టెక
ముగా నుంకెను భ్రువు ప్రాణములు కుంపిరికియి సంత
కొమారుచి సమర్పించిన సదాచరిత్యముకొక్క నావీరికై
గొలియూంపు కెగూ? ఇట్లు మహా శైల లాంఛనంపదలు కిచ్చి

తీర్చిలలో గూడె గాచించుమండెకై లుద్గుణస్వభా
వము గలవారిచి క్షుట యనారయము కాదా కైమదేవాముల
ను కైమపుత్రదేహములను ఎగ్గొకారాధ్యై సమర్పించువారు
పురుషుడైనను, కైత్రెసను వందులలేక చిందులైల్లమరు

“తే గీ సంక్షు గ్గు తీమహా లక్ష్మయ
మభినవోత్పలకోమలం బలమ కెయ్యం,
నాకలు వొంగుకడు గుహాహిత
రాక్షసంఘాతకర మెంతెలి క్కు

ఇట్లర్బకుండును, రాజ్యమునకు నధిపతియు నైన తనకుమారుని సురక్షిత్రులమునకుఁ బంపి, మైనాబాయి, రాగలనంకటముల నన్నిటిని ధైర్యముతో నెదిరించుటకు సన్నద్ధు యయ్యెను. తనవద్దనున్న మితపరివారమునకు ధైర్యము పుట్టునటులమాటలు చెప్పి, శత్రువులు తమమీఁదికి వచ్చినపక్షమున వారిని భయము లేక యెదిరించుఁడనియు, మనసంఖ్య తక్కువగా నున్నను సత్యము నునవైపునను, అసత్యము శత్రువునై పునను ఉన్నందున 'సత్య మేవజయతే' యని యున్నది గనుక మనకే జయము కలుగుననియు, నామహాధైర్యశాలిని యగు మైనాబాయి తనపరివారమునకు బోధించెను! ఇట్లు బోధించుచుండిన వీరులసంఖ్య బహుస్వల్ప మైనను వారు ఖడ్గములను ధరించి తమయజమానురాలికి నేమియు మోసము గాకుండ, స్వప్రాణముల కాశపడక పుట్టించుచుండిరి, తా నిట్టిసంకటములలో నున్నాననియు, సకుసహాయము చేయవలసిన దనియు శిందే సర్కారువారివద్దకు గుప్తముగా మైనాబాయిగారు మనుష్యుని బంపెను ఇట్లు అనే ఇంగ్లీషువారిసహాయ మనుగుటకై వారివద్దకుఁగూడ గుప్తముగా పరిచారకునిఁ బంపెను కాని గూచిక్కులలోఁ బడినందువలన దమ కేమిసస్థము గలుగునో యన్నభీతిచేత వారెవరును ఆమెకు సహాయము చేయుటకు నైరాశపోయిరి గొప్పదై యుండినపక్షమున ధనాశికు సంకటముల నైన చూర్చుకొని వీరిలో నెవరైన మైనాబాయిగారికి సహాయము చేసియో యుందురు ఈసంగతు లన్నియు మురారి రావుకుఁ దెలియఁగానే యతఁడు కోనావేశపరవశుఁడై యామె నిప్పుడే లేలవైచి కాల రాచెదినని తలచి, యాప్రయత్నములో

నుండెను కాని మైనాబాయి యెంతమాత్రము జడియక మురారీ
 రావున కిట్లు వర్తమానము చెప్పెను “నీ వెన్నికయుక్తులఁ బన్ని
 నను, న్యాయాధికారి యగు నాకుమారుడు నీచేఁజక్కనేరఁడు
 నన్ను నీ వేమి చెసినను చింతలేదు, కాని నేను వీరపత్నిని అన్న
 మాటమాత్రము మఱవకుము” ఈ మాటలు విని యాగ్రహపడి
 మాలేరావు మైనాబాయిని జంప యత్నించుచుండఁగా, బరోడా
 సంస్థానము మంత్రియొక్క తెమ్మఁడగు సఖారాంచిమణాజి గుజ
 రాతు దేశమునుండి, గొప్పసైన్యముతో రాణిగారికి సహాయము
 చేయుటకయి వచ్చుచున్నాడని విని యాతఁడు ధారానగరము
 వదిలి సగాయనముఁ జేసెను అప్పుడు రాణిగారు బంధవిముక్త
 యగు కుమారుని వేటిట రాజ్యోంశ్రము లన్నియుఁ జూడన గెను
 బరోడానుండి వచ్చిన సైన్యాధిపతికి, రాగారు వ్యయముగా
 రాజ్యముఁ జేయుట సమ్యతము కనుకపోయెను ఎందుకనఁగా తాను
 చేయు సహాయమువలనఁ దన కేమయినలాభము కలుగవలయు
 ననియు, తన యజమానుఁ డయిన బరోడారాజున కేమయిన
 లాభము కలుగవలయు ననియు నతని యభిప్రాయమై యుండును
 కాని మైనాబాయిగారిబుద్ధి కుశలతవలన నీరెంటిలో నేదియు
 సిద్ధించినది కాదు ఇట్లు రాజ్యము సంపాదించుకొనుట శక్యము
 కానని తెలియఁగానే సఖారాంచిమణాజి రాణిగారివద్ద మంత్రిగ
 నుండి కార్యములను జూచుటకు సమ్మతించెను ప్రైవివర్ణించిన
 సంకటములవలన సంస్థానమునకు నష్ట వాల పెరిగెను ఈ
 యప్పంతయుఁ గీర్చుటకు మంత్రిగారి సహాయముచే గాఁగా
 రనేకోవాయములను బన్నిరి కాని సఖారాంచిమణాజి త్వరి

లోనె కాలధర్మము కొందెను తరువాత నతనికిఁ బ్రయుండగూ
బాపూ రమునాథరావుగారు దివానయిరి ఇతని చాతుర్యము
వలనను, పరిశ్రమమువలనను, మైనాబాయిగారి ధైర్యసాహస
ములవలనను ధారాసంస్థాన మనేకసంకటములనుండి రక్షింపఁబడి
నది పరదేశములయి ఎలునారులు దండ చూత్రకు వెచ్చి, ధన
మార్జించి మైనాబాయిగా రప్పంశయుఁ నీర్చిరి తరువాత నీసం
స్థాన మనేకసంకటములలోఁ జిక్కి తుదకుఁ బరకీయు లగు హూణ
ప్రభువుల సహాయముచేఁ తుదకుఁ గెల్చెను కాని యీకథా
భాగముతో మనకుఁ బ్రయోజనము లేదు మైనాబాయిగారు
రాజ్య మార్పిడి ధైర్యముతోను, న్యాయముతోను నడిపెనుగాన
నిప్పటికి నామెను ఆదేశార్థం లనేకముగాఁ బొగడుదురు ధారాసం
స్థానచరిత్రమునం దీమెను విరివ్రకారుఁడు బహు సుతించినాఁడు
ఇందూరుసంస్థానమున యిటుల అహల్యాగౌయిగారు భూషణప్ర
దులో యిటులనే ధారాసంస్థానమునకు మైనాబాయిగారు భూష
ణాదులని చెప్పవచ్చును ఒకకవి యిటులవ్రాసియున్నాఁడు —
చ నతు లగుచు నృహోన్నతిఁ దనర్చుచు నన్యగుఱోక్తిచె గుఱో
న్నతిఁ బ్రకటించుచు బరనస్రియకార్యసమర్థత నమం
చితవిజకార్యసగ్రహము వెయుచు నిష్కరవాదుల క్షమా
దృతి నిరసించుచు బరగుణిరులు మ్రొక్కులుగారె యేరిక
ఈసద్యమునందు వర్ణించిన గణము లన్నియు మైనాగౌయి
గారియం దుండినవి గావున నామె యందఁజేరి గూర్చి యని
చెప్పటకు సందేహము లేదు

వీరమతి.

స్త్రీయస్తథా పారసీయా యథా తా కార్యవత్తని
పుంవత్ ప్రవృత్తి మాధాయ సాధయేయు రనాకుల్యాః,*

సంసారరూప మయినరథమునకు స్త్రీపురుషులు రెండుచక్రములని యందఱికిని దెలిసినవిషయమే ఈరెండు చక్రములు సమానముగా నుండినగాని సంసారరథము తిన్నగా నడవదు రెండుచక్రములలో నెంతెంతభేద ముండునో యంతంతకష్టముగా రథము నడచును పురుషుడు జ్ఞానవంతుడును, స్త్రీ యజ్ఞానాంధకారమగ్నయునైన యెడలఁ గుటుంఁములోఁ గొంతమాత్రమైనను సౌఖ్య ముండనేరదని మనలోని యనేకోదాహరణములవలన స్పష్ట మగుచున్నది భార్యాభర్తృరూపమున రెండు గిజ్జలు విద్యాబుద్ధులయందు సమానముగా నుండినపక్షమున సంసారశక్తియు బహుబులభముగా డచు ననియు, నడుమ చెన్న సంకటములు వచ్చినను ఆగక, చక్రద్వయ సహాయముచే చలభముగాఁ గడలు ననియు, తుద కానందముగా నీప్సిస్థలమునకు రథము చేరుననియు, జూపుటకు వీరమతిచరిత్ర మయ్యంతోప యోగకర మయినది కాన చదువరులు నినిని విశేషశ్రద్ధతోఁ జదువవలయును

శాలివాహనశతాబ్ద మందలి రెండవశతాబ్దమునకు రెండవశతాబ్దమునకు గుజరాతు దేశమున వావనావంశస్థుఁ

* “పురుషులవలె ధైర్యము నవలంబించి, భీతిఁజెందక సర్వకార్యములన నిర్వహించునటుల స్త్రీలకు విద్య నేర్పవలయున.

డగు గిర్రుడనుగ్రాహి, ఒకటోశా యనుగ్రామమును రాజధానిగా నేర్పటమొనరి ప్రాచాలనము జేయుచుండెను ఇతనితండ్రి బ్రతికియున్నను, అతఁ డతిన్యధుఁ డయినందువలన, నిరజుఁడై ప్రాచాలనము జేయుచుండెను వృద్ధరాజుకు బిరుజుఁడుగాక వేటుసంతాన ముండెను వారందఱిలోఁ గడగొట్టు కూతురిపెరు వీరమతి ఈమె యందఱికింటఁ జన్మదయినందునఁ గడు గారాబముగాఁ జెరుగుచుండెను చిన్ననాటి నుడియు రాజపుత్రులతోఁ గలచు మోచు యుండుటవలన నామె రాజపుత్రులు నేర్పుకొను విద్యలన్నియు నేర్పుకొనెను కావ్యవ్యాకరణదులయందు నామె ష్యుచేసినగోరేనో శెలియదుగాని, చక్కగ వ్రాయుట, చదువుట, టక్కిలు మొదలగునవానిలో నామె ప్రవీణత సంపాదించినదని చరిత్రమువలనఁ జెలియవచ్చుచున్నది ఇదియును గాక అశ్వారోహణము, గుఱగోహణము, నాముచేయుట, గదద్రిప్పుట, యుద్ధములో వింట సం బుపయోగించుట మొదలైన రాజపుత్రుల కశ్యంతావశ్యకమైన ధనుర్విద్యలును ఆమె నేర్పుకొనెను ! ఇట్లు యుక్తివయస్సు వచ్చువఱకు వీరమతి, స్త్రీలకు న్యాభావికము లగు శాందర్య గాభీర్యవివయాది లుగుణములను విడువకయే 'పుంవశ్య' గల్గి యయ్యెను

వీరమతి దినదినప్రవర్ధిమాన యయి పదునాఱు సంవత్సరంబులది కాఁగానే, మీమె వివాహయోగ్యయైన నని తలఁచి అపగడుగల యశ్వంతశ్లాఘనీయ మయిన స్వయంవర పద్ధతి ననుసరించి యామె వివాహము చేయ నిచ్చియించి, ఆమె యన్నగారిగు నిరమహారాజు దేవదేశములకు విప్రుల సంపి, అచ్చట

చ్చట రాజపుత్రుల లక్షణము ల్గ్రహింప వారితములను తెండవించె
 ప్పెను విప్రు ప్రకారమే దేశదేశములకు వెళ్లి యనేకరాజ
 పుత్రుల స్వహృదయములను దెచ్చి వీరమతికిఁ జూచి, నాయూ
 రాజపుత్రుల స్వభావగుణములను నొటితో వర్ణనచేసిరి వారిలో,
 ధారానగరములో రాజ్యము చేయుచున్న ఉదయాదిత్య మహా
 రాజుగారి కుమారుఁ డగుజగదేవుఁ డనురాజపుత్రుని సద్గుణము
 లను వినియు, నతని సంపద హృదయమును జూచియు, దానానిఁ
 దప్ప మఱియొకరిని వరింపనని వీరమతి నిశ్చయించుకొనెను ! ఈ
 సంగతి యామె చున్న గారికిఁ దెలుపఁగా నతఁడు ‘ నాచెల్లెలగు
 వీరమతిని మీ కుమారుఁ డగు జగదేవున కిచ్చెద ’ నని ఉదయా
 దిత్యునకు శుభలేఖ పంపెను

ఉదయాదిత్యుఁడు భార్యవంశిఁపురాన, విక్రమాదిత్యుని వం
 శములోని రౌద్రపురుషుఁడు ఈయన మాలవదేశములోని
 ధారానగరమును తన రాజధానిగాఁ జేసికొని యనేక నామంతు
 లకుఁ జక్రవర్తిగానుండెను చావకావంశస్థుఁ డగు బిరిసరా జత
 నికి నామంతుఁడుగానే యుండెను ఉదయాదిత్యుఁ డత్యంత
 కౌర్యవంతుఁడని ప్రఖ్యాతినిఁ జెందినవాఁడు ఇతని భార్య లిద్ద
 టుండరి ఈ రాణీల నామములు కేలియకపోయినను పెద్దభార్య
 వామేలీవంశిములోని దనియును, రెండవభార్య సోళంకవంశ
 ములోని దనియునుఁ దెలియుచున్నది వామేలీరాణికి రణధవ
 లుఁడనియు, సోళంకీరాణికి జగదేవుఁడనియుఁ బుత్రులు గలిగిరి

వామేలీ సోళంకీరాణులు సవతు లయినందున నొండొరు
 లొండొరులపయి నత్యంత మత్సరముతోఁ బ్రవర్తించుచుండిరి

బహు పత్నీత్వదోష మీ దేశమునందు బహుకాలమునుండి, శిష్టాచారముగా నడుచుచున్నందున ననేక కుటుంబముల గృహ శాఖ్యము నాశన మగుచున్నదని సకల జనులకుఁ దెలిసినవిషయమే ఒక స్త్రీని వివాహమాడి, మామె తన సహధర్మచారిణియనియు, సద్ధాంగియనియు, 'నాతిచరాని' యని వివాహమునందు నామెకు వచన మిచ్చితినియు మఱచి, రెండవభార్యను వివాహమాడి, మొదటి భార్యయందలి ప్రేమను విభజించుట గొప్ప యన్యాయమని చెప్పవలెనా? ఏకపత్నివ్రతమును, కపతీవ్రతమును, ఉత్తమ నాగరికతా ద్యోశకములని పెద్దలు చెప్పెదరు మనసమాజములో స్త్రీలయెడ జరగెడి యన్యాయంబులలో బహుపత్నీకత్వ మొక గొప్పయన్యాయము 'సవతి పోరు స్వర్గమునందయిన నక్కఱలేద'న్న సామెతవలననే యీ బహుపత్నీకత్వమువలన సమాజమునందుఁ గలిగెడి కల్లోలములు వ్యక్తము కాఁగలవు కావున కుటుంబదు ఖమునకుఁ గారణమయిన యీ బహుపత్నీకత్వమును మాన్పి, యనాదికాలము నుండి యీ దేశమున నడుచుచున్న యేకపత్నివ్రతమువలననే, యేకపత్నీవ్రతమును దేశాభిమానులు స్థాపించెదరని నమ్ముచున్నాను

ఉదయాదిత్యమహారాజు వామేలిరాణియందు బద్ధానురాగుఁ డియి, సోళంకిరాణిని దాసివలెఁ జూచుచుండెను కొంతకాలమునకు సవతిమత్సర మధికమయి, వామేలిరాణి సోళంకిరాణిని ఇల్లు నెడలఁ గొట్టించెను కాని మంత్రాదులు మధ్యస్థలయి, సోళంకిరాణియొక్కయు నామె కుమారునియొక్కయు నుదర నిర్వాహకమునకు రెండుగ్రామముల నిచ్చించి, వాసము చేయుట

కయి యూరిబైట కొక్కగృహము నిష్పించిరి సోళంకిరాణి వివా
రశీల గావున, సంప్రాప్తమయిన దుస్థితియందుఁగూడ తన
కుమారునకు విద్యాబుద్ధులు చెప్పించుటకు మఱచినది కాదు ఇతర
వ్యయము లన్నియుఁ దగ్గించి, రిగిలిన ధనముతోఁ గుమారునకు
రాజయోగ్య మైనవిద్య లన్నియుఁ జెప్పించెను ఇట్లు జగదేవుడు
కొన్ని దినములలో రణధనమునికంటె నధిక శూరుడని విఖ్యాతిని
జెందెను ఇందుచే రాజ్యమునందలి లోకు లందఱును, జగదేవుని
యందే బద్ధానురాగు లయి యుండిరి రాజుగూడ జగదేవుని
శౌర్యనాహునముల విని సంతోషించుచుండెను కాని వామేలి
రాణికి గోపము వచ్చునేమోయని రాజు తనకు జగదేవుని
యందుఁ గలప్రేమ స్పష్టపఱుచుటకు వెఱచుచుండెను ఇట్లు
కొంతకాలము జరిగినవెనుకఁ బైని వర్ణింపఁబడిన విరజరాజుగా రం
పెనశుభ్రమును దీసికొని కొందఱు గ్రాహ్మణు లుదయాదిత్యుని
నభకు వచ్చిరి ఆశుభ్రపత్రికలను చూచి, రాజు ఆనందభరితుఁ
డాయెను, గాని రణధనముని వివాహము కానందున, వామేలి
రాణి జగదేవుని వివాహమున కనుజ్ఞయిచ్చుచో లేదోయని
సంశయించెను కాని జగదేవుని యదృష్టమువలన రాజుగారు
వామేలిని త్వరలోనే సమాధానపఱుపఁ గలిగిరి

ఇట్లు పెద్దభార్యయనుజ్ఞ పుచ్చుకొని ఉదయాదిత్యుడు
ట్రుకుటేషా గ్రామమునకుఁ దరలివెళ్లి, కుమారుఁ డగుజగదేవు
నకు వివాహముఁ జేసి కోడలగువీరమతిని వెంబడిచీసికొని,
ధారానగరమునకు వచ్చెను జగదేవుని వివాహ మయినప్పటి
నుండియు సోళంకిరాణియు, జగదేవుఁడును, పూర్వగృహమునం

దుండక రాజగృహమునందే యుండిరి కొన్నిరోజులక్తవారి
యింట నుండి, విరమతి పుట్టి నింటికి వెళ్ళెను

రాజగృహమునందుండి, రోజును రాజసభకు వచ్చి రాజకా
ర్యము లనేకములు నిర్వహించుచుండుటవలన జగదేవునికీర్తి దినది
నము వృద్ధిని జెంది సభవా రందఱును, అతనినే ప్రేమించుచుం
డిరి వాఘే కుమారుడు డయినరహధవళుడు చిన్నతనమునాటి
నుండియు నెఱ్ఱివానివలె నుండుటచేత వాఁ డెవరికిని ప్రియుఁడు
గాకపోయెను ఇట్లు తనకుమారునిఁ జూచి యంద అసహ్యప
డుదు రనియుఁ దనసవతికుమారుని నందఱు ప్రేమించెద రనియుఁ
జూచి, యటులనే కొన్నిరోజులు జరగ నిచ్చినయెడలఁ నకుమా
రుని వెడలఁగొట్టి జగదేవుఁడే రాజగు ననియు వాఘేలిరాణి
తలంచెను జగదేవుఁడు తనసవతితల్లి యగు వాఘేలిరాణిని
సదా సంతోషపెట్టవలయు ననియు, తనపయి నామె పుత్రవాత్స
ల్యము నుంచవలయు ననియు, నెల్లప్పుడు ఆమె యంత పురము
నకుఁబోయి యామెకరుణను బడయుటకుఁ బ్రయత్నించుచుండెను.
ఇట్లు తనయంత పురమునకు శుద్ధాంత కరణముతోఁ బలుమారు
వచ్చెడిబాలునిపై గొప్పనెప మొక్కటి మోపి, రాజనకు నమ్మిక
పుట్టునట్లుఁ జేసి, వాఘేలి యా జగదేవుని రాజ్యము వెడలఁ
గొట్టించెను అప్పు డాకుమారుఁడు ఒక గుఱ్ఱమును, తన యాయు
ధములను మాత్రము వెంటఁబుచ్చుకొని, పట్టణ మను స్వతంత్ర
సంస్థానమునకు వెళ్లి, యచ్చటిరాజువద్ద నేదియైన నధికారము
సంపాదించుకొనవలయు నన్న యుద్దేశముతో నా సంస్థానమునకు
బయలుదేఱెను కాని యంతలోఁ దనసహధర్మచారిఁ యగు

వీరమతిఁ జూచి, యామె యనుష్ఠ వదసి, పృథామును వెల్లి
దమని తిలచి, గుఱ్ఱమును యుక్తులై పట్టణము వైపునకుఁ
ద్రొప్పెను ఇట్లు జగదేవుఁడు బయలుదేఱి కొన్ని దినములకు
టులుటెడఁగ్రామసమీపమున నున్న యొక యుద్యానవనము
చేరెను అచ్చటఁకే జేరువఱకు నాయంకాల మయిచందులనను,
గుఱ్ఱము ప్రవాసముచే నత్యంతాయాసము పడినందువలనను,
అచ్చట కొద్దికాలము శ్రమిదిట్టకొని, రాత్రి వెన్నెలలో గ్రా
మము చేరవచ్చునని దలచి, జగదేవుఁ డా యుద్యానములోనికి
వెళ్లి, గుఱ్ఱమును విడిచి, తాను గ్రాహరము చేసి నిదురించెను

జగదేవుని వెడలగొట్టినశరువాత వామేరాశి వెంటనే కొం
దఱు దుర్మార్గులకు ధనాశఁ జూచి, జగదేవుని ద్రోవలోఁ జెగ
కొచ్చిరండని వారిని బంపెను జగదేవుఁడు వెళ్లినదిక్కినకె వారు
వెళ్లిరి, గాని తన సవతిల్లి తనను యిటుల కియి యిటుల మను
ష్యులను బంపునేమో యని తిలచి, జగదేవుఁడు, పెద్దత్రోవను
విడిచి వంకరదారిని నడుచుచుండెను కనుక వామే పంకన
మనుష్యుల కితఁడు త్రోవనాఁ గనుపఱచవాఁడు కాఁడు పైవి
వర్ణించిన యుద్యానవనములో నిదురించినపు కాలము గురు మను
ష్యు లచ్చటఁ బ్రవేశించి, నికరించుచున్న రాజపుత్రుని కం
ధించి యడవిలోనికి గొనిపోయిరి ఇంకొక దైవవశమున వీర
మతియు, నామె చెలికత్తెయుఁ బురుషవేషములు వేసికొని,
వేఁగాడి యావనములోనికి వచ్చిరి అప్పు కచ్చటి సేవకఁగము
లామెతో నెవరో రాజపుత్రుఁ డచ్చటికి వచ్చెననియు, నిద్రించు
చున్న సమయమున నతనిని నలుగురు దొంగలు పట్ట కొని పోయి

రనియుఁ జెప్పరి ఆమాటలు వినినతోడనే వీరమతియు నామె
 చెలికత్తెయు దొంగలు పోయినత్రోవనె రాజపుత్రుని విడిపించు
 టకై గుఱ్ఱములను పరుగెత్తించిరి కొంతదూరము పోయిన తరు
 వాత కొకి యరణ్యములో నాశూరస్త్రీలు, కాలుచేతులు కట్ట
 బడియున్న జగదెవుని నడుమఁ బెట్టుకొని యతనిని జంపవలెనా
 వలదా యని ఓమిలోఁ దాము వాదించుకొనుచుండిన చోరచతు
 స్థయమును గాంచిరి పురుషవేషధారులగు వీరిద్దరిని జూచి
 దొంగలు వారివద్దిధనముఁ దిసికొనవలె నన్న యిచ్చచే వారి
 మీఁదికిఁ వచ్చిరి, కాని వీరమతియు నామె సహచరియు భీతి
 నొందక వారిపయి కేమ కంకి పత్రములను, భల్లములను బ్రయో
 గింపచాగిరి ఆదుష్టులు చేయఁగలిగిన ప్రయత్నములఁ జేసిరిగాని
 వారిలో కొకఁడు వీరమతిచేఁ జచ్చెను, మఱియొకఁడు చెలికత్తె
 యొక్క భల్లప్రహరణమువలనఁ దొడి తెగి క్రిందఁ గూలెను
 వీరమతిని జూచి గుగిలిన యిద్దఱును వారిపోయిరి అప్పుడు వీర
 మతి జగదెవుని బంధనములు విప్పి, యతఁడు తనపెనిమిదియని
 తెలిసికొని, తా నెవరో చెప్పక యతనిని గ్రామమునకు రమ్మని
 బలవంశముచేసి, వెంటఁ దీసికొనిపోయెను అచ్చటికి వెళ్ళినతరు
 వాత నిజస్వనాపముఁ జూపఁగా, తన వ్రాణములు రక్షించినది
 తన యద్ధాంగియే యని తెలిసికొని, జగదెవుఁడత్యంత సంతోష
 చిత్తుఁ డయ్యెను అప్పుడు విరమతి “మాకుఁ డెలియవటుపక
 యిటుల కొక్కరు వచ్చుటకుఁ గారణంబేమి” యని భర్తను అడి
 గెను అందువయి నతఁడు తన వృత్తాంత మంతయుఁ జెప్పి “నన్ను
 గొనిపోయినదుష్టులు మానవతిత్తిగారిచేఁ బంపఁబడినవారు నే

నికమీడి నిచ్చట నుండినపక్షమున, నీయన్నగారు మాత్రండ్రికి నామంతుడుగాన నతనికి జేతు వా స్లును, గనుక నేను పట్టా సంస్థానముచకు బోయి యచ్చట నుద్యోగమును సంపాదించు కొని, చిన్ను బలిపించుకొందును పోవుటకు ననుష్ఠ యిమ్ము” అని పలికెను అందువయి వీరసుతి, తన్ను వెంటఁ దీసికొని వెళ్ళివలయునని తొందర పెట్టనాగెను అందుమీఁద జగదేవుడు భావమఱిది యగు బిరహుని సమ్మతిఁ బుచ్చుకొని, భార్యను వెంటఁ దీసికొనిపోవుటకు సమ్మతించెను వెంటఁగొంత సైన్యముఁ దీసి కొనవలసినదని బిరహుడు బలవంతపెట్టెనుగాని, యందుకు జగదేవుడు సమ్మతింపక పోయెను భార్యాభర్తలిరువురు రెండు గుఱ్ఱములపయి నెక్కి, యుద్ధముచకు సుపయోగించు శస్త్రములను వెంటఁ దీసికొని, పట్టణమునకు బయలుదేఱిరి

ఇట్లు ప్రవాసము చేయుచు వా రొకనాడు మధ్యాహ్న మొక యూరిలో దిగి భోజనముచేసి, విశ్రమించి, యచటి వారిని పట్టణముచకు ద్రోవ యేదియని యడుగఁగా వారు రెండు దారులు గలవనియు, నం దొకదారిలో మనుష్యులను దిను రెండు జెబ్బులు లున్నవనియుఁ జెప్పిరి అప్పుడు పులు లున్న త్రోవనే మనము వెళ్లి, వానిని వేఱాడి చంపి లోకుల కుపకారము చేయుద మని, వీరమతి జగదేవునితోఁ జెప్పెను భార్యయొక్క శౌర్యోత్సాహములను జూచి జగదేవుడు సంతసించి యా దానినే వెళ్లుటకు సమ్మతించెను వా రాత్రోవను నాలుగుత్రోశముల దూరము పోగానే వారు “ఈ క్రూరమృగమును జంపి మా ప్రాణములను రక్షింపుడి” యన్నధ్వనిని వినిరి ఆశబ్దము వచ్చెడి

దిక్కునకు వా రిరువురు తమగుడ్డుములను (ప్రిఫ్ఫి) కొంతదూరము వెళ్లెడి దూరమునుండి గూడఁగా బెద్దచెట్టుపై నిద్రింతుమనుష్యులు కూర్చుండి గొగజ వడకుచుండుటయు, క్రింద నొక పెద్దపులి గొబ్బలు పెట్టుచు, నెగిరుచు, భయంకర మయిన హింసమును దాల్చి చెట్టుపై నున్న మనుష్యులను క్రిందఁ బడ వైచుటకుఁ బ్రయత్నించుచుండుటయుఁ గానవచ్చెను ఇటులఁ జూచి వారిరువురు ఆపులిని సమీపించి యొక పొదవాటునుండి, దాని వీపునకుఁ దగులునట్టుగా గొణము వేసిరి అంత నాపులి నృత్యముమీఁది మనుష్యులను ఎదలి, వెనుకకుఁ దిరిగి తనకు నొప్పించిన నింపతులపయికి నురికెను అంతలొ జగదేవుడు మఱియొక గొణము వేయఁగా నది తప్పిపోయెను అందుచేత నాపులి మఱితే గర్జించుచు, జగదేవుని సమీపించెను అప్పుడు వీరమతి తనచేతిఁ దై మాపులిపట్టఁగోఁ గ్రచ్చఁగా నది క్రిందఁ బడి ప్రాణములు విడుచుచుఁ బెద్దగా గొబ్బరించెను ఆఘోర శబ్దమును విని, పొదలలో నున్న గూడుపులి యంతకంటెఁ బెద్దగా నటచుచు, తనప్రాణనాయకుని సహాయమునకు వచ్చెను అప్పు గాశూరదంపతులు గూఁచి యాపులినిగూడఁ సంపరిగావి దానిగోళ చే గీరఁబడినందున జగదేవునిగుడ్డుమా బాధచే మృతఁ బొందెను అందుకు జగదేవుడు మిక్కిలి చింఁచి, తనదేహము పయి పచ్చడము దానిపై కట్టెను చెప్పుపయిని నిద్రింతుమనుష్యులు విగి వచ్చి, తమప్రాణదాతలకు నమస్కరించిరి మీ రెవ్వరని జగదేవుడు వారిని నడుగఁగా వారిట్లు చెప్పిరి “ఉదయూ దిత్యమహారాజుగారికి రెండవకుమారుఁ డగు జగదేవుఁ డిరువది

దినముల క్రొవీట నెకారిణమువలనకొ యింటినుండి బయలుదేరి
యెవరికిఁ జెప్పుకొ యెచ్చటికో పోయిగాఁడు అతినితిల్లియగు
సోలింకిరాజ యతనిని నెదికట కియి ధీరసింహుఁడనుమంత్రిని
బంపినది మేము ధారానగఁమువద్ద నున్నయొక పల్లెలోని వా
ము ప్రవాసమునొ నంగటికింటె ముందు పోయి భోజన ప్రయ
త్నము చేయుట కియి ధీరసింహుఁడు మమ్ము వెంబడి తెచ్చి
గాఁడు నిన్నటిరోజు మేము ధీరసింహునకింటె మొదట బయలు
దేరి, ముందటి గ్రామమునకుఁ బోవుచుండఁగా, శ్రోవతప్పి యీ
యడవొకొకి వచ్చి పెద్దపులులచే గాధితుల మయితిమి” ఇట్లు
వారిచేఁ దనకొల్లి తేమసమాచారమును నను నెదికట కియి
తనతల్లిగారు తన కత్యంతప్రయుఁడగు ధీరసింహుని బంపిన దని
యును విని, జగదేవుఁ గ్రంత ముదితుఁడగు ధీరసింహుఁ డె
చ్చట నున్న వాఁడో యెచ్చటికిఁ దిసికొనిపోండని వారి నాజ్ఞా
సింకచు వారిలో కొకఁడు ముందు, నమిమ గుఱ్ఱముపయి, జగ
దేవవీరమతులు వారివెనుక నిం కొకసేవకుఁడు, ఇట్లు నడుచుచు,
కొంతదూరము వెళ్లినారువాత వారికి చెవరో గుఱ్ఱపుకాతులు,
ఎనిమిది పదిమంది యెదురుగా వచ్చుచున్నట్లు గానిపించిరి వారు
ధీరసింహుని మనుష్యరేయని నమ్మి జగదేవాదులు వారిరాకకు
నెదురు కూచుచు నిలువఁజిరి కాని కొంత సేపటికి వచ్చెడి
వారు తమకు రుత్రులుగాక, యెవరో శత్రువులని తెలిసెను
అప్పుడు జగదేవవీరమతులు న్నాస్త్రములను సవరించుకొని
యుద్ధమునకు సన్నద్ధులయిరి వారివెంబడి నున్న సేవకుల కొన్ని

రాశ్యను పోగు చేసికొని యచ్చటనున్న యొక వృక్షమునెక్క-
శత్రువులపయి రువ్వనాగిరి

ఇంతలో నాగుజ్జుపురాతులు వచ్చి, యాదంపతులను అట్టు
కొనిరి వా రెనిమిదిమంది యున్నందున వారితోఁ బోరి గెలు
చుట యనాధ్యమని తెలచి, జగదేవుఁడు వారు తమపయికి
రాకుండు ఖడ్గము తనచుట్ట త్రిప్పుకొనుమని తనభార్యకు పూ-
చించి తానును అదేప్రకారము చేసెను వీరిలో వెనుక జగ-
దేవుని పట్టుకొని పోయినవారిలోనివాఁ డొకఁ డున్నందున, వీ-
రందఱును వామేరీరాణిగారిచేఁ దమ్ము చంపుటకు నైపంపఁబడిన
వారని వారు గ్రహించిరి ఇట్లు కత్తి చుట్టుఁ ద్రిప్పుకొని యాత్మ
సంరక్షణము చేసికొనుచున్న యాదంపతుల పయి నాశత్రువు
లనేకబాణములు గురిపించిరిగాని యవి యన్నియు వేగముతోఁ
ద్రిప్పుబడుచున్న ఖడ్గముచే ఖండితము లయ్యెను ఆసమయమున
వారిశిరమును స్పర్శించుటకు వాయుదేవునికిఁగూడ శక్తియు
కాకపోయెను ఇట్లు మహావేగముతోఁ గత్తి కొంతసేపు ద్రిప్పి
డప్పి యింక నట్లు చాలసేపు సేయుట యశక్యమని తలచి వీర-
మతి, వారుచుట్టిన యావరణమును పగులఁదీసి యవతలికఁ బోవ
యత్నించెను, అటులనే సేయుటకయి పతికిని సూచించెను వారి
రువును కండుప్రక్కల నావరణమును బగులఁదీయుటకయి య-
త్నింపఁ నొచ్చిరి విరమతి యాశత్రువుల నాయకునిపయి కొక
బాణము వేయఁగా నతఁ డాబాణమును దప్పించుకొనెనుగాని
యూబాణము దగిలి వానిగుజ్జము కూలెను అగుజ్జము కూలఁ
గానే యతఁడును క్రింద బడి మూర్ఛిలైన ఇట్లు వీరమతిచేఁ

దమనాయకుఁడు భంగపడుట గూచి యితరులందఱుఁ గ్రోధావే
శపవశులయి యాయబలపైకి నురికిరి వాఱంద జిక్కినాని
పెద్దియూర్చిన విరమతి వారితోఁ బోరాడెనుగాని, గూవఱకు
ఖడ్గము త్రిప్పిఁబ్రొప్పి యలసియున్నందున నాఘైరకలహములో
నాచేతిపట్టు బడి ఖడ్గము క్రిందఁబడెను దానిని తీకొనుటకై
యామె ప్రయత్నించు నంతలో రెండుబాణములు వచ్చి యొకటి
యామె కాలికిని మఱియొకటి యామె చేతికిని తగిలెను వానిని
దీయుటకై యత్నించుచుండ నొకఁడు వెనుకనుండి వచ్చి
యామె మెడఁ బట్టుకొను ఇందుపై నామె మూర్ఛిల్లెను గాని
యింతలో జగదేవుఁడు తనఖడ్గము నాదుర్మార్గని రెండుచేతులు
ను చుని, తన ప్రియభార్యను విడిపించుకొను ఇక జగదేవునకు
మూర్ఛిల్లిన భార్యను రక్షించుకొనుటయు, శత్రువులతో యుద్ధ
ము చేయుటయునను రెండుపనులు నొకటివచ్చెను ఇట్లు జగదే
వుఁడు తనకౌర్య మంతయుఁ జూపుచుండఁగా నిరసింపఁగ నిరువది
గుఱ్ఱపుకాతులతో నదేమార్గంబున సంభవించెను ఆయ
న జగదేవుని గుర్రెఱిగి యాదొంగల నందఱిని కైదుచేసెను తరు
వాఁ ధీరసింగుగుఱ్ఱము దిగి జగదేవుని గొగిలించుకొని, యతనిచే
దొంగలవృత్తాంత మంతయు విని మూర్ఛిల్లియున్నది ధీరమతి
యని తెలిసికొని యామెకు శీతోపచారములు చేయించి, గాయ
ములకుఁ గట్లు కట్టించెను అంత నామె స్మృతి నొంది లేచి, ధీర
సింగును చూచి, యతనికి మ్రొక్కెను తరువాత వారందఱును
ఆరోజున నచ్చటనే కూడి భోజనాదులు చేసిరి భోజనోత్తరము
ధీరసింగు జగదేవునితో నిట్లు లనియె “ఇదియంతయు వామెనీ

రాణిగారు చేసినపనియే కినుక నీవు ధారానగరమునకువచ్చి, యీసంగతినంతయు మీతండ్రిగారికి విశదపఱచి, నియందు దోషము లేకపోవుట స్థాపించుకొనవలసినది ఇందుకై నేను నీ వైపున సాక్ష్యమిచ్చెదను” అందుపై, తా నట్లుచేసిన తన సవ తితల్లికి నవమాన మగుననియు, తా నింటినుండి బయలుదేరి నప్పుడు తన గౌహుబలముచే గీర్తిసంపాదించిగాని తండ్రికి ముఖముఁ జూపనని ప్రతిజ్ఞఁ జేసిననియు, తాను పట్టణమునకు వెళ్ళి యచ్చట తన గౌహు విక్రమముచే గీర్తియు శ్రీయు సంపాదించి, తల్లిని దండ్రు విూచుటకు వచ్చెదననియు జగదేవుడు ధీరసింహునితోఁ జెప్పెను నీరసింహుఁ డందుకు సమ్మతించి, తనగుఱ్ఱములలో నొకదానిని జగదేవుని కిచ్చి, యతనియాజ్ఞఁ బుచ్చుకొని ధారానగరమునకు వెడలెను అప్పుడు జగదేవుడు “మాతల్లిగారికి నాజ్ఞేమసమాచారము చెప్పి, యామెకు నేమియు నాయాసము గాకుండఁ జూచుచుండవలసినది” యని చెప్పెను ఆమెత్రి సత్తముఁడు రాజధానికిఁ బోయి యటులనె నెసెను ఇచట రాదంపతు లిద్దఱు గుఱ్ఱములపయి సవారు లయి మార్గములో ననేకసంకటములఁ బడుచు కొన్నిరోజులకుఁ బట్టా మని యపరనామము గల అణహితపురమునకుఁ జేరిరి ఆగ్రామము నకు సమీపమున సహస్రలింగతటాక మను నొకచెఱువున్నది ఆతటాకతీరమున దిగి యచ్చటనే గుఱ్ఱములను వీరమని ఉంచి తాను బసూచివచ్చెద నని జగదేవుడు గ్రామములోనికిఁ బోయెను

జగదేవుని గ్రామములోనికి వెళ్లిచ కొంతసేపటికిఁ జెటువున
 కొకివని నీళ కు వచ్చి వీరిమతినిఁ జూచి నేర్పుగా నామెచేరు,
 ఆమె పెనిమిటిపెరు మామపెరు కనుఁగొనిపోయి యాసంగ
 తులన్నియుఁ దన యజమానురాలితోఁ జెప్పెను ఆకాలమున
 నాపట్టణము పండ్రాండుక్రోశముల వైశాల్యము గలది యయి
 బహు రమ్యముగా నుండెనట జయసింగు సిద్ధరా జనురాజు
 ప్రహసరివాలసము చేయుచుండెను ఆయన ధర్మాత్ముఁ ఁనియు,
 ఏయాశాలి యనియుఁ బ్రసిద్ధి కెక్కెను కాచి అతడుగాజ్యము
 లోనియధిపతులఁబంపక వారిపయి నన్నిక గలిగి ప్రవర్తిం
 చుటచే నాపట్టణమందు ననేకాన్యాయములు జరుగుచుండెను
 ఆపట్టణమునఁ గొత్వాలనఁగా దండనాయకుఁడుగా నున్న
 మంగునీ యనువాఁడు స్వయముగా నన్యాయములు చేయుచు
 మిండెను స్వయముగా దొంగలను బ్రోత్సహపఱచి వారు
 తెచ్చినసామ్యుఁ భాగము గొనుచుండెను వేశ్యాంగనాసక్తఁ
 ఁయి గ్రామమునం దనేక వేశ్యాంగనలను చెచ్చియుంచెను
 వారిలో నామొత్తి యనువేశ్యాంగన మక్కిలి చక్కచిదియై
 లెక్కింపరాచి ధనమును సంపాదించెను దానియిల్లు రాజభవన
 మువలెను పూచోటలు రాజోద్యానములవలెను గానుపించును
 ఈవేశ్యాంగనలలోని రాశి తనదేహమును విక్రియించుటయే
 గాక పట్టణములోని యనేక నాథ్విమలను మోసపుచ్చి న
 యింటికి రప్పించి, బలవంతముగా వారిని కారుజనుల కర్పించి
 వారివాత్సర్యమును భంగము చేయుచుండును దండనాయకుని
 కుమారుఁ డగు లాలదాసనువాడుగూడ నారశిరోమణి యని

పేరు గాంచి యీజామోతికి దాసుడయి యొప్పుచుండెను

పైని చెఱువునకు నీక్కికొఱకువచ్చి వీరమతి నామగ్రామ
ములు కినుగొనినదని చెప్పినవనిత యీజామోతియొక్క నేవకు
రాలు దాని చెప్పినమాటలు విన్నతోనే నూవేశ్యాంగన
రాజస్త్రీకి యోగ్యమయినవేషము వేసికొని మేనాయెక్క, వెంట
గొండఱు భటులను దీసికొని వీరమతి యున్నచోటికి వెళ్లెను
అచ్చట నామెను గాంచియెవరో కావలసినదానివలె నామెవద్దికి
వచ్చి, “పరాయి వారివలె మీరిట్లు వేరు బసగూచుకొనుట
న్యాయమా? మీరు వచ్చెద రని మొదట కిటురు చేసినపక్షమున
మేము మీకెదురుగనే వచ్చి యుందుము నేను ఉదయాదిత్యుని
పినతండ్రి కూతురను, జగ దేవునికి వేలువిడిచిన మేనయత్తను
బస చూచుట కయి జగదేవుడు పట్టములొలికి రాగా రాజుగా
రెగిరిని జూచి గూనవాలువట్టి రాజమందిరములోనికి దోడుకొని
వచ్చిరి అచ్చట నతనిచే నీవిచ్చట నున్నసంగతి విని నిన్ను రాజ
భవనమునకుఁ దెసకొనిపోవ వచ్చితిని ఈగొట్టుములుమొదలైన
వానిని నాబంట్లు తీసికొనిరాగలరు ఈమేనారోఁ గూరుచుండు
ము పద, పోయెదము” అని పలికెను ఆమాటలు విని యామె
చెప్పినసంగతు లన్నియు నిజమనుకొని వీరమతియూమెవెంబడి
రాజగృహమునకు సరికూగుచున్న యామె గృహమునకుఁ బో
యెను అచ్చటికి వెళ్ళినపిదప నావేశ్యాంగన వీరమతికి నభ్యంగన
న్నానము చేయించి, కొంతనేపటికి భోజనమునకు లెమ్మని పిలి
చెను అందుపైని మీమేనయల్లుడు భోజనము చేసినఁగాని నేను
భోజనముచేయనని మీమె యుత్తర విచ్చెను అందుపై నామోతి

తన పరిచారికలలో కొక దానిని, 'మీకొకటకు మీమేనయత్త కని పెట్టుకొని వూర్పున్నది' అని చెప్పి జగదేవుని దీసికొనివచ్చి పంపెను. అదాని పోయినట్లు నటించి, తిరిగివచ్చి, రాజుగారితో జగదేవుడు భోజనము చేసినాడు, నిమ్మను విరమతిగాని భోజనము చేయుమని చెప్పినాడు అనిచెప్పెను అందుపయి విరమతి కొంచెము భుజించెను తరువాత రావాయువతి యొక సందరమైన యటకూపి విరమతిని అచ్చట విశ్రమించుమని చెప్పి వెళ్ళెను ఈసంగతు లన్నియుఁ జూచి విరమతికి సంశయము గలిగెనుగాని నాయంకాలమువఱకుఁ బెట్టి వచ్చుచే మోయన్న యాశన నామె యాగదిలో శయించెను నాయంకాలము కాగానే యింటి యనుమానురాలు మఱల వచ్చి భోజనమునకు రమ్మని పలికెనుగాని, భక్త వచ్చి భోజనము చేయనిది తాను అన్నము ముట్టట లెని విరమతి నినిశ్చయము తెలిపెను అప్పుడు జామోతి యేమియుఁ జెయక కొన్ని సలాహరము లచ్చటఁ బెట్టి లిమమని చెప్పి వెళ్ళిపోయెను పోవుచు జామోతి గదియొక్క వెలుపలి గోరమును వేసికొనెను అదియంతయుఁ జూచి యిది యొక మాయగా నున్నదని తలఁచి విరమతి మఱింత భీతి గొండెను ఆమె యాగదిలోఁ గూరుచుండి పెన్సిటినీ చెప్పడ చూచెదనా యని చింతించుచుండెను

ఆపట్టణములోని దండనాయకుని కుమారుఁ డగు లాలుదాసు నకుఁ బ్రతిదినమున నొక క్రొత్త యువతిని సమర్పించుట జామోతి యొక్క నిశ్చయము ఆరోజు విరమతివంటి చక్కనిస్త్రీ దొరికి

నందుకు నామోతి యెంతయు సంతసించి, తనకు గొప్ప బహు
మానము దొరుకునని నిశ్చయించుకొని యుండెను నాయం
కాలము కాగానె యావారికాంశ మాదినము జరిగినవృత్తాంత
మంతయు లాడుదాసనకుఁ దెలిపి, వీరమతి పెనిమిటి పెరు చెప్పి
యతనిఁబట్టి కారాగ్రహమునొ వేయించి, రాత్రికి నతనిని (లాలు
దాసను) తనయింటికి రమ్మని చెప్పెను ఆ చరాధముఁగు రాత్రి
నియమికాంబునకు, నేషముచేసికొని, సురాపానము చేసి, నా
మోతి గ్రహమునకురాగా ఆచండానిని పుచ్చుకొనవలసిన ఘన
మంతయుఁ బుచ్చుకొని యతనికి వీరమతి యున్న మేడఁ జూపి, తన
నివాస్థలమునకు వెళ్లపోయెను ఆచరాధముఁడు మేడ దొర్లు
నప్పు డయినచప్పులువిని, భర్తృభావనరత మైనచరిత్రనాయక,
తనభర్త వచ్చెనని తలంచి సంశయించెను గాని మాకీచకుఁడు
నోనికి రాగా వానిభయంకర మైనస్వరూపమును జూచి, పర
పురుషుఁ డని యెఱిఁగిగజగజ వడఁకపాగెను అంతలోరాజస్త్రిలకు
సావధానిక మైన ధైర్యము నవలంబించి, యెన్నియో బోధవచనము
లచేనాడువుని దుర్మార్గమునుండి తొలఁగిపయత్నించెను ఆమాట
లువినక ఆ నరపశువు, మదొన్నత్తుఁడయి, వివేక హాన్యుడై, వీర
మతియొక్క పవిత్రదేహమును దనవాపపు హస్తములతో స్పర్శిం
చుటకై యత్నించెను ఇత నూరకుండిన మానమునకు భంగము
కలుగునని తలచి, యాయతులపరాక్రమశీల యగు అబల న
నడుములోని గుప్తఖడ్గము సక్రమం దీసి యా చరాధముని రెండు
తుంకలుగాఁ ద్రుంచెను ఈఖడ్గ మెక్కడిది యని చదువరులకు
సందేహము వచ్చునేమో ఆకాలపు ప్రతిరాజపుత్రుని ప్రికి

నడుమున మొలకట్టు రాపమున కొక నన్నుల్గము అమరి యుం
ని ఈ ఖడ్గములు వంచిన విరగనట్టి యుక్కుతోఁ జెసినవి ఇవి
మొలకట్టు ఆకారము గలబంగారుపు ఒరలో నుంటునలనఁ జూచు
వారికి మొలకట్టులవలెనె గానుసించును మానమునకు మోసము
గలుగుచున్న పక్షమున రాజపుత్రుఁ డి ఖడ్గమును ఉపయో
గించుచుండిరి ఆఖడ్గమునే సంకటముయమున విరమతి యుండె
గింది, ఈమానమును సంరక్షించుచు నున్నది! ఆహా! ఇట్టి పతివ్రతా
తిలకంబులఁ గొనియాడ నెవరిరము? రుషుల కందఱికిని వం
దచార్త మొన యీ వాకితిలకిము మునితిలకుండైన మనువునాసిన

అక్షిణి గృహేభ్యుదా పురుషై రాత్రాః

ఆత్మాన మాత్మానా సుస్తు రక్షేయ స్తా సుస్థిరక్షితాః *

అనిన వచనమును గాదాహరణముగా న్నాఁచి, స్త్రీలకయి
మనఁజోపకారముఁ జేసిన ఒకాదశిగ్రంథంబున 'రాచిత్రా
రాజనశ్శ్రావణము' వనినలఁ గావ్రక్రమే క్రయమనియు,
గ్రాహ్యమనియు, లామభూతి మనియు నమ్ముడు పాతివ్రత
మున నెంతె నెప్పుడుధర్మము స్త్రీల కెద్దియు లేదు పతివ్రతా
స్త్రీలను సంరక్షించుటకయి సదా సర్వేశ్వరుడు సిద్ధముగా
నుండును పాతివ్రత్యమునకుఁ దన్నుఁ దానే రక్షించుకొను నామ
ర్థ్యముగలదని కొందఱు చెప్పుదురు అనఁగా పతివ్రతా స్త్రీ
లెంతమరలనైనను, ఎన్ని సంకటములలో మునిగియున్నను, వా
రికి పృథ్వీధుణములను గావాడుకొను నామర్థ్య మిశ్వరుఁ డిచ్చును

* ఆ పుస్తకపురుషులచే హామీ నిర్బంధింపబడు స్త్రీల రక్షణ
రాండ్రుకారు, ఏ స్త్రీల తమయాత్మక తామే కాపాడకొందు వారె
సురక్షిత రాండ్రు

పతివ్రతలను దుష్టులఁజెఱలోనుండి విడిపించుట కయి పతివ్రత
లనెంబడి యెల్లప్పుడును దేవదూత లదృశ్యులై తిరుగుచుందు
రిచి యొకపాళ్ళిమాత్ర్యకివి వ్రాసియున్నాఁడు కీచకుని గృహము
నకుఁ బోవునపుడు ద్రావిదీ దేవి తనపాతివ్రత్యమును రక్షింపవల
సినదని సూర్యునికి విన్నవింపఁగా,

క “తరణయు గుఃభిత యగు-

త్తరుణింగాచుటకు నత్యుదగ్రభుజావి|

స్ఫురశాఢ్య నొక్కరక్కను||

గరుశార్దూమస్కుఁడుచు గ్రక్కునఁబనిచె||”

అని మహాభారతమునఁ జదువుచున్నారము గదా? దమయంతి
శాపం బనఁ గిరాతుఁడు దగ్ధుఁ డయ్యెననియు విందుము ఈదేవ
దూతలును, రాక్షసుఁడును, శాపనామర్ధ్యమును పతివ్రతాస్త్రీల
యొక్క సత్ప్రీతివర్తనముచు, దృఢనిశ్చయమును, శౌర్యనాహస
ముగాను అనియె చెప్పుచున్న తమధర్మమునకు భంగము కలు
గుట సంభవించినప్పుడు పతివ్రతా నారీమణులకుఁ బ్రోధాతిరే
కిము కలుగును ఆప్రోధాతిశయమునందె దుష్టుని శిక్షించి,
పాతివ్రత్యమును సంరక్షించుకొనునామర్ధ్యము గలదు కనుక
సోహిందూ నుందరులారా! ప్రాణములైన బోఁగొట్టుకొనిమీ
పాతివ్రత్యమును రక్షించుకొనుడు మీసచ్చీల మనుధనమును
అపహరించుట కయి యనేక నరచోరులు సదా తత్పరులైయుం
దురు మీకు విద్యనేర్పక మూర్ఖులను జేసి తమవలలో వేసికొన
వలెనని యనేకులు స్త్రీవిద్య యక్కఱలేదని ప్రతిపాదించెదరు
వారిమాటలు వినకుండి సద్విద్యను గఱచి, పతివ్రతలచరిత్రము

లను జదివి, వారివలె ప్రవర్తించుటకు యత్నింపుడి విద్యనేర్చుకొనిన చిట్టిసంకటములు రావని నాతాత్పర్యమునాదు కాని యిట్టి సంకటములు సంప్రాప్తించినపుడు మూర్ఖులవలె నిరాశను బొందిక, విద్యనేర్చినస్త్రీలు ధైర్యము నవలంబింతురు సంకటమును దొలగించుకొనుటకు వారికి ననేక యుక్తులు తోచును విరిచుతికి శస్త్ర మెట్ల నుపయోగించినదో యలసే విద్య యిప్పుటి స్త్రీలకు సంకట నమయమునం దుపయోగించును కనుక మీచాతివ్రత్యము గార్చిమై మీరెల్లప్పుడును విద్యయనుశ్రమ ను వెం ది నుంచుకొనుడి

ఇట్లు సరాధముఁ జగులాలుదాసును యమనదనమునకుఁ బంపి, వానిశిరీరమును గడ్డలో మూటగట్టి వీరమతి యామూటను గవాక్షమునొనుండి ఎధిలోఁ బాఱవైచెను ఈసంకటమునొలికి మఱి యెవరు రాకుండునట్ల మేడత్రోవ లోపల బిగియించుకొని యిది నేమేది విచిత్రములు జరిగునో నాతి మని చేత ఖగ్గమును ధరించి గవాక్షమువద్ద నిలువఁ జెను అంత రాత్రి గన్తి తిరుగు సందక్షకభటలు కొంతా మూటను జూచి, విప్పి, దండనాయకుని కుమారునిశవ మని తెలిసికొని, తత్తణమే యాసమాచారము దండనాధునికిఁ జెలియఁ జేసిరి తనపుత్రునిశవమును జూచి, దండనాయకుఁ డ శోకాకులచిత్తుఁడై, యాశివ మెచ్చట దొరకినదని యాభటుల నడిగెను జామోతియొక్క గుప్తగ్రహసమీపమున దొరకినదని వారు చెప్పుగా నతఁడు వెంటనే యా వారికాంత యింటికిఁబోయిలాలుదాసుఁడేడియని యడిగెను అందుపై జామోతి నవ్వి యతఁడొక

క్రొత్తరంభావిలాసములో నున్నాడు వెఱవకుడి, పలుచూలి
 వచ్చెదనని మేడపైకి బావుటకు వెళితెను కాని పైకి బోవు
 త్రోవయె మూసియున్నందున, నెన్ని పిలుపులు పిలిచినను, ఎవ
 రును బలుకకపోయిరి అప్పుడె మఱలివచ్చి యాసంగతియం
 తయుఁ గొత్వాలుతోఁ జెప్పెను అప్పు డతఁడు కొందఱు భటు
 లను బిలిపించి, యామేడగులుపులను దీయ యత్నించెను కాని
 జామోతియింట సరగిన ఘోషకృత్యము లన్నియు నామేడలో
 జరగుచున్నందున నావేశ్యాంగన యెవ్వరికిని దీయ నలవిగాని
 ఘనంబు మైనతలుపు ఆమేడకుఁ బెట్టించి యుండెను కనుకఁ
 గొత్వాలు చేసినయత్నిము లన్నియు విఫలము లయి గులుపు
 రాకపోయెను అప్పుడు వీధిగోడకు నిచ్చెనవేసి గవాక్షమున
 నుండి లోపలికిఁ బోద మని నిశ్చయించి యటులనే నిచ్చెన వేసి
 కొని యొకభటుఁడు పైకెక్కి గవాక్షమునఁ దలఁ బెట్టఁగానె
 యచ్చట నిలుచున్న వీరమతి తనఖడ్గముతో వానిమేడఁ ద్రుం
 చెను అంత వానిమొనఁబలఁబడి, వానిమొండెము వీధిలోఁబ
 డెను! అందుకు భయము కొందఱి మఱియొక్కఁల పైకిరాఁగా
 పతివ్రతాతిలక మగుమనచరిత్రనాయక వానినిగూడ ఖడ్గమునకు
 బలియిచ్చెను! ఇట్లు పనుకొండగురు మేటిమగ లాయబలచే
 నిహతుడైరి!! అప్పుడు పైకెక్కుట కేహూరుడును నాహసింపక
 పోయెను ఇంకలో నెవార్త వ్రాత కాల మగుటవలన గ్రామ
 మునో నంతయునిండి, యావారవనిత గృహమునకు లొకులు
 గుంపులు కూడి రానాగిరి ఒకస్త్రీ పంక్రెండుగురుభ లను
 గూల్చిన దని యందఱనుకొనఁగ నాపట్టణపు రాజుకూడ వి=

అతఁ డిట్టి విచిత్రమును చూచుట కయి స్వయముగా నచ్చటికిపోయెను అచ్చట నామె చంపినవారి నందఱినిఁజూచి, స్వయముగా నిచ్చెనైకి నెక్కి, గవాక్షమువద్ద నిలువఁబడి, యిట్లనియె “ఓ యసమాన శౌర్యము గలస్త్రీ! నీవెవ్వరవు? ఇట్లు నాప్రజలను జంపుటకుఁ గారణమేమి? నేనీపట్టణమునకు రాజును నీకెవరైన నపరాధము చేసినపక్షమునఁ జెప్పుము వారిని నేను దిండించెదను” అందు పయి “మహారాజా! నేను చావఁడా కులోత్పన్నుఁడయిన బిరజమహారాజుగారి చెల్లెలను, ధారానగరమునకు నధిపతియైన యుదయూదిత్య మహారాజుగారి కోడలను నాపేరు వీరమతి” అని చెప్పి తనవృత్తాంతమంతయు తన్నుమోసపుచ్చి వేశ్యాంగన యిచ్చటికిఁ దీసికొని వచ్చినవిధమును సవిస్తరముగాఁ జెప్పి, లాలుదాసుని యనుచితకృత్యమును దెల్పి, “నాపాతివ్రత్యక్షుణమున కయి నేను వానిని జంపితిని, నన్నుఁ బట్టుకొనవచ్చిన పదునొకండుగురనుగూడ అందునకే వధించితిని, నేను క్షత్రియకన్యను నాదేహమునందుఁ గ్రాణ ముండువఱకు నన్య పురుషపుర్వ కానియ్యను” అని స్ఫుటముగా వీరమతి పలికెను ఆచూటలువిని రాజెంతయు సంతసించి “రాజపుత్రుని లకుఁ దగినపని చేసితివీ, వెడలిరమ్ము, నిన్ను నేను నా పుత్రికవలెఁ బాలించెదను నీపెనిగిటిని వెదకించెదను” అని పలికెను కాని “నాపెనిగిటి వచ్చినఁగాని యీమేడతలుపు తీయ్యనని ప్రతిజ్ఞ చేసియున్నాను కనుక మొదట నాపెనిగిటిని దెప్పించినపక్షమున గణమయాజ్ఞ శిరసావహించెదను లేనిపక్షమున నిచ్చటనే దేహము విడిచెదను” అని వీరమతి యుత్తరి మిచ్చెను

అప్పుడు రాజు తనభటులను /ంపి వెతకించి, కారాగృహమునం దున్నజగదేవుని దెప్పించెను భర్తనుజూచి యామె యానందించి, మేడతలుపు తీసి వెలుపలికి వచ్చెను రాజు జామోతిని కైదుగోవేయించి దాని యిల్లంశయు జప్తుచేయించెను పిమ్మట గదేవ వీరిమతులను దనరథమున చెక్కించుకొని, యింటికిఁ దీసికొనిపోయెను పట్టణపుత్రోవను రథములో నెక్కి వీరమతి పోవుంప్పు డనేక స్త్రీలు ఆమెకు వందనములు చేసి, కుశాంగనలపాలితిరాక్షసులైన లాలుదాస మొఱతులను శిక్షించి పట్టణపు సాతివ్రాతమును విడిచినమహాపతివ్రత యీమెయే యని వేయిసొళ్ళ కొనియాడఁ జొచ్చిరి

రాజుగారు పూర్వపుదండనాయకుని దుశ్చేష్టలను గనుఁగొని యతనిఁదీసి, జగదేవుని బుద్ధిప్రభావములఁ జూచి యతనిని దండనాయకునిగా నియమించెను అధికారము చేతికి రాఁగానే జగదేవుఁడు రాజ్యమునందుఁ గల యవ్యవస్థయంతయు మాన్పి, రాజ్యముగో నంతయు న్యాయము జరుగునట్లు చేసెను దినదినము శౌర్యవిర్యాదులచే నశఁదురాజునకు నధిక ప్రియుఁడయ్యెను ఇంతలో వీరమతి గర్భవతియై యామెకుఁ బుత్రుఁడు పుట్టెను అప్పుడు జగదేవుఁడు గొప్పయుత్సవముచేసి యీశిశువునకు జగన్మమఁ డని పెరు పెట్టెను ఈసంగతి తన తల్లిదండ్రులకుఁ దెలుపున కియి యొకదూతను బంపెను ఇట్లు సుఖముగాఁ గాలక్రిమణము చేయుచుండఁగా కొకనాఁడొక చమత్కారము జరిగెను అందువలన జగదేవుని కుటుంబమంతయు నాశముఁ జెందునేమో యని భీతిగలిగెను అదియెట్లనిన

జగదేవునికి నధికారప్రాప్తియైనప్పటినుండియు దుష్టులకు బహు
 బాధ గలుగుచుండెను కనుక వారందఱును జగదేవుని జంపుట
 కై యనేకోపాయములఁ బన్నిరిగాని యవియన్నియు చిష్కలము
 లయ్యెను కాని యొకసంవత్సర మాపట్టణమునఁ గత్తిరలుపట్టె
 లోకు లనేకముగాఁ జచ్చుచుండిరి ఎన్నియుపాయములు చేసినను
 గత్తిర యాగకపోయెను అప్పుడు రాజు సర్వప్రహసనహార మగు
 నేమోయని భీతిల్లి, తన్ని వారణమునకై యూరికై టనున్న కా
 కాదేవినిఁ బూజించుటకు రోజును స్వయముగా వెళ్ళుచుండెను
 ఇట్టి సంతకమయమున నెవ రేమిచెప్పినను, ఎట్టి యసంభవము
 లైన దైవికచమత్కారిములను శూచినను రాజుగారు నమ్మఁగల
 రని తలఁచి దుష్టు లొక యుక్తిని గల్పించిరి వారిలోకొకఁ
 డు కాళికాదేవి విగ్రహమునకు వెనుక నిలువఁబడి రాజుగా
 రేకాంతముగాఁ బూజచేయునప్పుడు, దేవి పలికనటులె యిట్లనియె
 “ఓమహారాజా ! నీధక్తికి మెచ్చితిని, ఈరోగముపోవుట కొక
 యుపాయము చెప్పెదను వినుము సర్వసద్గుణ సంపన్నుడైన
 యొక రాజకుమారుని నాకు బలియిచ్చినపక్షమున, ఈ రోగము
 పోయి నీప్రజలు సుఖింతురు, నీవును సూర్యేంద్రు రాజ్యముచేసి యా
 నంద మొందెదవు” అందుకు రాజు “ఓతల్లీ! నారాజ్యములో
 సకల సుగుణములు గల రాజపుత్రుఁ డెవ్వఁడు గలఁడో నీవే యా
 నతియిమ్ము” అనెను అప్పుడు కాళికాదేవి యిట్లనియె “వత్సా !
 నీరాజ్యములో నిట్టి రాజకుమారుఁడు లేడని చింతపడకుము
 నీదండనాయకుఁ డగు జగదేవుఁ డిన్నిగుణములు గలవాఁడు
 కనుక నతనిని ఎలియిచ్చిన పక్షమున నీవును, నీప్రజలును సుఖిం

చెదరు ” ఈమాటలు విని రాజు యిక్కిలి ఖిన్నవదనుడై యింటికిఁబోయెను రాజు ఖిన్నవదనుఁ డగుటకుఁ గారణ మేమి యని, జగదేవుఁడు విచారించి, యాసంగతినిఁ దెలిసికొని, చిన్న పోవలదనియు, లోకులకొఱకును, రాజుగారికొఱకును, దాను సంతోషముతోబలి పోయెదననియును, రాజుగారితోఁ జెప్పెను రాజు వలదని చెప్పెనుగాని ఈమాటలు వినక జగదేవుఁ డింటి కిఁబోయి భార్యతో నామాటలు చెప్పఁగా నామె తానును, దనకుమారుఁడును బలివచ్చెదమని చెప్పెను ఇట్లు లోకహితార్థమై యీ త్వదేహములను సమర్పింప నిశ్చయించి యాదంపతులు ఇమనాత్మంతయు బీదలకుఁ బంచిపెట్టి, యభ్యంగనస్నానములొనఁ గించి, ప్రాత కాలమున మంగళవాద్యములతో దేవికడకుఁ బోయి రి దేవికిఁ బూజచేసి, మొదటి పిల్లవానిని, పిదప వీరమతిని, తరువాత జగదేవుని బలియియ్యఁదలంచిరి ఇట్లు ఆదంపతులు కృతనిశ్చయైయున్న సమయమున రాజుగారికి నాసమాచారము తెలిసి, వారి నివారించుటకై యతఁడు దేవిగుడికి వచ్చెను వచ్చి జగదేవుని వలదని రాజు నివారించుచుండఁగా నాదుష్టులలో కొక్కఁడు మరల దేవి వెనుకకుఁ బోయి దేవివలెనే యిట్లనియె— ‘రాజా ! వలదని యతని నివారించకుము ఈబలివలన నీకుఁ గాలభాగము గలుగును ” ఈమాటలు వినఁగానే రాజుగారికి సంశయము గలిగి, దేవి వెనుక వెదకి చూడఁగా నాదుష్టులకృత్రిమము తెలిసెను ఇదేకథ కొందఁ టిట్లు చెప్పుదురు జగదేవుఁడును అతని భార్యాపుత్రులును కాళికాదేవివద్దకిఁబోయి స్వదేహములను స్వహస్తములతో బలి యిచ్చికొనిరట వీరందఱు మృతు

లయినవెనుక రా జచ్చటికి వచ్చి, వారినిఁబిచి దుఃఖించి, తనదే హమునుగూడ దేవికి సమర్పింపఁ బోఁగా, దేవి ప్రత్యక్షయయి యతని నివారించి, మృతులయి పడియున్న జగదేవాదుల లేపె నటఁ ఈ రెండుచరిత్రములలో నేది నిశ్చయై యుండవచ్చునో చదువరులేగ్రహింపఁ గలరు

ఇట్లు దుష్టుల దుర్మార్గత తెలిసినతోడనే రాజుగారు వారికిఁ దగినశిక్షలను విధించి జగదేవుఁడు లొకహితార్థమైయును, రాజ హితార్థమైయును జూపినసాహసమునకయి యతనికి నేను యిచ్చి నను ఋణము దీని నేరదని యెంచి, యతనికిఁ బ్రభావతి యనుతన కొమార్తె నిచ్చి వివాహము చేసెను కూతుతో ననేకగ్రామాదుల నల్లునికి వరదక్షిణ యిచ్చెను దుష్టులు జగదేవునకుఁ గీడు చేయఁదలఁచిరిగాని, యందువలన నతనికి మేలే కలిగెను

ఈప్రకారము జగదేవుఁడు సుఖముగా కాలక్రమణము చేయుచుండఁగా నచ్చట ధారానగరములో ఉదయాదిత్యుఁడు వామేసి రాణిగారి కుతంత్రములను గానలేక యామెచొప్పుచున్నట్టురాజ్యము చేయుచున్నందున, రాజ్యములో సంతయు నన్యాయములు జరుగుచుండెను ప్రజ లందఱు అసంతృప్తులై యుండిరి ఈసంగతు లన్నియుఁజూచి దగ్గరనున్న యొక రాజు దండెత్తి వచ్చి, ఉదయాదిత్యునిరాజ్యమును దీసికొని, యతనిని అతని బంధవుల నందఱిని గారాగృహములో వేసెను ఈసంగతಿಯంతయు జగదేవునికిఁ దెలిసి యతఁడు, మామగారియజ్ఞ పుచ్చుకొని, బయలుదేఱి, ధారానగరమునకుఁ బోయి, శత్రురాజుల నోడించి, తండ్రిగారిని మరల రాజ్యరూఢునిగాఁజేసెను

అప్పుడు మంత్రిసత్తముఁ డగుధీరసింహుఁడు రాజునకు జగదేవుని సమాచార మంతయుఁ జెప్పి, యతనియం దెంతమాత్రము తప్పులేదనియు, వాఁమేరీరాణియొక్క కుయుక్తులే జగదేవుని దూఱములకుఁ గారణము లనియుఁ దెలియఁ జెప్పెను అప్పుడు దయాదిత్యుఁడు జగదేవుని గౌఁగిటఁ జేర్చుకొని, ముద్దాడి, యతనిని యువరాజుగా నియమించెను అప్పుటినుండి ఉదయాదిత్యమహా రాజుగారికి వాఁమేరీరాణియం దసహృద గలిగి, యాయన సో శంకీరాణిగారినే ప్రతితోఁ జూచుచుండెను, కాని వాఁమేలిని దిన్నగాఁ జూడవలసినదని పతివ్రతాతిలక మగు సోశంకీరాణి భర్తకుఁ జెప్పుచుండును ఉదయాదిత్యుని యనంతరము జగదేవుఁడు పింహానము నెక్కి న్యాయముగా రాజ్యపరిపాలనము చేసెను

జగదేవునకు ముగ్గురుభార్య లుండినను, వారియందఱిలో మొదటినుండి, పతికిఁ బ్రతికార్యమందును సహాయముచేసి, యతనిఛాయవలెఁ దిరిగిన వీరమతియే యతని ముఖ్య మహిషిగా నుండెను కాని యామె సద్గ్రంథములను జదివినదిగనుకఁ గణ్వ మహాముని శకుంతలకు నుపదేశించిన

శుక్రావ స్వగురూన్ కురు ప్రియసఖీవృత్తిం సపత్నీజనే

భక్తి ర్విప్రకృతాపిరోషణమ యాస్తప్రతీపం గమః

భూయిషం భవ దక్షిణౌ పరిజనే భాగ్యే ష్యమత్యేకినీ

యాం త్యేవం ప్రహీణీపదం యువతయో వామా కులస్యాధయః *

అను సదుపదేశము ననుసరించి సదాచారియై, గృహిణి యన్న సార్థక బిరుదమునువహించెను

రాణీరామాబాయి

“వజ్రాదపి కరోరాణి మృదూని కుసుమాదపి

లోకోత్తరాణాం చేతాంసి కోహి విజ్ఞాను మర్హతి ,

ఈ యసమానసాహసము గలిగిన యారనా స్త్రీయు రాజ పుత్రస్థానములోని చిత్తూరు సంస్థానాధిపతి డి. జి. మల్ మహారాజుగారి ధర్మపత్ని ఢిల్లీచక్రవర్తిలో నుత్తమై తమ డి క్షిని జెందిన యక్ష్మరుబాదుషాతో జగమర్మహారాజు సమ కాసినాడు రాణిరామాబాయి తనబుద్ధిభావముచే బెనిమిటి పయికి వచ్చిన సంకటములను బెక్కునారులు తప్పించెను, గనుక అప్పటినుండి మహారాజుగారు ధార్యయనుమతిలేక యేకార్య మును చేయకుండెను

తననార్వబామత్వమును స్థాపించునప్పుడు, లో రుబాదుషా యీ చిత్తూరు రాజ్యముపైకి దండెత్తి వచ్చి, నీవు నానామంతుడవుగానుండి నాకు గొంత నానిత్సరికపు సిస్తు చెల్లించుటకు కొప్పకొనవలసినది , లేనియెడల యుద్ధమునకు రావలసినది , అని

చ గురులకు సేవజేయు, మనుగూరి తి జూడుము నీసపక్షులకొ,
వరు డలుకక వహించినను భర్త విరుద్ధపుగాకు మీసునకొ,
పరిజనులందు జూపుము కృపంగడు, మంచకుభాగ్యార్వముకొ,
తిరిగిన నిట్లు, కాంతురు సతీత్వము కాంతల, నింద్య లాండుచోకొ

† గొప్పవారిమనసు వజ్రమునకంటె గరోతముగాను, పుష్పమున కంటె మృదువుగాను ఉండును కనుక వారి మనసు ఎవరు కనుగొనక గలరు ?

జగమల్ మహారాజునకు వర్తమానముచేసెను అందుపయి జగ
మల్లుడు, మాబొందిలోఁ బ్రాణము లుండువఱకు మేము దీను
లవలె మీకు శిరఃపొచ్చి, మీనామంతులము కానేరము,
మీతో యుద్ధమే చేసెదము అని ఢిల్లీవల్లభునికి వర్తమానము
చేసి, కోటద్వారము లన్నియు మూయించి, సైన్యసమేతుఁ
డయి, బురుజులమీఁది కెక్కి శత్రువులతో యుద్ధము చేయసా
గెను కాని ప్రతిపక్షు లగుతురుష్కు లధికు లయినందున, శత్రు
యుద్ధైర్య మంతకంతకుఁ దగ్గుచుండెను ఒకనాఁడు జగమల్
మహారాజుగా రొకబురుజుపయినుండి, శత్రువుల యుత్తరం
ఖ్యను, అసమానశౌర్యమును జూచి, తాము శత్రువులచే హ
తులై, తమ స్త్రీలందఱును అగ్నిలోఁ బ్రవేశింప వలసినసమ
యము దగ్గఱకు వచ్చినదని తలచి యెంతయుఁ జింతాక్రాంతుఁ
డాయెను అప్పుడు రామాబాయి సైన్యములోని భటులను
బ్రోత్సాహపఱచుచు నచ్చటనే యిటునటు తిరుగుచున్నందున
నామె తనపతియొక్క దైన్యమును జూచి, యత్యంతదు ఖితురా
లయి, సంకటమునుండి తొలఁగించుట కొకయుపాయము యో
చించి, భర్తతో నిట్లనియె “నేను మాటురూపముతో శత్రు
సైన్యములోనికిఁ బోయి, మనముఖ్యశత్రుఁ డగు అక్బరును
జంపివచ్చెదను మనరాజ్యమును రక్షించుకొనుట కయి, యింత
కంటె వేరొకయుపాయము లేదు ” ఈమాటలు విని రాజు,
తనభార్యయొక్క సాహసమున కత్యంతాశ్చర్యముఁ జెంది, “ఇంత
గొప్పకార్యము నిచేతఁ గానేరదు” అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను
ఈమాటలు విని రామాబాయి యిట్లనియె “అందునుగఱిించి

మీరు సంశయింప నక్కఱలేదు ఆభారమంతయు నీశ్వరునిమీఁదను నామీఁదను వేసి మీరునాకు అనుజ్ఞ యిండి భర్తయనుజ్ఞచే భార్య యెంత గొప్పకార్యముల నయినను జేయఁగలదు ” ఇట్లు భార్యచే ధైర్యముతో వేడఁబడినందున జగమల్ మహారాజుగారు కొంచెము యోచించి యిట్లనియె “నీసుకుమారహస్తములచే, కఠినహృదయు లగు శత్రువుల హృదయభేదనము చేయఁగల నని నీకు ధైర్యము గలదేని నియిష్టప్రకారము చేయుము కాని వెంట కొకచిన్నకిత్తి గుప్తముగా నుంచుకొనుము, ఎప్పుడయిన మానభంగ మగునట్టిప్రసంగము వచ్చినపక్షమున రాజపుత్ర స్త్రీలకు యోగ్య మయిన యాత్మహత్య చేసికొని మానమును రక్షించుకొనుము ” పతియనుజ్ఞ దొరికినతోడనే రామాబాయి యత్యంతప్రముదితహృదయ యయి, తనవేషమును మార్చి, కావినస్త్రీములను ధరించి, ముక్తకేశిని యయి, పెద్దపెద్ద పూసలహారములను వేసికొని ఘోరవేషమునఁగా తురకబైరాగివేషము ధరించెను చిన్నఖడ్గము నొకదానిని గుప్తముగా దాచుకొని, ఫడె లొకటి వెంటతీసికొని, యెవరికిఁ దెలియకుండ కిల్లావెడలి, శత్రు సైన్యములోనికిఁ జొచ్చెను అచ్చటి సంరక్షకభటులతో నామె “నేను బాదుషహాను జూచి యాశీర్వాదింప వచ్చితిని, నన్నతనివద్దికిఁ దీసికొని వెళ్ళుడి” యని పలికెను ఆమె మృదుమధురవచనములను విని, యామె యెవరోయొక గొప్పపక్షిరయి యుండవచ్చునని యెంచి, యామెను బాదుషావద్దికిఁ దీసికొనిపోయిరి అచ్చటికివెళ్లి యామె బాదుషాకుఁ దురమ్ములకు యోగ్య మైనరీతిని జోహారులొనరించి, యాశీ

ర్వచనము లియ్యఁ నొచ్చెను ఆమె ముఖలక్షణమును నిరీక్షించిచూచి, అక్కరు “నీవేమియిచ్చతో నిచ్చటికి వచ్చితివ”ని యడిగెను “హిందూ దేశపుచక్రవర్తు లగుముమ్మను ఆశీర్వాదించి, ఈశ్వరభజనచే మెప్పించి బహుమతి పడయవచ్చితిని” అని యామాయబైరాగిని చెప్పెను ఇట్లు చెప్పి యామె ఫడేలువాయించి, దాని కనుకూలముగా నాలాపము చేసి, యొక హిందూ స్థానికీర్తన పాడఁగా, అతిమధుర మయిన యామెకంఠస్వరము విని బాదుషా పరవశుఁ డయ్యెను ఇట్లు అక్కరు తల్లీనుఁడై కనులుమూసికొని చేతులతో బాటకు దాశమువేయుట చూచి, యాయోగిని, మెల్లఁగా కత్తితీసి, బాదుషాగారి కంఠముఁ దెగ వేయ యత్నించెను ఇంతలో గానము ఆగినందున బాదుషా కనులు తెరిచి, ఖడ్గపాణిని యయినయోగినినిఁ జూచి, ఆమె చేయఁదలఁచినపని యెఱిగి యుక్తితో నామెచేతిలోని కత్తి గుంజుకొనెను

ఇట్లు తనమనోరథము విఫలముకాఁగా, రామాబాయి యేమియుఁ దోచక దిగ్భ్రమఁజెంది నిలిచి యుండెను అప్పుడు అక్కరు ‘నీగానమునకు మెచ్చితిని, నీకేమి కావలయునో యడుగుకొనుము, నీయపరాధము క్షమించితిని అని’ పలికెను ఆపలుకులు విని రామాబాయి తనవృత్తాంతమంతయు బాదుషాకుఁ దెలిసి, “ప్రాణములకాశపడక నే నిచ్చటికి వచ్చినాను, నాయుద్దేశము పలించినదికాదు కనుక నేను మరల మౌనై న్యములోకి పోకొల్ల ఎవరిచేతనయిన నాశిరస్సు తెగవేయింపుడి ఇదే నాయుచ్చ అనిచెప్పెను ఇట్టి ప్రగల్భవచనముల కాశ్చర్యపడి, ఉదా

రుఁ డగుఁజ్జీశ్వరుఁ డిట్లనియె “నీవెందుకొఱకువచ్చినను, శూరులగు నాభటు లొకయబలపై తమశస్త్ర నిపుణతఁబూపరు నే నిచ్చటికి స్త్రీలతో యుద్ధము చేయుటకై రాలేదు” ఇట్లు పలికి ఆయనమానుఁ డగుబాదుషా, తనముఖ్యసేవకులను వెంటనిచ్చి రామాబాయిని జగమల్ వద్దికిఁ బంపివేసెను !

ఇట్లు భగ్నమకొరధయై తిరిగివచ్చినతరువాతఁగూడ రామాబాయి ధైర్యమును విరువక భర్తతో నిట్లనియె “ప్రాణేశ్వరా! ఈతుచ్చులచేత మనముఁబము కోలుపోవునమయము తటస్థించినది కాని మనము ప్రాణావనానపర్యంతము దీనత్వముఁ జెందక వైరులతోఁ బెనఁగులాడి స్వర్గసుఖము అనుభవించెదము” ఇట్లు లనేకరితుల బెనిగిటికి ధైర్యము చెప్పి యుద్ధము జరుపుచుండెను

ఒకనాఁ డక్కరుసెనలు విచ్చెనలు వేసికొని బురుజులపై నెక్కుయత్నింపుచుండ వారిని వారించి, యనేకులను క్రిందపడవేసి, తమపై నైన్యములను ప్రోత్సహపఱుచుచు తటిత్తోయదములవలె బురుజులపై రామాబాయిగారును, జగమల్ గారును తిరుగుచుండిరి అప్పుడు తురకపైన్యముగోనుండి నచ్చిన యొకబాణము తగిలి జగమల్ మహారాజు గతవ్రాణుఁ డయ్యెను అది గూచి క్షత్రియులందఱు తమప్రాణముల కాశపడక కిల్లానుండి వెడలి, బురుజులపై ని నిలిచి, అక్కరుపైన్యముపై నిప్పులు కురియింపసాగి ఇంతలో మ్లేచ్ఛపైన్యములో నంతటను మహారాజు చచ్చిననంగతి తెలిసి, వారందుకు సంతసింపుచు కిల్లాలోనికి నెప్పుడు చొచ్చెదమాయని యోచించుచుండిరి అంతలో నొక ద్వారమునుండి,

యనేక క్షత్రియసైన్యములు వెడలి, బాదుషాసైన్యములపైఁ బడి యార్చి పేర్చెను అప్పుడు వారిలక్షణము చూడఁగా, వారు మరల లోనికిఁ బోదుమను ఆశ లేక, కన్నుల నిప్పులు రాల్చుచు, వీరావేశపరవశులయి, పగరపై నెగిరి యొక్కొక్కరు పదుగురేసి ప్రతిభటుల ప్రాణములఁ గొనుచుండిరి వారిరాద్రావేశము చూడఁగా తురక లప్పుడే నిశ్శేషు లగుదురని తోఁచెను ఈసైన్యమునో అందఱికింపై ముందుఁ బురుషవేషమున నసమానరణప్రియతను జూపుచున్నది పతివిరహితయగు రామాబాయియే! పతి ప్రాణములకు మారుగా బాదుషాప్రాణములు బలి యియ్యకపోయినయెడల తనజన్మము వృథాయని యెంచి, త్రిపురమర్దని యవతారమును ధరించి, యెదురుగ వచ్చినవారి నందఱిని ఖడ్గమునకు బలి యిచ్చుచు, నొక్కొక్కయడుగు ముందుకు నతిత్వరగాఁ బోవుచు, ఎట్లైన బాదుషాను సమీపించి, యతని శిరము తన చేతి ఖడ్గముతో నఱకవలెనని యత్నించుచుండెను ఆమె, నడుమ వచ్చిన ప్రతిభటుల రక్తముతో స్నానము చేయుచు, ప్రతిభటుల ఆయుధములచే శరీరముపై పెక్కుగాయములైనను, తనప్రయత్నములను వదలక, రాజమందిరద్వారమువఱకుఁ బ్రవేశించెను 'అచ్చటికిఁ బోవువఱ కీమెబలము చాల తగ్గినందువలన నచ్చటి భటు లామెను బట్టుకొని అక్కరువద్దికిఁ దీసికొనిపోయిరి ఆమె సాహసపైర్వశౌర్యాదులు వినియుఁ గనియు బాదుషా యత్యంతాశ్చర్యము నొంది, యిట్టి శూరనారీమణిని గాంచుట దుర్లభమని యెంచి, సమీపవర్తనులగు పరిచారికలను పిలిచి, ఆమె శరీరమునందలి గాయము లన్నియు కడిగి, ఔషధోపచారము

చెయుఁడని యాజ్ఞాంచెను ఇట్లున్నట్ల కొన్నిరోజులవఱకు ఉప
చారములు జరిగినతరువాత, అమెగాయములు చాలవఱకు మాని,
యామెకుఁ బూర్వము వచ్చెను అంతట నామె యొకరోజు
బాదుషాను చూడవలయునని యిచ్చ దెలుపఁగా నామెను,
బాదుషాముందటికఁ దీసికొనిపోయిరి అప్పు డామె నిర్భయ
ముగా బాదుషాతో నిట్లనియె “ నేను అనేక పర్యాయములు
నిన్నుఁ జంపఁ బ్రయత్నించితిని కాని యీశ్వరేచ్ఛ వేరుగా
నున్నందున నాప్రయత్నిములన్నియు నిర్ధృతము లయినవి నా
ప్రాణము లున్నయెడల ఎన్నటికైనను నాపెనిమిటిని జంపినపగ
నాధింపకపోను కాన ఇప్పుడు నేను నీచేతఁ జిక్కినందున ఈనారి
క్షమకుఁ బాత్రురాలను కాను మరణమునకును నేను వెఱచుట
లేదు ప్రాణేశ్వరుని సమీపమునకుఁ బోవలె నన్నయిచ్చ నన్ను
త్వొరపెట్టుచున్నదిగనుక, మీరు తమ సేవకులలో నెవరికైన నన్ను
త్వొరిగా యమనదనమునకుఁ బంపుటకు ఆజ్ఞ యియ్యవలసినది ”
ఇట్టి ధిరోదాత్తవచనములు విని అక్కరుబాదుషా కొంతసేపు
చింతాక్రాంతుఁ డయి, ఆమెతో నిట్లనియె ‘ఓ ! శూరనారీరిత్తి
మా! ఇంతపతివ్రమ గలిగినట్టియు, శౌర్యము గలిగినట్టియునిమీఁ
ద నాశస్త్ర మెట్లాడును ’ నేను శూరపురుషులతో యుద్ధము చే
యుదునేనాని, స్త్రీలకోకముల్లయినను దాకనియ్యను నీపెనిమిటి
గతించినందునకయి నాకును మిక్కిలి వ్యసనముగా నున్నది విమ్ము
నుమా అంకితులను జేయుట మాపనిగాని, విమ్మును జంపుట మా
ముఖ్యోద్దేశముకాదు అయినను జరిగిపోయినసంగతికి దుఃఖించిన
ప్రయోజనము లేదు ఇప్పుటి కయినను మీరు నే నన్నప్రకారము

నాకువశ్యులయి మెలఁగుదురేని, ఈయుద్ధము ఆపివేసి మీదేశవా
 సులకిందఱికి అభయఁ పెచ్చెదను” ఇందుకురామాబాయి యిట్లు
 నియె “ఈచిత్తూరు సంస్థానములో ఊత్రియు లుండువఱకు ఈ
 రాజ్యము మీచేతఁ జిక్కనేరదు రాజపుత్రులబొందిలోఁ
 బ్రాణము లుండువఱకు వారందఱు మీతో యుద్ధము చేయు
 దురుగాని, దీను లయి మీకు శరణు రాదు వారందఱు ని
 హతు లయిన తరువాత మీరు మీయిష్టప్రకారము చేసికో
 వచ్చును” అప్పు డక్కరు “మీరు స్లేచ్చులు దుష్టులని మ
 మ్మును నిందించెదరు కాని మీయందును మాయందును గల
 భేదము చెప్పెదను వినుము నిపు నన్నుఁ జంపుట కనేక యత్న
 ములు చేసితివి ఇప్పుటికిని నిపు నన్నుఁ జంపుటకు కృతనిశ్చయు
 రాలవుగానే యున్నావు నేను మీహితము కొఱకయి చెప్పిన
 మాటలు నిపు వినుచుండ లేదు నీ విన్నిసారులు నాచేతఁ జిక్కి
 నను నిన్ను శిక్షింపక నేను విడిచిపెట్టినాను ఇందువలననే మీ
 క్రూరతయు మానాధుత్వమును దేటపడుచున్నవి” అని చెప్పి,
 ఆమెను బల్లకిలో నెక్కించుకొని, కిల్లాలో విడిచిరండని నేవ
 కులకు నాజ్ఞపించెను అప్పుడు రామాబాయి తన ప్రయత్నము
 లన్నియు నిరర్థకము లయినందుకుఁ జింతించుచు, స్వజాతినంద
 వినినందువలన రోష మావహిల్ల కన్నులబాష్పకణము లొలుక,
 పంజరములోఁ జిక్కినపులివలె నేఁగుయుఁ జేయలేక కిల్లాద్వారము
 సమీపించి తనబిడ్డలకడఁ జేరెను అంత నామె యిచ్చట కిల్లాలో
 నున్న రాజపుత్రుల నందఱిని బిలిపించి, యొకగొప్పసభ చేసి,
 “ఓ! ఊత్రియవీరులారా! ఇదివఱకు మీరు మాసంస్థానమును

రక్షించుటకయి సింగములవలె బోరాడితిరి మీబాంధవులలో ననేకులు ఈయుద్ధమున మృతులయి ఇంతచెసినను మనము గెలుతు మన్నయాశ అడుగంటినది కొద్దిరోజులలోనే మ్లేచ్ఛులు కోటలోనికి జొరబడుదురు కాని నీక వ్రాణముల కాశడక మీశౌర్య మంతయుఁ జూపి వీరశయనము నొందవలసినది ఇదియే తౌత్రధర్మము” అని వారికి నుత్సాహము కలుగునట్లు సంభాషించెను అందుకు వారిందఱును సంతోషముతో యుద్ధము నకు సన్నద్ధు లయిరి కాని వారిలో కొకసద్గారుడు “తల్లీ ! మన మిట్లు వ్యర్థముగాఁ బ్రాణములఁ గోలుపోవుట కంటె బాదుషాగారితో సంధిచేసి రాజ్యమును సంరక్షించుకొనుట మేలు” అని పలికెను ఆమాటలు విని రాశీరామాబాయిగా రసహ్యపడి, “క్షున్నల నిప్పులురాల క్రోధాయమానమానన యయి యాసరారునిఁ జూచి, “నాప్రాణవల్లభునిఁ జంపినదృష్టునితో సంధిచేయుమని చెప్పటకు ని కెట్లు నోరాడెను ? నీముఖము చూడ కొల్లను ఈక్షణమే నాయెదుటనుండి వెల్లిపోము” అని పలికెను ఇట్లామె పలుకఁగా చక్కడ నున్నవారందఱును వారి నత్యంత తిరస్కారదృష్టితోఁ జూడ వాడును మిక్కిలి లజ్జితుఁడయి తల వంచుకొని తొలగి చనెను

అంత నామె వారలనందఱినిఁజూచి, వారి నావృభక్తకి మెచ్చి “మీరందఱు తృప్తియధర్మమును ఎఱుఁగుదురు శత్రు వెంతమంచివాడయినను, మననావృత్యమును నష్టము చేయుటకయి వాడు వచ్చినప్పుడు, మనము వానితో యుద్ధముచేయవలసినదేకాని, సంధిచేయకూడదు తృప్తియునకు యుద్ధమందుఁ

జుచ్చుట వివాహముతో సమాసము, సంధిచేసి బ్రదుకుట చావుతో సాటి కాన నుత్తమక్షత్రియు లగు మీరెట్టిమరణము కోరవలయునో నేను వేరుగఁ జెప్ప నక్కఱలేదు” అని ముచ్చటించెను అందుపై సర్దారు ఎందఱును ఏకముఖముతో, మేమందఱము మారాణికోటకును, రాజ్యముకోటకును బ్రాణములయం దాశయుంచక వైరులతోఁ బోరాడి భూదేవికి రక్తస్నానము చేయించి, మాశిరములను అర్పించెదము, అని గర్జించిరి ఆగర్జనకు నెంతయు సంతసిల్లి రామాబాయి వారినందఱిని, యుద్ధమునకుఁ బంపెను అట్లు వారు దండు వెడలినతరువాత, రామాబాయి, తమకుమార్తె లగుచంద్రావతి, లీలావతులను బిలిచి తనతోడ వారిని పరిలోకయాత్రకు రమ్మని యెట్లు చెప్పాదు నని విచారపడుచుండెను ఇంతలో వారిరువురు సంగతు లన్నియు విని తల్లివద్దికి వచ్చి కూర్చుండిరి వారిలోఁ బెద్దకూతురివయస్సు పదునేడుసంవత్సరంబులును, చిన్నకూతురివయస్సు పదునేను సంవత్సరములును యావనావిర్భావముచే నత్యంత సుందరముగాఁ గానఁబడుచున్న కొమార్తెలను జూచి కొంత సేపామెకు నేమియు పలుకుటకు పోరాడకపోయెను కొంత సేపటికి నామె ధైర్యము తెచ్చుకొని పుత్రికలతో నిట్లనియె “నే నెన్ని ప్రయత్నములుచేసినను దుర్భాగ్యవశమున మనకు జయము కలుగక తురకలచేతులలో మనము పడవలసి వచ్చినది కనుక మన మందఱము అగ్ని దేవుని ఆశ్రయించి, అపవిత్రులయినతురకలచేతులలోఁ జిక్కక, శాశ్వతసఖము గలనవ్వర్గమున కేగి సుఖంపవలయునని నేను నిశ్చయించినాను కనుక మీ రీలోకములోనే

యుండి యచేకదు ఖములను అనుభవించు దలచెదరో, లేక పతి ప్రణామము పరమపదమునకు బోవదలచెదరో, స్వర్గమునకు పోవదలచెదరో ” అందుకు సంద్రావణి మిక్కిలి యుత్సాహముతో “అమ్మా! మేము రాచుకన్నెలమై ప్రాణములు దాచుకొనుటకు యత్నించెదమా, ఇట్టిస్థితియందు బ్రదికియుండి తురకలచేతుల లోడి మానభంగమును బొందుట మాకెలల ఇష్టమగును, మనపూర్వులందఱు టిట్టిసంకట సమయములందు జేసిన స్తుత్య కృత్యముచే చేయుటకు మేమును సిద్ధముగా నున్నాము ” అని చెప్పెను ఆశాలికయొక్క నిరవచనములు విని రామాయణము మిక్కిలి సంతసించి, వారిని శాశిలించుకొని, యిట్టిసగుణవతు శోభగమున నుండినపక్షమున నెట్టిమహాకార్యములు చేసియుందు రో యని తలచి, కన్నుల గొప్పబిందువులుగార కొంతసేపాదు పంపెను అప్పు డాశాలికలుగూడ ఆర్తనాదము లెసంగ శౌచ చిది ఇట్లు కొంత సేపుమనోదు ఖము బాష్పముగ నెలువన తరువాత, రామాయణము దు ఖమున ఆహుకొని శాలికలకు ధైర్యము చెప్పి వారినోదార్చెను వారిని దీసికొని రాజపుత్రులు యుద్ధమునకు సన్నద్ధు లయియున్నచోటికిఁ బోయి వారిలోఁ బ్రతి వానికి నుత్సాహము గలుగుమాటలమోగడి, “జెప్పు ప్రాత కాలమున మీరిందఱు, ప్రాణములు పోయినవని యెంచి, శత్రుసే నలతో యుద్ధము చేసి ముక్తి పడయుడి ” అనిచెప్పి, వారిభార్యల కడకుఁబోయెను పరుషులు యుద్ధమునకుఁ బోయినతోడనే వారి స్త్రీలు ఎవరికి నారు చితులమర్చుకొని, అందు కూర్చుండి, నిప్పు ముట్టించుకొని పతివ్రతలపదవికిఁ గోవలయుననియు, తురకలు

కిల్లాలోకి వచ్చునప్పటికి నచ్చట మంటపొగలును, భస్మరాసులును తప్ప మఱేమియు నుండకుండ చేయవలసినదనియు నావీరపత్నులకు రాశిగా రాజ్ఞాపించి స్వమందిరమునకుఁ బోయిరి స్వమందిరమున రాత్రి అంశయు రాశిగారు ఈశ్వరునిఁ బ్రార్థించుచుండిరి కడమ స్త్రీలందిలును తమతమ యత్నములలో నుండిరి

తెల్లవారువఱకు రాజపుత్రు లందఱు యుద్ధసన్నద్ధులై యొకరిొకరుగా వెచ్చి కోటద్వారము సమీపమున గుంపులుగూడిరి అప్పుడు వారిమహావికారము లన్నియు నేకీభవించి శత్రుసంహారేచ్ఛయందుఁ గలిసినందున వారప్పుడు ప్రత్యక్షకాలాంతకులవలెఁ గానఁబడుచుండిరి వారిభార్యలు తమప్రియపతులయొక్క కడనారిదర్శనము చేకొని పోవలయునని యెంచి, అచ్చటికి వచ్చి యిప్పుడు తప్పన మరల నగుపడరని యెంచి తమప్రియపతులను, మిత్రులను, అన్నలను, దమ్ములను, గొగిలించుకొనుచు, ముద్దాడుచు, మ్రొక్కుచు, తనివి తీరకుండ గూచుచుండిరి వారి మధ్య వారికందఱికిఁ బూజ్యురాలగు రామాదేవి తనకొమార్తెల ఇద్దరిని ఇరుప్రక్కల నుంచుకొనిరిక్కిలి ఔదముద్రతో నానరవీరులను, ఎరపత్నులను జూచుచుండెను ఇట్లొకముహూర్తము వఱకు అచ్చటపురుషులను స్త్రీలును గొల్లు మని రోదనము చేసిరి ఇంతలో రామాబాయిగారు ధైర్యము తెచ్చుకొని, స్త్రీ సమూహములోనుండి వెడలి వచ్చి ధీర్ఘ స్వరముతో “ఓ రాజపుత్రులారా! మీరు మీశరీరముతో మీస్త్రీలయొక్క హానముగూడ మ్రేచ్చులకు నొప్పగింప, నిశ్చయించితీరాయేను” అని పలికెను ఈమాటలు కర్ణశూల

మువలె దోచినందున “అట్లుకాదు అట్లుకాదు” అన్న శబ్ద మంతటి చోటినుండి వెడలెను “అట్లైనరోదనము చాలించి పురుషులు యుద్ధమునకును స్త్రీలు అగ్నివేశమునకును వెడలవలయును విలంబము చేయవలదు” అని రామాబాయి యాజ్ఞాపించెను యజమానురాలి యాజ్ఞ యైనతోడనే, పురుషులు తమఖడ్గకార్యమునకును స్త్రీలతమ యుద్ధ కార్యమునకును వెడలిరి

అచ్చట తురుష్కులు ఆరోజున కిల్లాద్వారము లెట్లైన బగులకొట్టుకొనిలోనికిఁ బ్రవేశింపవలయు నని యత్నించుచుండిరి అంతలో కిల్లామొక్కపూర్వద్వారకవాటములు తెరచుకొని వేలొలఁచి రాజపుత్రులు ‘హరహరమహాదేవ’ యన్న రణనాద ము చెయుచు వెడలిరి! వారి భయంకిరమైన యుగ్రతను జూచి తురుష్కులు కొంత వెనకకు జరిగిరి, కాని మఱల ముందుకు వచ్చి మొగలులు పోరాడసాగిరి వారికప్పుడు ఘోరయుద్ధము జరిగెను ఒకవైపు హతాశు లయినను శౌర్యముతోఁ బోరాడువారును, రెండవవైపు కొద్దిగా గెలిచినయెడల మనమే రాజులమన్న నిశ్చయముతో, బోరాడువారును గలిగియున్న యారణము పదునెనిమిదవ నాటిచాత కాలమందలి భారతయుద్ధమును బోలియుండెను హిందువు లొకవయిపునను దురుష్కు లొకవయిపునను తమ శౌర్యాతిశయమంతయుఁ జూపుచుండిరి ఈరాజపుత్రుల నెటులనైన గడచి కిల్లాలోనికిఁ బోవలయు నని తురకలు ఘోరముగాఁ బోరాడుచుండిరి ఆరెడిదీపమునకుఁ గాంతి

హెచ్చునన్న నామెతచొప్పున రాజపుత్రుల వీరావేశ మంత
 కంతకు హెచ్చుచుండెను ఇట్లు కొంతనే పొండొరులను నుగ్గు
 చేసికొని ఎనుంగుపంటలు కావించిరి తరువాత తురకలస్సెన్య
 ములు నలు దిక్కులనుండి యొక్క ప్పున రాజపుత్రులపైఁ
 గవియఁగా రాజపుత్రు లనెకులు గతప్రాంతలైరి ఇట్లు అనేక
 రాజులు క్రమక్రమముగాఁ గూలుచున్నను రాజపుత్రులు శత్రు
 లకు వెన్నిచ్చి పారఁచి ఇంతలో సొలంగారుఁ డనురాజ
 పుత్రుల ముఖ్య సర్దారుఁడు పడెను అతని మృత్యువుకూచి రుగి
 లిన రాజులందఱు ధైర్యము విడిచి యుద్ధపరాజ్ఞు లగుటకు
 యత్నించు చుండెరి కాని వారినందఱిని మఱల యుద్ధమునకుఁ
 ద్రిప్పలు కొక వింత జరిగెను అందుచే వారందఱు నుఱలి తిరిగి
 యుద్ధమునకుఁ బ్రవృత్తులైరి ఆవింత యేదన —

ఈయుద్ధము జరగుటకుఁ గొద్దిరోజులు పూర్వము పదునెని
 మిది సంవత్సరముల రాజపుత్రునికిని పదునేను సంవత్సరము,
 బాలికకును వివాహ మాయెను యుద్ధమునకుఁ బ్రాసంభ మయి
 నదినమున నాకుఱ్ఱవాఁడు ఖడ్గము తిసిగొని యుద్ధమునకు బయ
 లుదెరెను అపం జాననోధాశాలిక సభ ర్తతో యుద్ధమునకుఁ
 బోయెద నని సన్నద్ధురా లాయెను పోవలదని యెవ రెంతఁచెప్పి
 నను నినక, తనపతి దేహమువాల్చినచోటనే నీనదేహమును
 రాల్చెద నని దృఢముగాఁ బట్టపట్టెను ఇట్లుకొడుకుకోడండ్ర
 నిశ్చయమును జూచి యాప్తివానితల్లి సంతరించి, వారికిఁ బ్రో
 త్సాహము కలుగునట్లుల ననెకివచనములు చెప్పి, వారిచోకి
 ఖడ్గము నిచ్చి కొంతదూరమువఱకు వారినిఁ బంపి తిరిగిపోయెను

వెనుక వర్ణించినట్లు, కొందఱు రాఘత్రులు యుద్ధరంగమునుండి పాటి చెచ్చుచున్న సమయమున, ఈనూతన గౌలదంపతులు రణములోనికి ప్రవేశించిరి వారు శత్రుసంహారము చేయుటను పూచి పాటిపోవుచున్న తీత్రీయులు స్కంధి, మఱియొక యుద్ధము లోనికిఁ జొచ్చిరి ఆబాలుఁడును, చాచిభార్యయు ననేకులనుయమ సదనమున కిచ్చి తుదకు వారును విరవ్యర్థముఖము ననుభవించుట కయి యుద్ధరంగములో వాతొలయిరి తరువాత తురకలు వాతశేషు లయినతీత్రీయుల కొక్కొక్కరిని జంపికోటలోనికి బోవుటకు సిద్ధ మయిరి

కొన్నిదినములక్రిందట సౌఖ్యమున కాటపట్టయినపగమలో నుహారాఘగారికోట అప్పుడు దు ఖమునకుఁ బుట్టినిల్లాయెను! రాజగ్రామమువద్ద, చిచ్చు నాచుగ్గి సిద్ధముచేసికొని రాణీరామా బాయిగా రిరుప్రక్కల నొక్కొక్కమాత్రై నుంచుకొని, యిక్కడ రాష్ట్రీలతోఁ జిక్కలివివాదముతోఁ గూర్చుండియుండెను వారిందఱు కొంతసేపు రాఘత్రులకు జయ విష్ణుని యీశ్వరి యని వ్రాద్దించి, తల లెత్తి యేమి వార్తయని యెదురు పూచు చుండిరి ఇంతలో శరీర మంతయు కక్తముతో నిండి, పక్కలేని గాయములచే బాధపడుచున్న పురుషుఁ డొకఁడు మహాకే గముతో నచ్చటికి వచ్చెను వానిని గుర్తించి రామాబాయి “ఓరామసింగా! జయమేదా?” అని యడిగెను ఇంతలో రావురు ఘోష నిలువలేక భూమిపైఁ జడి, తలయెత్తి రామాదేవికి వంద నము లాచరించి “అమ్మా! ఇంకెక్కడి జయము? ఆయుధము పట్టుకొనుశక్తి మాచేతులలో నున్నంతవఱకు మేము పోరాడి,

వైరుల పీనుగు పెంటలు చేసితిని కాని మీదురదృష్టమువలన మనవారందఱు మడిసిరి ఒక రిద్దఱున్నవారు, కాని వారును మృతు లయినవారే యని తలంపవలసినది తూర్పుద్వారము వద్దఁ బడిన పీనుగులగట్టును గొద్దికాలములోఁ దీసివేసి తురకలు కోటలోనికి రాఁగలరు ” అని చెప్పి మాఁగాడలేక కొంత కొట్టుకొని ప్రాణములను విడిచెను

వాఁ డట్టి కర్మకరోర మయిన వర్తమానము చెప్పి ప్రాణము విడుచుటచూచి, రాజపుత్రస్త్రీల నందఱిని జూచి యామె యిట్లనియె “అక్కలారా! ప్రాణసమాను లగు మీపతులును, దమ్ములును, బుత్రులును యుద్ధములోఁ జచ్చి స్వర్గమునకుఁ బోయిరి వారియంశము మీయందుఁ గలదు ఇక నాంశము చేసిన యెడల వీరకాంతలు వీరమాతలు అగు మీరు మ్రేచ్చులచే జెరపట్టఁబడి దూషిత లగుదురు, వారికి దాసీ లయి యుండవలసి వచ్చును ఈశబ్దోచ్చారణయే నాకెంతయో శ్రీవిణ కరోరములుగా నున్నవి కనుక శీఘ్రముగా నగ్నిలోఁ బ్రవేశింపుఁడి ఇటులఁ జేసినచోఁ దప్పక స్వర్గసౌఖ్య మనుభవించెదరు ” ఈ మాటలు విని యందఱును మేము సిద్ధముగా నున్నారమని యరచి తమతమ పసిపిల్లలను తీసికొని అగ్నిలో దుముకుటకు సన్నద్ధులైరి ఇంతలోఁ దూర్పు ద్వారములోఁ బ్రవేశించిన తురకల “దీక్షదీక్ష” అన్నరణఘోష వినుఁబడినందున, స్త్రీలందఱును, ద్వారపడి చితులపై నెక్కి, చితులకు నిప్పు ముట్టించిరి ఊణములో కోట అంతయు నగ్నిమయ మాయెను మండుమంటల దాహమునకు తాళఁజాలక తురకసైన్యములు వెనుకకు జరి

గెను కావి యొక రాజపుత్ర స్త్రీ యయినను మంటలోనుండి సారిన కాదు మంట లన్నియు జల్లారినతరువాత అక్కరు బాదుషా కోట గూడవచ్చెను అప్పుడు కోట జనశూన్యమయి, విశ్విబ్ధమయి, మహాభయంకరమయి తోచెను భస్మములై పడి యున్న యార్యవిరాంగనలను జూచి ఆశాదుషా ఏక్కిలి దుఃఖించి “పాతివ్రత్యము రక్షించుకొనుటలో అర్యస్త్రీలతో సమాన మే స్త్రీలునురారు, ఏరే యుక్తమోర్తిమ పతివ్రత” లని పలికెను

ఈ శరిత్రమునందు పతి భక్తిధైర్య నాహుములను గుఱించి చరిత్రనాయకి యగు రామాబాయిని, పాతివ్రత్యరక్షణమునందు గల తత్పురత్యవిషయమయి రాజపుత్ర స్త్రీలను, స్వదేశాభిమానమును గుఱించి శాలదంపతులను, శౌదార్యమున కయి అక్కరు శాదుషాను వేయిచోళ కొనియూడవలయును !

కుమారీప్రేమదేవి.

“భవోహి లోకాభ్యుదయాయ తాదృశాం” *

1870 ఈ మె థ్లీనగరమునందు ౧౮౮౨ వ సంవత్సరము ఆగష్టునెల ౧౨వ తేదీని జన్మించెను ఈమెతండ్రిగారు గు దేవీప్రసాదుగారు, ఇంజనీరింగు ఇలాఖాలో అసిష్టాంటు ఇంజనీరుగా నుండిరి దేవీ ప్రసాదుగారికి స్త్రీవిద్యయం దభిమానముగలదు గనుక ఇతరుల వలె వారు పుత్రిక జన్మమునకు దుఃఖించినవారు కారు ఈ భరతఖండమునందలి స్త్రీల దురిదృష్టమేమోకాని ఆడుపిల్లపుట్టి నదని విన్నతోడనే, యేదో యొక గొప్పనంకటము సంప్రాప్తించినట్లు తండ్రియు, ఆప్తులను చింతాక్రాంతు లయ్యెదరు బారనాల మొదలైన వేడుక లంతగా చేయరు ఆడుపిల్లలను ఎత్తుకొని ముద్దాడవని నీక్షవహించిన నీక్షితులుగూడ మన దేశమునందు అనేకులు గలరు ఇట్లు బాలికాజన్మ మత్యంత అశుభప్రదమని జనామాన్యమై యుండెదరు ఇట్లెంచుటకు, స్త్రీవిద్యా భావమువలనను, స్త్రీస్వాతంత్ర్యాభావమువలనను హిందూనిం దరీ ములకుఁ గలిగిన దురవస్థయే ముఖ్యకారణమని తోచుచున్నది ఈ దేశములోపల ప్రపంచరాభివృద్ధియై “పుత్రేణదుహితా సమా” యన్న పురాతనవచనము సత్యమని మాదేశస్థులు శీఘ్ర కాలములోనే యెంచుదురుగాక పుత్రజన్మోత్సవమునలెనే పుత్రికాజన్మోత్సవముకూడ ఆనందముతోఁ జేయుదురుగాక

* “ఇట్టివారిజన్మము లోకహితముకొఱకే ”

దేవీప్రసాదుగారు, స్త్రీవిద్యాభిమానులని వెనుక వ్రాసియుంటిని ప్రేమదేవి యెదునంవత్సరము లది కాగానే ఆమెను తండ్రి కుమారీచారిశాలకుఁ బంపెను దేవీప్రసాదుగారిభార్యయు పిగ్యాన్విత యైనందున ఆమె కన గూతునకు విద్య గఱపుచుండెను ఇట్లు పారిశాలయందును, ఇంటను విద్య నేర్చినందున ప్రేమదేవికి నేడు సంవత్సరములవ్రాయము నచ్చువఱకు నాగరీ భాష సంపూర్ణముగా నచ్చి, స్మృతమునందుకూఁ కొద్దిగా ప్రవేశము గలిగెను అంత చింటిలో చొక యశాభ్యయుని నియమించి, ఆమెకు ఇంగ్లీషు నేర్పఁగా బుద్ధి మాత్మతవలన నామె తొమ్మిదిసంవత్సరముల వ్రాయమువఱకును ఇంగ్లీషు పస్తకములు నాల్గు నేర్చుకొనెను ! దినదిన స్థితి విద్యయం నధికృతి గలదై జ్ఞానాభివృద్ధిఁ జేయుచుండెను

బాల్యముననుండి, గూమె ఈశ్వరునియం దధికి విశ్వాసము గలిగి ప్రవర్తించుచుండెను ఈశ్వరుఁడు సకలమానవుల వ్రాధులను విని వారివారి మహారథములు పూర్తి చేయు నని యీమె నమ్ముచుండెను ఇట్లునమ్మి ప్రతిదినము వ్రాహ్మస్నాయం కాలములయందు నిశ్చరునిఁ బ్రార్థించును ఈమె భర్తఁ జూచి తల్లిదండ్రు లెంతయు సంతసిల్లిరి ఇట్లు పెనుచొకండు పండ్రెండు సంవత్సరముల వ్రాయము వచ్చునప్పటికి ధర్మశ్రద్ధ సొచ్చి ఆమె ధర్మగ్రంథముల ననేకములను పఠించెను తుదకు జగత్తులోని సౌఖ్యము లన్నియు తుచ్ఛము లనియు, ఈశ్వరభజనమునఁ గలిగి నట్టియు పరోపకారమువలనఁ గలిగినట్టియు సౌఖ్యమే నిజమయిన సౌఖ్య మనియును, ఆమె నిర్ధారణము చేసి, అట్లు ప్రవర్తించు

టకు నిశ్చయించెను ౧౫౮౨ వ సంవత్సరమున ఎస్ ఎస్ అగ్నిహోత్రీయను ధర్మశ్రీయః లోకాదు దేవధర్మమును నవీన ధర్మమును స్థాపించి, అందునుగుఱించి లోకుల కుపదేశము చేయుచుండెను ఈ సమాచారము ప్రేమదేవిగారికిఁ దెలిసి ఆమహాత్మునిఁ నాచుట కామెకు నిచ్చగలిగెను ఇట్లు ఇచ్చగలిగిన కొద్ది దినములలోనే యామె తండ్రిని అగ్నిహోత్రీగా రున్న గృహరావలి యనుగ్రామమునకు మార్చిరి అచ్చట నగ్నిహోత్రీగారి యుపదేశమున నామె యంత కరణము అతిశుభ్రము కాఁగా ఆమె తన సన్మమంతయుఁ బరోకారములోనే వ్యయపఱచుటకు దృఢముగా నిశ్చయించెను అచ్చటి కామెవయస్సు పదునాలుగు సంవత్సరములు! ఇంత చిన్నవయస్సునం దింత సరమార్థవిచారము కుదురుట చూడఁగా ప్రేమదేవి, సాధుగుండలిలొ నొకతె యని చెప్పవలసి యున్నది

కొన్నిరోజుల కామె బ్రహ్మసమాజవార్షికోత్సవము చూచుకయి తండ్రిగారితో లాహోరు పట్టణమునకుఁ బోయెను అచ్చటి యుపన్యాసములు, ధర్మచర్చలు, ప్రార్థనలు విని యామెమనసు మఱింత కరగి, అచ్చటనే యోగిని యయి సత్సంగములో నుండవలెనని యిచ్చగలిగెను కాని తండ్రిగారి నిర్బంధమువలన నామె యతని వెంబడి అమృతసరు పట్టణమునకుఁ బోయెను కొంతకాలమునకు లాహోరులో స్త్రీలకు వైద్యశాస్త్రము నేరుపుటకుఁ బౌరశాలయొకటి స్థాపించఁబడెను ఈమాట వినిప్రేమదేవిగారిని ఆమెతండ్రి వైద్యవిద్య నేర్చుకొనుటకు లాహోరుకుఁ బంపెను అచ్చట నీకన్యాలలామ వైద్యశాస్త్రము నభ్య

సింఠుచు సమయము దొరకినప్పుడు బ్రాహ్మతత్వములను జదువుచు, సజ్జనులయుపదేశము వినుచు ఆనందముతో కాలక్రమణచేయుచుండెను ఇంతలో బ్రాహ్మసమాజముయొక్క ద్వితీయ నాంవత్సరికోత్సవము జరిగెను అప్పుడు జరిగిన యుపన్యాసము లన్నియు విని, ప్రేమదేవి రేచి నిలువఁబడి, గర్లకంఠ యయి యీశ్వరుని బ్రార్థించి, తన విత మాయనకు సమర్పించితి ననియు, ఆయనమహిమ వెల్లడించుటలో తన వితము గడుపుదు ననియు, ఆర్యస్త్రలయున్నటి కొఱకై యత్నించెద ననియుఁ బ్రతిజ్ఞ చేసెను ' ఇట్టి ఘన మయిన ప్రతిని విని యచ్చటి వారి కందఱికిని మహాఘ్న మాయెను అప్పటినుండి యామె క్రైస్తవ మిషనరీలవలె నవివాహితయయి యుండి పరోపకారము చేయుటకు నిశ్చయించెను ఈసంగతులన్నియు విని యామె బాంధవులనేకులు సన్యాసము స్వీకరింపవల దనియు, వివాహ మాడి సంసారసౌఖ్య మనుభవింప వలసిన దనియు నుపదేశము చేసిరి కాని ఆమె తన నిశ్చయమును వలనదికాదు ఎందఱెన్ని సౌఖ్యములను జూపినను ఆమె స్వీకృతకార్యమును వదలి సంసారముద్రములో మునుఁగుటకు సిద్ధ మయినది కాదు

అవివాహితగా నుండి, పరోపకారము చేయుట అనఁగా నేమి యని మార్చుచుదువరు లడుగుదురేమో వారిసమాధానమున కయి అందునగుఱించి కొద్దిగా వ్రాసెదను పశ్చిమఖండమునందలి క్రైస్తవధర్మమునందు రోమనక్యాథోలిక్కులని యొక మత స్థులుగలరు వారిలో స్త్రీలకుఁ బురుషులవలెనే సన్యాసము గలదు మనదేశమునందు విధవలెట్లు మరణవర్యంతము బ్రహ్మ

చర్మవ్రాణము చేయుదురో అటులనే యూరోమనుష్యానొలిక్కు-
 జోగినులు బ్రహ్మచర్యమును బాలించెదరు మనలోఁ ఎతిపథా-
 యాత్మ్యము నెట్లు పాతివ్రత్యమందురో, అటులనే వారిలో స్త్రీల
 బ్రహ్మచర్యమును గాతివ్రత్య మందురు హ్రాటస్యాంః సమతమునం
 దిట్టియోగినులు ప్రకపోయినను అనేక పరోపకార పరాయణులు
 వివాహ మాడక బ్రహ్మచారి గురుగా నుండి, పరహితము లనేక
 ములు చేయుచున్నారు వీరు చేయునను లేవనఁగా, తమతమ మత
 ముల విజనాలయములయందు భజనప్రార్థన లాచరింపఁట, సమయ
 ముకొలఁదిని స్థానవిరహితలగు శ్వాతిరిస్త్రీల యిండ్లకుఁ బోయి వాం
 డ్రకు ధర్మోపదేశము చేయుట, పదుపురానివారికిఁ బదుపునేరుప
 ఁట, కు సంబంధములో నుపయోగించు కుట్టపనులు మొదలయినవను
 లు నేర్పుట, రోగిణులుగా నున్న స్త్రీల కౌషధంబు లిచ్చి, వారిని
 బాగుచేయుట, బందిఖానాలొనికీఁ బోయి అచ్చట నున్నకై దీల
 కు బోధదేసి వారికి నీశ్వరునియందు భక్తి కలుగునటుల చేయు
 ఁట, దొంగతనము మొదిలై యపరాధములవలని నష్టములు
 వారికిఁ వెలియఁ జెప్పి వారిని ఆచుపరాధములనుండి పరావృ
 త్తులను చేయుట మొదలయినవి కట్టిమహోపకారపుణ్యములు
 చేయుట కియి పశ్చిమదేశములలో ననేక స్త్రీలు ప్రతిసంవత్స
 రము, సంబంధసౌఖ్యమును వదిలి బయలుదేరుచున్నారు
 ఇట్టిస్త్రీలను దేవాంగన లని కెప్పుట కేను సందేహము? వీరి
 సహాయమువలన వేలకొలఁది దుఃఖతు లిదివఱకు నుఖులయిరి,
 లక్షకొలఁది యధార్థికులు ధార్థికు లయిరి

పైచివర్తన చేసినట్టి యింగ్లీషుచీల చరిత్రములు చదివినది ముకే ప్రేమదేవి తానును వానివలెనే యపివాహితగానుండ నొకకళ్యాణము చేయఁ దలఁచెను ఇందునకై యామె లొకస్తుతిఁ గాత్ర రా లని చెప్పబడి సందేహము లేదు ఎందుకినఁగా ఎవరెవరు స్వార్థమును విడిచి, స్వార్థమును యెదుఁగో వారు లోకవంద్యులుగాక చింద్యులెల్లగుదురు కాని హిందూసమాజము యొక్క ప్రస్తుతిస్థితిచిబట్టి చూడఁగా గాళికలు వివాహములేక యుండుట స్పృహయము కాదని నాతాత్పర్యము గ్రాహ్యము కన్యకవివాహ మాడక యుండవలసిని శాస్త్రమున్నందు వలనను వైవాహికవిధి సమాజోన్నతికై సత్సంతానవశ్యకంబై యున్నందు వలనను, విద్యావతులు వివాహ మొనరియెడల సమాజమునందు జ్ఞానవతు లయినభార్యలు, శిల్పిలు, అక్కలు మొదలు సంభవించకపోవుట వలనను, శిశువుదేశివాసులు హితవ్రత మయిన యీ బ్రహ్మవారిఁబలపద్ధతి, ఇష్టమనఁ దేమునందు హితవ్రతము కానేరదని నాయబ్రవాయము

వితంతువులకు పిచ్చి

పరోక్షకారము కాయటకు మనదేశమునందు బాలిక లవివాహితులుగా నుండు సంతయావశ్యకమే లేదు మననామా క నిరంధనలవలన నిదేశమునం దిట్టి బ్రహ్మచారిణులు, సన్యాసినులు లుటలకొలఁది యున్నారు ప్రతిసంవత్సరము లెక్కలేక పెరుగుచున్నారు విరెవరి సంతయింప నక్కఱలేదు వీరు మహాదుర్బాగ్యు లగు గ్రాహ్యము వితంతువులే యని వేరుగాఁ జెప్పవలెనా ? కేవలము దుఃఖము ననుభవించుటకొఱకే యీదేశము

నందు జన్మించిన వితంతువులకు సద్విద్య గఱపి పైని వర్ణంపఁ
బడిన పరోపకారము లన్నియు వారిచే జేయింపవచ్చును పరోప
కారము చేయుటయందు వీరి జన్మమంతయు వ్యయ మయిన
యెడల నిష్పటివలె వారికి, శమజన్మము కేవల నరకచునితోఁ
పదు, వారిసంకటము లనేకములు తగ్గను కనుక వితంతువులను
ఈకార్యమునందుఁ బ్రవేశపెట్టిన పక్షమున రెండు లాభములు
గలవు । ఒకటి వితంతువులదు ఖస్థితి సంస్కరించుట, రెండవది వా
రిద్వారా లోకోపకారము చేయుట ఇప్పుడు వితంతుదావాహ
ములు జరుగుచున్నవిగనుక నిట్టిపరోపకారకార్యములకు వితంతు
వులుగూడ దొరకుట దుర్లభమని కొందఱు చెప్పుదురేమో
కాని యిట్లు సంజయింప నక్కఱలేదు అచ్చటచ్చట వితం
తుదావాహములు జరుగుచున్నను, మన హిందూసమాజము
“శాస్త్రాత్ హఢిర్భయసీ” యన్నమంత్రమును జపించుచు
న్నందున, పునరుద్వాహించార మీదేశమునం దంతటను వ్యా
పించి స్వస్థమృత మగుటకు నొకయుగము కాకపోయినను,
ఒక శతాబ్దమయినను కావలయును కనుక దుఃఖముద్రమునో
మునిగియున్న పూర్వనువాసినులకు సద్విద్య చేర్చి వారిని పరో
పకారపరాయణులను చేయుట యిష్టటికాలము గో నత్యంతావ
శ్యకము ఇట్లు ఆత్మోన్నతి చేసికొని పరోన్నతి చేయుట హిం
దూధర్మమునకుఁగాని, శాస్త్రమునకుఁగాని విరుద్ధము గానం
దనుఁ బునర్వివాహమును దిరస్కరించినటులఁ బూర్వనాగరికు
లీకార్యమును తిరస్కరింపఁ జాలరు “పరోపకార పుణ్యయ”
అని యున్నదిగనుక నవనాగరికులవలెనే పూర్వనాగరికులుగూడ

ఈకార్యమునకు సహాయము చేయఁగలరు కనుక శ్రావ్యుని
మాజుకు లేగు, వ్రాధనాసమాజమువారేగు, భారతిమహామండ
లాధ్యక్షుని లేగు, హిందూధర్మవర్ధకు లేగు, దివ్యజ్ఞానమాజము
వారేగు, శిశివాదబనర్జుగారు బంగాళాదేశమునందు స్థాపించు
నట్లు, విత్తంతువులకొఱకు చొకిపాకశాల స్థాపించవలయును
ఆపాకశాలలయందు, అనాథల కుటుంబములకు మైన సంగతులు
నేర్చి వారిని విషవనీశ్రీలవలె లోకోపకారిణులను చేయవలయు
ను ఇట్టిపాకశాల పూనాపట్టణమునందు చొకిటియు, చెన్నపట్టణ
మునందు చొకిటియు స్థాపించ బడునని విన్నాము ఇట్టిసత్కార్య
ములకు సజ్జనులు సహాయము చేయుదురు గాక చిలు గలిగినవా
రు తమశాంధ్రులగు హర్యుచవాసినులను, ఉపరి చొరనాని
గారి సన్మానార్థముగా సహంపఁబడిన నైద్యశాలలకుఁ బంప,
వారికి శ్రీచికిత్సశాస్త్రము నేర్చి వారిచే లోకోపకారము చేయు
వనచ్చును సుప్రసాదయు లగు శాస్త్రపండితులు, తమయింటిలో
ని విత్తంతువులకుఁ గొడ్డిగా సంస్కృతము చెప్పి, వారికిఁ గించినన్వ
యజ్ఞానము గలుగునట్లు చెసి, వారికి నితర శ్రీలకుఁ బురాణా
దులు చెప్పించి, ధర్మోపదేశము, వాతీసత్యమాహాత్మ్యము, గృ
హనిర్వాహాత్మ్యము మొదలయినవి యుపదేశింపవచ్చును ఇం
దున గుఱించి విద్యార్థులు విచారిణులై దరుగాక యని కోరి,
మూలచరిత్రమునకు వచ్చెను

లాహోరుపట్టణములోని నైద్యశాలలో ప్రేమదేవి అధ్యయ
నము చేయుచుండెనని వెనుక వ్రాసియుంటిని ఆపాకశాలయం
దీమె తనబుద్ధి కుశలతఁ జూపుచు అందఱికింటె సధికముగా విద్యా

ధ్యయసము చేయుచుండెను నాలుగుసంవత్సరంబు లచ్చటఁ జదివి తుడకుఁ బరీక్షయందు నితరులకింటఁ జై శరగతిలోఁ గృతార్థురాలాయెను అప్పు యామెకు విశేష మహిమతులు దొరక నవి తాను చేయదలచిన సరోపకారకృత్యములు చేయుచునే పరీక్షకుఁ జదివినను అద్వితీయబుద్ధి వైభవముచే నీమె పరీక్షలో గొప్పగా కృతార్థురాలాయెను అచ్చట నీమె చదువుచున్న సమయముననే ఆమె తండ్రిగారిని నచ్చటికి మార్చిరి అప్పటినుండి యామె తండ్రిగారివద్దచేయుండి చదువుచుండెను ఆకాలమునందు వివాహ మాడుమని ప్రేమ దేవిగారిని ఆమెతండ్రి అత్యంత నిర్బంధ పెట్టరాగెను ఒక గొప్పధనవంతుఁ డగువరునిఁ జూచి కూతును వాని కిచ్చి వివాహముచేయుటకు నిశ్చయించెను కాని ద్భూతి శ్చయము గల గూమె తండ్రిగారితోఁ దనకు వివాహ మక్కఱ లేదని స్పష్టముగాఁ జెప్పెను అందుపైఁ దండ్రి గూమెను నిర్బంధ పెట్టిన లాభము లేదని యెంచి వివాహ విచారము వదలి వేసెను తనయింట నీమె యొక స్త్రీ సమాజము నేర్పఱచి, వారవారము సమాజములోని ప్రతి కందఱికిని భోధ చేయుచుండెను బ్రాహ్మసమాజవాది కోత్సవమునందు ఈమెను “దేవధర్మపరిచారికి దీక్షిత” గా నియమించిరి ప్రేమ దేవిగా రాగ్రామమునందు ప్రతికొఱ కొక గూఢాధ్యక్షులయ మేర్పఱచి, యచ్చటి స్త్రీలకు బాలురకు నౌషధంబు లిచ్చుచుండెను ఇదిగాక యామె ప్రతిదినమును ఘోషాయందుండు అడువారి యింటికిఁ బోయి వారికి దైవభక్తి యుపదేశించి, కుటుంబములు, విద్యమొదలై నవి నేర్పి యుపకారము చేయును అనేక స్థలములలో స్త్రీ

విద్యాస్వాతింత్ర్యములను గూర్చి యుపన్యాసము లిచ్చుచుండెను బీదలకుఁ జేత నైనంత సహాయము చేసి, వారి దుస్థితి బాగు చేయుటకై యీశ్వరునిఁ బ్రార్థించుచుండెను ఇట్లు అనేకపర్యాయంబులు కారికృత్యములు చేసి, మఱియు ననేక సత్కృత్యములఁ జేయఁ దలఁచెను కాని యామెచేయు శక్తిమవలన నామెదేహి శరీరంబు కంతకు దుర్బలము కాసాగెను ఆమె తన దేహ మశాశ్వతముని యెఱిగినదిగావున, ఈనరోగమును లక్ష్యపెట్టి రోకోపకారమున కై చాటుపడుచుండెను అంత్యకాలము సమీపింప, నీమె తనచరిత్రము స్వయముగానే యింగ్లీషుభాషలో వ్రాసియుంచెను తరువాత నంతకుంగూ వ్యాధి హెచ్చి ప్రేమదేవి ౧౮౮౫ వ సంవత్సరమునందుఁ బరలోకవాసిని యయ్యెను ఈమె యింకను జీవించి యుండినపక్షమున, వేసినకార్యములకంటె గొప్పగొప్ప సత్కార్యములు చేసియుండు ననుటకు సందేహము లేదు

రాణీ దుర్గావతి.

గీ చిదుకులఁ గదల్చుటను నగ్ని చెలఁగి మండు ,

చెడుగు చేయుటచే బాము పడగద్రిప్పు,

మఱియు షోభంబువలననే మానవుఁడును

దనగు మహిమంబు చూపుచు దధ్యముగను — పీఠేశలింగకవి

పదునాఱని శతాబ్దమున బుందేల్ ఖిండు సంస్థానములోఁ బ్రసిద్ధి కెక్కిన రాజులలోఁ బ్రథముఁ డగుచందవేల్ రాజునకు హాపగుణ సంపన్నురాలగు ఒక కన్యక గలిగెను ఆమె పేరు దుర్గావతి ఆమె హాపగుణముల కీర్తి దిగంతముల నిండి, యనేక రాజపుత్రు లామెకొఱకు చందేల్ రాజును ఆశ్రయించుచుండిరి కాని యారాజపుత్రులు తనకూతునకుఁ దగినవారు కారని యెంచి చందేల్ రాజు వారి కేదో యొక కారణము చెప్పి పంపుచుండెను ఒకనారి గడ్దామండలా సంస్థానాధిపతియగు గోండురాజు దుర్గావతినిఁ దన కిమ్మని యామె తండ్రిని వేడెను ఈగోండురాజుయొక్క శౌర్యనాహసములను గుఱించి చారులచే వినినదిగావున దుర్గావతియు నాయనయందు బద్ధానురాగయై యుండెను గోండులు జాతియందును, విద్యయందును, నాగరికతయందును రాజపుత్రులకంటెఁ దక్కువవారు గోండువారూరులుగారు, అనార్యులు కనుక నిట్టి నీచకులజునికిఁ దమ శ్రేష్ఠవంశపుకన్యను ఇచ్చుటకు చందేల్ రాజునకు నిష్ఠము లేక పోయెను కాని అప్పుడు గోండురాజు మిక్కిలి బలవంతుఁడుగా

నుండెను. ఆ రాజు చాలించెడి గౌరవముల రాజ్యమంతగా గొప్పది కాకపోయినను, అతడు మిక్కిలి బలవంతుడై, అతనికి అనేక రాజులు సహాయముగా నుండిరి. ఇట్టి రాజుతో, బోరిగెలుచుట సర్వభమనియు, దుర్గావతి మనము అతనియందుఁ జికినదనియు నెఱిగి, చందేల్ రాజు గౌరవముండలేవనినకుఁ దన కిన్యకి నిచ్చి మహానైభవముతో వివాహము చేసెను.

వివాహము జరిగినతరువాత సత్తవారింటికి వచ్చునప్పుడు దుర్గావతి, శ్రద్ధి రాజ్యమునందున్న బీదనాదల కనేకులకు శాశ్వత సహాయము లేర్పఱచెను. అందువలన వారందఱు తామెను తమ పాలిటి దైవమని భావించి, యామె కనేకము లైనదీవన లొసంగిరి. ఈమె గౌరవములమునకు వచ్చినతరువాత నీమెభర్త, రాజ్యవిచారిణ మెనియుచేయక, యీమెయందే యధికాను రాగము కలవాడై, సదా చర్మదానగితిరిమునను, అచ్చటనున్న యుద్యానవనములయందును విహరించుచు నాలము వర్ధపుష్ప ముండును అనేక పర్యాయములు దుర్గావతి రాజ్యమును గొగ్గూ నేలుచుచి రాజునకు చూచించెనుగాని విషయానక్తుఁ డయిన రాజు ఆమెటలను లక్ష్యపెట్టినవాఁడు కాఁడు. అంత గొంత నాలమునకు దుర్గావతిరాణి గర్భవతియై యొక పుత్రునిఁ గనెను. ఆపుత్రునికిఁ బదినవత్సరములప్రాయము వచ్చినప్పుడు, రాజుగా రేదో రోగముచేత మృతి పొందెను. అప్పుడు రాజ్యచాలన ముండును దుర్గావతిమీఁదఁ బడినందున నామె తనకుమారుని పింహననాధీశుఁ జేసి, యతినిపేరిట తానే రాజ్యముఁ చేయ జూచ్చెను. అమె తన పెనిమిటివలెఁగాక, మిగుల దక్షుతితో,

న్యాయముతో, రాజ్యపరిపాలనముఁ జేయుదుఁ బ్రజలను సంతోష పెట్టుచుండెను

ఇట్లు తనప్రజలను బుఖపెట్టుచు, పరరాజులతో వైరము లేక యైదాటుసంవత్సరములు రాణీగారు రాజ్యము చేసినతరువాత మొగలాయి రాజైన యక్బరుబాదుషా ఆమెఁ ద్రి విని, యిట్టి రాజ్యము పరిపాలించెడిరాణి మనకు నంకితురాలుగా నుండవలయునని నిశ్చయించెను, ఇట్లు తలచి యక్బరు ఆసపఖాను అను ప్రసిద్ధవీరుని ౧౫౬౪ వ సంవత్సరమున దుగ్గావతిరాజ్యము పైకిఁ గొనెను! అక్బరు సకల సద్గుణసంపన్నుడని సరిత్రకారులు చెప్పెదగు అతనియందు ననేక సద్గుణము లుండెడివి ఇతర యవన శ్రావులతోఁ బోల్చి చూచినయెడల నతఁడు దేవసమానుఁడే యని చెప్పుటకు సందేహములేదు కాని యిట్టి మహాత్మునిని గూడ రాజ్యకాంక్ష వదలినది కాదు రాణి దుగ్గావతి, యక్బరు నేను, ఆయనరాజ్యములోని ప్రజలనేను యెంతమాత్రము బాధ పెట్టినది కాదు వారి జోలికైన నెన్నడు పోయినదికాదు ఇట్లు లుండఁగా నాయబలమీఁదికి సైన్య మంపుట మహత్వా కాంక్షగాక మఱియేమి? ఇట్లు ఆసపఖాను హూరుఁడు (అవును అబలతో యుద్ధమునకుఁ దలపెట్టినవాఁడు హూరుఁడే) తనపై దండెత్తి వచ్చుచున్నాఁడన్నమాట విని, దుగ్గావతి భయపడక, మహాధైర్యముతో యుద్ధమునకు సిద్ధము చేయసాగెను మహాప్రయత్నము చేసి కొద్దికాలములోనే ౫౦౦ కరులను, ౫౦౦౦ తురంగములను, గొప్పకాల్బలములను సిద్ధపఱచెను తాను పురుషవేషము ధరించి, ఆయుధములను బుచ్చుకొని, యేనుఁగు పై నె

కి స్రవ్యక్షమర్చితం యుక్తభూమికి వెడలెను! ఆమెనుజూచి
 సైనికుల కిందటికిని ఉత్సాహము గలిగి వారికొర్య మినుమ
 డియై వారు ప్రసన్నమై నడిచి యతిఘాతం లగు యవన
 సైనికుల ననేకుల నాపుమాస, మఱునాఁ గొనెనాధిపతిని య
 మనదనమున కనుచ నిచ్చయించిరి కాని శ్రీకృష్ణునిచే మహావి
 రుడని ప్రఖ్యాతిని గాంచిన ఆనందభా- కొద్దిసైన్యముతో నీమె
 ను మించుట దుష్టర మని తెలియించి, మఱునాఁ డిం చు
 సైన్యమును గూర్చుకొని, తమవద్దనున్న పరంగి లన్నియు సగ్ర
 హాగమునం దుంచి, గోండుసైనికులపై నకిస్కాత్తుగా వచ్చి, తన
 నామధ్య మం యుజుప వారు శిశుకాకుండ శత్రువుల మా
 ర్కొన గుట్టలు కాకయుండిరి ఇట్టి దురువధుఁజూచి, దుర్గాన
 తీకుమారుఁ డెల్ల వయస్కుఁ డయ్యును, అభిమన్యు కల్పుఁ
 దుగాన, తాను ముందై వెఱవవలదని సైనికులకు ధైర్యమి
 చ్చి, శత్రువులను మార్కొనెను ఇట్లు కొంతసేపు మహాధైర్య
 ముతోఁ బోరాడి యాగాల హరుఁడు గాఢమా ముచే మూ
 చ్చిలెను అప్పుడు సైనికు లందఱు చింతాక్రాంతులై యా
 దుఖవార్త, యింకొకవైపున తురకలను మర్దించుచున్న దుర్గా
 వతికిఁ దెలియఁజేసిరి ఆమాట విని, దుశ్శంకుట కిది సమయము
 కాదని యెంచి, రాశీగా రిచమంతైచను జలింపక పుత్రవాశ్యల్య
 మును ఆపి, తనసేనాధిపతికి నిట్లు వర్తమానము చేసెను “ఈన
 మయము ధైర్యమును వదిలి దుశ్శంకుట కూర్చుండఁ దగినది
 కాదు శత్రుహాసనము మన ముఖ్యకర్తవ్యము ఈశ్వరేచ్ఛ
 వలన నైన కార్యమునకు వగవఁ బనిలేదు కాన పిల్లవానిని శిధిర

ముచకుఁగొనిపోయి తగిన యుపచారములు చెయుఁడు నేని
 ప్పూడు యుద్ధమును విడిచి వచ్చుటకు వీలులేదు రణయజ్ఞము
 సమాప్తము చేసి, ప్రాప్తియున్న మరలఁ జూచెదను ” ఈయనుజ్ఞ
 ప్రకారము సైనికులు కార్యమును జరిపిరి

యుద్ధమునందుఁ గొంత సేపు వారికి జయమును, కొంత సేపు
 వీరికి జయమును గలుగుచు, శుద్ధ కెవరు గెలుతురో నిశ్చయిం
 చుటకు వీలు లేకయుండెను ఇట్లు కొంత సేపు ఉభయపక్షముల
 సమానముగా యుద్ధము జరిగి, అది హిందువుల నావృతంత్ర్య నా
 శించ కాలముగాన, తురుష్కుల కే యాధిక్యము వచ్చెను గోండు
 సైనికులు పోరాడిపోరాడి, ఉత్సాహహీనులైరి గోండు లెట్లై
 ట్లు ఉత్సాహహీనులైరో, అట్లుట్లు మ్లేచ్ఛులబలము హెచ్చుచుఁ
 బోయెను తమరాజ్యమును గోండు దేశమునందు స్థాపించవలె
 నన్నదృఢేచ్ఛ గలవారు గనుక ‘దీ-శీ-’ అను రణశబ్ద ముచ్చ
 రించుచు, ఘోరముగా గోండు సైన్యములను దెగటార్చిరి ఇట్లు
 భయంకర మయిన హననయజ్ఞము జరుగఁగ, మూడువందల సైని
 కులతోడ దుర్గావతిరాణిమాత్రము బ్రతికి భయంకరముగాఁ
 బోరాడుచుండెను ఆమెను మార్కొనుటకు ఆసపఁఖా దుర్గా
 వతివద్దికి స్వయముగా వచ్చెను కాని యామె రాద్రమునుజూచి
 భయమంది, దూరముపోయి, అటనుండి యామెపై బాణవర్ష
 మును గురిపించఁదొడఁగెను ఆమె యీ బాణముల నన్నిటినిఁ
 దునిమెను కానియందొక బాణము శిరస్సునందు గ్రుచ్చుకొ
 నఁగా నామె మఱింత క్రోధాయమానమానసయై, ఆ బాణమును
 తానె పెరికివైచి, మఱింత రాద్రముతో యుద్ధము చేయసా

కాను' అప్పు డామె శరీర మంతయు రక్తమయ మైనసంగతి గూచి, ఆమె డస్సిన దని తెలిసికొని, స్వాభిభక్త గలయొక నే వకుఁ డామెను సమీపించి యిట్లనియె, “ఆమ్మా! మీఁదక యు ధ్ధమును శేసినందువలన లాభ మేమియు లేదు కొద్దికాలము లోనే శత్రువులు మిమ్ము చొరఁబెట్టఁ గలరు వారిచేతులలోఁబ డకి శీఘ్రముగా నిచ్చటనుండి పరాయనముచేయుట మేలు తమ కొకియిబ్బంది దేక నేను ఆవలకు దీసికొని పోయెదను ” య సెవకుఁడు పలికిన యీవచనములు విని ఆమె చింతించి, శ్రు వులు నిజముగా సమీపించుచున్నారని మూచి, పవిత్ర మైనదే హము మ్లేచ్ఛులచే నపవిత్ర మగునన్న మాటమాత్రము తలఁ పునకురాగా సహింపలేక, విష్ణువదనయై, తననేనకునిజూచి యిట్లనియె “ఓరీ! నీనన్నమాట నిక్కము ఇదిగో నాచేత నున్నఖిద్దముంగొని, యిచ్చటనే నాకింకే ధ్ధము చేయుము, నేను క్షత్రియకన్యను, కాన పగరకు వెన్నిచ్చి, చనుట నాకను చితము ఈశరీరముచు శిశ్రు లంబ గూడదు కాన ని వన్యధా విచారము వేయక నాతల దునుముము అందుచే నేను వీరస్వ ర్గమును బొందుదును నాయాజ్ఞ విని నన్నసంకటమునండి కా పాడినందున నీకును బుణ్యమే గలుగును, నాపము గలుగ నేరదు ” ఈమాటను విన్నతోడనే యాన్వాయినేవాపరాయణుఁ డయిన నేవకుఁడు నిశ్చేష్టితుఁడై యేమియు దోచక నిలువఁబ డెను కొంతనే పట్లు నిలువఁబడి వాఁ డిట్లనియె “తల్లీ నావి న్నప మాలకించి, ఈయేనుఁగు నెక్కడి అది శీఘ్రముగా మి మ్మును శత్రువులబారినుండి తప్పించి, యవతలకుఁ గొనిపో

వును నేను స్త్రీవధ చేయఁజాలను” అప్పు డారాణీగారు
 యిక్కిలి విచారించి, స్త్రీచ్ఛూమెను సమీపించుట గని, తన
 ఖడ్గమునకు మ్రొక్కి దానితోఁ దనంతట దానే పొడుచుకొని
 రణభూమియందే వ్రాణములు విడిచెను!!! రాణీగారిశివము
 స్త్రీచ్ఛూలచేఁ బడకుండ నామెసేవకుఁడు భద్రపఱిచి, తానును
 యుద్ధముచేసి యచటనే మృతుఁ డయ్యెను! రాణీగారికుమారుఁ
 డును పరలోకగతుఁ డయ్యెను ఇట్లొక తురక బాదుషాయొక్క
 రాజ్యలోభముచేత గోండుసంస్థానములోని చిరపరాధు లగులోకు
 లందఱు హతులైరి అహ! రాజ్యలోభ మెట్టి ఘోరకృత్య
 ములను జేయుచో చూడుడి

ఈరణశూరి యైనదుర్గావతియొక్కసమాధి జబ్బలపురము
 వద్ద నున్నది ఆసమాధియొద్దనే యీమె గుణవర్ణనాత్మక మైన
 శిలాశాసనము కలదు అచ్చటికి వెళ్ళిన బాటనారు లందఱును
 ఆసమాధిని మహాభక్తితోఁ జూచి యీశ్వరనారిని గుఱించి
 పూజ్యభావముచు వహించెదరు పరమధార్మికుఁ డయిన యొక
 బాటసారి యిందుచుఁగఱిచి యిట్లు వ్రాసియున్నాఁడు “దుర్గా
 వతియొక్క సమాధి యాపర్వతదేశమునందు నిర్మించఁబడినది
 అచ్చట రెండు వాషాణస్తంభంబు లున్నవి వానినిఁ జూడఁగానే
 వెనుక జరిగిన యుద్ధము మూర్తివంతముగాఁ గనులయెదుటఁ
 గానఁబడును ఆగిరిశిఖరముమీఁద నిప్పటికిని భయంకరమైన
 రణఘోషము రాత్రిపూట వినవచ్చునని యచ్చటిలోకులు నమ్మె
 దరు నిర్జన మయ్యెను రమణీయ మగునీస్థలమునకు వచ్చెడి
 బాటనారులు ప్రేమపూర్వకముగా రాణిగారి సమాధిని దర్శి

తురు ఆమెపరాక్రమ ప్రవణముచే విస్మయచిత్తులయి నాచంద
ముతో నామె సమాధినిఁ బూజించెదరు అస్థలమునందుఁ బ్రకాశ
మానము లయినగాఁ తునుకె లచేకిము లున్నవి ఆగాఁత ను
కలె రాణిగారికి గాటనారు లప్పించెదరు ఈపూర్వాచారము
ననుసరించి, నేనును దుద్ధావతీయొక్క దివ్యగుణములను అభినం
దించుటకెయి యొకగాఁ తునుక సహాధికి చర్చించితిని ” అవును
ఇట్టి యతాకాశకౌర్య మేరిక పభిసందనీయము గాకుండును ? పత్రి
యలకు నత్యంత క్రేయకర మయినధర్మమును నాచరించి స్వర్గ
ద్వారిమునందుఁ బోచ్చినవారు పురుషులయినను, స్త్రీలయినను
సర్వజనచంద్రియే పృష్ఠమూర్తియు నర్జునుఁ కదియే బోధించి
నాడు —

మధుచ్చియాచోపన్నం స్వర్గద్వార మపావృతమ్

సుఖి క పత్రియా పార్థ ! లభంతే యుద్ధ మీద్రుష్మ్

* ఓ అర్జునుడా ! కోరకుండ సంభవించినట్లయి, తెఱవఁబడిన స్వర్గ
ద్వారిరూపమయినదియు నగు నిట్టి యుద్ధమును ఏరాజులు పొందుచున్నారో,
వారలు సుఖు లగుచున్నారు — భగవద్గీత ౧౨ అ శ్లో ౩౨

సాభాగ్యవతి రఖిరూపాయి కేళోకర్.

స్త్రీవిద్యావిజయధ్వజము !!!

సంపత్ సరస్వతీ సత్యం సంతానం సదసుగ్రహము

సత్తా సుకృతీసంబారః సకారా సప్త గుర్గభా †

వర్తమానకాలమునం దీహిందూ దేశమున స్త్రీవిద్యను గుఱించి యనేక వాదవివాదములు జరుగుచున్నవి ఉన్నతవిద్య స్త్రీలకు నేర్పవలయునా వలదా యన్ననంగతిని గుఱించి యనేక లనేక విధములుగా వితర్కించుచున్నారు కొందఱు, స్త్రీలకుఁ బురుషులవలె నన్ని విద్యలు చెప్పవచ్చునని చెప్పెదరు స్త్రీలకుఁ బురుషులవలె నున్నతవిద్య యక్కఱలేదనియు, వారి కత్యుజ్ఞానము గలిగినఁ జాలుననియుఁ గొందఱు చెప్పెదరు స్త్రీలకుఁ నింటి పనితప్ప చదువుతో బొత్తిగా ప్రయోజనము లేదనియు మఱి కొందఱు చెప్పుచున్నారు స్త్రీలకు విద్య నేర్చినయెడల వారు గర్వింతు రనియు, వివచూది స్వాభావిక సద్గుణమును త్యజింతు రనియు, భర్తను లక్ష్యము చేయరనియు, అందువలన సుసారము చక్కఁగా జరగక, స్వధర్మ మంతయు చెడి, సమాజ సౌఖ్య మంతయు విధ్వంస మగుననియుఁ గొందఱు ప్రతిపాదించెదరు ఇట్లు ప్రత్యక్షముగా ఉదాహరణము లేనియు నెదుట

† సంపత్తి, సరస్వతి (విద్య), సత్యము, సంతానము, సదసుగ్రహము (పెద్దలకృప, లేక గొప్పవారి ఆశ్రయము), సత్తా(అధికారము), సుకృతీసంచయము, ఈసకారసప్తకము దుర్లభము సుమా

లేచందువలన చెవరి, మచ, వచ్చినట్ట వారు స్త్రీవిద్యావిషయ
మగు చూటకముచందురు 'విద్యా దదాతి వినయం' అని
యున్నది. నుక విదుషి స్త్రీ లిగర స్త్రీలకంటె సధికనుశీలము గల
వారుచ, అధిక విచయసంపన్నులును, కానలయును వనను
విద్యచే స్త్రీలు చెడుదురిని యుచులు చెప్పట వింశగానున్నది
ఇట్టి యాక్షేపకు లాడుచూటలు కేవల ముద్ధమని గా
టను ప్రత్యక్షప్రమాణములే కావలయును ఉన్నతవిద్య చేర్చు
కొని, మహావిద్యావతులని నేరు నడయు, విచయాదినస్థాన
విభూతిలగు, ధర్మశ్రీల విడువకి ఇంగ్లీషువారి దురాచార
ములను గ్రహింపకి, వా సస్థానములనుమాత్రమే గైకొనుచు
పాతివ్రత్యమును బూర్తిముగాఁ బ్రతిపాలించి సతీతీక్షామణుల
యొక్క ప్రత్యక్ష చరిత్రములే దుర్మాషలాడు ప్రతిపక్షులను ల
తులను జేయును ఇట్టిపవిత్ర చరిత్రములవలన, మనదే ముచంద
గల స్త్రీవిద్యాద్వైషమ్య సమూలముగా నడంగగలదు ఈ
దేశమునందు స్త్రీవిద్య వృద్ధిఁ జెందినకొ నని, ఇట్టిసగుణా
భిత లయినవిదుషీరక్షము లనేకులు గలుగగలరు ఇప్పుడు
దొరతనమువారిసహాయమువలన నీదేశమునం దనేక బాలికా
చారిశాలలు స్థాపించఁబడినవి ఈచారిశాలలయందు నేర్చుకొని
యచ్చటచ్చట విదుషీరత్నము లుత్పన్న లగుచున్నారు ఇదియు
నుగాక యనేక స్త్రీవిద్యాభిమానులు, శమభార్యలకు విద్యచెప్పి
వారిని తమసహధర్మచారిణులుగాఁ జెసికొనుచున్నారు ఇట్లు మ
నదేశమునం దుద్భవించుచున్న విదుషీమణులసగుణసంపదలు,
లోకులకుఁ దెలిసి, స్త్రీవిద్యను వృద్ధిపఱుచుట ప్రతిష్ఠదేశాభి

మానునిపని కనుక నిప్పుడు బ్రతికియున్న యొకమహాసాధ్వీ
యొక్క దివ్యచరిత్రము చదువరులకొఱకీమాలయందు గ్రుచ్చు
దలఁచితిని ఈమె పేరు సౌభాగ్యవతి రఖమాబాయి కేళోకర్
ఈపవిత్రతాతిలకముయొక్క విద్యావైభవము, అసామాన్యసౌ
జన్యము, నిస్సీమపతినిష్ఠ, పరమవినయము, సంపూర్ణశాలీనత,
అనుపమేనూదార్యము, అనుకరణీయ మయినగృహ నిర్వాహ
కత్వము, మొదలయిన సద్గుణసమూహమును జూచి, విభ్రమ
ముఁ జెంది యెంతగొప్ప పూర్వనాగరికుఁ డయినను, తనమనసు
లోని ప్రవిద్యాద్యేషము సంపూర్ణముగాఁ బోగొట్టుకొని
యఁగఁడు స్రీవిద్యాభిమాని కాక మానఁడు ఇట్టిప్రభావ మీచ
రిత్రమునందుఁ గలదు గావుననే, యీమెను మహారాష్ట్రములోని
పూర్వనాగరికులగుపత్రికాకర్తయగుడ వేయిచోళ్ళ కొనిమఱుడు
మన్నారు కావుననే యీమె చరిత్రముమునకు శిరోభాగము
నందు నేను 'స్రీవిద్యా విజయధ్వజము' అని పెరుపెట్టితిని
శిరోభాగమున నుదాహరింపఁబడిన శ్లోకమునందుఁ జెప్పఁబడిన
సకారసప్తక మీమెయందు నేకీభవించియుండుటఁ జూచి, మహా
శ్చిర్యమగునై, ఇట్టిపవిత్రచరిత్రమును వ్రాసినయెడల సోద
రీమణుల కత్యంతోపయోగ మగునని యెంచి రఖమాబాయిగారి
చరిత్రము సంక్షేపముగా వ్రాయుచున్నాను

సౌ రఖమాబాయిగారు మహారాష్ట్రవైశ్యులు ఈజాతి
వారు చాల తక్కువగానుండి, బొంబాయి, సోలాపూరు, విజా
పూరు, వసయీ, యన్నగ్రామాదులలోనే యున్నారు ఈమె
బొంబాయి పట్టణమునందు ౧౮౨౭ వ సంవత్సరప్రాంతమున

జన్మించెను చిన్నతనమునం దీమె విద్యాభ్యాసము చేసినది కాదు ౧౮౭౨వ సంవత్సర ప్రాంతమున గొంగూరులో, డాక్టరు కృష్ణాజదాదాజీ యన్నఆయనతో నీమె వివాహము జరిగెను ఈ వివాహముయమునిండియే, గొంగూరు చిజుముయినచరిత్రమునకుఁ బ్రారంభ మయినదని చెప్పవచ్చును రాశ్రీ కృష్ణాజీగారి మూలనివాసస్థలము వరయీ యన్నగ్రామము ఈయన బొంబాయిపట్టణములోని గ్రామ ౨ మెడికల్ కాలేజీలో వైద్యశాస్త్రము నభ్యసించి, డాక్టరుపరీక్షయందు పాఠంగతుఁడయ్యె ఈయనకుఁ జిన్ననాటినుండియు విద్యావ్యసనము గలదు పాఠశాలయం దభ్యసించిన వైద్యశాస్త్రమునందేకాక, ఉహారాష్ట్రభాష, వ్యాకరణము, కవిత్వము మొదలయినవానియందుఁగూడ కృష్ణాజీ ప్రవీణుఁడయ్యెను ఈ డాక్టరుకుఁ బ్రతిమమునుండి ప్రీవిద్యయందుఁ జాల అభిమానముగలదు కేవలము రక్షణముమాత్రము ప్రీతిలకుఁ జాలునని యీయన అభిప్రాయముకాదు యిటులభ్యసించు నుత్పత్తివిద్యలన్నియు ప్రీతిలకు నేర్పవచ్చునని కృష్ణాజీగారి యభిప్రాయము విద్యవలన నాడువారు చెడిపోవుదు రన్నమాట యసత్యమని డాక్టరుగారి యభిప్రాయము గనుక, తాను స్వయముగా తనభార్యకు విద్య నేర్పి, ప్రీతివిద్యా నిందకులమాటలు నవ్వు సృష్టిలొనివేగాని, వాస్తవ సృష్టిలోనివి కావని ప్రత్యక్ష ప్రమాణముతో ధృవీంచుటకు డాక్టరు కృష్ణాజీగారు చిశ్చయించిరి

తననిశ్చయము ననుసరించి కృష్ణాజీగారు రఖమాబాయికి విద్య నేర్పుట కారంభించిరి ఆమెకు వివాహమునకుఁ బూర్వము విద్యా

గంధ మయినను లేకపోయినను, బుద్ధికుశలత గలిగినదిగావున, త్వరలోనే మహారాష్ట్రము వ్రాయుట, చదువుట చక్కఁగా నేర్చుకొనెను అందువలన ఆయన కథితోత్సాహము కలిగి, భార్యకు విద్యచెప్పుట మిత్రుని కొకవిచారమున పనిగాఁ దొఁ చెను ఈ యుద్యోగమునకును, రోగులయిండ్లకు వెళ్లి చూచు టకును కావలసినవేళతప్ప, కడమసమయ మంతయు కృష్ణాజగారు భార్యకు విద్యగఱపుటయందే గడపుచుండెను ' ఆకాలమునందు భార్యభర్త లిరువురును యావనసంపన్ను లయ్యుండియు, ధన సంపన్నులై యుండియు, నితరులవలె నేవచ్చినుఖములయందెప్పుడు లేచివారై, యుభయులును విద్యాభివృద్ధికై వాటుపడు చుండిరి ' అట్టి సమయమునం దెంతమాత్రము విసుగులేక, ఆమె యెంత త్వరగా సభ్యునిచిన సంత యుత్సాహముతో బోధించి కృష్ణాజగారి సదుద్దేశము సంతయుఁ బ్రశంసించవలసి యున్నది కృష్ణాజగారు తంభార్యకు విద్య గఱపినరీతి యశ్యంత ప్రశంస నీయముగాను, అనుకరణీయముగాను, ఉన్నది రఖమాబాయి గారు చదువుకొను అఱలోఁబెట్టిన ప్రతిపదార్థమును బోధప్రద ముగానే యుండెను గోడలకు గోడనంచులు మొదలైనవి కొట్టుటకుమారుగా గోళములయొక్కయు, గోళార్థములయొక్కయు, సత్త్రములయొక్కయు, సూర్యమండలముయొక్కయు, గ్రహణములయొక్కయు సుందరమైన పటములను కృష్ణాజగారు కొట్టించిరి జగత్తులో పరగ్రతములయొక్కయు, నదులయొక్కయు, ద్వీపములయొక్కయు, పటములను శ్రమపడి సంపాదించి, గది నలంకరించుచుండెను ఆవిద్యామందిరమ దు, భిన్నభిన్న దేశ

ముందులోని లో ల ప్రామలును, చ, తార, చాపది మొదలైన పౌరాణికనాన్దీమణుల పటములను అహల్యాగాయి, విజయేతు మొదలైన స్త్రీలయొక్కయు, వాంగుట, నెపోలియ- మొదలైనవారియొక్కయు పటములును, తులారాము, రామదాసు, మోరోపంతు, ముక్తేశ్వరుడు మొదలయిన మహారాష్ట్రీకపులయొక్క బాధననములు పెద్దతరములతో వ్రాయబడిన కాగితములును, స్థలస్థలమునందుఁ గానవచ్చుచుండెను మార్కనిచుట్ట పృథివి యెటులు తిరుగునో, పృథివిచుట్టుచుండు రెట్లు తిరుగునో గాపుటకుఁ జేయబడిన యంత్రము, వాయుభారమును గొలుచుయంత్రము, అష్టత గొలుచు యంత్రము, పాలలో నీరు కలిసినది లేనిది తెలిసికొనుటకుఁ జేయబడినయంత్రము, పల్లచేయంత్రము, అగ్రహారము నిమిత్తమై చేయబడిన గరియారము మొదలయిన చిన్నచిన్న కొద్దివెల గలయంత్రములచే గాగది యలంకరింపఁ బడుచుండెను ఇట్లు అవిద్యామందిరమం దెటఁగాచిను, ఆనందప్రదము లగు నట్టియు, బోధప్రదము లయినట్టియు జ్ఞానప్రదము లయినట్టియు వస్తువులే గానవచ్చుచున్నందున, ఆగృహముకేవలముగా సరస్వతీదేవియొక్క విలాసమందిరముగాఁ దోచుచుండెను ! ఇట్టి సరస్వతీమందిరమునం దధ్యయనము చేసినందువలన రఖమాబాయి గారికి సరస్వతీ దేవితో నతిశీఘ్రముగా సహవాసము గలిగెనని చెప్పుటకు సందేహము లేదు - గదిలోని యేదో పదార్థమువైపు ఎప్పుడెప్పుడు దృష్టిపోయిన అప్పుడప్పుడు కృష్ణాగారు వాని వాని విషయమై భార్యకు సవిస్తరముగా బోధ చేయుచుండిరి

అచ్చటి ప్రతి పదార్థమును శూచి దానిని గుఱించిన సంగతులన్నియు సంపూర్ణముగాఁ దెలిసికోవలయునని యామెకుఁ గూతూహలము గలిగి యామెభర్తయ సవినయముతో ననేక ప్రశ్న లడుగుచుండెను దాక్కరు కృష్ణాజి సర్వము తెలిసినవాడుగావున, భార్యకుఁ గలిగినశంకల కన్నిటికిని తగిన సమాధానములు చెప్పి, ఆమె జ్ఞానమును వృద్ధిపఱచుచుండెను ప్రసంగానుసారముగా నితిహాసము, "పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రము, "రసాయనశాస్త్రము, "వైద్యతిషశాస్త్రము మొదలైనవానిలోని సంగతు లన్నియు మనోరంజకముగా నుండునటుల బోధించి యామె మనస్సునందు నాటుచుచుండెను! వ్యాకరణము, గణితము మొదలైన విషయములు నేర్చునప్పుడేని, నేర్చుకొనునప్పుడేని పురుషులకే మహాశరినముగా నుండును స్త్రీల కంశకంటఁ గరినముగా నుండునని వేరుగాఁ జెప్పవలెనా? ఐనను కృష్ణాజీగారు గణితవ్యాకరణములను గూడ సులభముగాను, మనోరంజకముగాను భార్యకు నేర్పిరి! ఇందుచేతనే రఖమాబాయిగారు గణితవ్యాకరణములలో విక్కిలి ప్రవీణయై, కోలాపూరుపట్టణములో నధ్యాపనము చేయునప్పుడు, ఈవిషయములలోని ప్రావిణ్యమును గుఱించి ప్రఖ్యాతిని వహించెను ఇదియంతయు కృష్ణాజి దాదాజిగారి పరిశ్రమఫల మని చెప్పుట కేని సందేహము? ఇంగ్లీషు నేర్చుకొని, మాతృభాషలను మఱచిపోవువారివలెగాక కృష్ణాజీగారు, మహారాష్ట్రభాషయందుఁ బ్రావిణ్యము గలవారగావున, ఆయన తనభార్యకు మహారాష్ట్ర భాషయొక్క సాహిత్యశాస్త్రమును గూడ నేర్పెను

ఇట్లు రఖమాబాయిగారు మహారాష్ట్రమునం దధికాభ్యాసము గలవాడై, యింగ్లీషువిద్య నభ్యసించుటకుఁ బ్రారంభించిరి ఆమె కుఁ గల యుత్సాహమువలనను, కృష్ణాజిగారి పరిశ్రమమువలనను కొద్దికాలములోనే యాభాషయందుఁ గూడ రఖమాబాయిగారి కిఁ జాలప్రవేశము గలిగెను ఇదియంతయు, నామె స్వయముగా నింటిపని చేసికొని తీరినకాలములో నేర్చుకొనెను ! బాకీ వెక యింటనే యభ్యసించినను, బడియం దభ్యసించి ప్రవీణులనఁబడు వారికంటె నధికిముగానే నేర్చెను ! కాని, యింతవిద్యాంశురాలయినను, ఈమెకు నక్షరజ్ఞాన మైనకలదని, యిరుగుపొరుగువారి కేమి, బాంధవుల కేమి తెలియక యుండెను ! ! ఐనను కస్తూరి పరిమళ మెంతి దాచినను దాగనేర దన్నట్లు, ఈమె యెంత గుప్తముగా నుండినను, ఈమె కీర్తి మిక్కిలి చమత్కారముగా నీవలకు వచ్చెను

డాక్టరు కృష్ణాజి యెల్లప్పుడును క్షేమపనియం దధికశ్రద్ధ గలవాడయి, కౌశలముతోఁ గనిని నిర్వహించుచుండెను కానఁ బయియధికారు లాయనను జాల ప్రేమించుచుండిరి అప్పటి యధికారిపెరు డాక్టరు యొక్కను ఒకరోజు డాక్టరు జాన్స్టన్ అనాత్మముగా కృష్ణాజిగారి వైద్యశాల గూచుట కయి వచ్చెను వచ్చి, ఏమిత్తుగా వైద్యశాలకు రావలసినదని వ్రాసి కృష్ణాజి యింటికి కొకచిటిని బంపెను కాని కృష్ణాజిగా రొకరోగిని చూచుటకయి, దగ్గట గ్రామమునకు వెళ్లియున్నందున, ఆయుష్టరము రఖమాబాయి చేతఁబడెను ఆయుష్టరము ఇంగ్లీషున నున్నందున, ఆమె దానిక్రింద “ కృష్ణాజిదాదాజిగారు ఇంటివద్ద

లేరు రోగినిజూచుటకయి గ్రామాంతరము వెళ్లియున్నారు, నాయంకాలమునకు రాగలరు” అని యింగ్లీషుతోనే వ్రాసి, దొంగారివద్దకిఁ ద్రిప్పి పంపెను ఆకాగితము చూచుకొని, ఆయన యింటికిఁ బోయెను, గాని ఆకాగితముపై దస్కతు లేనందున కాగిత మెవరు వ్రాసిరో యని శాస్త్రనుకు సంశయము కలిగెను

తదనంతర మాలోచనాయంతనము కృష్ణాజగారు గ్రామము నుండి వచ్చి వెంటనే డాక్టరు శాస్త్రనుగారి యింటికి వెళ్లిరి అనేకసంగతులను గుఱించి మాటలాడి ప్రసంగానుసారముగా దొరవారు “నాయుత్తరమునకు ఇంగ్లీషుతో జవాబు వ్రాసిన వారెవరు” అని కృష్ణాజని అడుగఁగా “జవాబు వ్రాసినది నా భార్యయే” యని యాయన ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను అప్పుడు దొంగ రత్యంత విస్మితులయి “ఇంతవిద్య నామె యెచ్చట నభ్యసించెను” అని యడిగెను అందులకు కృష్ణాజగారు “ఇదియంతయు నేను ఇందు నేర్చినవిద్యయే, గాని మఱి యెచ్చటను నేర్చుకొనినది కాదు” అని చెప్పెను ఆమాటలు విని దొరగారు మిక్కిలి యానంది మగ్నమానయై ‘మీభార్య దర్శనము నా కగుటకు నేమయిన నభ్యంతరము కలదా?’ యని మిక్కిలి పూజ్యభావముతోనడిగెను అందునకు కృష్ణాజగారు రొప్పుకొని, యింటికిఁ బోయిరి మఱువా డుదయమున దొరగారు వచ్చి, వైద్యశాలయంతయు సంశోధించినతరువాత కృష్ణాజీ తన యధికారిని నింటికిఁ దీసికొనిపోయి భార్యను జూపించెను ఆమెను చూడఁగానే నిన్నప్రత్యుత్తరము వ్రాసిన స్త్రీ యీమెయే యయియుండవచ్చునా యని దొరగారికి సంశయము కలిగెను

నాని కొద్దెకాంము కొనె ఆమె సంభాషణవలన నామె విద్యాభి
 యము స్వక్తిమయి, మౌనముగారి సంభయము తొలగెను
 ఇంకొకచోయుండు ముంకెద్య నేర్చుకొనుట గాచి కొరవారికి
 మిక్కిలి మోక్షార్థము, ఆయన కృష్ణ గారిని, రఖమాగా
 ముగారిని మిక్కిలి కొనియాడెను వారిచిత్తమును అభివర్ణించి
 వారికి నుత్సాహము కలుగునట్లు చెప్పెను

కృష్ణాజిగారి మాయదాహరణమువలన నిదోములొని
 పురుషులు గోధగ్రహింపవచ్చును ఈదోషముగో గాళికాచ
 శాల బుండినను శాలలకుఁ జిన్నచెన్నట్లు నెరుగుదు
 కొంచెము పెద్దవా రయినవరువాత ఆడు ల్లు పాశాలగు
 నెను తుకు సగ్గుపగుదురు కనుక హిందూమందులకు సంపాద్య
 ముగా విద్య నేర్చుకొనుటకు గాలికావా శాల మవయోగిం
 కవు ఇదియునుగాక యనేక బాలికాపాశాలలలో బురుషు
 యుపాధ్యాయులుగా నుండుటవలన ససేకులు, నిమగ్నమును
 చాల శాలలకుఁ దన పొల్లరు కావున స్త్రీవిద్యాభిమానులు
 ఎరుషు లందఱును తమతమభావ్యలకును, పక్కలకును, చెల్లెం
 డ్రకును, ఇంటివద్దనే చేతరయునంతవిద్య గణపవలయును కెం
 లము అక్షుజ్ఞానమేకాకి సమస్తవిద్యలును గృహమున నేర్పి
 నచ్చునని, రిఖమాబాయిగారి యుదాహరణమువలన స్పష్టమగు
 మిన్నది కావున ప్రస్తుతస్థితిని విడువఁ దలచి మనదే మునోచి
 పురుషులు గృహమునందువనె చేతనైనమట్టుకు ప్రవిద్యను
 వృద్ధిచేయవలయును ఇట్లు చేసిన బహుముఖముగాను, శీఘ్ర
 ముగాను, ఈదేశమునందు స్త్రీవిద్యాభివృద్ధి కాగలదు

భార్యకుఁ జదువు చెప్పినపుడు డాక్టరు కృష్ణాజిగారికిఁగాని, అత్యుత్సాహముతోఁ జదువుకొనునపుడు సా॥ రఖమాబాయికిఁగాని, ఆవిద్యవలన ధనము సంపాదించవలెననిన యూహలేదు విద్య నేర్పుటయందును, నేర్చుకొనుటయందును వారి ముఖ్యోద్దేశము లేవియన, 'ఆమె మానసోన్నతిచేసి ఆమెను జ్ఞానవతిని జేయుటయు, స్త్రీల కిట్టిజ్ఞానము గలిగిన చెడుదురన్నలోకోక్తి యబద్ధముని చూపి అట్లు నిర్ధోక్తు లాడువారిని లజ్జితులను చేయుటయు, మన దేశములోని స్త్రీలకు కొక యుత్తమోదాహరణము చూపుటయు, స్త్రీకి జ్ఞానప్రాప్తియై సృష్టిచమత్కార జ్ఞానమంతయు భార్యభర్తల కిరువురికి సమానముగానున్న వారిజీవితకాలము విశేషచుఖముగా జరుగనని వారితాత్పర్యము ! ఈయద్దేశముతోనే చేతనైనంతమట్టుకు కృష్ణాజిగారు భార్యకు విద్యనేర్పిరి కాని యీవిద్యవలన వారికి ద్రవ్యసంచయము గలుగవలయు నని యీశ్వర నిరూపక ముండినందువలన, సుఖముగానుండి జ్ఞానమును సంపాదించుచున్న యీదంపతుల కొకగొప్పసంతకము సంభవించెను అదియేదియన—

డాక్టరు కృష్ణాజిగారికి జన్మతనము నుండియు పనస అను పెరుగల యొక రాసికారోగ ముండెను అందువలన అప్పుడప్పుడు కొద్దిగా రాధ కలుగచంకెను కాని ఎశేషరాధ లేకయుండెను ఆయన స్వయముగా వైద్యుడు గనుక ఆరోగమున కేదో యాషధము చేయుచునే యుండెను కాని యామందులవలన నేమియు గుణములెక కొన్నిరోజులకు ఆరోగము హెచ్చుచున్న డాక్టరుగా ర్పంత పరోపకారబద్ధి కలవారుగావున అనేకుల

కాయన ప్రతివాదించి డబ్బును లోకు లాయన సరోపకారము
 స్థితి మెచ్చి, ఆయనను పువేల్ మునిసిపాలిటీలో మెంబరుగా
 నేర్పితిచిరి అమ్యునిసిపాల్ భార్య కొరకొన వదొయ్యెనని
 తిని గురించి వాదము చేయుమండఁగా ననస్తాత్తుగా నాయన
 ముక్కులోని నన అధికిమై ముక్కునుండి రక్తి ప్రవాహము
 గారఁజొచ్చెను అప్పు డాయన నిరుచాయుడై ఆప్రసంగ మంతయు
 జూలించి యింటికి వెళ్లి వలసినవాఁ డాయన ఆరోగ్యమునుండియు
 రోగము దినదినము హెచ్చుటయెఱచి క్లిష్ట లేకిపోయెను
 అప్పుడారోగము విశేషభాధాకరమౌతొచి, కొంత కాలము
 వఱకు కృష్ణా గారు ఇంగ్లీషు ఔషధోపచారములు చేసిరి కా
 రఖమాబాయియును మిక్కిలి శ్రద్ధాభక్తిలతో, తిరిగి నిపగా
 రము చేసెను కాని యెరుయు భాములేపోయెను కనుక
 ఇంగ్లీషు ఔషధములు చాలించి, చా శాస్త్రయను చెరు ను
 సిన హిందూవైద్యునివద్ద కృష్ణాజి మందులుచ్చుకొననానె ఆ
 యనమందువలన మొదట కొద్దిగా గుణముకలిగెను కాని మొ
 త్తిముమీఁద నేరుయు లాభము లేకిపోయెను ఇట్లేనియు సుగం
 మగుపొకిపోవుట గూచి, యిహిందూవైద్యుఁడు ఒకగొప్ప
 యశాషధమును సిద్ధిము చేసి, ౨౮ దినములకు మాత్రలు కిట్టి
 యిచ్చెను ఈగొప్ప యశాషధమువలన ౪౦౩ మగుపొకుట
 యటుండఁగా, ముక్కేకాక మొగ మంకియు వాచి శ్వోసో
 చ్ఛ్వాసమునుసహితము నడచుట దుర్లభ మాయెను అన్నము
 మ్రొంగుడు పోవుటలేక పాలైచును మిక్కిలి కష్టముతో గొంతులో
 పారుచుండెను అట్టిసమయమునం దాదంపతులకుఁ గలిగినచింత

వేళుగా వక్కాంన నక్కిటెదు 'అయ్యవారిని చేయబోయిన కోరికయ్యానెను' అనిన గోకి క్తచిందిమున బాగుగటకు యత్నించుచుండగా వ్రాణసంకటమే సంవ్రాప్తించెను అప్పు

యన జీవించియుండుటయే దుర్లభమని వైద్యులనుకొనిరి కాని సో! రఖమాబాయిగారి మంగళసూత్రముయొక్క మహిమపై గృష్టాబ్జగారి వ్రాణముమీఁది సంకటము తప్పెను కాని శాశ్వతమైన యంగవైద్యము సంవ్రాప్తించెను కనుక నిరాశనుబొంది క్లిష్టాబ్జగారు ఉద్యోగమును ఎగులుకొని వలసినవాఁడయెను ఇట్టి సంకటసమయమున రఖమాబాయిగారి సంతమనోవ్యాధి యుండెనో చదువరులె యోచించగలరు

సఖానంతరము దుఖము, దుఖానంతరము సుఖము సభ విచుట, జగత్తుయొక్క ధర్మమేయని పెరిచెప్పుదురు కృష్ణాబ్జగారు పగోపకారులను సేరొందిరి రఖమాబాయిగూడ దయ, సహ్యము, శీలము, శాంతిమొదలైన గుణములు కలదై, సద్విద్యాభ్యాసమువలన బంగారిమునకు పరిమలమబ్బినట్లు ప్రశంసనీయమై యుండును ఇట్లు అద్భుతశీలు రయి విద్యావ్యసనము తప్ప మఱి యెవ్వసనమును ఎఱుంగనిదంపతులకు నిట్టిసంకటము గలుగుటచూడఁగా దైవగతి విచిత్రమని చెప్పకతప్పదు

కృష్ణా గారివ్యాధి కొద్దిగా కుదిరినను, అంగవైకల్యము ప్రాప్తించినందున, నలుగురిలోఁ దిరుగుటకుఁగాని, యుద్యోగము చేయుటకుఁగాని వీలులేదని యెంచి, భార్యాభర్త లిరువు రొక పల్లెయందు నేకాంతముగా నుండ నిశ్చయించిరి అందుకుఁ దగిన యేర్పాటు చేసికొని వారు దగ్గఱనున్న యొకపల్లెకు వెళ్లి, బీద

లవలై గాపుర ముండలి అచ్చును కృష్ణాగా రప్పడప్పలు
 రోగముచే బహు మడుతు లగుదుంకిరి జౌషధమువలన నేమియు
 గూము కిపోయెను

అట్టి సమయమున రఖమాగాయిగారు కూపిన ధైర్యమును
 చేసిన పతినేనయు వర్ణనియములు ఆమె చేసిన పతిశ్రమ
 వినినపక్షమున పురాణములలోని పతివ్రతల చరిత్రము వదలు
 మన్నామా యేమి యని అనుచు పతికి మహింసదు ఖ మగు
 నని తలచి, యామె తనకు గలదు ఖము నంతను నడచి, సం
 తోషవృత్తిని ధరించి ఆక సేవచేయుచుండెను ఆమె పతికి
 ననేక ధైర్యసూక్తులు కాప్పి, పెండ్లిని దు ఖనమయమునందు
 నుగూడ సంతోషపెట్ట చుండెను ఆరోజుల విగులేకి రఖ
 మాగాయిగారు చేసిన యసమానసేవను తలచుకొని కృష్ణాజ
 గారు ఇష్టవీణకును ఆనందివాష్పములు కలుపుచుందురు !
 ఆనందము యీ ధ్యాయముక్తిమహిమ ! సాధారణ యువతు
 లందఱును మిభర్త లారోగ్యవంతులై యుండుకాలమునందు
 వారికి విరయముతోనులు చేయుచునేయుందురు కాని కిష్ట
 సమయమునగదా వారి నిజమైన ప్రేమ పరిక్షింపబడును ' అట్టి
 పరిక్షయందు సంపూర్ణముగా గడతేరినవారుగదా నిజమైన
 గృహిణు లనబడుదురు ' ఇక్రిపక్షయందు విద్యావిభూషి
 మైన రఖమాబాయిగారు ఇట్లు స్థిరపడి చెక్కువగా గడతేరి
 విద్యయం దజ్ఞానులచే నారోపింపబడు దోషము నిధ్యయని
 వెల్లడిచేసినారు ! ఇట్టి సంకటసమయమునం దీపతివ్రతాతిలకిము

బోయెను ఆదొరగారు కృష్ణాజికి సంభవించిన దురవస్థనుబూచి వ్యసనపడి, పూర్వము కృష్ణాజి యుద్యోగమును వదలినప్పుడు తాను పైకివ్రాసి కృష్ణాజిగారికొకటం చెప్పించిన బహుమానపు మూరాయ లతనికిచ్చెను కృష్ణాజి మిక్కిలి మంచివాడని పైయధి కారులవద్ద హాస్టసుగారు ప్రశంసచేసి కృషి చేసినందువలననే యీపైకము పొరకెనని వేటుగఁ జెప్పవలెనా? ఇందువలననే హాస్టసుదొరగారి సదయాంత కరణము వ్యక్తి మగుచున్నది ఇట్లు ధననాహాయ్యము చేయుటయే కాక, ముందు సవనము నడుచుటకై గూడ ఆయన యొకయుపాయము వూచించెను దొరగారు కృష్ణాజితో నిట్లనిరి “నీ విట్లు వికఁగాంగుండవై యేమియుఁ జేయుటకు శక్తిలేనివాడ వైతివి గాన నీకుటుంబమును చోషించుకొనుట కష్టము నీభార్య యధికవిద్యాంసరాలును, మాతృబుద్ధిగలదియునై యుండ మీ లొక మార్పుండుట నాకు బాగుగా లేదు ఆమె కెచ్చటనయిన నుద్యోగము దొరకెగలదు వాటింగఁ దొరగా రిప్పుడు విద్యాశాఖయందు ఇన్ స్పెక్టరుగా నున్నారు నీవు వెళ్లి ఆయనను దర్శింపుము అవశ్యముగా లాభము కలుగఁగలదు అనిచెప్పి హాస్టసుదొరగారు, విద్యాశాఖాధికారికి నొకయుత్తరము వ్రాసియిచ్చి, అది తిసికొని కృష్ణాజిని ఆదొరగారివద్దకిఁ బొమ్మని యాజ్ఞయిచ్చెను ఇట్టి మహోపకారమునకై కృష్ణాజిగారు కృతజ్ఞతాపూర్వకముగా దొరగారికి సలాముచేసి యింటికిఁ బోయెను అచ్చట తన రాకకు నెదురు గూచుచున్న రఖిమాబాయిగారికి ఆవర్తిమాన మంతయు సంతోషముతో సవిస్తరముగాఁ జెప్పి, హాస్టసు

దొరగారు వాటింగ - దొరగారికి వ్రాసియిచ్చిన యుత్తరము
 గామెను ఆసంగతియంతయు విని రఖమాగాయిగారికి మొదట
 కొంచె మాందమాయెను గాని కొద్దిసేపులోనే యంతపని
 నాచేసే ట్లుగా యచి ఆమెకుఁ బంకిలిగెను తన కెంతవిద్య
 వచ్చినను, తా నెన్నఁడును పరీక్ష లియ్యఁదనియు, ఎవ్వఁడైనఁ
 బరిక్ష చేసిన ట్లు వ్యాసు అపదుననియు, వ్యాసు అయినను,
 ఏదైన నుక్కొగము దొరకినఁ గల దాని నెట్లు చిరవహించుకొనె
 దనియు గామె చింతింపఁగాను దొరగారు చెప్పినట్లు ఇప్పుడు
 చేయకపోయిన మనకు ధన మెట్లు సంప్రాప్తించుననియు, దొరగా
 రిచ్చిన యుత్తరమును ఇప్పు డుపయోగింపనియెడల మరల నిట్టి
 ప్రసంగము గాచేరదనియు నామె విచారించుచుండెను అటులనే
 కొద్ది కృష్ణాజగారి మనసు రాడ అందోళనముగానే యుండును
 ఇట్లు నీరు త్రొక్కుడుపడుచున్న కాలములో నెమోనిమీఁద
 పూనాట్రెవింగు బాగులు (అధ్యాపకలకు అధ్యాపనవిధి నెక్కు
 టకై నియమింపఁబడిన వారి శాలలోని) శిక్షకురా లాగ్రామ
 మనకు వచ్చెను ఆమె రఖమాబాయిగారిని జూచి యామె
 మనసునం గలసంశయముల చన్నిటిని తొలఁగించి, కృష్ణాజ
 గారికి ధైర్యము చెప్పి వారిందఱు పూనాకుఁ బొవునట్లు చేసెను

వారుభయులు పూనాపట్టణమునకు వెళ్లి, వాటింగ - దొర
 గారిని దర్శించి శాక్తిరు నాస్త్వనుగారు ఇచ్చినయుత్తరము వారి
 కిచ్చిరి ఆయుత్తరమునందు దాదాజిగారి దురవస్థను స్పష్టముగాఁ
 దెలిపి, ఆయనకు సహాయము చేయవలసినదని వ్రాసియుండెను
 దాదాజిగారి స రవస్థను ఆదొరగారు స్వయముగాఁ జూచి, తన

చేత నునంత సహాయము నెనెదనని చెప్పెను ఆచారగారు రథిమాగాయిని కొన్ని ప్రశ్న లడిగి, ఆచారము యొక్క ములవలన నామె ఎక్కిలి విద్వాంసురాలని ప్రహించి, 'ఇంటి దావుకొని యంతవిద్యను సంపాదించినందుచు నీమెయే ప్రామాదాహరణమని నే జెప్పగలను అయిత, ఈమె యొక్కట ఎమెల్ ప్రెనింగ్ కాలేజియెక్కి లేనాపరింపెందెంటురాలి, (ముఖ్యాధ్యాపక) ద్వింది, ఆచార్యులండి యొసపారచు ప్రమును సంపాదించినవక్షమున, ఎక్కిలి యుదా ౩౪ ౫౫ను' అని చెప్పెను

ఆచారగారి యనుమతిప్రకారము, రథిమాగాయిగారు, పూనా ఎమెల్ ప్రెనింగ్ కాలేజియెక్కి యధికారి య ఎస్ మె ఆర్ మిచల్ రెనానిగారిని దర్శించి - మెక్కి గవర్నమెంట్ కేరె, అంచెను ఆచారనానిగారు ఎక్కిలి యుక్తిమురాలు గనుక, రథిమాగాయిగారి దురవస్థకు ఎక్కిలి చింతించి, ఆమెయెక్కి విద్యావినయగదిగణముల కెంతయు మెచ్చి, ఆమెను పరిం చెను పరిక్షించి రథిమాగాయిగారి విద్యాప్రసీతకు సంకల్పి, 'ఈకు సంపూర్ణ ముగా విద్య వచ్చునటకు సంకల్పము' అని కాని యిచ్చటి కాలేజియెక్కి యమానునారము, ఎవికాలే లోగొన్నిరోజులయిననుండనిది యోగ్యతాపరీక్ష యిచ్చటకు వీలుదు' అని చెప్పెను అప్పుడు రథిమాగాయి యాచార శాలలో కొన్నిరోజు లుండుటకు సమ్మతించెను

ఇట్లు కొన్నిరోజులు ధారాభక్తి లిరువురును పూనాపట్టణము నకే నివసించియుండిరి కాని కాలేజి నందు రథిమాగాయిగారు

క్రొత్తగా నేర్చుకొనునంగతి యేమియు లేకపోయెను కాన నామె
 కొన్నిరోజులు వృధాకాలక్షేపము చేయవలసివచ్చెను ఈక్రొత్త
 మార్పువలన నామె మనసు అస్థిరమై యేమియుదోచక యెట్లో
 కాలక్రమణ చేయుచుండిరి వారి కుటుంబమునకు అచ్చటి నీరు
 పడెనందువలన వారి దేహము లెప్పుడును అన్వస్థముగానే యుం
 దెను ఇంతలో రఖమాబాయిగారు గర్భవతియైనందువలన
 సీతాడులు సెలవు తీసికొని యెచ్చటికైనను పోవలయు నని
 నిర్ణయించిరి ఇంతలో, బొంబాయిపట్టణమున జ్యూమతస్థులచే
 స్థాపించబడిన పుత్రీపారిశాలకుఁ బ్రధానోపాధ్యాయుని కావలసి
 వచ్చెను ఆస్థలమునకు రమ్మని రఖమాబాయిగారిని విశేషముగా
 బలవంత పెట్టినాగిరి మిచల్ దొరనానిగారుగూడ ఆస్థలమును
 స్వీకరింపవలసినదని రఖమాబాయిగారికి మన దెలిచిరి పూనా
 పారిశాలలోని పరీక్ష యప్పటికి చాలకాల మున్నందువలన
 రఖమాబాయిగారు ఆపనికి నొప్పుకొని పూనాపారిశాలలో
 నొక సంవత్సరపు సెలవు తీసికొని ముఖ్యోపాధ్యాయునిగా బొం
 బయిఁ బోయెను అచ్చటికిఁ బోయినప్పుడు ఆమెకు రాపరిం
 తెండెం టయిన మిచల్ దొరనానిగా రొక యోగ్యతాపత్ర
 మిచ్చెను ఆపత్రికవలన మిచల్ దొరనానికి రఖమాబాయిని
 గుఱించి గల శౌరవాభివ్రామము వ్యక్త మగుచున్నది కావున
 నాపత్రికి నిచ్చట నుదాహరించెదను —

“పూనా ౨౭ వ డిసెంబరు ౧౮౮౧

“ఈ పత్రికావాహినియగు సౌ॥ రఖమాబాయి కేళోకరు,
 పూనాపట్టణముననున్న బ్రేనింగ్ కాలేజిలోఁ గొన్నిరో లవఱకు

నధ్యయచము చేసినది ఆమె నేర్చుకొనబడిన సంగతులన్నియు బూర్తిగా నేర్చుకొనె ను కావచ్చును చినాపట్టణపు గాలి యీమె పరి ప్రకృతికి పరిపూరించున నేను మెకు, నేము (విద్యార్థి వేతనము) లేనివిధముగా సహనంపన్నురము పెల విచ్చి తిని ఈమె యత్యంత సద్గుణంపన్నురాలును, శ్రేష్ఠమైన ఆచరణపరాయణురాలును అయి, జ్ఞానసంపాదనయం దానై కలదియై యున్నది ఈమె సర్వోన్నత మగు ఉపాధ్యాయుని అగునని నాయొక్క యభిప్రాయము”

(దస్త్రుతు) ఎమ్ ఆర్ మిచల్,

శ్రీమీ నూపరిం టెం డెంటు, ఫీమేర్ ప్రేసింగ్ కాలేజి, పూనా

విద్యానిధి యని చెప్పించిన మిచల్ దొరనానివద్ద నుండి యిట్టి శ్రుతప్రతిక సంపాదించునంతవిద్య సంపాదించిన రఘుమాళాయిగారి పరిశ్రమను మన మెంతయు గొనియాడవలసి యున్నది ఇంటిపను లన్నియు మగనిచే జేయించి, యీమె యంతజ్ఞానము సంపాదించె నని కొందఱు వికటతార్కికులు అనెద రేమో అట్లనుకొనుట గొన్ని తపన ఇంటిలోనిపనియంతయు దానె చేసికొని, పిల్లలను తానే నవరించుకొని, మిగిలినసమయమునా చే రఘుమాళాయిగా రింతవిద్య చెర్చుకొనిరి విద్య చెర్చుకొనుచు న్నారని ప్రహర్యత్రములయం దలక్ష్యము చేసినదికాదు మొదటినుండియు ననగా వీరికతి గాగున్నపుటినుండియు, రఘుమాళాయి స్వయముగా చింటియి కావ్యమును నన్నింటిని చక్క పెట్టుకొను చుండెను ఇట్లంటిపనియం య తానేచేసి, తిరువారి ములను చదువును ఇంచువలన, రఘుమాళాయిగారు తమ ఆయు

వ్యమునోని యొకగోయ యెనను స్వర్థపుచ్చక, ప్రతినిమిషమును సత్కార్యమునందే నినియోగించుచుండి రని సృష్టముగాఁ జెలియవచ్చుచున్నది

స్త్రీవిద్య యక్కఱలేదు అని చెప్పెడివా రెల్లప్పుడును, స్త్రీలకింటిలోఁ గార్యము లనేకము లుండును కాన వారికిఁ జదువుకొనుటకు వ్యవధియే గొరకింకలదు, అని యాక్షేపించుచుందురు కాని ఇది దురాక్షేపణయే యని రఖమాబాయిగారి యుదాహరణమువలన సృష్ట మగుచున్నది ఇదియునుగాకి, కొన్నిగా నాగోచించిపూచినయెడల నీయాక్షేపణయందు సత్యాంశ మెంత మాత్రమునులేదని విచార మగును ప్రౌద్ధున లెచినప్పటినుండియు, రాత్రి నిదురింపఁజూపువఱకు ఇంటిపనులె చేయుచున్న స్త్రీలదేశమున నేని యేదేశమున నేని చాల లే రనియు, ఇట్టి స్త్రీలుండు ఆవశ్యకతయు లేదనియు, అందఱికిఁ దెలిసినవిషయమే అత్యంత దరిద్రులై జవనము కొఱకు గింటిలోని స్త్రీలును మార్షలును భిక్షులనమో కూలిపనియో చేయుచున్న అత దరిద్ర కుటుంబములలోని స్త్రీలకుఁ దప్ప, సాధారణస్థితిగల ప్రతిగృహమునోని స్త్రీలకుఁ బూరుగిండ్ల పెత్తనములు చేయుటకు అధమపక్షము కెందుమూడుగంట లయిన వ్యవధియుండునని మన మెఱుంగుదుముకదా? ధనవంతులయింటి స్త్రీల కేనియుఁ బని యుండదనియు, వారుకాల్పిపైకాలువేసికొని దినమంతయు ఎక్కిటిపురాణములు చెప్పుచుండు రనియు విశ్వవిఖ్యాతమేకదా? వీరికి దినమంతయు వ్యవధియే యని చెప్పవచ్చును పైని చెప్పఁబడిన నిలుపేద స్త్రీలను చదువుకొనుఁ డనియెవరును చెప్పలేదు వారిపురు

మలును విద్యాశూన్య లయిదో యందురు మనదే మునందలి
 పరోపకారులు ఎరికొఱకు రాత్రి చాళాలను స్థాపించువఱు
 విరు అజ్ఞానములోనే యుండవలసిన వారు ఇందుకు ఉపాయము
 లేదు కాని మధ్యమస్థితి గలవాడగువారును, ధనవంతుల యింటి
 స్త్రీలును నల వదువుకొనఁ గావలె తెలియకున్నది 'ఎల్లప్పుడు
 గారి యింట గోచూర నండిరి పుష్కలమగుయింట పులుస
 కూర వండిరి' అని రాక్షాకార్యములు చెయుటకంటె నిద్ర నభ్య
 సించుట శ్రేయస్కరముకాగాని కెందుగంటలు పదువుకొని
 సంస్కృతమువంటి కఠినబాషలో బ్రవి యై నవార నేకులుగలరు
 కనుక మనదేశములోని స్త్రీలు కాలము వ్యర్థమిచ్చుక విద్య
 నేర్చుకొనినయెడల వారు నవిద్యలో బసిన నావిద్యలో ప్రవి
 ణలు కావచ్చును కనుక సైమిక్షేషణ నిరాధారమయినది
 యనియే చెప్పవలసియున్నది

బొంబాయియందుండు 'అంగ్లో-హ్యూస్సు అసోసియేషన్' యొ
 క్క బాలికాచారి శాల మిక్కిలి విస్తృతముగానుండె, అందు మూడు
 వందలకంటె నధికముగ బాలికలు పఠపుకొనుచుండిరి వారికి విద్య
 చెప్పుటకు ముగ్గురు గాధ్యాయులు లుండిరి బాలికలకు విద్య చెప్పు
 టయం దదివఱకు రఖిమాగాయిగారికి ననుభవము లే కుండినను,
 ఆమె యాపనిని శ్రద్ధవహించి చేసెను బాలికలకు జక్కగా
 చదువు చెప్పుటయందుఁ బ్రసిద్ధి వహించి, అగోసియే ష-వారివలన
 నత్యుత్తమప్ర సంపత్రిక పుచ్చుకొనెను అచ్చట నున్నస్వల్ప
 లములోనే యామె తనసద్గుణములచే సకలజనులకుఁ బూజ్యుర

లయ్యెను అందువలన నామె యీపారశాల విడుచునప్పుడు జ్యూయిష్ కుటివారు, ఆమెవియోగమున కెంతయుఁ జింతిల్లరి.

బాంబాయిలో నున్న కాలముననే, ఆమె ప్రసవకాలము గడచి, బాలింతతనము సమాప్తియయి, పూనా ప్రేసింగుకాలేజి యొక్క చివరపరీక్షకు వచ్చి యందు నామె యుత్తమోత్తమముగా కృతార్థురాలయెను ఈక్రింది యోగ్యతాపత్రికవలన నామె విద్యావైభవము తెలియఁగలదు

“ఫీమల్ ప్రెసింగ్ కాలేజి, పూనా” ౧౬ మార్చి ౧౮౮౩

“ఇందువలనఁ దెలియఁజెయుట యేమనఁగా, సౌ॥ రఖిమా గాయి కేళోకర్, పూనా షిమెల్ ప్రెసింగ్ కాలేజిలోని అత్యుచ్చ మయినపరీక్షయందు, అత్యంతోత్తమముగానే, ప్రథమతరగతి లోను కడతేరినది మరియు నీమె మంచి సద్గుణవతియు, అప్రతిమ పదాచరణపరాయణయు, మంచి యువాధ్యాయినియు నయి యున్నది ఈమె యిప్పుడు కాలేజి విడిచి పోవుచున్నదిగాన, ఈకాలేజిలోసంబంధించినవా రందఱును ఆమెను అభినందించుచున్నారు”

(దిస్కతు) ఎస్ ఆర్ కుచల్,

లేడినూపరిం టెం డెంటు, ఫీమిలు ప్రెసింగుకాలేజి, పూనా

ఈయోగ్యతాపత్రిక సామాన్య మయినది కాదు ఈపత్రిక గూచినతోడనే రఖిమా బాయి గారియొక్క విద్యావిశేషములను గాని సద్గుణములనుగాని విశేషించి వర్ణింపనక్కఱలేకయే యవి తేటపడఁగలవు వెనుక నుదాహరించిన యె గ్యతాపత్రికయందును, ఈపత్రికయందును మనము ఆనందముతోఁ జూడవలసిన

సంగతి యొకటి గలదు అదియేదనగా, మిచల్ దొరసానిగారు రఖమాబాయిగారిని కేవలము విద్యావైభవమును గుఱించియే నుతింపక, సద్గుణములను గుఱించియు విశేషముగాఁ బొగడి యున్నది ఇందువలన 'విద్యాదదాతివినయం' అన్న వచనమొమె యందు నార్థక మయినదని చెప్పుట కెంతమాత్రము సందేహము లేదు

ఇట్లు రఖమాబాయిగారు పరీక్షయందుఁ గృతార్థురై లయి కొంతకాలము విశ్రాంతి పుచ్చుకొనవలయు నని కలచి యుండును కాని యింతలో కోలాపూరు దర్బారువారు, ఇంగ్లీషు దొరతనమువారిని ఒక యుక్తమోక్షమోషాధ్యాయుని కావలయునని యడిగిరి అందుపై బొంబాయిసర్కారువారు సౌభాగ్యవతి రఖమాబాయిని పొందుకొని కోలాపూరుసంస్థానమునకు నిచ్చితిమని నియామకము చేసి గి.గి. హాపాయి వేళన నిచ్చి రఖమాబాయిగారిని కోలాపురమునకుఁ బంపిరి కోలాపురము చాల దూరమని మొదట రఖమాబాయిగా నిచ్చటికిఁ బోవుటకు ననుమానించిరి కాని మిచల్ దొరసాని మొదలయినవారు, ఆమెకు ధైర్యము చెప్పి, కోలాపురము సంస్థానమయినందువలన త్వరలో నీకు జీత మెక్కువై లాభము గలుగునని బోధించి నందువలన నామె పోవుటకు సోపూరితము

కోలాపురమునకుఁ బోయినతరువాత రఖమాబాయిగారిని మాతృశ్రీ ఆనందీబాయిరాణీగారికి విద్యనేర్పుటకు నియమించిరి కాని కొద్దిరోజులలోనే మాతృశ్రీగారి భర్తయగు నాల్గవశివాజి మహారాజుగారు గతించినందున నామెకు మిక్కిలి దుఃఖమును

ఔదాసీన్యమును గలిగి యామె విద్యాభ్యాసమును మానెను. అప్పుడు రఖమాబాయిని ఫేమెల్ ట్రేనింగుకు అధికారిశి యయిన, మిస్ లిటిల్ యాపరింటెండెంటుగారి చేతికింద కోలాపూరులోని ఫేమెలు ట్రేనింగుకాలేజీలో, ప్రధానోపాధ్యాయినిగా నేర్పఱచిరి. అచ్చట నీమెచేతికిందఁ బనిచేయువా కెవరును కెకపోయినను ఒక్కతయే యన్ని పనులను నిర్వహించుచుండెను.

౧౯౨౨-వ సంవత్సరమునందు రఖమాబాయిగారు క్రొత్తగా కోలాపూరమునకు వచ్చినప్పుడు ఏరికుటుంబమున కనేకమునైన యిబ్బందులు కలిగెను. ఉండటకు వారికి మంచియిల్లయినను దొరకనది కాదు. కాని అప్పు డచ్చట నున్న బర్వేదివాడగారు, ఈ దంపతులకుఁ గాలసహాయము చేసిరి. పాలిటికల్ ఏజెంటుగారియైన కర్నల్ రీవసుదొరగారు, వీరికష్టములను జూచి కరుణించి పాఠశాలకు సమీపమున నున్నయొక సర్కారుబంగళా రఖమాబాయిగారికి నుండుటఁ బ్రసించిరి. ఇట్లు రఖమాబాయిగారి సచ్చిలమునుజూచి, అంగఱును ఆమెను మన్నించుచు, సత్కరింపుచుండిరి.

రఖమాబాయిగారివర్తన మత్యంత సరళముగా నుండును. మాటలయం దేమి ప్రవర్తనమందేమి ఎగలు అన్నమాట యామెకు తెలియదు. ఆమెయొక్క సరళత చూచి తీరవలయునే గాని యిట్టిదని యెంతి వర్ణించినను సంపూర్ణముగాఁ దెలియఁజాలదు. ఆమె యెల్లప్పుడును తనకర్తవ్యమునందే చిత్తము గలిగి యుండును. ఇతరమైన యధిక ప్రసంగముల కెన్నడును పోదు. ఆమెను క్రొత్తగాఁ జూచువారు, ఆమె సరళతనుజూచి, ఆమె

యెవరో సాధారణపు స్త్రీ యని యెంచుదురేగాని యింత గొప్ప విద్వాంసురాలని సంశయింపవలదు గాతము, వ్యాకరణము, ఇతిహాసము మొదలగు గ్రంథములైన శాస్త్రములయందు సీమెకుగల చూర్మికపరిజ్ఞానమును జూచి, ఈమె శారీరవేది యొక్క యంతరాంతరమా యేమియని సంశయింపవలసినది? బాలికలకు జదువుచెప్పెడి యుపాధ్యాయును కు నుపాధ్యాయునియైన రఖమాబాయిగారి విద్యాభివృద్ధియు వేరుగా వర్ణింపవలెనా? కావ్యములయందును, కుట్టుపనియందును, ఈమెకు విశేషప్రీతికలదు ఈమెశిష్యురాలైన నలుపు సీమెవలెనే ప్రవర్తించుటకు యత్నించుచున్నారు ఆహా! సుయూమేభాగ్యము! మొదటమొదట, లేడీస్ పరింటెండెంటయిన లిటిల్ డొరనానికి సీమె సద్గుణములు దృశ్యమానము లయినవికావు కాంచనగుణములు చాలరోజులు దాగియుండవుగనుక, క్రిష్టిమముగా లిటిల్ డొరనానిగారికి రఖమాబాయిగారి సద్గుణములు దృశ్యమై యామెయం దధికవిశ్వాసమును, భక్తియు లిగెను ఈ డొరనానిగారు సీమెకు వెళ్లపోవునప్పుడు, అడుగనిదే తాను రఖమాబాయిగారికి నొక యోగ్యతాపత్రిక యిచ్చినది ఆపత్రిక యీచరిత్రముయొక్క తుదను ప్రచురించెద ఆపత్రిక మూచిన యెడల సీమె డొరనానికి రఖమాబాయియందు నెంత గౌరవము కలదో తెలియగలదు ఇట్లు స్వపరిశ్రమవలనను, స్వసద్గుణముల వలనను, సదాచరిణమువలనను, రఖమాబాయిగారు లోక పూజ్యులకు నర్హురాలైరి.

ఇట్లు కొన్నిరోజు లయినతరువాత మిస్ లిటిల్ దొరసాని ఇంట్లోను దేశమునకు వివాహానిసైతమై పోదలచి, తనయు ద్యోగమును వదలుకొనెను ౧౮-గి వ సంవత్సరమున ఆగస్టు శెలలో దొరసానిగారు తనపనిని వదలుకొని వెళ్ళిపోయెను అప్పు డాగొప్పపని యెవరి కియ్యవలయునని సంస్థానాధీశ్వరునికి సంశయము గలిగెను మిస్ లిటిల్ దొరసానిగారికి, నాలుగువందల యేబదిరూపాయలు జీతము, ఉండుటకు గొప్పబంగళా, కావలసిన పరిచారకులు, రెండుగుఱ్ఱములబండి, సంస్థానము వారిచ్చుచుండిరి కోలాపురసంస్థానమునందుఁ గల బాలికాపాఠశాలల కన్నిటికిని, ఆమెయే యధికారిగా నుండెను ఈమెను లన్నియుఁ జేయుటకు ఇంగ్లీషుస్త్రీ తప్ప నితరు లెవ్వరును సమర్థురాండ్రు కాదని బహుజనుల యభిప్రాయము కనుక మరల నెవరినయిన ఆంగ్లేయస్త్రీని, దెచ్చి యీపని యియ్యవలెనని, సంస్థానములోని యధికారులు తలచిరి కాని యట్టిపనులనేగాక యింతకంటె గొప్పపనులనుగూడ నిర్వహించునంత విద్యయు, సామర్థ్యమును రఖమాబాయిగారికిఁ గలవని కోలాపురములోని యనేకవిద్వాంసులకుఁ దెలియునుగనుక, అపట్టణమందలి విద్యావిలాసము, జ్ఞానసాగరము మొదలయినపత్రికలు, రఖమాబాయిగారికిఁ దప్ప నితరులకు సూపరింతుండెంటు పని యియ్యఁగూడదని, యధికారుల కుపదేశించెను ఇట్లు పత్రికలు, రఖమాబాయి యోగ్యురాలని శ్రీమహారాజా ఛత్రపతిగారికి నెఱిగింపఁగా, వారును, దివాగాడును, సభ్యులును ఆమోదించి, ఆసన్మానప్రద మయిన గొప్ప యుద్యోగము రఖమాబాయికి నిచ్చిరి ఈమె కీయుద్యోగ మొక

యమూల్యభూషణముని చెప్పవచ్చును ఈపత్రికాతాటిలకమునకు
లేడి నూపరింటెండెంబు పనికంటెను అధికమయినపని యిచ్చి
నను శోభించగలదని కాపుటకు సందేహము లేదు కాని మాన
దేశమున స్త్రీలకు నాలుగునూలుజీతముగాని, రెండుగుట్ట
ముల బగ్గీగాని, కావలసిన సేవకులగాని యెవరిత్తురు? లిటిల్
దొరనానికి మొదట నిన్నూలు గాపాయిలు జీతముండెను కాని
రఖమాబాయి హిందువుగనుక నామెకు మొదటనూలు గాపాయి
లే చాలునన్నారు జీత మెంతయినను, అధికారము రఖమాబాయి
గారి కిచ్చినందుకుఁ గొల్లాపురాధిపతిని మనము కొనియాడవలసి
యున్నది రఖమాబాయిగారికి నిట్టయధికార మిచ్చి మహారాజు
గారు, ఆమెనే కాక హిందూనంజరుల నందఱిని స్మానించిరని
చెప్పటకు సందేహము లేదు ఇట్లనే యితరమహారాజులును,
తమతమ రాజ్యములలో స్త్రీవిద్యాభివృద్ధిని కెయ్యదురుగాక

ఇప్పుడు రఖమాబాయిగారికి దొరికిన యధికారము బహు
గొప్పదియు, మాన్యత గలదియు ననుటకు సందేహము లేదు
కాని యిందునుగుఱించి మూమెకు లేశమాత్రమైన అభిమానము
ను, గర్వమును లేదు తాళకశ్రేష్ఠులననిగాని, ఇతరులు తన్ను
స్మానించవలెననిగాని మూమెకు నెప్పుడును తోచక, ఈమె
యెల్లప్పుడును మర్యాదను విడువక స్వకార్యమునందు దత్తు
రాలై యుండును ఆమె యెల్లప్పుడును గృహిణికి శోభించునట్టి
బట్టలనే ధరించును ఇంగ్లీషువేషముగాని, బూట్లు, మోజాలు,
మొదలైన వానిఁగాని యెన్నడును ధరించదు ఈమె పాఠశా
లలో, జదువు చెప్పనప్పు డెవరైనఁ బురుషులు పాఠశాలఁ

జూడవచ్చినయెడల కుర్చీమీఁదనుండి లేచి నిలువబడును. కూర్చుండవలసినదని వారంతగా బలవంఁపెట్టినయెడల, అచట బల్లమీఁదఁ గూర్చుండును స్త్రీకి న్యాభావిక నైనమర్యాదను విడిచి యెప్పుడును పురుషులతో మాటలాడదు ఇటుల నెల్లప్పుడును వినయాదిసద్గుణము లామెను నేవించుచునే యుండును

విద్యవలన స్త్రీలు దాంభీకురాం డ్రగుదురనియు, అవిధేయ లగుదురనియు, వారికిఁ న్యాభావికము లయినవినయమర్యాదాది సద్గుణముల నతిక్రమించెదరనియు, తమ విద్యాతిశయముఁ జెప్పుకొని మురియుచు గర్విష్టురాం డ్రగుదురనియు, స్త్రీవిద్యాద్వేష్ట 1 లొత్తియొత్తి చెప్పెదరు ఈమాటలన్నియు శశశృంగముల వలెను, ఆకాశపుష్పములవలెను, అత్యంతాభావములని సప్రమాణముగా స్థాపించుటకుఁ గాఁబోలును సాభాగ్యవతి రఖిమాబాయి గారవతరించిరి గర్వమనుదుర్గుణము 'విద్య' యను సర్వస్తువునం దెట్లుపుట్టునో తెలియకున్నది గర్వము స్వతంత్రమైన యొకదుర్గుణము అది విద్యావంతులయందేగాని, తక్కిన యితరుల యందుఁ గానుపించఁగని లేదు విద్యావిహీనునియందుఁగూడఁ గానుపించును అక్షరశూన్యుఁ డయిన మంగలిమంగాయకు, చాకలి సభవాయకు, కమ్మరిగుండాయకు గర్వ మనుదుర్గుణము లేదని చెప్పుట కెవ్వరు సాహసించుదు? అక్షరశత్రువులైన ఆచారపు అన్నమ్మ, చేదస్తన చలమమ్మ లందఱును గర్వము లేనివారేనా? ప్రాయశముగా అక్షరసహితములకంటె సక్షరరహితులే యెక్కువ గర్విష్టులుగ నుండుదురు ఇట్లుండుటచే గర్వ మనుదోషము స్త్రీవిద్యయం దారోపించుట యుక్తమై యుండలేదు.

నచ్చటనైన విద్యాధికులయిన పురుషులేమి, ప్రేమి, గర్వము గలవారుగా గానబడిన, అది వారిస్వభావదోషమో, లేక గాంధ్యదోషమో అయియుండును, గాని విద్యాదోషము కానేరను ఇదియునుగాక యిట్టిగర్వమున కింకొకచిన్నకారణము గలదు కొద్దిగా యాత్మవిచారము చేయువారికి ఆకారణము తెలియఁగలదు తనకు రెండుకాళ్లును, రెండుచేతులును గలవని గర్వపడినమనుషుల నుచు మెన్నఁగి యింక జూచితిమా? లేదు ఇందుకుఁ గారణమేమి? అంకెలు మనుష్యులకును రెండుకాళ్లు, రెండుచేతులు ఉండుటవలన అందునగుఱించి యెవ్వరును గర్వము వహించుటకుఁ గారణములేదు అచఁగా నితరులకంటె దమలో నేమైన నాధ్యము గలిగినఁగాని, మానవుఁడు గర్వము వహించుటకు పురుషులలో నేమి, స్త్రీలలో నేమి యొకరిద్దఱికి విద్య నేర్చినయెడల గర్వము గలుగుట సంభావ్యము కాని వారిలో చక్కెరుకు విద్య నేర్చినయెడల గర్వమునకు స్థానమే యుండదు మొదట ఇంగ్లీషువిద్య యీ దేశమునందు ప్రారంభమయినప్పుడు, ప్రవేశపరీక్షలోఁ గృతార్థులయినవారు ధన్యుల మనుకొనుచుండిరి ఇప్పు డదేవిద్య ననేకులు అభ్యసించుటవలన, ఈ కాలమునందుఁ బరీక్ష పరీక్ష యిచ్చినవారికిఁ గాడ గర్వమున కవకాశములేక యున్నది కనుక స్త్రీవిద్యచే స్త్రీలు గర్వింపగలదు రేమో యని భీతి యున్నచో, అందుకుఁ దగినయువాయము స్త్రీలకుఁ జదువు చెప్పకయుండుట కాదు స్త్రీవిద్యను ప్రోత్సహింపజేసి, బాలికానారశాలలను వృద్ధిచేసి, జనానా స్త్రీలకుఁ జదువుచెప్పటకుఁ దగిన స్త్రీలను నియమించి, అనేక స్త్రీలకు

విద్యాదానము చేయుటయే విద్యవలనఁ గలుగు నన్నగర్వమును అణఁచుటకు నుత్తమోపాయము ఇట్లనేకస్త్రీలలో బహువిద్యా ప్రసార మయినయెడల, ఒకరికంటె నొకరు విద్యావతు లయినందున, గొప్పవిద్య రానిస్త్రీల కెవరికిని గర్వము కలుగనేరదు గొప్పవిద్య వచ్చినవారికిని గర్వ ముండఁబోదు ఎందుకనఁగా గొప్పవిద్యను సంపాదించి, మహాపండితు లనియు, విద్వాంసులనియు నేటివఱకుఁ బేరొందినవారిలో నెవరో కొందఱు శప్ప, అందఱును వినయశీలు రని విఖ్యాతిఁ జెందిరి కనుక విద్యవలన స్త్రీలకు భూషణప్రదము లయిన వినయమర్యాదాదిగూములు లోపించక, అధికసంస్కృతము లయి వెల్లడిల్లునని చెప్పకతప్పదు

కోలాపురములోని బాలికాపారశాలలును, బావడేయన్న గ్రామములోని బాలికాపారశాలలును, సరిగా జరుగుచున్నవా లేదా యని పరీక్షించుటకు సా రఖమాబాయి ప్రతిదినమును, బగ్గి మీఁద నెక్కి యాయాపారశాలలకు వెళ్లుచుండును వెళ్లినప్పుడు వెంటబడిని మిరాయి, బొమ్మలు మొదలయినపదార్థములు తీసికొని పోయి, పారశాలలోని చిన్న బాలికలకు నిచ్చి, విద్యయందు వారికి నభిరుచి పుట్టించును కొద్దిగాఁ బెద్దబాలికలతోఁ బ్రయోక్తులు పలికి వారికి విద్యాప్రభావము బోధించుచుండును ఈమె బాలికలకుఁ జేయుబోధ బహుశ్రావ్యముగనుండును ఆడుపిల్లల తల్లులతో మాటలాడునప్పుడు, వారిపిల్లలను పారశాలలకుఁ బంపుట విషయమయి వారుస్వయముగా విద్య నేర్చుకొనుటను గుఱించి బోధించి, వారిమనసు త్రిప్పుచుండును ఎప్పుడయిన నాదివా

రమునాడు సభ్యులను పేరంటమునకు తనయింటికిఁ బిలిపించి,
వారికి ననేకసంగతులను బోధించుచుండును

ఈమె యింతయధికారమున్ను రా లయినప్పటికి పారశాల
పని కాఁజేసికొని యింటికి వచ్చినతరువాత నీమె వరయునఁ
జూచినయెడల ఇంతయధికారము గలస్త్రీయని యనుకొనఁ
లరు ఈమె యుద్యోగము చేయుననికూడ నెవరికి సంశయము
రానేరదు ఇంటికి రాగానే యుద్యోగము దుస్తులు తీసి విడిగా
నుంచి, వేటుబట్టలు గట్టుకొని యీమె యింటిపనులు చేయుట
కారంభించును ఒకవంటకత్తెను ఇద్దఱు ముగ్గురునేవకులను
బెట్టుకొని యన్నిపనులు వారిచే జేయించి, తాను సుఖముగా
కూర్చుండునంతధనము ఈమెకు నీశ్వరుఁ డిచ్చియున్నాఁడు కాని
తా నట్లు చేసినయెడల, విద్య నేర్చినవ్రాతలు సోమరిపోతు లగుదు
రన్న నిరాశనిండి స్త్రీవిద్యయందు చాలోపింపఁ బడునని శలఁచి,
యీగృహిణీలలామ, యింటిలోనివంట, పిల్లలకును పతికిని గావ
లసిన బట్టలు స్వయముగాఁ గుట్టుట, మొదలైనయింటిలోని పను
లన్నియు స్వయముగాఁ జేయుచుండును కేవలము విద్యలో
నేగాక, కుట్టుపని, ఉన్నితో అల్లిచేసెడిపనులు, స్వయంపాకము
మొదలయినవానియందుఁగూడ నీమెకు నధికప్రవీణత గలదు!
భిన్నభిన్న దేశములలోని పకౌన్నములు రుచిగా వండుట యీ
మెకుఁ దెలియును ఇంటియకాక, శిశువులను బోషించుట, వారి
యారోగ్యరక్షణము చేయుట, వారికిఁ దగిన యశావధంబు
లిచ్చుట సశాస్త్రముగాఁ బురుషుపోయుట మొదలయినపనులు

గూడ నీమెకుఁ దెలియును ఇట్లు సంసారమున కత్యంతావశ్య
కంబు లయినపను లన్నియు నీమె యెఱుఁగును

ఈమె ప్రతినమము బాలికాపారశాలల నన్నిటిని జూచి,
త్రేనింగు కాలేజు చూచుటకు వెళ్ళును సమయ ముండిన
యెడల నచ్చటియుపాధ్యాయులకుఁ గొంత నేపు తాను స్వయ
ముగాఁ జదువు చెప్పను బాలికాపారశాలలకొఱకు నామె
చేసిన నిబంధనలు బహుబాగుగనున్నవి బాలికల కెవరికిని దేహ
దండన చేయక, వారిని లాలించి, బుజ్జగించి, బహుమానముల
యాశ చూపి చదువు చెప్పవలెనని రఖమాబాయిగారు నియ
మించిరి దెబ్బలు కొట్టనిదే పిల్లలకుఁ జదువు రాదనినమాట
రఖమాబాయిగా రబద్ధముచేసిరి పారశాలలయందుఁ జదువు
పిల్లలయొక్కయు, చదువుచెప్పడియుపాధ్యాయుల యొక్కయు,
ఆచారణయు నీతీయు స్తోత్రార్హముగా నుండవలయునని యామె
యెల్లప్పుడును యత్నించుచుండును దుర్నితయే జీవనముగాఁ
గలవేశ్యాంగనలును, కొందఱు నీతిమాలిన నీచాత్రిులును,
విద్యార్థివేతనము దొరకు నన్నయాశచే పారశాలలోఁ జదువు
కొనుటకు వచ్చుచుండిరి కాని వీరివలన నితరబాలికలు చెడుదు
రని అవివాహిత లైనయెడల తండ్రీవద్దనుంి యోగ్యతాపత్రిక,
వివాహితలయిన యెడల పెనిమిటివద్దనుండి యోగ్యతాపత్రిక
తెచ్చినగాని యెవరిని బాలికాపారశాలలోనికి జేర్చుకొనవలదని
రఖమాబాయిగారు నియమించిరి ఇట్లేమెచేతికింద నున్న బాలికా
పారశాలలో నెల్లప్పుడును విద్యావృద్ధియు, నీతివృద్ధియు జఱుగు
చుండును ఈపారశాలలలోని గాలికల సత్ప్రవర్తనయు, విద్యా

కుశలతయు, అక్షరసౌందర్యమును, జూచి నున దేశములోని బాలిక లింత యోగ్యురాలి డ్రయిరి యని మనమున కత్యంతా నం ము కాకమానదు వారి చింతవారిని జేసిన రఖమాగాయి గారి యెడలఁ బూజ్యభావము గలుగక పోదు

ఉద్యోగసంబంధమునరఖమాగాయిగాననీయు నులను ఇది వఱకు వర్ణించితిని ఇతనింటియందలియామె నచర్యవిషయమయి కొంచెము వ్రాసెదను ఈమెయొక్క యుద్యోగశీలతను జూచి లోకులు మహాశ్చర్యమును బొందుదురు ఈమె యెప్పుడును ఇంటివద్ద సీతక కూర్చుండియుండదు సదా సర్వకాల మేద యినపని చెయుచుండును ఈమెకు నైదుగురు ఆడుపిల్లలును, నలుగురు మొగపిల్లలును గలరు ఇంతపరివారమును ఈమె స్వయ ముగాఁ బోషించుచుండును ఇంట వంటలక్క లేదనియు నీమెయే వంటఁ జేయుననియు వెనుకనే వ్రాసియున్నాను వంటలక్కలు తిన్నగా, రుచిగా, స్వచ్ఛముగా వంటచేయరనియు, వస్త్రపు లను దొంగిలించి నాశము చేసెదరనియు, వారితో తగవులాడుచు నుండవలెననియు, కనుకనే మనమే వండుకొనిన మేలనియు నీమె యభిప్రాయము 'నే నే స్వయముగ వంట చేసికొనని యెడల నాకు అన్నము రుచిగాను యుండదు' అని ఆమె చెప్పును ఇట్లు ఉద్యోగమునుండి రాగానె యింటిపనియందును, ఇంటిపని అ యినతోడనే ఉద్యోగమునందును రఖమాగాయిగారు నిమగ్ను రాలయియుండుదురు మధ్యాహ్నము కొంచెము విశ్రాంతి కొఱకు నింటికి నచ్చినప్పుడును, ఆమెకు విశ్రాంతి దొరకదు ఉపాధ్యాయులును, ఇతరసేవకులు మొదలైన వారు, పెలవు

లడుగుకొనుటకు, జీతము హెచ్చింపుమని యడుగుకొనుటకు, ఇత రమైన మొఱలు చెప్పుటకు, ఆవిశ్రాంతి సమయములోనే యామెవద్దికి వచ్చుచుండెదరు వీరికి సెలవులిచ్చి, వారిస్థల మున నింకొకరిని నియమించి, తగినయేర్పాట్లు చేయుటకే విశ్రాంతికాల మంతయును సరిపోవును ఈపనిగాఁగి యింటిపనులును అనేకము లుండును చిన్నచిన్నపిల్లలను పెంచుట యెంతకష్టమో పిల్లలు గలమాతలకే వేద్యము ఒకపిల్లకావురు మన్న, పెండవ పిల్ల బావురు మనును నేడు వీనికి రోగము వచ్చిన, రేపు వానికి రోగమువచ్చుగా ఇటుల నత్యంతకష్టప్రద మయినను రఖ మాబాయిగారు శిశుసంరక్షణ మత్యంతజాగ్రూకతతో, జేయు చుండును, వారికి విద్యాబుద్ధులు చెప్పుచుండును, వయోమాన మును గుర్తెఱిగి వారివారికి దగినవిద్య నేర్పుచుండును ఈమెను జూచుటకు గ్రామములోని పెద్దమనుష్యులభార్యలు పలువురు వచ్చెదరు వారితో మాటలాడుటయందును, ఆమాటలలో స్త్రీవిద్య, బాలసంగోపనము మొదలయిన విషయములను గుఱించి యుపదేశము చేయుటయందును గొంతకాలము గడచును ఇట్లేమెకాలమంతయు స్త్రీవిద్యాభివృద్ధిని జేయుటయందే వినియోగ మగుచుండును

ఇతరులబాలికలకు విద్య చెప్పెడి విషయమై రఖమాబాయి గారధికముగాఁ బరిశ్రమపుచ్చుకొనియెద రని చెప్పినందువలనఁ దమకన్యల కెంత శ్రద్ధతో విద్య నేర్పెదరో చదువరులే యూహించగలరు ఈకుటుంబమువలన నీదేశమునందు స్త్రీవిద్యాభివృద్ధి కావలయునని యీశ్వరసంకేత ముండినందునఁ గాఁబోలును

మొదటి నాలుగు కానుపులకు నీమెకు అడుగులై కలిగిరి ఈనలు
గురుబాలికలకు సా రఖమాబాయిగారు సద్విద్యయును నీతియుఁ
గఱపనారు వీరిలోఁ బెద్దవారయిన సా ద్వారకాబాయియు సా
కృష్ణాబాయియుఁ బ్రథమశాస్త్ర పరీక్షయందుఁ గృతార్థురాల
డ్రయి, యిప్పుడు బొంబాయిలోని వైద్యవిద్యామందిరమునందు
ఎల్ ఎమ్ అండు ఎస్ అను వైద్యపరీక్షకుఁ జదువుచున్నారు
ఈపాఠశాలయందు వీరు అందఱకంటెఁ బ్రథమలుగానే యుం
దురు కొన్నిదినములక్రింద శారీరశాస్త్రమునందు జరిగిన పరీ
క్షలో సా ద్వారకాబాయిగారు మొదటిసంబరును సంపాదించె
నని వినుచున్నాము ౧౯౩౯ వ సంవత్సరమున పూనాపట్టణము
నందు దేశీయమహాసభ జరిగినప్పుడు, ఈయక్కడెల్లెండ్రు కోలా
పూరుపట్టణమునుండి ప్రతినిధులుగా నామహాసభకు వచ్చియుం
డిరి వీరెల్లప్పుడు తమ యాచరణమునందుఁ దగ్గినే యనుసరించె
దరు మూడవ నాల్గవ కన్నియలై, సా యముగాబాయియు,
సా అహల్యాబాయియు పూనాపట్టణములోని ఫెమెల్ హైస్కూ
లులో (స్త్రీలకు ఉన్నతవిద్య చేర్చుటకు పూనాయందు స్థాపిం
చఁబడిన పాఠశాలయందు) చదువుకొనుచున్నారు. కొన్నిరోజుల
క్రిందటఁ జిన్న కొమాతై గృతములోని పరీక్షలోని మొదటిసంఖ్య
సంపాదించెనట! ఇదే ప్రకారము చిన్న చిన్న పిల్లలవి ద్యనుగుఱించి
సా రఖమాబాయిగారు శ్రద్ధ వహించి, వారికిఁ జిన్నప్పటినుం
డియు సుగుణములను ఉగ్గ త్రాగించుచుండును పిల్లలకు, పెం
రుటికి, తనకుఁ గావలసిన బట్టలన్నియు నీమె స్వయముగా
నింటనే కుట్టును ఎండకాలపు సెలవులలోఁ బిల్లలందఱును ఇంటికి

వచ్చినప్పుడు, సంవత్సరమువఱకుఁ గుటుంబమునకు సరిపోవు నన్ని బట్టలు, వారిసాహాయ్యముచే గుట్టి యుంచును ఇంటిపనులన్ని యుఁ జేసివేళ దొరకినయెడల వృత్తాంతపత్రములను, మాసపత్రములను, నూతనగ్రంథములను జదువుచుండును ప్రతిదినముక్రొత్త దేమయినఁ జదువనియెడల నామెమనసు వికాసముగానే యుండఁదల! ఈమె వంటచేయుచున్నపుడును, ఇతరమైనపనులు చేయుచున్నపుడును, డాక్టరు కృష్ణాజగారు లేక యీమెపుత్రికలలో నెవరును, ఈమెకు సద్గ్రంథ మేదయినఁ జదివి వినిపించెదరు ఇట్టి యద్వితీయగృహిణీలాలమ, యొకక్షణమున వ్యర్థపాచ్చక న్యవరజ్ఞానాభివృద్ధిఁ జేయుచుండును

జ్ఞానార్జనము చేసినస్త్రీలు గృహకృత్యములను జేయరనియు, శిశుపోషణముచేయ రనియు, మగవారికి నాడువారిపనులు చేయ వలసివచ్చుననియు స్త్రీవిద్యానిందికులు చెప్పుదురు కాని, యీమాట లన్నియు మత్సరజన్యములేకాని, సత్యములుకావనియు, రఖమాబాయిగారిప్రవర్తనము వేయిరోళ్లఁ జెప్పుచున్నది ఇట్టి దురాశ్చేపములు చేయువారు, ఈసంసారములోని సంగతులన్నియు మానవేచ్ఛప్రకారమే నడచుననియు, వానిని నడుపటయందు ఈశ్వరనియామక మేమియు లేదనియుఁ దలఁచెదరు గాఁబోలును ఇప్పుడు జగత్తులోని స్త్రీలందఱును దమతమ పిల్లలను సంరక్షించుకొను చున్నందునకుఁ గారణము వారికి భారతభాగవతములు చదువుట రాకపోవుటయేయని వీరి తాత్పర్యమాయే? అందఱు స్త్రీలకు భారతభాగవతములు చదువుట వచ్చినయెడల జనవృద్ధి నేటితో నాగిపోవును గాఁబోలును! స్త్రీలు తమ

పిల్లలను ప్రేమించుటకుఁ బెద్ద వారిని జేయుటకు వారి యజ్ఞానము కారణముగాఁక, శిశిరుఁడు వారియం దుంచిన నై సర్గిక పుత్రవాత్సల్యమే నిజమయిన కారణమని చెప్పవలయును ఈ వాత్సల్యము పశువులయందుఁ, పక్షులయందు క్రిమికీటకాదులయందు, పురుషులయందు, స్త్రీలయందు, విద్యనెర్చినవారియందు, విద్యనెరువనివారియందు అంతరియందును ఉండును ఇట్లు విశిష్టవ్యాకృతమైన యీ వాత్సల్యము విద్య నేర్చుకొనిన స్త్రీలయం దుండెడినుకొనుటకు మాత్సర్యము తప్ప ఉండవకారణము లేదు ఇంతియ కాదు విద్యావంతులు, విద్యలేని స్త్రీలవలె దమపిల్లలను, ఎండకు ఎండినట్టును నానకుఁ బడినట్టును ఉండుక, వారిపోషణయందును జోషణోపచారములందును విద్యాబుద్ధులయందును విశేష దక్షతై యుండుదురనియు, రఖమాబాయిగారిచరిత్రమువలనఁ దెలియుచున్నది విద్య నేర్చినందువలన లలనలు ఇంటిపనులయం దలత్యము చెయుదురన్నమాటయు నమ్మక దగి ఏకాదు ఇప్పుడు సంసారము లెక్కఁగాఁ జెయుచుండిరీమణులకుఁ జదువుటయు, లెక్కవేయుటయు, రానందువలననే వారు సంసారమునందు శ్రద్ధ గలిగి యున్నారనియు, లేనియెడల వారు సంసారమును నాశము చేసియుందు రనియు, చెప్పుట యెంత హాస్యాస్పదము! ‘సతీహితబోధిని’ ‘గృహనిర్వాహకత్వము’ ‘స్త్రీధర్మరత్నభాండాగారము’ ‘కుమారిశతకము’ ‘మానిసీశతకము’ మొదలయిన గ్రంథములను జదివినందువలనను, ఇంటివెచ్చముల లెక్కలువేయుట నేర్చుకొనినందువలనను, స్త్రీలు గృహకార్యములందు అధికతత్పరత వహించెడిరో చేక తత్పరత వహింపకపోవుదురో నారానార

విచారము గలచదువరులే యోచించఁగలరు అపాత్రదానము, చిటుతిండి, చూచుటకు రమ్యముగానుండి గవ్వకయినఁ గొఱకా నియనత్యపునగలు కొనుట, లెక్కవేయుట రానందువలన సేవకుల మోసము కనుఁగొనలేక ధనమును బోఁగొట్టుకొనుట, ఆయ వ్యయములు ఎంతెంతయని చూచుటకు చేతఁగానందున ఆయము నకంటె నధికముగా వ్యయపఱచుట, మొదలయిన యజ్ఞానజన్య దోషము లన్నియు స్త్రీ విద్యవలనఁబోయి, స్త్రీలు సంసారసృఖ మును వృద్ధి చేయుదురు గాని యెంతమాత్రమును సృఖహాని చేయఁగలరు

ఇంటియందు స్వచ్ఛత యుంచుటయందును, స్నానపానాదు లయందు దేహరోగ్యమున కనుకూలముగా నడచుకొనుటయం దును భోజనవిషయము విశేషముగా నుండుట యందును రఖిమా బాయిగారు బహుదత్తురా లయియుండును ఇందువలననే వీరి యింట రోగములు చాల అరుదుగా ప్రవేశించును సౌ రఖి మాబాయిగా రన్న వ్యాధి అన్నమాటయే యెఱుఁగదని చెప్పె దరు తనపిల్లలను పారశాలలోనిపిల్లలను స్వచ్ఛముగా నుంచి వారికి స్వచ్ఛతయొక్కయావశ్యకము బోధించుచుండును స్త్రీ విద్యను గుఱించియు, పురుషవిద్యను గుఱించియు, ఈమె చాల విచారము చేసియున్నది ఇందువిషయమయి యామెమనమునం దనేక మైనయాహులు కలిగియున్నవి ఇప్పుడు పారశాలలయందుఁ జెప్పెడి పురుషవిద్యయందేమి, స్త్రీవిద్యయందేమి యనేకగ్రంథ ములను వ్రాయఁదలఁచి యున్నది కాని మనదురదృష్టమువలన నామెకు గ్రంథరచన చేయుటకు సమయమే చిక్కక యున్నది

ప్రాశ కాలము ఆఱుకొట్టినప్పటినుండియు త్రిపనికొట్టువఱకు రామె యేదో యొకపనిలోనే యుండును

తనకు గలిగిన యవి తవిద్యవలనను, విద్వాంసుడును రసికుడును అయిన భర్తయొక్క సహవాసమువలనను, ఈమె అత్యంత ఉన్నతములయిన మతములను (అప్రాయములను) గ్రహించినది అయినను దేవుడు, దైవభక్తి, ముఖ్యములయిన వ్రతములు, మొదలయినవానిని విడిచినదికాదు కాని, యీమె యన్నివ్రతములకంటెను 'పతిభక్తి' యను వ్రతమునే యెక్కువగా పెంచుచుండును పతిని బ్రతిదైవముగా పెంచి, ఆయనను సంతృప్తినిగ నుంచవలయునని యెల్లప్పుడును యత్నించుచుండును నేడు రఖమాబాయిగారికి సౌభాగ్యమును, సంపత్తియు, శాంతియు గలవు, గొప్ప యధికారముగలదు, రాజసంస్థానమునందు మాన్యముగలదు ఇవి యన్నియుఁ జూచి ఈమె 'చాలన్న' యనికొని జనుకొని యెదరు కాని యీమెయిన్నిసంపదలుండుననుదామననందు విషాదముగనే యుండును అందుకు, చాక్కిరు కష్టాఁ గారి అంగవైకల్యమే కారణమని వదువరు లిదివఱకె గ్రహించియుండురు ఎల్లప్పుడును తనపతియొక్క హతాశస్థితి కనులయెదుట నుండుటవలన రఖమాబాయిగారు రేయుఁబగలును చింతామగ్నలయి యుందురు గొప్పవిద్వాంసుఁడును, రసికుఁడును, గుణియు, తనహితకర్తయు, నయినపెనిగిటి యింటఁ గూర్చుండుటయు, శాను ఉద్యోగము చేయుటయు, తనవెరే లోకులలోఁ గ్రసించి తన్నేలోకులు నుతించుటయు నీమె కెంతమాత్రమును నిష్పములేదు ఆమె యప్పుడప్పు డిట్లనును "పురుషులు ఇంటఁ

యందు నాకుఁ బూజ్యభావము గలదు ఈమెశ్రేయస్సును బొందు చున్నదని విని, నా కెల్లవండును సంతోషమే యగును ”

ఆగస్టు ౨౦, ౧౯౫౫ / (దస్త్ర-తు) ఎచ్ లిటిల్, రేడియోపరింటెండెంట్, ఫీమల్ ఎడ్యుకేషన్

పరదేశవాసినియగు మిస్ లిటిల్ గారిచే నింక స్తోత్రమును బడసిన సౌ రఖమాబాయిగా రెంత సద్గుణవతి యైనది, యెంత విద్యావశిమైనది, యెంత వినయశీలయైనది, చదువరులే యోచించగలగు స్త్రీవిద్యాస్వాతంత్ర్యము లక్కింపలేదని చెప్పిడివారి కీమె కుమార్తె జన్మించినందున, భరతఖండములోని లలనల కంద టకు నీమె లలామభూతయని చెప్పవలసియున్నది

ఒసహోదర్శిమణులారా! సౌ రఖమాబాయిగారి చరిత్రము వలన మా సేవోపదేశములు గ్రహంపవచ్చును ‘కుమారిశత కము’ ‘మానినీశతకము’ మొదలయిన గ్రంథములవలె నియమి తాకయుపదేశ శకమే మిరంటును సౌ రఖమాబాయిగారి వలె శ్రేయసంకనటకు విద్య సభ్యులంపుడు విద్యవలన లాభ ము లభింపములు గలవని మిక్కిల దెలిసినవిషయమే సౌ రఖమా బాయిగారి మిక్కిలింపటకును నుద్యోగము చేయవలసిన యా వశ్యము లేకపోయినను, గృహస్థత్వములయందు, శిశుపోషణ మయందు, మివిద్య మిక్కిల సహాయకారి కాగలదు కనుక పుల్లమ్మగారియందు పుల్లమ్మగారియంటను ప్రొద్దుపుచ్చ కొని, బ్రతులవద్దకు, భర్తలవద్దకు, అన్నలవద్దకు, మఱి దువద్దకు, విద్యాధ్యయనము చేయుడి విద్య నేర్చుకొని అంతున్నకైగర్విపడక, సౌ రఖమాబాయివలె విద్యతోడ

వినయాది సద్గుణములను స్వీకరింపుడి సౌ రఖమాబాయి గారివలెనే మీరు పతిభక్తియం దధిక తత్పరురాండ్రయి, విద్యా రహితలయిన భార్యలకంటె విద్యాసహితలయిన భార్యలే, సంసార సుఖమును అధికముగా పుట్టిజేసెదరని, సోదాహరణపూర్వకముగా సిద్ధాంతీకరించి, కొందఱ సులయందుఁగల స్త్రీవిద్యా ద్వేషమును తొలగించి, దేశహితములు సమకూర్పుఁడు ఇట్లేమె పవిత్రమయిన చరిత్రమునొనుండి మీ రచేకోపదేశములను గ్రహింపవచ్చును

తుదకు సౌ రఖమాబాయిగారు అనేక సంవత్సరములవఱకు బ్రతికి సౌభాగ్యము, సత్త, మొదలయిన సకారముల నవిచ్ఛిన్నముగా ననుభవించుదురు గాకయనియు, ఆమెవలన నీదేశమందంతటను విద్యాభివృద్ధియై యీదేశము బాగుపడును గాకయనియు, ఈశ్వరుని అనన్యభావముతోఁ గ్రార్థించి యీ చరిత్రమును, ముగించుచున్నాను

కర్త దేవి

తే గీ ప్రాణిలోకంబు సంసార పతిత మగుట
వసుధ పైఁ బుట్టి గిట్టనివారు గలరె
వారిజన్మంబు సఫల మెవ్వారివలన
వంశ మధిశోభుతి వహించి వన్నె కెక్కు

మన భరతఖండమున నవతరించి, తమనత్కార్యములవలనను
సద్గుణము వలనను దేశము నలంకరించిన స్త్రీరత్నములలో
ననేకులకు రాజపుత్రస్థానమే జన్మభూమి యైయున్నది రాజపుత్రు
నాయులై యీత్రయవీరులు తమశౌర్యమువలన స్వదేశమున
కెటులు కీర్తికారణులైరొ, అటులనే యీత్రయస్త్రీలును పురు
షులు సంపాదించుకీర్తిని వృద్ధిపఱచిన వారయిరని చెప్పటకు
నెంతమాత్రమును శింకింపఁ బని లేదు ఇటు వెనుక నాలుగువం
దల సంవత్సరములనుండియు రాజపుత్రస్థానముయొక్క స్వరూ
పముమాఱి, యది వీరపుత్రజనని యను నామమాత్రావశిష్ట
మయియున్నది కాని యంతకుఁ బూర్వ మచటిరాజపుత్రు
లన్న, నన్ని దేశములవారికిని కాలాంతకులవలెఁ గానఁబడుచుం
డిరి అటులనే యచటిరాజపుత్రుస్త్రీ లన్న దృఢనిశ్చయ విభూ
షిత లయియు, సద్గుణసంపన్న లనియు, పరమపతివ్రత లనియు
ప్రసిద్ధిఁగాంచిరి ఇట్లు తమ యపూర్వ సద్గుణపుంజమువలన దేశ
మున కలంకారభూత లయిన యనేక రాజపుత్రుస్త్రీలలో కర్మ
దేవి యొకతె ఈపతివ్రతాతిలకము మార్కండేయదేశములోని

‘డౌరింట్’ అను సంస్థానమునం దుదయించెను ఈమెజన్మకాలము
 ఏడవశతాబ్దప్రారంభ మని తోచుచున్నది ఈమె మోహిల
 గాఢసూక్ష్మకృతానుకూతురు కర్మదేవి, యశ్యంశుల సవంత
 రాలును, నుగ్గణసంపన్నురాలును, అయినందున శాల్యమునుం
 డియుఁ దల్లిదండ్రు లామెను తమప్రాణములకంటె నధికముగాఁ
 బెంచుచుండిరి సిమ్మట నామె పెరిగినకొలఁదియు వీరులచరిత్ర
 ములను వినుటయుం దత్యంతాసక్తి గలిగి, జననీజనకుల కపం
 డును ఆనంగతులనే యడుగుచుండును వాచును తమముద్దుల
 కూతురిని సంతోషపెట్టుటకయి మిగిల్చి కనేక ప్రాచీనకూరుల
 చరిత్రలనే చెప్పుచుండిరి కాన కర్మదేవికి నితరసంభాషణ లేవియు
 రుచింప కుండెను ఆమె యల్పవయస్కురా లయినను జ్ఞానముచేఁ
 గనువృద్ధురా లయినందున వృథాసంభాషణ, సోమరితనము,
 మొదలయినవాచియం దశ్యంశురస్కారిము గల దయి ప్రాచీన
 యోధుల కిధలను వినుచు వారినే దైవతుల్యులనుగా భావించి,
 మానసమునం దెల్లప్పుడును పూజింపుచుండును శిశిల్మీరుని
 భట్టిరాజ్యములో, జేరినపూగల్ ఎరగ శాధిపతి యగు శారణంగ
 దేవుని పుత్రుడయిన శాధునామధేయుని యసమానపరాక్రమ
 మెల్లప్పుడు నామె కత్తిరియముగా నుండెను ఆవిరుచిచరిత్రము
 వినినసి మఱి యొకరిచరిత్రము వినుటకామెకు నిష్ప్రమే లే
 దయ్యెను ఆతేజోనిధి యనేక దేశములను జూచి శౌర్యమునం
 దభిమన్యుతులుండని కీర్తిని సంపాదించెను నాగూరు మొదలు
 సింధునదిపర్యంతము దండు వెడలి యనేకవిరుల ననేకనారుల
 చంపిం చెను రాజు లందఱు జాయన కతిభీతు లగుచుండిరి సాధు

అంశు వెడలినప్పు డెల్లను శౌరింతనగరముమీఁదినుండియే పోవు చుండెను కాన ఆనగరమునందుఁ గలవా రందఱును ఆయనసౌం ద్ర్యమును, కౌర్యమును, సద్గుణములను పూర్తిగా గుర్తెఱిగి యు డిరి కిర్మదేవితండ్రి యగు మాణిక్యరాయలుసాధును మిక్కిలి మన్నించి యప్పుడప్పుడు తనగృహమునకుఁ దోడుకొని వచ్చి, కగి మర్యాదలుచేయుచు వచ్చెను తండ్రితో సాధు ప్రసంగించు మయమున కర్మదేవి వాటుననుండి వారి ప్రసంగము మిక్కిలి యుత్సుకతో వినుచుండెను ఆప్రసంగము గాఢ కథి కోల్లొసమును, ఆనందమును కలిగించెను ఓత్రియస్థల మనస్స లు కౌత్రితేజముచకు నివాసస్థలములు రాజువ్రాత్రస్త్రీల *జ్వర వ్రత మనుశ్శబ్దము వినఁగానే యేయూర్యునకు వారియెడ శారవ బుద్ధి గలుగఁ కుండుచు వ్రాచినరాజువ్రాత్రస్త్రీలయం వెట్టి కౌత్రితేజముండెనో యక్తి తేజము కర్మదేవియం దుడుటవలన, నామెకు విరులను గుర్తించు సహశక్తి గలిగెను ఆమె గాఢ సాక్షాత్తము విన్నకొలఁదిని, గూచినకొలఁదిని, ఆయనయం దిధికిఁచెమ కిలదియై, బద్ధానురాగ యయ్యెను ఇట్లుండ నొక దినము కిర్మదేవి తనమేడగచ్చుపై నుండఁగా నామెడక్రిందుగా నాధుపోవుట తటస్థించెను ఆసమయమునం దాయురువురును ఒకరి కొకరు గూచిరి నాధు తా నామెను చూచియు లోకుల నానంది తెలి చుకుండుట కియి యచటినుండి త్వరగా వెడలి

చిత్తూర్లోటపై అల్లాడదీన్ ఖిలజీ యను తురుష్కుఁడు దండెత్తి వచ్చినప్పుడు అచ్చటి రాజపుత్రస్త్రీలు తమ పాతివ్రత్యసంరక్షణార్థ మయి యగ్నిలోఁ దుమికిరి ఈయగ్నిప్రవేశమునే జహరవ్రత మనియెదరు

పోయెను కాని ఆయన మనస్సంతయుఁ గర్మదేవీసీమయమయి యుండెను కర్మదేవియు నాటినుండి సాధునందు నధికాదుము కలదయి, ఆశనిఁ దప్ప మఱి యొకరిని నరింపనని నిశ్చయము చెసి కొను ఇట్టి యపూర్వప్రేమ యామె తలిదండ్రుల పాపమాత్రమును తెలియలేదు పాపము నకు యుక్తవయసు రాగా ననీజనకు లామెకు వరునిశోధింపుచుండిరి ఇట్లు వెంకివెతకి ముందరాధిపతి రాజుంక అను నృపతియొక్క సత్పుత్రుత్వము డగు అరణ్యకముఁ డనువాఁడు పవనతుడును, శౌర్యవంతుడును, ధనవంతుడును, వినందున కర్మదేవి నాతనికిచ్చి వివాహముచేయ నిశ్చయించిరి ఉభయ పక్షములవారికిని సమ్మతమైనందున లగ్న నిశ్చయము చేయబడిన కాలము లగ్నమునను సమీపించినకొలఁదిచి కర్మదేవికింతకంతనధికాధిక విచారముగలుగుచుండెను ఆమె యంతకు ముందె తనమనసునకు సత్పురుషుఁడైననాథును భర్తనుగా వరించెను గాన నితరపురుషుల నెవ్వరిని వరియింప నొల్లదయ్యె ముందరాధిపతికుమారుఁ డగు అరణ్యకములుఁడు, కర్మదేవి శాంత దర్శమున కధికమోహితుఁడై తనవలెనే కర్మదేవియుఁ దనయందధికానురాగముగలదై వివాహదినము కొంత కదురుగాచుచున్నదని తెలుచెను కాని శ్రాంతాశక్త్యా స్మికముగా మేఘచ్ఛాదితమై ప్రచం వర్షము కురియుననియు, మొదలైయులేక యదామనఁ బ్రచండమారుతము వచ్చి భూమిని కంపింపఁ జేయు ననియు, ఆయన కెప్పుడును తోచదయ్యెను ఆ గొలుఁదెప్పుడును ముందు రాజబోవుసఖిమునెన్నుచు

జాగ్రత్ స్వప్నావస్థలయందును, మనోరాజ్యముల యందును విహరించుచుండెను !

కర్మదేవి తల్లిదండ్రులు తమకూతునకు యోగ్యవరుఁడు దొరకెనని యధికోత్సాహముతోఁ బెండ్లిపనులను జేయుచుండిరి వివాహదినము సమీపించుచున్నందున కర్మదేవి కధికవ్యసనముగా నుండెను శనమనోనిశ్చయము తల్లిదండ్రుల కెటులనైనఁ దెలుపవలయునని నిశ్చయించుకొని కర్మదేవి తన కట్టినమయమునందు సాయముచేయు ప్రాణసఖు లెవ్వరు గలరాయని యోచింపుచుండెను

ఇట్టిసమయమున చోకనాటిరాత్రి పున్నమవెన్నెలగాయ నతిరమ్య మగుచల్లని గాలి వీచుచున్న మనోహర మగు సమయమునందు కర్మదేవి శనయంత పుష్పములో గవాక్షము చెంత నేమో విశేషవ్యసనకర మగువిచారము చేయుచు నిలుచుండెను ఆమె మెనుక నామె సఖయగు అమలవచ్చి నిలుచున్న సంగతియే యామెకుఁ దెలియకుండెను ఇట్లు కొంతతడవు నిలుచుండి యాసఖ కర్మదేవికి చేదో యసహ్య మగుమనోవ్యధకిలదని తెలిసికొని ప్రాణమిత్రురాలగు అమల యదాటిన “అక్కా ! నీవంత విచారమేల చేయుచున్నావు ?” అని ప్రశ్నిచేసెను ఆమాటకు కర్మదేవి జవాబు చెప్పటకు సిగ్గుపడి యెగలనైన తప్పించుకొనవలయునని వేటుప్రసంగమున కారంభించెను కాని యమల కామాటయం దెంతమాత్రమును ధ్యానములేక యది కర్మదేవి ప్రతిదినమువలె ప్రసన్నముఖగా నుండక యామెముఖ మధికవిచారముచేతఁ గళాహీనమై యున్నకారణ మేమోయని చింతింపు

చుండెను ఇట్లు చింతించి యమల కర్మదేవికరములను తనకరము లచే బట్టుకొని “ప్రాణసఖి! నీవిత ఖిన్నురాలవై యుండుటకు నిమిత్తమేమి? త్వరలోనే నీ వివాహమై నీయఖండసౌఖ్యమునకుఁ బ్రారంభము కాఁగలదు, గాన నీవిష్ణు డధిక సంతోషముతో నుండువలయును, గాని దుఃఖించుటకుఁ గారణమేమి! ఏకారణ మైన నున్నయెడల దాచక నాకు విశేషము” ఇట్లు తన ప్రియసఖి యడుగుటవలన కర్మదేవికి నధిదు ఖిము గలిగెను వివాహానంతరము సిగ్గుహము విడువవలయును గదా యని కర్మదేవి చింతిల్లుచున్నదని అమలకుఁ దోచెను కాని తదనంతర మామె యపారదు ఖిమును గని భిత్తినిదాయెను ఆమె కర్మ దేవితో వివాదము చేయవలయునని యచటి కప్పుడు వచ్చిన దయ్యిను తనసఖి మిక్కిలి దుఃఖములో నుండుట గని దీనముఖ ముతోఁ గర్మదేవి వైపుగూచుచు నిలుచుండెను అంతఁ గొంత సేపునకుఁ గడుపులోనుండి పొంగిపొరలి వచ్చుదు ఖిమును అతి ప్రాణసముతో నాపుకొని కర్మదేవి అమలతో నిట్లనియె “అమ్మ! నాదు ఖికారణము విన్నయెడల నీకును విశేషదు ఖిము కలుగును నీవు తత్క్షణమున నేపోయి నాప్రియజననీడనకులతో నిట్లనుము ‘నేనిదివఱకే వీరయరుషుఁ డగుసాధును నాహృదయమునందు నిలిపితిని గనుక నీక నితరపురుషునిదర్శన మైన వెల్లను’” అని చెప్పి యామె దుఃఖముతోఁ దనముఖము మఱి యొకవైపునకుఁ ద్రిప్పుకొనెను ఆమె దృఢప్రజ్ఞను విని అమల మిక్కిలి చింత నొంది అరణ్యకమలునికొఱకు నిశ్చయింపఁజేసిన వివాహము మర లుట దుస్తరమని తలచి మెల్లగాఁ గర్మదేవి! అరణ్యకమలుఁడు

సాధునకంటెఁ దక్కువవాఁడు కాఁడు మఱియు మీవివాహమును గుఱించి గుడివఱకే వాచ్చిశ్చయము చేసియున్నారు ఇట్లు సిద్ధమైన వివాహము పడఁగొట్టఁగూడదు అరణ్యకమలుఁడు కులమునందును, శీలమునందును, సంపదయందును సాధుతో సమానుఁ డచవచ్చునుగాని నీవతచినే వరియింపుము ” అమాటలు విని కి, దేవి మిక్కిలి గంభీరముగా నిట్లనియె “ఈవ్యాదయము ధన్వైశ్వర్యములను కులశీలములను, కోరదు ధైర్యశోర్యాది శౌత్రగుణములను విని యెవని శాకపర్యాయము నరింపఁగా అక్కడ యీశ్వరమును కథిపతి ఈమనశ్శిరీరము లాతచికి దిప్ప పరుల జన్మమున లభించుట సంభవించుదు ” ఇట్లతిద్వైచిశ్చయముతో నుచ్చరించినవాక్యములు విని యమలమీసంగతి కర్మదేవి శలిదండ్రులకుఁ జెలిసి, మీమెకు హితమాచరింపవలయునని నుచ్చటిమండి వెలెను కర్మదేవి జననిజహు లమలవలన హాతుని యభిప్రాయ మెఱిగి, యేమియుఁ గోరు మిక్కిలి విచారింపడసాగిరి సర్వసిద్ధి మైనవివాహ మెట్లు ఆచలయుతో వారికిఁ గోరుచుండెను సిద్ధమైన వివాహమునకు విఘ్నము కావించుట చునఁగా శాకగొప్పసంకటమును తెచ్చుకొనుటయే అరణ్యకమలుఁడు సామాన్యుఁడు కానందున నిట్టియచమానము ఆతిచికి గలి, నపక్షమున, వారి వంశీకులందఱును మిగుల నాగ్రహపడి దండెత్తివచ్చి మహానర్థము చేయ సమర్థులు ఇట్టి వివాహభంగమువలనఁ దమకు నష్టము కలుగుటయేగాక తమముద్దుల కూఁతునకును క్రొత్తయల్లునకును గొప్పసంకటము వ్రాతించునని వారు చింతింపసాగిరి కాని వారికి కర్మదేవియందు

నామాన్యస్రతి గలుగుటచే నెట్టి సంకల్పముల నైన లక్ష్యము చేయక కన్యారినవరునకే యామె నిచ్చి వివాహమునెయ నిశ్చయించిరి ఇట్లు నిశ్చయించి వారప డు వీరపురుషుడగు నాధును పిలువవంపి ఆయనతోఁ దమకొమ్మై వృత్తాంతమంతయుఁ జెప్పి వివాహమాడవలెనని వేడకొనిరి నాధు, అదివఱకే కర్మదేవి యందు బద్ధునురాగుఁ డైనందున వివాహమునకు సమ్మతించెను కొద్దిగోజులలోనే కర్మదేవికిని నాధునకును వివాహము చేయఁ గలెను ఆమె మాతాపితరులు శమపుత్రిక హనుముఖమునుంగని ధన్యులైరి కర్మదేవి వివాహవార్త స్వల్పకాలములోనే యరణ్య కమలునకుఁ దెలిసెను ఇట్లు తనకు నిశ్చయింపఁ దీన కన్యను మఱి యొకఁడు పెండ్లి చేసికొని తన కవమానము కలిగించినందున అరణ్యకమలుడు క్రోధాంధుఁ డాయెను ఆతని మనస్సున క్రోధ విషాదము లధికముకాఁగా నాతఁడు “ న్ను సవమానపఱిచిన నాధును చంపినఁ గాని నేను క్షత్రియుఁడఁగాను” అని ప్రతిజ్ఞ చేసి నాధుపై దండు వెడలుటకై తనసెన సింహము చేసెను ఈంగతి యంతలో దేశమంతటను వ్యాపింపఁగర్మదేవి జననీజనకులు తాముముందువచ్చుననుకొనిన సంకట మిప్పుడే ప్రాప్తమైనదని భయపడుచుండిరి అంతఁ గొన్నిరోజులకు నాధు మామగారి పెలపు బొంది ధార్యాసమేతుడై తన రాజ్యమునకు వెడలెను అప్పు డాతని వెంట నాతని సంతతి కార్యమై విశావృష్టులగు నుడువందల వీరభూతుండిరి ఇంకిను కొంతసేనఁ గొనిపొమ్మని మామగారు వేడకొన్న ఆయన సమాధానమునకై నాధు ఇంకను ఏఁజు సైన్యమును వెంటఁగొనెను అప్పు డశ్రుపూర్ణ నేత్రములతోఁ

గర్భదేవి యందఱి సెలవుసొంది యస్త్రవారింటికిఁ బోవ బయలుదేరినెను ఇట్లు వారు కొంతదూరము పోయినపిదప, త్రోవనుభ్య నరణ్యకిమలుఁగఁ గననేనతో వారి నడ్డగించెను వాడిది నఱికిఁబ్బి సమయమునచే వేచి, పగసాధింప యెదురు చూచుచుండెను అనమాచమువలన వాడత్యంతకుపితుఁడై, “నంపుదు, నేను నీవు”నని విశ్చయము చేసికొనియున్నందున నచట నామెను సేవల ను మోరసంగ్రామ మారంభమాయెను ఆయుధములను దిగుగడలనుగల విరు లనేకులు విరస్వర్గమును స్వీకరించి డిభయసేవలను వెనుకదీయక ప్రాణములకాశింపక పోరుమనెను అప్పుడు శత్రుసైన్యమునకు జయము కలుగునో లేదో, యని చింతించి అరణ్యకిమలుఁ డింకొకయుక్త నాలొచించెను అతఁ డిప్పుడు సాధునకు “నీవు నిమిషమైన క్షత్రియుడవైన నాతో ద్వంద్వయుద్ధమునకు రమ్ము అట్టినమయమున నచ్చొచ్చి నీవు విజయము సొందిన, మిగుల ఘనతగలుగును” అని వర్తిమానమొనెను

అప్పు ఁ సాధు ద్వంద్వయుద్ధమునకుఁ బోవుట కయి తనప్రియభార్యను అనుజ్ఞ అడుగఁగా నామె సామాన్యస్త్రీలవలె నధైర్యపడక మిగుల ధైర్యముతో భర్తకు నమస్కరించి, వీరపత్నికి నుచిత మగునటుల నిట్లనియె “స్వామీ! పోయిరండు వీర ధర్మమును వదలక పాలింపుఁడు యుద్ధమునందు తమకు జయము కలిగెనేని మన మహమందే యొకరినొకరి చూడఁగలము అందులఁగాక మీకు యుద్ధమునందు మరణము వ్రాప్తించెనేని తమ్ము స్వర్గమునందుఁ గలిసికొనియెదను కాని తమరు విచారప

దక్షిణాదు" ఇట్లు ధైర్యోత్పాదకము లగువచనము లచే మిక్కిలి ధైర్యము గలిగినాడు, అరణ్యకములుని యెదురు యుద్ధమునకు నిలువబడెను ఎవడు తనయవమానమునకు కారకుడో, ఎవని పగ వాధింపఁ దాను ప్రతిష్ఠ చేసెనో, అట్టిశత్రుఁడు తనసమీపమున సంగ్రామనన్నద్ధుఁ డయియుండుటఁ గని ఆయరణ్యకములుని బాహువు లధికముగా స్ఫురింపఁగాను నాధును చంపఁ గూతని రక్తమువలనఁ దనకోపాగ్ని నార్పవలయు ననియాతఁ డాత్మరుఁ డయెను ఇట్టిరువురి సస్సలయందును క్రోధాగ్ని ప్రజ్వలించ ద్వంద్యయుద్ధ మారంభ మాయెను అట్టిసమయమున వా రిరువురును సమఃఖ్యులవఁ సమానపరాక్రమము మాపెయ్యెను రులచే దాడితు లయి భూమిపై మూర్ఛిల్లిరి కాని నాధు, విశేషముగా గాయములుతగిలినందున, మూర్ఛనుండి లేవకయే మృతిఁ గొంది విరస్వస్థము స్వీకరించెను ఈసంగతి దూఁమునుండి గూచుచున్న కర్మదేవి తనప్రాణనల్లభుఁ డెల్లు గూలుటఁ గని లోపలినుండి వచ్చుదు ఖవేగమును వ్రాల్చుచు సముననాఁ, తా నీక నిశగత్తచం దుండుట యుక్తిము ఁదని తలఁచి, పులోకప్రయాణమునకు సిద్ధపడెను మనఁచునఁ గోరిన భర్త లభించియు స్వాధీన మయిన సౌభాగ్యము స్వల్పకాల మయినను అనుభవింపఁ దటస్థింపకపోయెనని యామె కాసమయమునందుఁ గలిగిన యపారదు ఖము, పరమునందు భర్తతో శీఘ్రముగఁ గూడఁ నన్నయాశచే నడఁపబడెను అప్పుడు కర్మదేవి తనసైనికులకు చితిఁ బేర్చి ననుజ్ఞ నిచ్చెను ఆమె యాజ్ఞాప్రకారము భటులు క్షణములో సిద్ధము చేసిరి అంత

నామె శవచెంతనున్నభగవతి శిష్యమునుగొని, యామె యేగుచేయుగా యని పైనికుట గామనంతలో, తనయెడమచేతిని ఆత్మతోనఱకె యొభటునకిచ్చి వానితో నిట్లనియె “దీని సీవు గొనిపోయి మా మామగారికినిచ్చి యిట్లని విన్నవింపుము—“మీ కోడలిముఖ మీలోకమున నితఁ గనుట సంభవించదు కాన, నామె శనమూఱుగా ఈచేయి తెమకుఁ బంపినది తమకొడుకును కోడలును, స్వర్గమునందు లభి లయియున్నారు” ఇట్లు చెప్పిన పిదప నామె తన సమీపమునఁగల భటుని కూచి తనరెండవ యెడ నఱకుమని యుత్తరువిచ్చెను వాఁ డందుకుఁ గొంత వఱకు సమ్మతంపక, తుంకు నామె కిరినమైన మూఁజ్జవలన విధిలేక రెండవచేతిని చఱును అంత నామె శనపుట్టినింటినుండి వచ్చిన భటునిఁ బిలిచి “నీ వీహస్తము గొనిపోయి మాతండ్రిగారికిఁ జూచి మీకొమాత్రముఖ మీక గూచుట యసంభవముగాఁ, ఆమె శవహస్తముమీకడ కంపెను అనుము” అంత నావీరబాల భద్రసేతమును చితిపై నుంచి తానును చితిపైఁ గార్చుండి చితికి నిల్పి ముప్పించెను అగ్నిచూత్రం జామెదేహమును భస్మహూతము చేసెను, గాని యామె తిని దగ్దిశలు వ్యాపింపఁ జేసెను పుత్రకోకమువలన నత్యంతవ్యాకులఁ డగు రణాంగ దేవుఁడు కోడలిహస్తమున కగ్నిసంస్కారముచేసి యాస్థలము నం ాకసరోవరము నిర్మించెను ఆపవ్త్రసరోవర మిప్పటికిని కర్మ సరోవరమని పిలువఁబడును ఆసరోవరముచేఁ గర్మదేవియొక్క కీర్తి యజరామరమయి యున్నది ఇట్టిస్త్రీరక్షములేగదా భూమి రత్నగర్భ యని పేరు దే నేర్తురు

మైసూరు మహారాజు లక్ష్యాన్ని.

కా ఆరంభింపరు నీచమానవులు విన్నూయానంత్రులై |

యారంభించి పరిత్యజింపు దురువిన్నూయత్తులై మధ్యము

గీరు తీర్చునిహానయమాను లగుచున్ శత్రువుగోశానుచునై

ప్రారాధ్యము పుట్టింపరు సుమీ ప్రజానిధు యావున్ — భర్తృహరి

మైసూరు దేశపు జరిత్రమునందు సమహారాజు మిక్కిలి ప్రసిద్ధి గాంచినది ౧౭౫౪ సంవత్సరము ౨౦ వలయందుఁ బరలోకిమున కేగిన మైసూరుమహారాజు మే తాతమ్మ (పితామహునితల్లి) యని పేరున ఈమె మిగుల వైర్యవతియు శౌర్యవతియు నయియుండెను పైసూరును శత్రుత్వం దయిన టిప్పులొత్తానును, మైసూరురాజ్యమున రాత్తూముగా వశపఱచుకొనిన సమయమునం నెమె వైర్యచాతుర్యా గుణములు వెల్లడించెను ఈమె తనచాతుర్యవైర్యములవలన రాజ్యమును మరల సంపాదించుకొనెను కాన నీమెచరిత్ర మత్యంతశ్రవణీయము ఈమె కట్టిగొపాలరాజుడగు గారియొత్తరు ఈయవ తిరిచునాపల్లి యుద్ధసమయమునందుఁ బ్రసిద్ధుఁడైన గారియొత్తరు ఈతఁడు మైసూరుమహారాజుగా రగునందరాజువన్ని చొకనేనా నాయకుఁడుగా నుండెను తిరిచునాపల్లిపై మహామదల్లితోడండెత్తి వెల్లియుండెను లక్ష్యాన్ని గాఢస్మృత్యుకాలము తెలియుమార్గ మేదియు లేదు కాని ౧౭౫౬ సంవత్సరమునం దామె

విచారము ఇమార్చి కష్టరాజవరముగాగూర్చి నయ్య నని
మాత్రము తేలిగియున్న ఆముగిరి గూడవ
రాజీగా ముందరి

ఈరా గారి ముచ్చటలై యగుచున్నా మూర్ఖపు
మై గారుగాను మూముగారు అల్లునిమించి గావ్యశత్రమును
నడుపు పుష్ప కేసు ను వదిరా తాకే గావ్యమును నడుపు
ముందను ఇట్లగునంద రా కెన్ను ముచ్చటలై యగుచున్నావరు
తాకే ముచ్చటలై గావ్యమును నడుపుచే నంద
రావ ముచ్చటలై, ముచ్చటలై గావ్యమును నడుపుచే నంద
యత్నిం సాగు

శివసంకరము, సంకరానుభవము మున్నము కాగా
హైదరుని కేవిధమయిన యధికారము నియ్యవలదని చెప్పి
పోయెను కాని యంగునలను శల మేగుము లిగిసిది కాదు నంద
రావపత్ని య ముచ్చటలై ముచ్చటలై చెవి మోగు సగావ్యధికారి
యగుట కష్టము లేనిదై యంగును నిష్కము యెంచి
హైదరు నిగుం గుండావు రిగారుతో కష్టముగా నాలో
చిన చయం గొడగెరు అను ఇమార్చి కష్టరాజ వరముగాను
పంచుకొనెను ఈకష్టరాజ గారిభార్యయే ప్రస్తుతికి ధానాయక
ఈకేసు చింతానమునకు ముచ్చటలై ముచ్చటలై ముచ్చటలై
రా నుగూర్చునేరె తాను గావ్యము నుంచు యత్నించెను
కాని మూముగారు నిగుడైదరు ఈంగిటి యంతయు నెఱింగి
యిందుకు గావ్యము నుంచు యత్నించెను పంజరములో
కుంచెను నాచాటకి హైదరుని యధికార మధికము కాగా

అవ సంతకమున నాకల సర్వాధికారియు క్తిష్టరాము
 రామరంగములొని రామరాజుగారి కుమార్తెకన్య
 రామరాజు వ సంతకమున మృత్యు మృత్యు అయినకు
 మృత్యుసమయమున పండిరాజుగారి మరణము ఇరువురు పుత్రులు
 గలరు వారు రాజ్యమునకి చచ్చిలయినను హైదరు ఎంతమాత్ర
 మును వారియధికారిము చెల్లనియ్యక చే రాజ్యము చేయు
 పండు నందరామ మరాఠుపదారు డగు త్రియం క
 రావుగో, గుమ్ముగా రాజ్యమును పొందిచి మూలోచన చేయు
 మర్నా డన్నవార్త విని హైదరు వారిని పండుముపయి
 పండుచి చంపెను చామరామ హైదరు గాధనలననే ౧౭౭౭ వ
 సంవత్సరమున స్వర్గమున మృత్యును ఇట్లు సింహా నాగ లగు
 టల దగినవా రిరువురును మృత్యుముగమున ఒకసంవత్సర దన
 కిది కేదురువచ్చువారు లేరని హైదరు ఎంతమాత్రం భరితు డయి
 యున్న అదివర కంత పురిముగమి చిరి పిరిపిరిబడియున్న
 మహారా లతమ్మాన్నియు పండుకొని పాఠము సముద్ర
 ముప్పొంగి పచ్చి స్థలమెను ప్రియభర్తయు గ్రామధికు లగు
 పుత్రులును హైదరుని గాధనలన ఎంతమున విడిచిరచియు దృష్ట
 పహైదరునిచే నున్నాననియు విచారిముతో నామె శ్రీశంక
 రాగెను ఇట్లుపాఠదు ఖరాళియందు మునిగి యామె కొన్ని
 మాసములవఱకిరివిషయము లేనియు, పండుక యూరకుండెను
 ఇంకొండగారి గ్రామిన గుహిందూరాజు మన్యాయముగా
 చుగంటిపోవుచున్న దనియు, ముగ మూరకుండినయెడల తుగు
 పుట్టు రాజ్యము నంతయు నాక్రింద రనియు, నామెకు పండు

నాడు ఘన మయినవిహారము గలిగెను రాణిలక్ష్మమ్మయ్యి యెకి
యడలయగుచును, ఆమెయందు నాస్వభావమును తేజమధికముగా
నుండెను మై ౧౬ హిందూసంహాసనము నష్టమయి యవన
రాజ్యము ౧౬౬౬ నన్న కల నామె నునునకు రాగా, అది
నటకు నాఁ యు ౧౬౬౬ భిమానప్రకాశ మామెయం దాకస్మిక
ముగా చుచుండు అంక ౧౬౬౬ నెనకు ఖమునంకెను రిక్కిలి
ధైర్యము నా హిందూ షరపి శోనాయమును వి
కంపనానె ఆమె యంక ౧౬౬౬ మార్వమంకయు నంక ౧౬౬౬
యుం రాజ్యంక ౧౬౬౬ గోయనది కాను కాన సమయూనుకూ
లము లగురా కార్వము వియో హుకుకు దెలియుట సంభ
వించినది కాదు కాని ంటము వ్రాక్కాగానే క్షీరు లగు
మాసపులబుద్ధి యెట్లు ప్రపించున యీ మెచరిత్రమువలన
చెప్పుచున్నది రాజ్యముచుం గొలకుడు లేడని తోచిన వెంటనే

[illegible]

“ఈ రాజ్యముఁ జేయుటకు నమిద్దఁ గుఱాలుచి నేను పరి
 ష్ఠించి కమకుఁ జూపెదను” అని చెప్పి వాఁ యెగులకలను
 రప్పించి వారి నంతః పరివారమునఁ బంపెను. వాఁలసంఖ్యమున
 పదిహేను లయినఁబోయినదాఁకయుండును, అట్లవచ్చువులను, అనేక
 విధాయుధములను, ఉంచి మీకు నిష్ఠ మగువస్తువులను మీరు
 గొనుఁ డచి మాగులకలతోఁ కెప్పెను. అందువఱు వా రందఱు
 గోను అగికోటరాధిపుఁ డయిన దేవరాజువ్రతఁ డగు నామరా
 జును కుఱ్ఱవాఁ డొకఁడగుమును, కి దిర్బణమును, గోనలు
 అందువఱు నాకుఱ్ఱవాఁడే రా నిమున కిచ్చఁడని హయిదరు నిశ్చ
 యించెను. మూడు సంవత్సరముల ప్రాయము గల నామరాజు
 కుచి నామమాత్రమునకు రాను జేసి హయిదరు రాజ్యలాభ
 మంతయుఁ దానే పొందుచుండెను. మహారాణి లక్ష్మమ్మమ్మగారి
 కీకపట మంతయుఁ దెలిసియై యెది తోఁ బోరాడుటకు విలులే
 కయుండెను. అప్పుడు నాడుప్రతాపమున లంకాధిపఁ డగురావ
 గుచివలెఁ బ్రబలముగా నుండెను. కాన నట్లు నున్నవారు లయిన
 సరిదారులలో నెవరును, ఆమెకు నాయముఁ జేయుటకు నాహ
 సంపకపోయిరి. అందువలన హైదరుతో హిరంగముగా విరోధము
 పెట్టి కొనుట దుస్తరమని తలచి యాదత్తురరాణి గుప్త
 రింగు బరహులతో సంధిఁజేసి హయిదరుని పదచ్యుతునిఁ జేయ
 నెంచెను. అందునకయి నామె అప్పుడు చెన్నపట్టణములో
 గవర్న రగుఱింగాటువారగారితో గుప్తముగా ప్రత్యవసహారము
 జరుపఁగెను. మైసూరురాజ్యమును తురుష్కులవేటలోనుండి
 దక్కించు నిమిత్త మింగ్లీషువారిసహాయముఁ గోరుటకు యామె

తిరుమలరావు అను చతును శాస్త్రసప్తణమునకుఁ బంపెను పల్ల
 ౨౪డు సంకల్పమునగ నుండిన యొక రాజ్యమువతి హైదరుచి
 యర్జునుమున కోర్వోక వాంఛిగానాలోచే యుండి, వానికి
 జెల్ల మునుండి, నానిచే నుల్పుటను, గాంధ్యేయులసహాయము
 సంపాదించి నన్నగితి భవేయ్యకలముచందుఁ బుట్టఁబోవు
 క్రకాకల సకలకానం గాంధ్యేయులను బుట్ట కి
 మామిది శక్తి మహాసంకటమయముచందు రా గారువ్రాసె
 యుత్తరమునా ౧౪౭౪౧౧ రాజ్యకార్యదురంధిగణిమును న్నె
 సంకల్పించి ఆమె కుమారుడు యుత్తరముచందుఁ దిరుమలరావుచ
 క్కి వ్రాసి గాంధ్యేయులమును -లస్యముఁ దెలికి
 మెటకే ఎయిదిదెలి శాస్త్రసప్తణమునకుఁ గయి యచ్చు రా
 పింగాణి రెగాలిని ౨౨ంచి, మరల మన రాజ్యముంచాంకిట
 నుచిత గాంధ్యేయులను ఆయన శక్తినిబాము వారిపై న్యపు
 కిర్చుకొంటు శాస్త్రకోకి వాయులు, పిరిగారు ప్చుకొంటు
 మూడుల రాజ్యమును, శక్తిబల మెముసిద్ధముగా
 నున్నాము గాంధ్యేయుల రాజ్య మెము పరస్పరము వ్రాసిన
 యుత్తరముచందు నెపు గానైచి ర్వముత్రునిచియు,
 మాను రాము - గొంటి పెండ్లివారితో సంధి చేయుటకు
 కిల స్వర్గంబు లది యును వ్రాసెము శక్తికారిం యిన
 ప్రయత్నిముచెరా వ్యమును ల సంపాదించినయెడల ఎకు రాజ్య
 ముయొక్క గాంధ్యేయులతో టకి బదికారము బహుమతి
 యిచ్చి, శక్తికలమంబయును చిన్న చాల కారవించె
 దము శక్తియుగా విని సంకల్పపరంపరా సంధానముయొక్క

దివానికిరి యియ్యగలము” ఈపత్రికప్రకాశము తీరుమలరావు
 నెన్నపట్టణము పోయి లాక్ష్మి ఎండాలు రంగారెడ్డి గలవల చేయు
 మంకెను కాని ముఖ్యో పెండాలు రంగారెడ్డి చేచో గానక
 కొరిమముపెం గెంకెనీవారికె గోవులు కిగిగిగుగుగు ఇగులరావు
 చెయుపనికి నిఘ్నుము కలిగి, ఆయన గెంకెవూరునందూ గొన్ని
 దినములవఱకు సారకె యుండెవనిసనవా నాయెను

ఇంతలో చివరి మైనూరు మఱిగ ప్రకారం అసలె డెడగెను
 వాగు శివప్రవాసమువల హిందూస్థానమునందలి మా ప్రచేత
 ములను వశపఱుకొని, నెన్నపట్టణమును దండెత్తె య
 త్తింపి మండెను నెన్నపట్టణపు గవర్నరుగూ మ్యాక్లర్నను
 వంట వానిక సహాయము చేసెడు ప్రతాప ధిక్కు కాలియ్య
 గూడినియు, కాలిచ్చెట్లునె కరువుచలయచలయు దోచెను,
 మైనూరురా స్వరాజ్యము గాని ఆ యుగ కార్యచిర్యాహిత
 యందు నీ కేరాలును, అగునని లాక్ష్మి మ్యాక్లర్న్ వినియందను
 హాయిసరు వంటి బలనం లచితో స్వతంత్రముగా భోగాడి య
 చుటకష్టముగానె లక్షమృన్ని గారినిగలుపుకొని మూలెత్తో
 గూడివైదరును గుత్తముగానెగింప యవలయుచని మూలెడు
 ఆలోచించెను ఇట్లు చిచ్చియించి లాక్ష్మి మ్యాక్లర్న్ గారు తం
 వూరు సంద్ధానమునకు రెసిడెంటుగానున్న చలింగారిని ఆపని
 కయి వియించి ఆయన రాజిగారిప్రధాని చుగుతీరుమల
 రావు నాయకరావుగారితో ౧౮౮౨ వ సంవత్సరము అక్టో
 బరు ౨౮ వ తేదీని సంధించెను ౧౮౮౩ వ సంవత్సరము
 నవంబరు ౨౮ వ తేదీని మద్రాసు గవర్నరుగా రిందుకు సమ్మతి

చిగి ఇంగ్లీషువా సహాయము లేనిది తనరాజ్యము గొరకుట దుష్టభముగాన లక్షమృన్ని గారును ఆసంధికి సమ్మతించి దానిని బలఁజచిరి వెంటనే యింగ్లీషు వారును యుద్ధమునకుఁ గావలసిన సామగ్రి యంతయు స్థపఱచితం పూరు రాను గాపాఁజినటులే మై గారు మహారాజాగారిని తీంపఁ దలఁచిరి ఇట్టి యుప కారము చేసినందుకుఁ గెంపెనీవానికిఁ బ్రత్యుపకారముగా సంవత్సరమునకు లక్షల రాయలు కప్పముగను, ౧౫ లక్షలు చెల్లుదే మును ఇచ్చెదమని రాగారు వ్రాసిరి హయిదరుషయి దండె యింగ్లీషువారిపై న్యము సమీపమునకు రాగానే, శ్రీ రంగం ఇములోని రాజీపతుమువారందఱును హయిదరు పై న్యములపయి దిరుఁబడవలెననియు, వీరికి గ్రామములోని పోలీసు వారు సహాయముగానుండవలె ననియు, నిట్లు లోపలనుండియు వెలుపలనుండియు హయిదరు పై న్యములను ముట్టడించవలె ననియు, రాగారు మొదట నేర్పాటు చేసిరి శామయ్య యను సూరు డగునన దారు దొకఁడు, రాగారికి మిక్కిలి యను కూలుఁ గయుండును శ్రీరంగపట్టణములోఁ జరగవలసినకార్యములను నన్నింటికిని రాగా శామయ్యనే యధిపతిగా నియమించి ౧౮౭౩ న సంవత్సరము నవంబరులో గాఢేగా రిందు విషయ మయి తిరుమలరావుగారి కిట్లు వ్రాసిరి “శామయ్యయు మఱి కొందఱు సరపాల్లను మనకు ననుకూలు లయిరి కాన నింగ్లీషుపై న్యము వచ్చినవెంటనే మేము శివప్రయాస మక్కఱ లెకియెధిగాగారమును, కోటను వశపఱచుకొంగలము కాబట్టి మీరు గజలపాట్లకావేరీపురముపయిగా, నింగ్లీషునేన నతిత్వర

గాఁ బంపునది” ఇట్లు రాణి వ్రాసిన పద్యమును తి యంతయు
 చొక సెవకుఁడు స్వామినీచోహుఁ యి హైదరున ఁ బెలియఁ
 ఒకఁడెను హయిదరుఁ గాసంగతి విచి మిగుల నలీగి - వ
 సంవ స్థరము జూలై - వ తేది రాణి కనుకాలు లయినవారి
 నందఱను అచేక గాఢలఘుచి కారాగృహబద్ధ లం జేసెను వారి
 లో ననేకులను యమననమునకుఁ ఒంపెను ఇట్లు కన ప్రయ
 త్నములకు నడుమ విఘ్నము కలిగినను, లతమ్మా చ్చి తనపూర్వ
 ప్రయత్నములను మానక, లోలోపల కంపచివారితో నుత్తర
 ప్రత్యుత్తరములు నడుపుచు హైదరు, టిప్పల, సంపూర్ణ కనాశ
 ప్రయత్నము గుప్తముగా నడుపుచు నే యుండెను అమె యబల
 యయ్యును తన ప్రయత్నముల కనేక విఘ్నము లడ్డిపడుచున్నను,
 ఛైర్యమును వదలకుండెనన్నసంగతి సామాన్యమయినది కాదు
 పురుషులకయిన చిట్టఛైర్య ముండుట కష్టము అసమయము
 నందు టిప్ప అనిన నింగ్లీషువారు సహితము వెలు గంకి
 వారిని మైసూరిబెబు లి యచి వాడు కొనుచుంకిరి ఇచ్చి
 చారుని నెట్లల చొడించెదమో యని సంశయించు చుంకిరి
 అట్టి దుష్కరమయిన కాలమును, ఆవృద్ధరా టిప్పను
 నశింపఁ జేసి మైసూరును మరల సంపాదించెదనన్న ఛైర్య
 మును, ఇచ్చును, స్వదేశాభిమానమును వదలకుండెను
 ఆహా! ఇట్టి ఛైర్యము దుష్కభముగదా? ౧౮ - వ సంవత్స
 రమునం దామె జనరల్ మేజోస్ దొరగారికి వ్రాసిన పత్రిక లత్యు
 త్సాహపరిపూర్ణము లయి యున్నవి అందునయి నానేనాధిపతి
 వ్రాసిన ప్రత్యుత్తరములుమాత్ర మంతగా నుత్సాహప్రదములు

గాకుండును మైగారుచరిత్రమును సంపూర్ణముగా నెఱుంగు
 గోడవా కీయుత్తర ప్రత్యుత్తరములను నవశ్యముగాఁ జూడవల
 యును జనరల్ మెజిస్ట్రేట్ గారు ౧౭ వ సంవత్సరమునందు
 రా గారికి వ్రాసిన యుత్తరములందు వ్రాసిరిట “టిప్పు
 ఎన్నడును పంపింపరాదు, దేశ మెన్నఁడు ముక్తం దెందునో యొక
 పాపమే వరుసకే తెలియును (ఎనగా ఈసంగతి యిప్పుడు గు
 న్నపలకానఁబడుదు) ఎజయము ప్రాప్తించుటకడమే వ్యవస్థాసమే
 మాకు బరిమెశ్వరఁడు యశస్సామృత్యము లిచ్చినయెడల,
 దోషములతోఁబడినయెడల మమకారానందముతో, మై గారు
 రాము మ సుబ్బింపఁగలము రాజ్యము వరెవ రెట్లెట్లు
 అందుకొనవలయునో యన్న సంగతి గుఱించి యిప్పుడు మే
 ముఁదముఁ దప్పఁదలము మరణావారును, చింతమును, మాకు
 స్నేహితులుగాను వారి మాలోచనప్రకారము జరుగును సంపూర్ణ
 యుద్ధవ్యయములును, కెల్లినశరువాత పైనికుంగు బహుమాన
 ములును, ఇచ్చెదమనిచి మారు వ్రాసినారు ఇది బహు మంచి
 పని” సంపూర్ణముగా నుండునట్లు యీశితో శత్రులను
 జయించిన యింద్రిక్షవాఁడయ్యెనుండి యిట్టి పాడిమాటలతోఁ
 నున్ను తుడిచి ప్రత్యుత్తరములు వచ్చినప్పుడు గానిగారి
 కంత మనోవ్యధ గలిగియుండునో చదువరులే యోచించఁగలరు
 అయినను ధైర్యముయొక్క యపరావతారిమైన యామహారాణి
 ఎఱివ్రయత్నయైచి కాకు చిన్నప్పటినుండియు, రాణివాస
 మునొనుండు యేమియు నెఱుంగని రాజస్త్రీ శత్రువుచేతిలోఁ
 జంక్యు, వానిని రాజము చేయుటకు చెయ్యవ్రయత్నములును,

అందుకు 'ఆగము, శివంబరపాదలదు శాంతింపుము' అని
 కంపనీవారు చెప్పి జవాబును, - 'శుభ్రులు సంశయించిగా నున్న
 వనటకు సంజేహము - 'మీ రాజు పక్షాన్నియందుకల
 సాక్షాత్కామునయినంత ప్రయత్నేష్యయి, "స్వమేవజయతే"
 యన్న వాక్యమునందు రావలెం పక్షాన్నివిశ్వాసమును,
 మఱి యనేక స్థానములను, ఆమె తీ మలరావునకును,
 లాస్తి మాన్ని గట్టి గొరగాంచి సంకటసమయమునందు
 వ్రాసిన యుక్తముల పుష్కలములను పొంది ఆయుక్తి
 రము లభికిహ దయ! ఇది యి గాన, 'మీ రాజు పక్షమును
 గాను, ఉన్నంగును వాలో' కన్నటు వింట వ్రాసెను
 ఆమె కరవరతంక్రొకి ను, కెచ్చిన నెసి గులరావున కిట్లు
 వ్రాసెను 'మేము చూడగల్గిన రాజు నలమారు మీ గి
 వఱకె తెలి యున్నాము ఏమి కై నె వి గుప్పటికిగురగి
 కెంకెనవత్తిరిమును నవచ్చిని నేము ప్రదీపనమును కయ
 వనరాజులకు (కైదరు గిమోగ కైవటలు) చెప్పెని యెకి
 విధములయినశాధలను అనుభవించు-యున్నాము వాడు
 మమ్ము నెంతకిం కిధికిదు మును ముంగునున్నాడు వాడు
 స్థానకభూమిపొప్పి వామరా వకిమోగను గుత్తుముగా
 జంపెను మోకు రాజుపక్షమునకు కెచెప్త మయిన
 లేకండ బాధపెట్టిన నాడు మమ్మురాజమందొమ్మిం దుండ
 నియక యచటినంకె-లం గొక్కెను మేమచటినంకె వచ్చున
 పగలు అనట ఎండుకావలివారు మమ్ము పెరియించిచె-చి యవ
 కూనించిరి వారు మాజేహములయం దుంకినగల నన్నిటవి

తీసికొని మాకు గట్టకొనుటకు ముతకవస్త్రము విచ్చిరి మాకు
 కాంధారావుగారి పాతక హమునం నొకనైపున నుండ స్థల
 విచ్చిరి మాపిట్టన కారాయంచిగారు సాదాసీజను లందఱ
 మహమ్మదీయమగ్ధులను గాని వారి కలి నికృష్ట మయినపను
 లను చెప్పి మఱి కొందఱను, తిదూష్య మగువేశ్యావృత్తి
 నవలంబించి జెడిసి విగిలించవారిచే చక్కాములను గడిగించు
 చున్నారు నిత్యమును మాకు విచ్చిగాండ్ర కిచ్చుబత్తె నియ్యఁ
 గడుగు మేము కుండలో వంకొని పన్నుటములలో భోజ
 నము చేయుచుందుము టిప్ప త్రాలోనే మము జంపుటకయి
 ప్రజ్ఞానమునట వాఁపప్పుడు మాప్రాణములను గొనున
 తెలియదు మాకు మేలు చేయఁగోరి మీ రనేకవిధసంకటముల
 ననుభవించితిరి మాకొఱకు మీరింగ్గీషువారితో స్నేహముఁ
 జెయ నెంచి సులిహ్నా గారితోడను, ఇతర యింగ్గీషు సర
 దార్లతోడను, ప్రసంగించి వారు మాకు సహాయు లగునటులఁ
 జేసితిరి ఇదియుఁగాక మాకొఱకు మీరుత్రులను బంధువులను
 కయవనరాక్షసున కిచ్చింపవలసినవారయితిరి ఇట్లు మీ కనేక
 నష్టములు కలుగుట లఁచుకొనిన నాగుం యదరిపోవు
 చున్నది ఇంత నష్టమైనను, మనప్రయత్నము కొనసాగి, మారా
 జ్యమునకు న్యాయోత్త్రము కలుగనందున సధికసంతాపకరముగా
 నున్న ఇంక త్వరలోనే మానా మగుననుటక సంశయము
 లేదు టిప్పవద్దికి విపులక ప్రాంచివకీలు వచ్చియున్నాడు
 మమ్ము (కానిగాని) సంపకుండిన, టిప్పనకుఁ ద్వరలోనే
 నాశము కలుగునని వాఁడు భోధించెనట అందుపై నన్నుశీఘ్ర

ముగాఁ జింఁ నిచ్చెయించిఁట టిప్పనకు ప్రాచివారికిని జరిగిన సంధికి నకి ల్లిందుతోఁ సంపనాను చూరది యింగ్లీషు గవర్నర్ జనరల్ తొడికిఁ నూపవలయును ప్రాచివా రిందుఁ బ్రవేశించు టకుఁ బూర్వమే యింగ్లీషువారు శమపైన్యము నిందఁ సంపి గూయఁనరాతీని ని నడచనియెడల కంపనీవారి రాజ్యమునకే మిగుల భయము కలుగఁగలదు అప్పు ఁదక్షిప్రాణములకును మోసము రాగలదు ఇదివఱకు కైంగుమూఁడురా గలు జరిగిన టుల మరల నింగ్లీషువారు విలంబము చేసినయెడల ప్రాచివారు టిప్పతోఁ గలసి భయంకిరమైచి యగ్నియుఁ బ్రాండచూరుత మును గూడిన లయి నకిల దేశములను గాడుచేసి ప్రాసంహరి మొనరింపరు ఇంగ్లీషు గవర్నరుని మావిజ్ఞానము గూర్చియు, మాప్రాణరాక్షణమును గూర్చియు చింతి లేకుండినను కింపనీవారి రాజ్యమును రక్షించుకొనుట కై నను పైన్యముచి అతి ఇవ్విదిత ముగా నిందుఁ ఒంపవలయునని నిచ్చి అశనితోఁ పెంపము అచర వకు పట్లను మేము మాప్రాణములను రక్షించుకొందము

రాజ్యము మాకు లభించిన లక్షమున చూడలగు నచర కోటి వావాయ లియ్యుగలము వాని నలిహవ్వి ప్రాణితో నైచి కిరారుచామా చెల్లింపవలయును అలిహవ్వి మొదలగు సుదార్ల కందఁబు నగ్రహణము లిచ్చెడిము ఈయవసరాక్ష చుడు అతీక్రూరుఁ డయినందువలనఁ బ్రాణ కిధికి గిధి కిలుగు చున్నది అందువలన సేనలొని పైచికి లంబలును వానికి విరుద్ధముగానున్నారు ఇట్టిసమయము నింగ్లీషు పైన్యమునకు నిచటి పైచికి లభికి సహాయము చేయఁగలరు ఇది నున్న

న రంగును వారి నాశముచే కోరుచున్నారు ఇంగ్లీషుసైన్య
 కుంకును చచ్చినను వారి శోజనసాగాదులకు నామగ్రి కావలసి
 ంక గోరుము నాటించుటే శోగకును కాన మీరు మీ
 సామర్థ్యముచంగు వ్యయముచి యుక్తయత్నము జేసిన
 యెడల శ్రీరంగనాథుడు తప్పక మీకు సహాయుఁ డానని
 చెప్పెను ”

అకాలమున మైసూరులోనుం ఁ రా కయస్థితులన్నియు
 నీయుక్తిమునలన గన్నుల యెదుటఁ గానఁ దుచున్నవి అట్టి
 ధియొక సమయమునందు యననరాక్షసుడగు టిప్పునకు
 విశ్వాముగాఁ బ్రాయశ్చము వేయుట యెంతడు స్తరమై యుండు
 చకునకు నీయుక్తిమునలననే యోచించగలరు ఇట్టిమహా
 సంఘ సమయమునందు లక్షమూర్ఖి యెంతమాత్రమును వలిం
 ప ని స్తరంగ సముద్రమువలె శాంతి నవలంబించియు, నచల
 ఘర్వి మువలై కైర్తిమును ప్పకరించియు నుంజెనని గూచి
 యెట్లగును గన్గడిం లుగాఁ గూనరు శ్రీల యచల
 మైర్తిముయొ గ ముగ్యశిశ్చయైన యీ యుదాహరణము
 మూలనా దేశ శాంతికారులు సవరాక్షరములతో వ్రాసియుం
 గుండు దగుటకు సంధేవాము ఁదు

గవాఁ పూర్వసహృదయు, హైదరాబాదు, నైఋత్యమును,
 ఇల్లుల వాగును గూడి ఁ వ సంవత్సరమున టిప్పుతో జేసిన
 యుక్తి క్తిశాసముఁ జివినవారి కందఱకునువిదితమే కాన
 చింతిం యుక్తిమును ర్కంపఁ నిలేదు శ్రీరంగపట్టణమున జరిగిన
 మోరసంగ్రామమునందు టిప్పు మేనెల రవ రోజున హతుడై

చుకున మైసూరు సంహారము బంధము క్రి మయ్యెను ఆ
యుక్తమనందు లక్షమూర్తి యిందు మహారికి సధిశ హోయము చేసి
సంహార వారికి గామెయం , సధిశ గారివము గలిగెను యుక్తము
సమైక్యము కాగానే, యాంక్షయు గామె సధిశముగా , గా
మిశి, మైసూరు రాజ్యమునం ధామె కెప్పున గామె నేర్పాటు
యచెరి రాణి లక్షమూర్తియు, సుబ్బుధికి వోడునయో యుక్త
మి, విచారణకు, సుబ్బుధికి యుని సుంత్రిపుంగపుచి
యాలోచన గ్రహించి, సుబ్బుధికి యుచలసిన సంధిలోచి
గామెయలన్నియు చిత్తయించెను ఆమె సులలో సుప్రకారము
మైసూరురాజ్యము క్రిష్ణరా వ గామెనకు చియ్యబడెను ఇట్లు
గ్రామిసరాజ్యమును గన స్వబుద్ధిబలము మరల స్థాపించి గా
నాభిచూచివారు మైసూరు పుష్కల్యరా మెను జీర
మలరాపుగారికి నివాస ని య్యనలయుచు గామె కధిశమైన
యిచ్చయండెను కాచి యామెయి యిచ్చలలో సమీక్షము
గొనెన సమీక్షాదు రా క్రితంబ్రము లన్నియు బురాకనకు
ముద్రియగు పూర్ణయ్యయే న గామెనకు

రాజ్యములోని వ్యవహారములన్నియు యథాక్రమముగా
యి, నారంభ మైనదల, రాగారు పరమార్థి గారమునందు
గాలము గడువ చిత్తయించిరి సమీక్షయనియందు నామెకు
సధిశ విశ్వాసమును భక్తియు, లిగియున్నందుననె యామెమహ
త్తములైన సంకటములను భరించి శాఖ్యుత్వశిఖరమునకు
ప్రవేశింపగలిగినది అందులననె యామె యెల్లపగడును భక్తి
రసపరిపూర్ణతచే దన్మయగళించి కీన గామెనకు పరమేశ్వరుని

ధ్యానించుచుండెను ఇట్లు కొన్నిదినములు భక్తిలోగడపి యాయోగియై యాచార్యుని సమక్షమునకు వచ్చెను ఈమె యేకాంతస్థరము నందు మృత్యువెంటిని స్వప్నముగాఁ జెలియలేదు కాని గంగగివ సంవత్సరములో నల మృత్యువంటిదే నని చెప్పవచ్చును ఈమె భక్తియనంతముగా సంవత్సరములు జీవించెను ఇంతకాలములో గాన కీర్తనాత్మకతరములు ప్రాప్తించెను వాని నన్నిటిని నామె బుద్ధిబలముచే, ధైర్యగుణముచే నివారించి తుదకు గానాత్మకతరమును అనుభవించును మైయూరుదేశముయొక్క గుర్రాసము వ్రాసిన కిర్నల్ విల్లుకు లక్ష్మమ్మాన్నిని నార్చి “సం తో నిల్లు వ్రాసియున్నాడు “ఈవృద్ధరాణీలోకి హస్తయు హస్తవిచారశీలయునై యున్నది ఆమె చరిత్రమును, ఆమె యనుభవమును, ఆయనుభవములవలన నామెకుఁదోచిన సద్వివారములును, అత్యంతప్రశంసనీయములై యామె బుద్ధివైభవమునకు గోళాకిములగు చున్నవి” మృత్యునమయమునం దామెచయ్యు రమారు యెనుబదినవత్సరము లుండెను అంక నృణావస్థయందును ఆమె యింద్రియముత్యము చెదరకుండ నటించి ఆసద్దేశయందు ధైర్యమును అవలంబించినటుల నీహా హానాధ్యో యధికారులు దినములలో శాంతియు, భూతదయయు నవలంబించెను సేనల నెప్పుడు దయాదృష్టితోఁ జూచుట మూలమునకు కవివ్రసనమైయుండెను ఏదిల కమె చేసిన యపరిమిత సహాయమునుబట్టి లోకు లిమెను మైయూరుప్రాంతమునందు నిప్పు టికిని ‘హూ లక్ష్మీలక్ష్మమ్మాన్ని’ య దురు ఆహా! ఇట్టిస్త్రీ రత్నమునకిదా భరతఖండమునకు లలామభూతలగుదురు

తోరూదత్తు.

క సుకృతాత్ముల రసస్థిగులు
 సుకపీండ్రులు విజయనిధులు సుము తదితర
 ధిక్కరీర్తిశరీరములు,
 ప్రకటజరామరణాన్తభయరహితము

పాశ్చాత్యవిద్య లగుచు మొదలయినభాషలయందు
 నారపాండిత్యము గలిగి, ఆయాభాషలయందుఁ గవిత్వము
 చెప్పయు, గ్రంథములు వ్రాసియు, బ్రసిద్ధి కెక్కిన హిందూపురు
 షులే యరుదై యుండఁగా, నట్టిస్త్రీ లుండుట యసంభవమే యని
 చెప్పనచ్చును కాని మన మసంభవము లనుకొనినసంగతులే ఈశ్వ
 రుని దివ్యప్రభావమువలన సంభవములగు మనకు నాశ్చర్యమును,
 ఆనందమును, గొగించుచున్నవి ప్రస్తుతకథానాయిక యగు
 తోరూదత్తు నామాంతరముగల తరులతాదత్తు విషయమొచ్చిత్ర
 ములలోక విచిత్రమయి యున్నది ఈమె నకునిపేరు బాబూ
 గోవిందంచంద్రదత్తు దత్తుగారు కైస్తవధర్మమును స్వీకరించిన
 హిందువులు ఈయన నివాసస్థలము హిందూదేశమునకుఁ
 బ్రస్తుతరాజధాని యయిన కలకత్తానగరము ఆనగరమునందా
 యన న్యామూఢికారిగా నుండును స్త్రీవిద్యయం దియనకు నధిక
 త్రి యున్నందున నితఁడు తనచే నయినంతవఱకు స్త్రీవిద్యా
 భివృద్ధికై పాలుపడుచుండెను ఆయనయిచ్చపూర్తిచేయఁ గా
 బోలు నీశ్వరుఁ డతనికి ద్వారలోనే యాడుసంతతి నిచ్చెను

అంగ నందకం శుని చిన్ననాటి రగురులత కలకత్తాలో
 ౨-౧-౧౯౧౯ నామముచందు వింతు ఈమె బాల్య మం
 శయ నానగము గో ౪-౧-౧౯౧౯ చెప్పవచ్చును రగురులత యం
 దకకన్న కిశిసా గో రగురులత నామము అందమును “తొమ్మి”
 అను ముగిసే పేరు పేరుమొంది

అది ౧౭౭౬, విప్లవాభిమాని యువకుడు శివర
బంగాల్ లోని విప్లవయువకులకు గురువుగా నిల్చింది. లేకుండా
లేక, విప్లవభావమును, విప్లవానికి నలుభుమునైన నాధ
సమున్నయోగామొనగాల్యమునుండి లభించెను. ఈమె
తండ్రి యతురత్నాహముతో నీమెకును, పెద్దకూతురు గుర్రా
గాయిని విద్య గరపెను. పిదప కుమారుడు గుర్రాబాబుతో నీ
మామిడికలకును ఇంగ్లీషు నేర్పుటకు బాబుశివచంద్రాచార్యగారిని
గురువుగా నియమించిరి. గురువుగ నున్న తోరుయొక్క బుద్ధి
కుశిలత గనిపెట్టి విశేషశ్రద్ధతో నేర్పు నామె యింగ్లీషువిద్య
యందు నధికారి గలిగి, నడై బహు శీఘ్రముగా విద్యార్థనము
చేయుచుండెను. ఇట్లు విద్యార్థనము జేయ గొదికాలము
లోనే మామెకును ఆమెయక్కసును ఇంగ్లీషుభాషలోని మహా
కావ్యములుయొక్క యర్థము స్వయముగా గ్రహించునంత శక్తి
గలిగెను. “ఘనతపహించిన మిల్లను కవివరుని గ్రంథముల నీ
యక్క చెల్లెండ్రు పరిగ్రంథముగాఁ గైకొని, తమతో సమమైన
యాడుగల యాంగ్లేయ బాలికలకుఁ జె నెక్కుడుగా నర్థమును
గ్రహింపఁ గలిగి కవితాప్రవాహదులను జూచి యత్యద్భుతముఁ
బొందుచు వచ్చిరి” అని యొక చరిత్రకారుడు వీరినిగూఁటిచి

వ్రాసియున్నాడు ఈ సే మిల్లనుకవి యింగ్లీషుకవులలో బహు
గొప్పవాడంటే ఆయనగ్రంథములు ప్రథమశాస్త్ర పరిక్షకును, బట్ట
పరీక్షకును, మఱియితరమయిన గొప్పగొప్పపరిక్షలకును, బరసీయ
గ్రంథములుగా నుంచెదంటే గొప్పగొప్పవిద్యార్థులకును ఈయన
గ్రంథములలోని యర్థము తెలియుట కష్టమంటే వానిలోని
యంభారథము తెలియుట యంతఃసంపె దుర్లభమంటే సంస్కృ
తములోని, మాఘనైషధ కావ్యములయొక్కయు, ఆంధ్రములోని
వసుచరిత్రముయొక్కయు, గౌకముమీదనే, యీకవియొక్క
కావ్యములును దిగినవంటే ఇట్లయ్యెను ఈకవియొక్క కావ్యముల
లోని రహస్యములు చిన్నతనముననే కనిపెట్టిన తరులతాదత్తు
యొక్క బుద్ధినైభవమును దైవి మనియే చెప్పవలసి యున్నది

౧౮౨౩ - వ సంవత్సరమునందు యిత్రమరణదు ఖతం దగు
గోవిందచంద్రదత్తుగారు, కన్యలే తమకుఁ బుత్రులని యెంచి
వారివిద్యాభివృద్ధికియి వారిని నైకోశాఖిండమునకుఁ గొని
పోయెను వారికి ఉన్నతవిద్య నేర్పఁదలంచి, ప్రథమమునం
దాయన ప్రాన్యదేశమునకుఁ బోయి 'సీచ' నగరమునందు వసిం
చెను అచట నాసోదరీమణు లిరువురును తమబుద్ధిబలమిచే
విద్యార్థివేతనముల సంపాదించుకొనుచు, శ్రేంచువిద్వాంసుల
నాశ్రయించి శిష్యులై నేర్చుకొనిరి కొన్నిరోజులు వీరు
ప్రాన్యదేశమునకు రాజధానియయిన పారీసనగరములో నుండిరి
అచ్చట శ్రేంచువిద్య చక్కగా నేర్చుకొని యాముష్మరును
ఇట్లావీదేశముఁ జూచి లలితకలావిద్యలకుఁ బుట్టినిల్లయిన ఇంగ్లాం
డునకు వెళ్ళిరి ౧౮౨౩ వ సంవత్సరమునెఱకు వారచట నుండిరి

వా రా కాలమునందును వ్యర్థముగా కాలము గడపక యింగ్లీషు
 ఫ్రంసుభాషలయందు దశాధారణప్రవీణత సంపాదించిరి వారు
 కేంద్రబిక్ట్రీ ఎల్బ్రాము (సుచిత్రాగీప్టణమువలెనీ గ్రామ యింగ్లండు
 నందు కేంద్రబిక్ట్రీ గ్రామము) నందుండి బ్రేగ్నల్ మోసాని
 గారు ఫ్రంసుభాషయందు విచ్చిన యుపన్యాసములకుఁ దప్పక
 పోవుచుండి సహజశరణుందు వారిరువురును సెంటులియో
 నార్మి ఎల్బ్రామునందు ఇనుఫ్రెంచు విద్యను వృద్ధిపఱచిరి యూరపు
 ఖండమునందున్న కాలమున, ఇశోరుదత్తు తననిత్యప్రవర్తన
 నిష్కము వ్రాయఁ మోడఁగెను ఆపు స్థితిమునందు ననేకసంగతు
 లామె కాల ప్రధితో వ్రాయుచుండెను నిత్యము జరిగినసంగతు
 లాపు స్థితిమునందు నంత్రీకృత్యతో నవివరముగా వ్రాయఁ
 గిచ్చి అంగు నామె యనే సంగతులను గఱచించి తనసంత
 యభిప్రాయము వ్రాసియున్నది ఆయభిప్రాయము లెంతయో
 రమ్యముగా నున్నవట

ఈచిన్న టుంబము ప్రాన్సుదేశమునకంటె నింగ్లీషుదేశ
 ముననే ఎక్కువదిగములుండుట తటస్థమైనను, తోరాదత్తుకు
 ప్రాన్సుదేశమునందే విశేష శారణము కలిగియుండెను సన్మభూమి
 యయిన హిందూదేశముపయి నామె అంతప్రతి యుండెనో
 యంతప్రతి ప్రాన్సుదేశముమీద నుండెను ౧౮౬౭ వ సం
 వత్సరమున ప్రాన్సుదేశమునకును, ర్మనిదేశమునకును జరిగిన
 ఘోరణమునందు ప్రాన్సునకుఁ బరాభవము కలిగినప్పుడు చూడ
 నొకటి ఇశోరుదత్తు తననిత్యప్రవర్తన గ్రంథమునందు నిట్లు
 వ్రాసెను “నెను వెనుక దినచర్య వ్రాసి యెన్నియోదినములు

గడిచెను అయ్యో! ఈయవకాశమునందు ప్రాన్సుదేశమున
 చెన్నియోమార్పులు గలిగినవి పారీసనగరమునందు మేమున్న
 స్వల్పకాల మాపట్టణ మెంతయో రుచీయముగా నుండెను
 అచటి రాజమార్గము లత్యంత రమ్యములుగా నుండెను - దేశ
 ములోని సైన్యము లన్నియు సత్కర్త : సువ్యవస్థతో నుండు
 బడెను అట్టి వైభవనంపన్న పట్టణము నేటిట్లు కనదశకు
 వచ్చుట గన నాకిత్యంత దుఃఖరముగా నున్నది పుష్కలలోని
 సర్వపట్టణములలో నధిక మయినదని ప్రసిద్ధిచెందిన పట్టణమున
 కిట్టిదీనావస్థ గలుగుట గాని దేరికి హృదయము రంగ కుండును ?
 ప్రాన్సుదేశీయులకును బ్రిటీషుదేశీయులకును యుద్ధమారంభ
 మైన నాటనుండియు నాచునంతయు ప్రాన్సుదేశజయమునే
 కోరుచుండెను తుండకట్లుగాని ప్రాన్సుదేశమునకే పరాభవము
 కలుగు విగుల వ్యసనకము” ఈవాక్యములవలననే యీమెకు
 ప్రాన్సుదేశమునందు గలశారవాతిశయము వెల్లడియగుచున్నది
 ఆదేశమునందు దనకు గలశారివమును తోడత్తు ఇంగ్లీ
 షునందు స్వయముగా అద్యకావ్యము చించి వెల్లడించెను

1870వ సంవత్సరమున కొమార్తెలను దీసికొని గోవింద
 చంద్రపెత్తుగారు తిరిగి కలకిత్తా ప్రవేశించి యిట్టి వచ్చిన పిదప
 తోడూదత్తు ఇంగ్లీషు ప్రెంచుభాషలయందు నధిక పరిశ్రమ
 జేయుచు, తండ్రిగారియొద్ద సంస్కృతమును నేర్చుకొన నారం
 భించెను ఈసమయమునందే యీమెకు పద్యగద్యకావ్యములు
 వ్రాయుటకు విశేషస్ఫూర్తి కలిగెను అందుపై నామెతండ్రి కవి
 త్వము చెయుటకై కవిత్వస్ఫూర్తిని వృద్ధిపరచుటకై కొమా

రైను సదా ప్రోక్షాహనుచునుం యి అందువలనఁ దనకుఁ
గవిశ్వశక్తి లభించి ద్విశిషణనగా నో రాద తైల్లపృథును
తండ్రిగారియెడ విగ్రహ స్వగృహాలయమునెను ఇటులఁ గదా
తండ్రితనవుత్రీపుత్రులను ననంతరుల కెయవలసినివిధి ఇటులఁ
గదా పుత్రీపుత్రులు గనుమా నెలకొని గురువృత్తజ్ఞులయి
యుండివలసినది

ఇట్లు గోవిందచంద్రుని సామాన్యులకు విద్యాబద్ధులు
చెప్పించి, ఎత్తులనెక్కి వెనుక గాచి కొండ తాళ్ళపడుదు
రేమో కాని చుట్లు ఆశ్చర్యపడుటకుఁ గారము లేదు
పుత్రీలను ఎత్తులనెక్కి జూచుటయే శాస్త్రధర్మము కన్యా
వివాహ సమమయమునందుఁ దండ్రి 'పుత్రవత్పాలితామయా'
'పుత్రునిన నాచే పెంచ జిన కన్య' యని పెప్పుట సర్వప్రసిద్ధ
మేదా ఇదియుఁగాక, మునిశ్రేష్ఠుఁడైనమనువు, పుత్రీపుత్రులు
సమానమని స్పష్టముగా వ్రాసియున్నాడు

యథావాత్తా తథాపుత్రః, పుత్రేణ దుహితాసమా

“తనో సమాచండు పుత్రుఁడు, పుత్రునితో సమాచము కూతురు”

శాస్త్రము లిట్ల నుద్ఘోషించుచుండఁగా మనదేశమునందు
బాహిలను బాలురకంటె నతినీచముగాఁ జూచుటఁ జూడ
మిక్కిలి ఖేదకరముగా నుండకమానదు ఆడుపిల్ల పుట్టిననాటి
నుండియుఁ దలిదండ్రులకు మిక్కిలి ఖేదకరముగా నుండకమానదు
ఆడుపిల్ల పుట్టిననాటనుండియుఁ దలిదండ్రులు మిక్కిలి ఖేద
ముతో నుండెదరు పద్ద పెరిగినకొలది పుత్రీకలను పుత్రులవలె
జూడక, యెటులనైనఁ బెంచవలయునని పెంచుదురు ఇట్లనుట

వలన నాడుపిల్లలను 'యశో' బెంచువారే యీ దేశమునందు లేని నాతాత్పర్యము కాదు అట్టి స్వములు నాడ నున్నారు కాని, యీ దేశములోని నాడుపిల్లలలో నూటికి తొండుదితొమ్మండు ప్రాణాలికలు చేను చెప్పినవ్రకా మత్యంత్రాలక్ష్యముతో, ఎంవఁ బడుచున్న రనుటకు సంజేహము లేక ఆంధ్రమహారాష్ట్ర దేశముల బాలికలస్థితి యంతశాసనీయముగా కేదు కాని బంగాళా, పశ్చిమోత్తరపరగాలు మొదలయిన దేశములలో నాడుపిల్లలు కలుగుట కుటుంబమునకు కొక గొప్పసంకటము ప్రాప్తించుటయే యని మొందెదరు ఇట్లు మనదేశముందు గాలికలకు నత్యంత దురస్థ ప్రాప్తించుటకుఁగారణము, స్త్రీలన్నియును యందును పురుషులకంటె 'క్కున వారని మన దేశమునందుఁ గలవాడుకయే ఈవాడుకుఁ గారణము, స్త్రీల యజ్ఞానదశ కాన, స్త్రీవిద్యాభివృద్ధియైన గాని బాలికలకు నిట్టి యస్త్రశిక్షలు గనుక దేశాభిమాను లగు సహోదర సహోదరీ మహారా! మీరు దత్తుగారివలె మీబాలకులను, బాలికలను సమానప్రతితో, నాచుచు బాలికలకు బాలురకువలె చింగ్గీలు ప్రేంచులు చెప్పించకపోయినను మీమాతృభాషయైన జెప్పి దేశజేమమునకుఁ దోడగుదురని నమ్ముచున్నాను

బంగాళాస్త్రీ పర యభాషయందు సుత్తమకవిత్యముఁ జెప్పి ప్రసిద్ధిగాంచునని మీసమయమునం దెవ్వరును స్వప్నమం దైనను అనుకొనినవారు కారు అట్లగుట సాధ్యమని చెప్పిన నెవ్వరును నమ్మకుండిరి మనదేశపుస్త్రీలనేకశతాబ్దములనుండి యజ్ఞానాంధకారమునకుఁ బుట్టి నిల్లు చేయఁబడినందున, హిందూ

దేశమునందలి గొప్ప యజ్ఞ యీశ్వరముల వ్రాసెనని యెవ్వ
రును తలఁపని తో నీ దత్త ప్రధ మున కొక ఫలించుకవిని
గూర్చి యొక వ్యాసమువ్రాసె యొకమానవత్రిలోఁ ద్రుసిద్ధపతి
చెను ఆత్మిక యజ్ఞ నామె ఫలించువాషయందలి యనేక
పద్యముల నింగ్లీషునందు భాషాంగీకరించి యచ్చు వేయించు
చుండెను ఆకాలమునం గాత్మికమును పదివినవారి కామె వ్రాసిన
వ్యాసములును పదిమందిని ఎవరు నందముఁ గలిగించు
చుండును

అదిగాని నీ పత్తిరమునం దిమె యక్కఱగారు
ఆ గాఢాయి క్షయతోగిమునలనఁ బరలోకవాసని యయ్యెను
ఆ గాఢాయి వివిధకల్పనలయందుఁ జెల్లలికంటె దక్కువ నేర్పరి
యైనను, రాగీ, యింగ్లీషు, ఫ్రెంచుభాషలయందలి వాండిత్రి
మునందు తోరుతో సమానముగా నుండెను ఈమెవృత్తియు
బహు సాధువృత్తియైయుండెను ఆమెకు సకాంతవాసమునం
దుండుటయే, యధిక సౌఖ్యకరమై యుండెను ఆ గాఢాయికిఁ దన
పరు ప్రసిద్ధి యగుట యెంతమాత్రమును ఇష్టము కుండెను
కాని యామె తనవృత్తి కవిత్వము ర్తినిఁ గలి సంకోచించుచుం
డెను ఈమె ఎటుములను వ్రాయుటయందు నిగుల ప్రవిశురా
లు నుండెను యక్కఱచెలియం ద్రిద్దఱలో తో నీ దత్త
గ్రం థములను రచించునటులను, ఆ గాఢాయి యాగ్రంథములకు
సనుకూలము లయినటులును వ్రాయునటులను, నియమించు
కొనిరి కాని, యాయంశయు నా గాఢాయి మరణముతో నడఁ
గెను ఈయక్కఱచెలియం ద్రిద్దరును గాయనమునం దనమాన

ప్రజ్ఞగలవాడై యనేక వాక్యములను, హు కుశలతతో వాయిం
చుచుండిరి వీరు శివవిద్యాభ్యాసమును చేయుచు కాధారం
కుటుంబపుత్రులవలెనే తమగృహకృత్యములను చక్కబెట్టుచుం
డిరి 'అడుది ఏదివిచెడె' నన్నమ్మా పులోకోక్తి యబద్ధమనియు
'ఏదువక మగవాడు చెడె' చన్నలోకోక్తివలెనే 'ఏదువక
యాడుదిచెడె' చన్నలోకోక్తియే ని నుని మాయక్కచెల్లెండ్రు
ఉదాహరణపూర్వకముగా స్థాపించి నుటకు సందేహము లేదు

తోహదత్తు లిన్నిసనులయందును చుటుకునముః జూపు
చుండెను ఆమెకుఁ బ్రతిపదియందును గల బుద్ధికుశలతఁ జూచి
మామెతండ్రి గిక్కిలి యర్హము యందుచుండెను ఆమె
జ్ఞాపకశక్తి బహు యదు శము ఆమె రచించిన పద్యము లన్ని
యు, నామెకుఁ బాఠముగా నుంనట సంస్కృత, బంగళా,
ఇంగ్లీషు, ఫ్రెంచు, బాషలలోని మహావిద్వరులపద్యములనేకము
లామెకుఁ గరకలాపకమునై యుండెనట ఆమె తాను ఏది
వినిగ్రంథముల నన్నిటిని తిరిగి చెప్పి కారి మననము చేయుచుం
డెను ఒకానొకచోటఁ ననకర్థము తెలియకుండిన మరలమరలఁ
జదివి, యంపలి యర్థమును గనుఁగొనినఁగాని ముందు ఏదువునది
కాదు ఇటుల నామె మాత్తొన్నతీయందు మిగుల తక్కిరు
రాలై యుండెను తోహదత్తు తెనయక్క గతించినపదపను
వైద్యము విడువక తనప్రయత్నమును మాన కుండెను ఈమె
రచించిన 'పద్యసముదాయము'ను ప్రథమగ్రంథము ౧౮౮౯ లో
వెలువడెను దానియందు ఫ్రెంచుకవిశిష్యుల కావ్యములనుండి

యింగ్లిషుభాషకు భాషాంతరీరింపఁబడిన ద్వయాపముననున్న చిన్నచిన్న కథలుండెను

అందు సర్వసముచితపద్యము వ్రాసి యీగ్రంథము తనతల్లికిఁ బ్రోచుచుంటుండెప్పుడు ఇందుచే నీమె మౌఖ్యభక్తివెల్లడియగుచున్నది ఈగ్రంథము మొట్టమొదట బంగళాదేశమునందలి భవానీపురమునందు సచ్చువేయఁబడెను కాగితములు పాఠసన్ననివిగాను, అచ్చు అంటియంటనటులుగాను, ఈ స్త్రీకము గుఱి పుస్తకముగా సచ్చువేయఁబడెను లోకములోఁ జెలెందఁద్రముఁ నాచి భ్రమించు వాడుకగలదు కాన నదినుంచిగ్రంథమేయైనను దాని సహారంగము గూచుట కింకా లేకుండున నందలి పద్యరసములను చదువుట కాకాలముఁ దెవరికిని బుద్ధిపుట్టదయ్యెను అందువలననే యీ వయిత్రపుస్తకము మనదేశమునం దాఱుమున మెప్పువడయకుండెను ఇట్లు బయిటిదంభమునకే స్రుగుపడువా రనేకు లుండును, ఈజగత్తునందు శ్రోతృధకులును, సద్గణపరీక్షితులును చూటికి కోటికి చైత్రచోక్కరు గానఁబడకపోరు ఇట్టి రసికు లుండుటవలననే కవిత్వాదివిద్యలు వృద్ధిబొందుచున్నవి తోచుబాగ్యమువలన నిట్టి రసికుఁ డొకఁడు, ఇంగ్లీషుదేశమునం దుండెను దైవవశాత్తుగ నీపుస్తక మాయనచేతఁబడుట సంభవించెను ఈగ్రంథహణచాలించి వేరు ప్రొఫెసర్ ఎడ్మండ్ గ్యాన్ ఆపుస్తకముఁ దివియఁగఁడు ఇంగ్లీషుదేశమునందలి “ఎక్జామినర్” అను వార్తాపత్రికయందు దానినిట్లు ప్రశంసించెను “ప్రొఫెసర్ ఎడ్మండ్ గ్యాన్ ‘ఎక్జామినర్’ అను వార్తాపత్రికాధిపతిగానున్న సమయమునం

దొకదినము నెను వారి కార్యస్థానమునకుఁ బోవుట సంభవించెను అపు డాచుచ ననయొద్దకు నభివ్రాయమునకై వచ్చిన పైచి హిందూస్థానముగ్రామ, యొకపుస్తకము నాచెటికిచ్చెను అపుస్తకము గూచుట కసహ్యముగా నగుపడుచుండెను అది భవానీపురమునందలి ప్లాహికసంవాదమును ముద్రాపితములయందు ముద్రింపఁ జేసి ఇది రెండువంతులగుటములుగల పుస్తకము దీనియందు నుపోద్ఘాతము మొదలైన వెంతమాత్రమును లేవు దానిఁ జూచినతోడనే చిత్తుకాగితముల బుట్టలోఁ బాఱవేయవలయునని తోచును అందలి, సగము అంశములని యక్షరములఁ గనిన, దానిలో నుత్తమకవిత్వము కలదని తోచుకుండుట యొక వింతకాదు కాని, పుస్తకము విచ్చి దానియందలి పద్యమొకటి చదివినతోడనే నాఁక గలిగిన మాంద్యాచార్యములు వర్ణింపఁగలకముకాదు” తోహదత్తు చించినగ్రంథము లన్నిటిలో నిది ప్రథమప్రయత్నమే మైనందున ఈకావ్యము శదనంతర మామెర రచింపఁబడిన కావ్యములంత రసవంశమైనది గాక యుండుట సహజము అయిన పట్టిగ్రంథమే పాశ్చాత్యపండితులచే గొలియూడఁ జినప్పుడు ఆమెచే రచింపఁబడిన యిరకావ్యము లెంతరసవంతములై యుండునో చదువరులే యూహించుకొనఁగలరు

తోహదత్తుకుగల యింగ్లీషుప్రేమి భాషాజ్ఞ సము ఈమె కంటె నధికవయస్కురాంకె ఇంగ్లీషుప్రేమి శ్రీలలోనే కానవచ్చుటయే దుర్లభము ఈరెండుభాషలును తోహదత్తుకుఁ బరభాషలేయైనను వానియం దామె స్వభాషవలెనే కవిత్వము

చేయుటఁ గని లోకు లాశ్చర్యపడుచుండిరి ఈమె కివిత్వములో విశేషభాగము ఛాపాంతరీభూత మైనను, అందు కివిత్వమునకుఁ గావలసినలక్షణము లన్నియు ననఁగా 'శబ్దశాస్త్రము, అర్థగాంభీర్యము, 'రసస్పృహ మొదలైన గుణము లున్నందునఁ జదువరుల కాకావ్యములు ఛాపాంతరీకృతములుగాఁ దోచుకొనవలయునని యెఱుఁగించుచుండెను కో హదత్తు 'ప్రాచీన హిందూస్థానములోని పాటలు' అను కావ్యమొకటి రచించెను ఆకావ్యమునకు ప్రొ గ్యాన్ గారిగా రొక రికవ్రాసిరి అందునాతఁడు " ఇది మృదరసాత్వాములోని కవులచరిత్రమును వ్రాయునది, ఇది, కో హదత్తు చరిత్రమును వ్రాయవలసియుండును" అని వ్రాయుచున్నాఁడు అంగ్లేయులివె లింగ్లీ పుటివడిసిన నా న్నిమును స్తుతింపఁట నే వెంటదానను ?

గ్రంథ ౨౫౦ యొక్క పుచ్చపడిన కొద్దిగములకే తో నానా ముక్తి వ్యాధిసంభవించెను అందువలన గామె, తెండ్రబలవంతముచే, సంస్కృతా గ్రంథమును మహాకష్టముతో నదలివేసెను కో గము, నమమనకుమి క్లిన్య కించబడుచుండినను దినదిన మామె నస్తవ తగ్గుచుండెను ఆమె బలము యించినకొలఁదని కవి క్లిన్యోరం యధికిమయ్యెను తానిప్ర పంచమునందుండుట కొద్దిదినములవఱ కేయనితో చినకొలఁదనికావ్యములు వ్రాసయజరామరణ కీర్తిని సంపాదించవలయునను ఇచ్చి యీమె కెక్కువగాఁ గలుగుచుండెను ఆసమయమునందు క్లాగీసాబ దేరను చెంచు ప్రీచే రచింపఁచిన గ్రంథమొకటి ఈమె చదువుట తల్పస్థించెను దాని నింగ్లీషున భాషాంతరికరింపవలయునని యీమెకు దృఢము.

తరమైచుచ్చకలిగెను అంత నామెభాషాంతరీకణమునకు ననుక్తి
యిమ్మునిపుస్తకకర్తీకిను ద్తమునామెను అందుకునాగ్రంథకర్తీ
యనుక్తినిచ్చెను అప్పటినుండి వారికి నత్యంతన్నేహముగలిగినం
దున, తోరూ ఆగ్రంథకర్తీకిఁ గృత్యకాపూర్వకముగాఁ దన
పటమును, సంస్కృతమునుండి తాను ప్రేంచులోనికి భాషాంతరీ
కరించిన సరసపద్యములను బంపెను ఆపద్యముల నాచారనాని
యెంతయో మెచ్చెనట! గాని యీ దేశముయొక్కయు, విశేష
ముగా నీ దేశములోని స్త్రీలయొక్కయు కారాగ్రవతిమున
విద్యావతియగు తోరూదత్తు ప్రేంచు గ్రంథకర్తీయొక్క గ్రంథ
మును భాషాంతరీకరింపకయే - ౨౨౨ సంవత్సరమున నశ్వో
మగు ప్రపంచమును వదలిశాశ్వతశుగు పరలోకమున కరిగెను
ఈమె యంశ్వసమయమునందుఁ జెప్పినవాక్యములవలన నామె
సాధ్యంతరణము వ్యక్తమగుచున్నది ఆసమయస్థితి నాయమ
తండ్రిగా రిట్లుప్రాసించి ఆమె సోచయంశ్వదినములు సమీపించుగా
తనకు మందిచ్చు చాక్యరుతో విల్లవియె 'వాఁరకగాధను నేను
సహించుచున్నాను కాని నాచూశ్మకు నాచూస మెంత
మాత్రమును లేదు పరమేశ్వరునియందు నాని ద్తమైన
నమ్మకముగలదు' ఈవాక్యములవలన నీమెకు గల యనుపమేయ
దైవభక్తి తెలియుచున్నది

కొడుకుకొమార్తెల మరణముచే నదివఱకె ముఖడుతుఁ
డయిన గోవిందచంద్రుడు తిరులతామరణముచే నత్యంతవిహ్వలుఁ
డయ్యెను దుఖము కొంతశమించిన వెనుక గోవిందచంద్రుడత్తు
గారు తనిప్రియపుత్రిక విద్యాభ్యాసముఁ జేయుగదిలోనికి సరిగి

౨౫౪ | అబాధ్చరిత్ర రత్నమాల

గాడంగా నాతనికి తోరుగాలు వ్రాసియుంచినకాగితములు కొన్ని రకము అందున నాడెంతోరు కృతగ్రంథములన్నియు నప్పవేయిగాని నిశ్చయించును ప్రతిమమున తోరుబాయిచే వ్రాయబడినగ్రంథము వెండువూర్పునందు దళసరి కాగితములపై సుందర మునయరములతో నచ్చువేయబడెను దానితో నొకచిన్నయుష్టామమును, తోరుదత్తుచరిత్రము, ఆతో హరుల పంపుములును జేర్చబడున కావున పూర్వము పల్చని కాగితములపై ననప్యాముగాఁ గోచినగ్రంథమే యిప్పుడు పెక్కుచదువ గలది అత్యంత హృదయమైయు దత్తుగారికి దొరకిన కాగిత పురాణో, పురాణాంధల ననుసరించియు, వేదాంతకథలననుసరించియు, పురాణవాషయందు రచించినకొన్ని చిన్నచిన్న కావ్యములుండెను సవకావ్యముల రత్నముల మాలగుచ్చవలయునని తోరుదత్తు సంకల్పించియుండెను కాని వానియందు నేడుకావ్యములే వ్రాయబడెను రుగిలిన వెండుకావ్యములకొఱకు విష్ణు పురాణమునుండి కొన్నికథలను వాహంతరికరించి నిశ్చయించెను సంకల్పప్రకా మామె యదివఱకే ‘కలకత్తా రివ్యూ’ ‘బెంగాల్ షూన్స్’ అను మాసపత్రికలయందుఁ గొన్ని కావ్యములను ప్రచురించెను ఈతొమ్మిదికావ్యము లొక సత్తకముగా నచ్చువేయబడెను

కావుముందర తోరుదత్తు “కుమారీ శార్వరను ప్రేమచుక్ర ఆత్మసృష్ట” మను ఒకకథను వ్రాయబూనెను పరదేశీయులను హర్షి యిట్టికథలు వ్రాయవలెనన్నవారి యాచారవిచారములును, వారి దేశ పరిత్రము మొదలయినవియు బాగుగాఁ

దెలియవలయును తోరూదత్తాదేశముననుండిన స్వల్పకాలము లోనే యీ గ్రంథముల నన్నిటిని తెలిసికొనెను ఈ కల్పకథా గ్రంథమునకు యుక్తమయినది యని చెప్పటకు విలులేదు -- చి తోరూదత్తు జీవించి యా గ్రంథమును మరల దిద్ది యచ్చు వేయించి యుండినపక్షమున గ్రంథము నుక్తమముగా నుండి యుండునని చెప్పటకు సంసిద్ధముయ్యదు ఈ గ్రంథమును గ్రాహరను ఒక ప్రెంచు దిద్ది యుపోద్ఘాతము వ్రాసి ప్రచురణచేసెను

కవయిత్రీ యనియు, గ్రంథకర్త యనియు ఎగుల, ప్రఖ్యాతిఁ బొందిన కరులకి యల్పకాలములోనే వాడిపోవుట యీ దేశము యొక్క దౌర్భాగ్యమే యని స్పష్టమయ్యెడి అయినను ఒకకవి

చ మనుజుని జీవితంబుఁ బరిమాణము నేడల చెతఁగాక చె

సిన ఘనకార్యసంచయముచేత గంపంగఁ జెలు నెప్పుడున్

అని చెప్పినందున ఘనకార్యచిర్రాణమును ఘనకార్యసంచయముచే, తోరూదత్తు 'విశవం బరిమాణము' అత్యల్పమయ్యెను, ఆమె దీర్ఘాయుష్మతయే -- మృత వియే -- యని చెప్పవచ్చును

తారాచాయి

✓ విజయవాడకు సింగపురం

గొడమయ్య మదమలింగంజనములపై

నిది ఎలకాలికి నైజము

గ ? తేనోనిధికి వయసు కారణ మగునే ?

ఈమె త్రితీయవంశమునం దుద్భవించి, తనయందలి యనేక సద్గుణములకుఁ దోడు శౌర్యమును సహితము ధరియించి, మిక్కిలి నన్నెక్కును ఈమెకాలము గనుఁగొనుటకుఁ బ్రస్తుతమేమియు నాధనము లగుపడనందున విధిలేక యాప్రయత్నమును మాని యామెపవిత్రచరిత్ర మిం దుదాహరించెదను

పూర్వము ప్లేచ్ఛరాజులకాలమునందు మానదేశమునందలి సంధానికులును, రాజులును, మిఁల కష్టదశయం దుండిరి తురకలు చెయు సన్యాసమున కోర్వలక ప్రజలును మిగుల హీనస్థితియందు బాధపడుచుండిరి అట్టిసమయమునందు రాజపుత్ర నాలా, వేనగరమను చిన్నసంధాన మొకటి యుండెను స్వార్థనాథారావను నాయన అచటి ప్రభువుగా నుండెను ఈయన పూర్వము మహాబలశౌర్యములు కలిగి, శత్రుల నోడించినవాఁడైనను నతప మిగుల వృద్ధుఁ డగుటవలన వైరివీరుల నెదుర్చుటకు శక్తుఁడు గాకుండెను ఇట్లుండ దిల్లాయను తురుష్కుఁడొకఁ డాయనపై నుండెత్తివచ్చెను ఆప్లేచ్ఛనితోడఁ బోరుటకు శక్తిలేక యారాజు రాజ్యము వానికి విడిచి తనముద్దుల

నాతురగు తారాశాయిని దోడ్కొనిత్రక్షణిలా అరగా తకిపూ
 రిన్సులముచకరిగి యచట వాసము చేయుచుండున ఆయన కీ
 రాత్రపు నుజిసంతాపముకానిదగ్గఱమూపులుకాని లేకుం
 డు ఈకిన్యకు బాల్యదాయం దే మాశ్రయియోగము సంభవించు
 నను కావ తండ్రి యామెను ప్రాణహమునుగాఁ జెంచుచుం
 డెను అచట మారథానరాయలు కిర్యాసహిణిముగా నుండుట
 విశ్వయాతని పశతుఁ గునామెచ్చుచు నచి చటనుండియుఁ బాటఁ
 నొలెను కాన చతిప్రియ గుండు శ్రోద్రాపట్టణమును విడిచి
 యడవి, అబ్రూయను స్వతాగ్రమున వసియుంపవలసనవాఁ
 ఁమెను ఆసమయమునందు ప్రణిరామకూడ నరాజ్యము విడిచి
 చుకొనుట యత్యావశ్యకిమై యున్నందున, మారథానరాయు
 లిగినను రామ దేవ్యును అరవిఁ నోడును పరి

మారథానరాయుల కిర్యాదప్ప ముక్త లు లేనందున నాకిన్య
 నే తన పశుత్వింప నెంచి యాడఁ నావిన్నవారికిఁ బుత్రినికెం
 దు యుద్ధవిద్య నేర్పుచుండెను ఆకిన్యయు నావిత్రిప్రాంత
 ముందు దండ్రితోడనుండి యాకనికి నేవచేయుచు, నారాడు
 నెరి చ రణవిద్య శ్రద్ధతో నేర్చుకొనుచుండెను తారాశాయికిఁ
 గొంచెము జ్ఞానము తెలిసినప్పటినుండియుఁ దండ్రీ తనకు పుత్ర
 విద్యను నేర్పుటకుఁ గారణ మై తెలిసికొని యామె యధి
 కొత్సాహముతో శిష్టాస్త్రవిద్య చభ్యసించి యందుఁ బ్రవిణ
 యయ్యెను బాల్యదాయుండియు యుద్ధవిద్య నేర్చుకొనుటవలన
 యామెశరము గుగుల దృశ్యమైనదియుఁ జవలతగలదియు నయ్యెను
 అణ్యవాసమునను, తండ్రి యుపదేశమునను దేహమువలెనే

మూమెమచులుగూఁ గుగుల కి నమై వజ్రసమమయి యుండెను
ఆ గొల శుక్లపక్షిగొందుచిది చభివృద్ధి గొందిన కొలఁదిచి
తండ్రికిఁ గలి, చ యవమాసమున కెంతయుఁ గుందుచు, నతని కట్టి
యవమాసముఁ గలుగఁ జెనవారిఁ జంపి పగ తీర్చుకొనుటకు సమ
యము మగు నాచుమిండెను ఆమె విద్యయంగుచు శౌర్యము
నందును నేడకారి మగమాను యో గాపమునందును అటులే
యనుపమమైన యుండెను కారాగౌయి వివాహయోగ్య
కాఁగా నామె శౌంసర్వభూతివిచి మూమెను వరించి రా
మత్రు లనికియు వర్తిమాసము లంపసాగిరి ప్రథమమునందు
మేవాడ రాజపుత్రుడగు జయమల్లుడు తన కామె నిమ్మని
కోరెను కాని తండ్రిపగవాచి నడఁపక వివాహమాడనని తారా
గౌయి చిశ్చయించుకొనినందున నారాజపుత్రునకు “ఎవఁడు నా
జన్మ చెప్పగతులఁ జంపునో, వాడే గాభ ర్తయగుట కిర్హుడు” అని
మూమె వర్తమాన మంపెను

మారధావరాయు ల, మేవాడరాణాగారి మాండలికుఁ డగు
చచే నా (చ. మేవారాం) కనకమాతై నగుట సన్మాన
ప్రదము (చ. మారధానుచకుఁ దోచెను కాని హాతురి ప్రతిష్ఠ
అవేర్చినయెల్ల నామె పనికి వియ్యవలయునని యుం
డెను యమల్లుఁ డచ. మేవాడను గర్విష్టుఁడనై నంపి
పంపి మి యుండు మార్వమె, వివాహము కావలయునని కోరెను
కాని యంపి కామచిత్రకి లిరువురును సమ్మతంపకుండిరి బరి
ష్టుఁ గు గెరుష్టులని గొడచి గెలిచినంగాని తన కక్కవ్యా
రత్నము లొరకిచి తెలిసికొని మారాజపుత్రుఁ గాశారహితుఁ

శావీరబాల నిట్లని నిందింపఁ బొడఁగెను “నీతండ్రివలెనే నీవును దరిద్రలక్షి సరాలపు నేడు నావంటి గొప్పరాజపుత్రునిఁ దిరస్కరించితివి కాన నీయింటనుండు నాకి హినసేవకునకంటె ననుఁబు నిన్నెవరు వరింపఁజాలరని నమ్ముము” యారధాన్రాయులంటి స్వాభిమాని కిట్టి నీచవాక్యములు విని యూరకుండ మనఁజెల్లొప్పును? తత్క్షణమే యీతఁడు చేతిఖడ్గముతో నారాజపుత్రునిఁ బంపెను ఈవర్తమాన మాఁగినిఁడియగు రాయమల్లునకుఁ దెలియఁగా గాతఁ డెంతమాత్రము చింతింపక “ఁచునిర్మలమైన వంశమును జెఱుపనున్న యాదుష్టునికిఁ దగినశిక్ష గలిగె” నని నుడివెను అట్లు దుష్టుని శిక్షించినందునకై, యారధాన్రాయులను మిగుల పొగడెను

రాయమల్లునకు పృథ్వి ను మఱి యొకమూరుఁ డుండెను తండ్రి యాపుత్రుని నేలచో ద్వేషించి యూర్వము విడఁగాడెను కాని పెద్దకుమారుఁ ప్రకారి మడుగంటిన పిదప పృథ్విరా ను రఘుంచి యువరాజును గావించెను పృథ్విరా మిగుల స్థిర వంతుడును, న్యాయప్రయత్నము, చైతన్యవలన ప్రజలతో నాకకు మిగుల సంతసించిరి పృథ్విరాజు రాజ్యపదవి నందిన పిదప తారాబాయి సద్గుణములును గావ గావశ్యాదులను విని చ నౌర్యముఁ గనపఱచి యామెను వివాహమాడ తలంచి యారధాన్రాయుల పుత్రునిపై దండెత్తిపోవ నిశ్చయించెను ఆవార్తవిని తారాబాయి మిగుల సంతోషముతోఁ దానును నాతనితో యుద్ధయాత్రకు వెడలెను పృథ్విరాజు ఏడెనిమిదివేల క్రొత్తసైన్యమును సిద్ధపఱచి అశగణదేశస్థులను గెలుచుటకై

చుండిరి వారిట్లు రెండు సంవత్సరములు సఖముగా చుండగా
వాడ సంతకటము ప్రార్థించెను

పృథ్వీరాజాచార్యగు ప్రభురాయుడనువాడధిక దుష్టుడై
శనభార్య నధిబాధ పెట్ట ముండెను పృథ్వీరాజు తనసహో
దరికిఁ గలుగు శాధిలనిచి యా రకుండఁజాలక మంచిమాటలతో
శాశు బుద్ధిచెప్పెను అదుష్కన కావాక్యములు పామునకుఁ
గాలుపోయినట్లై యాఁడొ శనభార్యను విశేషముగా శాధిపం
డఁచెను కానినది పృథ్వీరాజు ప్రభురాయలకుఁ గరిచి క్తి
లతో బ్రవాచెను అప్పటినుండి యాదుష్టుడు పృథ్వీ
రాజు గుఱల కొనించెను కుస్మిణిముఁ దయలుపడనీక పైకి
మిగుల బ్రవ్రామున నగుపడుచుండెను ఇట్లుం యాఁడె

శివము పృథ్వీరాజు ను నగ్రహమునకు విందునకుఁ బిలిచి
యాశికి విషాన్నము పెట్టించెను పట మెఱుంగని పృథ్వీరాజు
శోచముచే మరల శన నగరునకు వచ్చుచుండెను ఇంతిలో
రాశికి విష వెక్కినందున నాత్రోవలోనే యాయన మూర్ఛి
తుఁడాయెను ఈవర్తిమానము తారాగాయికిఁ జెలియఁగా
నాతె యాసన్నమరఁబడుటకు వర్తకికేగి యాశికిఁ గు
చిక్కిలు చేయుచుండెను కాని యందులనంతమాత్రమును
సంజాయికాకె తున కాయన స్వర్గస్థుడయ్యెను అంతటితో
తారాగాయి వచచరిత్రముగిసెను రాజపుత్ర కులచారమగు
అనుగనునముచేసి, తారాగాయి పరమపదమున కేగెను

విద్వాసాగరజనని, భగవతీదేవి.

తే ఒకపగోడకారంబు శేనులయె కాక

యిలపయిని జన్మమెత్తి ఫలమ మకుఁ,

గాన మనమేలుదూడక యొక పుణి !

పలుల మకార మొరింగి లగుల జూరె—వీరేశలింగుని

ఎదలయొక్కయు దు ఎదులయొక్కయు బంధుఁడను, వంగ
దేశముయొక్క సత్పితృశ్రీశ్రీని వారధివర్షమన ఆకాశమునకుఁ
దేశమయ గు నక్షత్రమున, అధివాంధుఁడనునగు శశర
చంద్రవిద్యాగామని స్థలము భావన కేవలచరితము సోల డను
ల ననకరణము అస్థానములనల విద్యాసాగరుడు ప్రాశ
స్థరయఁ యె హాస్థానములకు మిగలకారణ మాశవి
తిల్లియె యని ఒహు నులఁ నెందు వైవి యవ్వి
కలమే యిగు సగుట భగవతీదేవి విద్యాసాగరుల అర్చిముల
లనఁ చెలియను దయ, ధర్మము, తమ మొదలయి అద్భుత
ము భగవతీదేవినలననే విద్యాసాగరునికి ట్టపాన కాపుర
విద్యాసాగరుడు శనత్తల్లిని కాదన్నవూర్చినగా బావించి
ప్రజించుచుండును

ఈమె అరవింగా సంవత్సరము వాల్చునమానము
సందు, బంగా దేశముచందలి యొకపల్లెయందు శ్రావ్యుణవంశ
మున నవతరించెను ఈమెతండ్రిశేరు రామకాంతి చట్టోధ్యాయుడు
యును తల్లి గంగాదేవి రామకాంతుఁడు చిన్నతనమునుండియు

చైవభక్తిగలిగి విరక్తిడయ్యెను ఆశాడు విశేషముగా నెవ్వరి
తోను మాంసాడక అరణ్యమున కిరి, గౌరకాంతముగ జపము
చేసికొనుచుండెడివాడు ఆయన బొమ్మగ సంచారమునందు
విరక్తి డగుచు చిగంగాదేవి కండ్లి యగువిద్యావాగీశుడు శిష్య
పుత్రుని సంతాపహితముగా పాపాలగ్రామమునకు గొని
చనిన నాకిమియ, గంగాదేవి తనయుపురుషులతో
పట్టించింటనే యుండెను పంకానన విద్యావాగీశునకు నిరువురు
కన్యలును, చలుగురుగోమాస్థుని ఉండిరి వారిలో బెద్దికొడుకు
పేరు రామకృష్ణా విద్యాపూజకును, రెండవవాని పేరు
రామకృష్ణా విద్యాపూజకును, మూడవవాని గామము గురు
ప్రసాదశిష్యుడు యను, నాగనవాని పేరు చిత్తేశ్వరకర్కాలంకా
రుడును ఈకుటుంబము విద్య కయ, ధర్మము, అభిధాన్య
రము మొదలయిన స్థానములచే విశేషభక్తి వహించెను
విద్యావాగీశుడు తన చనచరితమునం నివరివారమునుగూర్చి
యిట్లు వ్రాసెను అత్తి నేనయందును, ఆధ్యాగతుని సన్మానిం
చుటయందును, నిటంబమునకు లక్షిష్ట గుల క్షత్యము
అన్తిష్ట తీరని వోట గానుపించదు - పరివారమునం నిస
స్థానముల కేచివా రొకరున కావరా పండిరి రాధామోహన
విద్యాపూజుని వాటికి నచ్చి యన్నమి సారకకి పె
పోయిన యతి మొదలును కానరాడయ్యె ఆయింట నుం
గాలరు న స్థిలు పండితును ఇట్టి స్థానములు గలవారే” ఇ
పరివారము గోరె గొనినందుచనే భగవద్దేవికి నన్వీసద్ధానము
వట్టివదన అందువలననే యదివఱకు మరద్రవ్యవంతు లగు

వంగజనని తేజోమయమును పక్షప్రముచంటి విద్యానాగరు డను
 న్యాయరక్షమును గాంచ సమర్థురాలాయెను శమసంతానము
 నకు సద్గుణులు నేర్పుటయు కలుగుటయు మోక్షములయు
 నేర్పుకొను దలచినవారికి పాత్రులగుమునుచందలి విద్యా
 వాగ్గీని పరివారమే చాలినంత జ్ఞానాంశము భగవతీదేవి
 యొక్కయు విద్యానాగరునియొక్కయు చరితములందు బ్రకా
 శించుదయ, ధర్మము మొదలగు సన్నిహితుల సదానాథుని ని
 కుటుంబమే మూలము సంతకర్తమున మామలాపురిము
 నందలి రామాయనోద్యోగసాధనయును పుత్రులను గాకుర్
 దా ని భగవతీదేవి వివాహమయ్యెను ఈ సంతకుల కె ప్రాత
 సంకల్పమును డల ఉత్పత్తి విద్యానాగరు ఉత్పత్తి

కావడా ని శాసనమునందే ముగించెను సంసారము
 నందు విరక్తి కలుగ న్వదేశియము చెప్పి యాత్మలు
 చేయుచుండెను కాన నా సదాచరి యగు గుణుడే పిత
 పుత్రియు కరుణులనహయెను అచ్చట గానెకుని వెంట
 మాముగ్ధుని, మీరు మక్కిలి చచ్చెలకొనియు, వదిలె
 యొక్కయు గానవిషమయ్యెను వ్రాస నా యాత్రాను
 ముననె మెక్కిని ము చిక్కిల ముచి మెక్కినిముగా కాల
 ముగడపునుండు ఆమె గ్రామియందు ముమువడికి
 దాని ను గానె కుమారునిని గానెముగ్ధుని చిరి
 బుద్ధులకు దీని గానెముగ్ధుని, పల్లె-పము గానెముగ్ధుని కిల
 కిత్తాదిగి యతికిష్టముతో విద్య సభ్యులచేను ఆయన స్వర్గగా
 స్వల్పవిద్య నేర్చి యల్ప వేతనము గలయుద్యోగమును సంచా

శ్యాతిషు చ లిలియదుగ్గా నాశ్యాతిష్కుడు భగవతీదేవి
గొంక్క - తకమును ఆచె మవయవములును జూచి యిట్లు
ప్రవృత్తు “ఈమె గర్భమునం గొకమహాపురుషుడు గలడు
ఆయన ప్రభావమువలననే యీమె శిశ్రియ్యుడావద్ద గలిగెను
ప్రసవానం ర మీమె గొగ్గను కన్బ - మధోపచారములు
కేయుటవలన నేమియుఁ బ్రయోజనము కేదు ” అని వ సంవ
సృష్టిము ఆశ్చర్యము మానమునం సాత్త్వికయశ్శక్తియన
రావచారుఁ డగు ఈశ్వరచంద్రుఁడు నింకను నిశా జన విది
భగవతీదేవికి గుయనా, దము పోయెన

భగవతీదేవి గొప్ప - వహి - శ్శును ఆ ముఖమునం
విలి తేజము వికేషమ్యాగ్రము నింకెను సంకడేశమునందలి
యాభుచికి ప్రభావించి యనునింపినా డు చ -
మునుగూర్చి యిట్లు వ్రా - భావించె ముఖమునందలి
కాంక్షిము, చవారాయం - విచసి స్త్రీయ
ఆమెనుకొక్కటా నిలచి క్షుకలము, గూరి
గర్భమును నేర్చుకొన్నలునుచు ఆయనెల్ల మును, సరిలనాచి,
ది చూపుకొనెను యోగోదరిము, క్రథత - మైనచబు
కిము - ఇట్లన్నియవయవములు గొప్పము గలిగి మహాసుమయ
మైచయూమె ముఖాండర్యము - వ వారిహృదయమున కధిక
ముగాఁ గూర్చి నమును బుట్టించును ఇందువలన (భగవతీదేవి
ముఖమునందు వైవిధ్యం గలిగినందున) కే, విద్యానాగరుఁడు
ఇతర వైరాగికదేవతలనేరిని బూజంపక, తనొల్లిన దేవతయని
పూజించుటకుఁ గారణముకూడ వ్యక్తిమగుచున్నది ”

[దలను ఖములఁ గనిన భగవతీ దేవికి గుగుల నాలిపుట్టి కన్నుల నీరు గారుచు నెను ఆకొన్నవారికి న్నగుడుటయు, కోగుల నొప్పిగోచారము గొనర్చుటయు, శృష్టాతుల కుదకదానము చేయుటయు, నీలికి గాధపడువారికి న్నము గొనంగుటయు లోనుగాఁగలవి భగవతీదేవియొక్క చిత్తవ్రతములు ఎవ్వరికేని గోగమువచ్చినయెడల భగవతీదేవి చేక నాపధములు తీసికొని వారిసేవచేయుటకు న్నముగానుండన ఎవ్వరిని అధ్వాభావము నలన గాధపడుచుండిన గో భగవతీదేవి శనచేశఁ గలదికొంగునఁ బ్రసాది వారికి గ్రాముగా నహాయపగుటకు ననును ఎవ్వరిని చనివలన గాధపడుచుండిన గో భగవతీదేవి శనవెచ్చని వై వారి కిచ్చెను' ఆమె ప్రావృణకులమునును జన్మించినచేతను నీచును నులునులమూఁములు ను వారి సహచారములు చేయుటలో నెన్నఁ ను అనన్య, సినకాకు ఇదిచే గజమునున భూకదయ]

2. కాకా స గయమునందు విద్యానాగరు క్రిందివారు కన్నుల కొనుట ను గొన్ని న ప్రముల నిం కికి బంపెను అవి గుంటికి రాగా నూచి కనుగొనుటవారిని సేవ గాధపడుచుండున గని భగవతీదేవి వారిని పొరుగువారల నచ్చి కొనుకున ట్లు వ్రాసెను “ఈ గ్రామ! నిపు పండితగట్టలు నునగొరుగువాని పలిచె గాధపడుచుండున వారి కిచ్చెతిని కాన మనయింటికొ అకు చెరే ట్టు పంపవలయును” తిల్లియొక్కభూతదయకు సంకసంచి విద్యానాగరుకు ‘మనయింటికొ అకును ఎదవారికొ అ కను మరియెన్ని బట్టలు కావలయునో వ్రాసినయెడలఁ బంపెద’

నని కల్లెకవ్రాసెను కల్లె యెట్టిదో కుమారుడును నట్టివాడే
యగుచును

విద్యానాగరుని సహోదరుడగు వీనంధుని న్యాయరక్షమును
గూర్చి చిదారుడుగానే యుండెను ఆయన వస్త్రశుశులను
కామిని, తనపై నమునన వారికిచ్చుచుండెను పరుల
దుష్టులను నిన నాశం ద ఖము కనకె కలిసిన విచార
రసము ఒకదినము వీనబంధుని విధిగా నులివి
యుండెగా కవిదస్త్రీ చిం రిబబ్బను గూర్చి పోవుచుండెను
దానిని వీనబంధుడు పైనున్న విన్నవమును కాను
కట్టించి కట్ట ఒట్టను దాని కిచ్చినచ్చి న్ని కావృత్తాంతము
నంగను చెప్పెను అందు కామె విసుల సంతసించి “నాయనా”
నీవు బాలుమ చివని చేసితి కే కరినమురాత్రి నువ్వ
కన న దోవతీయగు” అని చెప్పెను క్షిపితవమునందను
వా యిట్లు అతిథి అధ్యక్షతలకను దులకను చుఖిప్రదము
గుండెను విద్యానాగరుని శిష్యులముచే నాశల
యిచ్చు కంపనోపరము చెసియుండ న్ని దివరులే గ్రహిం
పరు

అంతే ఈశ్వరంధ్ర విద్యానాగరులవారు, అంతూ వా
హములనుగూటించి యత్నముచెయుట భగవతీదేవిగారి ప్రేరణచే
తయచి చెప్పెదరు అందునుగూటించి జనానాపత్రికయం
ద్విల్ల వ్రాయబడియున్నది—

‘విద్యానాగరుడు మహోన్నతపదవియందుండి, తనసత్పాత్ర
దాములన వంగదేశమున కొకకష్టము రాకుండ గాపా

డుచున్న సమయమునం దొకనాఁడు శ్రీభగవతీదేవిని సందర్శించుటకయి యొకబాలవితంతువు వచ్చియుండెను ఆమె శ్రీభగవతీదేవిని దర్శించి సంభాషణవశమునఁ దననిర్బంధవైధవ్యదశను గూర్చి దు ఖముతో నించుక ముచ్చటించెను ఆర్తత్రాణపరాయణత్వమును వహించిన భగవతీదేవి యామెకష్టమును వినఁగానే పట్టజాలని దు ఖముతోఁ దన కుమారునివద్దకుఁ బాఱివచ్చి “కుమారా! నీవు సమస్తశాస్త్రములను జదివితివిగదా, ఆపన్నలయిన బాలవితంతువులను సంరక్షించుశాస్త్రమేదియును నీకుఁ గానుపించలేదా?” అని యడిగెను

“విద్యానాగరునికిఁ దనతల్లియం దతిశౌరవము గలదు అతఁడు తనయకాన్నత్యమునం ను జిన్ననాఁడు తన కామె కఱపిన సద్గుణపుంజమువలన నందియుండెను దు ఖముతో నట్లు తనతల్లి చెప్పినమాటలను వినఁగానే, విద్యానాగరుఁడు తిరిగి శాస్త్రములను జమవుట కారంభించి తుట్టతుదకుఁ బరాశరస్మృతియందు, శ్రీపునర్వివాహములు తప్పక జరుపఁబడవలెనని విధించు నీక్రింది వాక్యమును గాంచెను”

“సప్తేష్టుకే ప్రప్రజితే, కీ జేవ పతితేపరా

పంచస్వాపత్న నారీణాం సతి రన్యోవిధీయతే”

“తనకుమారుఁడు శ్రీపునర్వివాహములను జేయ గారంభించినతరువాత నానికి బహువిధముల ధైర్యము సంఘమి కుమారా నీ వవలంబించినమార్గమును విడువక పూనిన యామి హాకార్యమును నిర్వహించుము ని కెన్నికష్టములు వచ్చినను మే మెప్పుడును నిన్ను విడువక నీకు సహాయులమై యుండె

దము ఒకవేళ మేము నిన్ను విడిచిపెట్టినను నీవు నిరుత్సాహుఁడవు గాకుమా” యని యాతనికి బోధించుచు శ్రీభగవతీదేవి బాలవితంతువులపాలిటికి సత్యమయిన రక్షకురా లయి నిలిచెను

పునర్వివాహము చేసికొనిన వధూవరులను ఆకాలమునందు వారియాప్తులు తిరస్కారముగఁ జూచి యిగుల బాధపెట్టుచుండిరి ఆయువతులను దనయొద్దకిఁ బిలిచి భగవతీదేవి వారికి ననేకబుద్ధులఁ గఱపి బుజ్జగించి వారినిఁ దనపొత్తునఁ గూర్చుండఁజెట్టుకొని, భోజనము చేసి, యాప్తుల తిరస్కారమువలన ఖిన్నులైన వారిని సంతోషపెట్టుచుండెను ఇంటికి వచ్చిన అతిథిని తాను సన్మానించి, పంపనిదినము భగవతీదేవికి యిగుల దుఃఖదినముగా నుండెను తనశరీర వృన్వస్థముగా నున్నను అతిథి కన్నము పెట్టించిగాని, యామె నిద్రించునది కాదు

సివిలియన్ హరినందోరగా రొకదినము విరియింటికి విండా రగింప వచ్చెను అప్పుడు భగవతీదేవి తానె పాకముచేసి వడ్డించెను భోజనానంతరము వా రందఱు మాటలాడుచుండ నాచార భగవతీదేవినిఁ జూచి ‘మీయొద్ద చాలధనమున్నదా’ యనియడిగెను అందు కామె కార్నేలియావలె తనకొమారులఁ జూపి వీరే నాధనమని చెప్పెను ఆమెనుగని, యాచార విద్యానా రుచికో ‘సాధ్వివలననే, నీవితనద్గుణవంతుడవయితివ’నిపలికెను భగవతీదేవియొక్క సుగూఢసంపదలఁ గని యామెయందలికర్మాజ్యభావము గలిగి యామీంగ్లయుఁ డామెకు హిందూరిని ననుసరించి నాష్టాంగముగా సమస్కరించెను

ప్రీతియునను, పురుషులయినను, శ్రీమంతులయినను, చిదల

యినను, ³కునియినను, కులహినులయినను, ⁴వీడ్వాంసులయినను, మూర్ఖులయినను, భేదభావములేక, భగవతీదేవి యందఁ జూచుచుండెను ఈసమభావముచేతనే యామె సకలజనులచే సకలకృపలఁ బూజించబడుచుండెను

భగవతీదేవిగారి దయకు గుఱిలేకయుండెను పరలదు ఖముంగనిన నామెహృదయము కరణిపోవుచుండెను ఆమె యతిసులకు, ²సన్యాసతులకు, ³విద్యార్థులకు, ⁴రోగులకు సహాయము చేయుచు వీరసింహ మనువల్లెలోనే వాసము చేయుచుండెను ఒక సమయమునందు విద్యానాగరు లామెను కలకత్తాకు దీసికొని వచ్చిరి కలకత్తాలో వీరసింహములోఁ జేసినట్లు పరోపకారము చేయుటకు వీలులేదని నూచి నూమె కుమారునితోఁ బలికినపలుకులు వినిన పాపాణహృదయులుగూడ దయామయులగుట వింతకాదు ఆమె కుమారునితో నిట్లనెను “నను వీరసింహమునకుఁ బోకుండిన, మనయింట నారగించి విద్య సభ్యునిచు విద్యార్థుల కెవరు భోజనము పెట్టఁగలరు? ఎండవానలలో నడచి యలసి వచ్చిన యతిసులకు, నాశ్రయ మొసంగువా రెవరు? నిరాశ్రయమగు కుటుంబమునకు నాశ్రయమొసంగు వారెవరు? ఇట్లచ్చట ననానులు కష్టపడుచుండఁగా నేనిచ్చట నెట్లు సుఖముగా నుండఁగలను? నన్ను త్వరగా వీరసింహమునకుఁ బంపుము” విద్యానాగరు లామె యభిప్రాయమును గనిపెట్టి దీనరక్షణార్థమై మెను వీరసింహమునకుఁ బంపిరి మఱియొకనారి యామెనరచంద్రులు దమయొద్దకిఁ దోడ్కొనివచ్చుటకు యమె కాని పరోపకారార్థమై యామె యాపల్లెను విడిచి ననుండు

స్వర్ణాలంకారములయందు భగవతీదేవి కెంతమాత్రము నిష్టము లేకయుండెను “నగలు పెట్టుకొనిన నేనుప్రయోజనము? ఒకదినము దొంగలు తీసికొనిపోగలరు కాని యాధనముతోనే సహాయహీనకుటుంబములకు, దరిద్రులకు విద్యాస్థులకు, సహాయముచేసిన నెంతయో యానందము కలుగును!” ఇట్లు భగవతీదేవి లోకుల కుపదేశించుచుండెను ఒకసారి విద్యాసాగరుడు తల్లితో నిట్లనియె “అమ్మా దేవి పూజచేయుటమేగా? లేక యాధనముతోనే పరోపకారము చేయుటమేలా?” అందు కాపరోపకారపరాయణ “అదేధనముతో దు ఖతులదు ఖము నివారణ మయ్యెడియెడలఁ బూజనేయుటకంటె దు ఖతుల కిచ్చుటయే మేలు” అనెను ఆహా! భూతదయ యనిన నిట్టివియే కదా! ఈమె వార్ధక్యకాలమునందు — శీవాసము చేసి యచ్చటనే కాలధర్మము గొందెను

— ~~~~~ —

శ్రీ

అ సా మా న్య.

“ఉపకారిషు య సాధుః సాధుత్వే తస్య కోగుణః

అపకారిషు యః సాధుః ససాధు సద్భి రుచ్యతే “*

ఈపరోపకారపరామర్శములు, అపరాజితైర్ రాజ్యముఁ జేయునయమున ముర్ఖి దాబాదు లోనుండెను ఈదుష్ప్రవృత్తి గల నవాబుయొక్క ప్రణములు చదువగులిదివఱకే రాశీభవాని చరిత్రమునందుఁ వినియున్నారు కాన గాతనివిషయమై నేనిందు విస్తరింప నక్కఱలేదు పూర్వపు నవాబగు ఈయనతాత ము మని మిక్కిలి కారాబము చేసినందువలనను దుష్ట స్నేహితుల సహవాసమువలనను దుష్టత్వపరుడై ఉపరాజ్యదైలా సెడి రాజభృంశము చేపొందునప్పటికి రోకమానవరాక్షసుఁ యెను ! ఈదుష్టుఁడు అంహాసనాసీనుఁ డైన బ్రజ లెల్లు బ్రతుకుదురాయని లోకు లదివఱ కధికభీతమనస్కులై యుంకిరి వారనుకొని భవిష్య మనస్త్రముగాక సత్యమైనందువలన । అన్యాయము, దుర్నితి మొదల దుష్టణముల నాయధముఁడు గ్రహించెను అతఁడు రాజ్యముచకు రాగానే , నిరపరాధులసమూహములు కారాగృహముల గాలయ్యెను రాజమందిరి సమీపమునుండి గాని, మఱి యేరాజమార్గమునుండిగాని నడచుట, నిష్కారణముగా గొప్పసంకటముఁ దెచ్చుకొనుటయై యుండెను । సురా

* క ఉపకారికి పుకారము* విపరీతము గాదు సేయ వివరింపం గా

సపకారికి పుకారము* నెప మెన్నక సేయువాఁడు పేర్పరి సుమతీ

నము చేయకుండుట, "ద్యూతవిరుద్ధవాక్యముల నుచ్ఛరించుట, వ్యభిచారమును తిరస్కరించుట," ధర్మోపదేశము జేయుట, దుర్జనులను నిందించుట, మొదలగునవి యన్నియుఁ బంచమహాపాతకములుగా నెన్నఁబడుచుండెను తండ్రి, యన్న, భర్త మొదలగువారు చూచుచుండఁగ లిడ్ల, చెల్లెలు, భార్య మొదలగువారి కత్యంతమానహాని సంభవించుచుండెను సురాజ్యద్వారా రాజ్యమునందలియేస్త్రీని నేవేళ రాజభటులు గొనిపోవుదురోయని స్త్రీలందఱును, వెలుపలి కెన్నఁడును రాకయిండ్లలోనేయెల్లప్పుడును దాఁగియుండు చుండిరి వంగ దేశమునందు నితర దేశములకంటె ఘోషా (రాణివాసము) యధికమగుట కిదియేకారణము దుష్టులగు మేచ్చులభయముచే నట్లు వంగస్త్రీలు రెండుమూడు శతాబ్దములవఱకును ఉండుటవలనఁ గొన్నిదినముల కదియేలకు ముఖ్యధర్మమని వారికిఁ దోచెను పిమ్మట నీ ఘోషాపద్ధతియే సభ్యుల కుచితమనియు, నది లేని స్త్రీలు నీతిమాలినవారనియు వారు సిద్ధాంతీకరించిరి ఇతర దేశములం దిట్టిరాజ్యము త్కారము లేనందున, 'మహారాష్ట్ర' దేశమునందును, "తెనుఁగు దేశమునందును, 'ద్రావిడ దేశమునందును, మఱి యనేక దేశములందును గట్టి ఘోషాపద్ధతి లేదు వంగదేశీయు 'ఘోషా' యుత్పత్తి కారణమును దెలిసికొని న్యాయపరిపాలకులగు ఆంగ్లేయుల ప్రభుత్వమునందుఁ దురకలచేఁగాని మఱి యెవరివలనఁగాని స్త్రీల కెట్టి బాధయుఁగలుగదుగాన ననేక శతాబ్దములనుండి యున్న కారాగ్రహవాసమునుండి తమ స్త్రీలను విడిపించెదరని నమ్ము

చున్నాను ఇట్లు కొంతకాలము జరిగినవెనుక నవాబుగారిదృష్టి తనయొద్ద నున్నయధికారుల యంత పురముపై బడెను! ఏయధికారియింటనైన నధిక సౌందర్యవతి గలదని తెలిసిననవాబాయధికారితోఁ దన కాస్త్రీనిఁ దెచ్చి యుమ్మనియడుగును వాడెట్లు తేనియెడల ననేకప్రయత్నముల నాయధికారిని బాధించి వాని యంత పురమునుండి కాస్త్రీని బలవంతముగాఁ గొనివచ్చుచుండెను!

ఇట్టి ప్రళయసమయమున మున్దీ దాగాదులో జగత్ నేటను ఇంటిపేరుగల మహాధనసంపన్నులగు సాహుకారు లుండిరి విరికిఁ గల యమితధనమువలన వీరు కు బేరులనఁబడుచుండిరి నాగపూరు రాజగు భోన్సలా, బంగాళాదేశముపై దండెత్తిపోయినప్పు డీజగత్సేతు గృహమును కొల్లగొట్టి కొట్లకొలది ధనమును దీసి కొనిపోయెను ఇట్లనంఖ్య ధనరాసులు వారు గొనిపోయినను జగత్సేతు “మరారావారు గాఁగ పాయలొనుండి యొకకాని డబ్బు గొనిపోయిరి” అని యనఁట! ఇట్లవంశమువా రపరిమితధనవంతు లయినందున బంగాళా దేశమునందంతటను జనులు వారిని మన్నించుచుండిరి ఆసమయమునందు మతల్ చందు అను సాహుకారు జగత్సేతువంశమున ముఖ్యుడుగా నుండెను ఈయన ఏక్కిలి బుద్ధిమంతుఁడును, రాజకార్యకుశలుఁడును, అయినందున నవాబు దర్బారునందు ఆతని కధికమర్యాదలు జరుగుచుండెను కాన నధికారులందఱతనికి వెఱచుచుండిరి ఆతని యొద్దనుండి నవాబున కెల్లప్పుడును ధనసహాయముకావలసి యున్నందున సురాజుజగత్సేతును అందఱికింట నధికముగా

మన్నించుచుండెను ఈమిత్రబద్ధుడు, జగత్సేతున కత్యంత లావ
ణ్యవతియు, గణవతియునగుకూతురు గలదు ఆమె యసమాన
హావమును గని తండ్రి యూచిన్న దానివేరు 'అసామాన్య' యని
పెట్టెను ఆమెకుఁ దండ్రి యత్యంతవైభవముతో వివాహముహూ
త్సవముఁ జేసెను వివాహమైన త్రయత్యంతపవిత్రురాలనియు
దానిని దాచుట యత్యంతపాప మనియుఁ దురకల ధర్మశాస్త్ర
మునందుఁ జెప్పఁబడినను, సురాజుద్దాలా, యనామాన్యయొక్క
సౌందర్యఖ్యాతిని వినఁగానే, మోహపరవశతచే బిచ్చివాఁ డా
యెను కాని యామె జగత్సేతు కూతురైనందున నానంగతి
యెవరికిఁ జెప్పటకు విలులేకుండెను అదేలయన రాజ్యమునందుఁ
గల ప్రజ లందఱును గత్సేతున కనుకూలురయినందునఁ దన
దుర్నిత తిలకిసినయెడల లోకు లందఱును దనకు విరుద్ధు లగుదు
రని సురా న కత్యంతభయము కలిగియుండెను ఇట్లత్యంతభీతిచే
గొన్నిదినము లరుగ నాతని కామాన్ని యంతకంత కధికిము
కాఁగా, వాఁ డొకదినము రాత్రి వేషము వేసికొని, యొకా
నొక సామాన్యవలెనే జగత్సేతుమందిరముఁ బ్రవేశించి యనా
మాన్య వశించునట్టి యంత పురములోనికి వెళ్ళెను! అచటికిఁ
బోయి యసామాన్య వాస్తవముగా నసమాన సౌందర్యవతి
యగుటఁ గనియూదుష్టుఁడు భ్రమింపఁబడె, దానపుడుదాల్చిన
వేషమునకు భంగము కలుగునని యైనఁ దలఁపక, అత్యంతపవ
ిత్రురాలగుపతివ్రత నంటఁబోయెను అది గని యసామాన్య
భీతిఁ గేక వేయ నవా బచటనుండి పాటిపోవ యత్నించెను
అంత నామెభర్తయు నింటఁ గల యితరజనులును వచ్చి గాచి

స్రవేషధరుఁ డగు సురాజుద్దాలాను గుర్తించి యామెభర్త
వానికిఁ దనపాదరక్షచేఁ జక్కఁగా బుద్ధిచెప్పి, నవాబుగానఁ గరు
ణించి ప్రాణములతో విడిచెను

ఇట్లు తాఁ దలఁచినకార్యసిద్ధి గాకపోఁగా, మీదు మిక్కిలి
యవమాన మగుటకు రోయుచుఁ దన్న ట్లవమానఁజరిచినవాని
పగ తీర్చుకొను దినమును నిరిక్షించుచుండెను

తదనంతర మొకనాఁడు అసామాన్యపెనిమిటి రామందిర
సమీపమునండి చురుగుటఁ గని నవాబు వానిఁ బట్టి తెప్పించి
తల తియించెను అట్లతని శిరశ్చేదము చేసి యాతల చాకవెండి
పల్లెరమునం దుంచి యసామాన్య యొద్దక పెను ప్రాణపతి
యొక్క శిరమును నూచి యసామాన్య యెట్టిదు ఖములో మునిఁ
గెన నదువరులె యూహించుకొనఁ గలరు ఆదు ఖాతీరకము
వలన నాటినుండి యామెకు మతిభ్రమ కలిగెను ఆపిచ్చిగో
నొకప్పుడు దుఁచుచు, సుఱియొకప్పుడు నవ్వుచు, ఇంకొక
ప్పుడు గంతులువేయుచుఁ గాలము గడుపుచుండెను !

ఇట్లపరిమిత ఘోరకృత్యములు చేయుటవలన వంగ దేశము
నందుఁ గల సంస్థానీకులును, సరదారులును, విసిగి సురాజునకు
విరుద్ధులయిరి స్వజాతీయుఁడగు సైన్యాధ్యక్షునిరాజ్యముపై నునిచి,
పూర్వము నవాబు మక్కాకు వెళ్లి నప్పటినుండియు, నవాబు
లండిఱును సరదార్ల చేతులలోని కీలుబొమ్మలై యుండినటుకు
సందియము లేదు ఈసరదారు లందఱు తొకప్పుడు సభచేసి
సురాజుద్దాలాను ఇంగ్లీషువారి సహాయముచేఁ బదభ్రష్టునిఁ
జేయ నిశ్చయించిరి ఈసంగతి సవిస్తరముగా రాశీభవాని గారి

చరిత్రమునందు వివరింపబడెను అటుపిమ్మట ౧౮౧౮వ సంవత్సరమునం దై నష్టాసీయుద్ధమందు నింగ్లీషు సైన్యాధిపతి యగు క్లైవను నతడు సురాజు కోడించెను అప్పుడు సురాజు యుద్ధభూమి విడిచి యొక లొట్టిపిట్ట పెక్కి మురీ దాబాదు వైపునకుఁ బాటి పోయెను కాని యతని పరాభవ మచటివారి కంతకుముందే తెలిసినందున, నచటనుండ వీలులేక యచటినుండి మఱియొక వైపునకుఁ బోయి తురకు బాగాబంగోలా యను గ్రామమునందు నతడు శత్రువులచేతఁ జిక్కెను మీర్జాపూర్ పుత్రుఁ డగు గురాన్ యొక్క యాజ్ఞాప్రకారము, మహమదీ బే గనుతురుష్కుఁ డాయన శిరము ద్రుంచెను బంగాళదేశపు నవాబున కిట్టియవస్థ ప్రాప్తిం చుటకు నాతని దుష్టత్వమే కారణమని వేరుగాఁ జెప్పనక్కఱి యదుగదా? అనితి, క్రూరత్వము, పరమడనము, చేయువారి కెన్న టికిని తగిలెడి గాకమానదు ఇందునగుఱించి యొకకవి యిట్లు వ్రాయుచున్నాఁడు

గీ క్రూరులై పరుల క్షకారణంబుగ నుర్వి

హానిఁ జేయఁ జూచునట్టవారు ||

తీరని కడగండ్లఁ బెచ్చుకొనుచు, దామె

దుఃఖ పడుదు రాత్మదోషమునకు

కాబట్టి మనుష్యు లెప్పుడును, పరుల కపకారముఁ జేయక స్వశక్తిని సారముగా నుపకారమే చేయుచుండవలయును ఈసంగతి నానహోదరీమణు లెప్పుడును మఱివకుండవలెనని వేఁడెదను ఇట్లు చేయుటవలన మన కందియును గుఱులే యగుదురు శత్రువులు మన కెవ్వరును లేకుండుదురు సురాజు సకలప్రజలకు

సనేకపీడలు గావించినందువలన సంకటసమయమునందు సుత్రులు సహితము వానిశత్రువైరి వాడేపరోపకారుడై యుండినయెడల విధివశముచే కొకసంకటము వచ్చినను, వాని కనేకులు సహాయులై యుందురు ఈ సురాజుచరితమువలన నింకొకయుపదేశమును గ్రహించఁదగియున్నది అది యేదనఁగా నైశ్వర్యము గలిగినప్పు డత్యంతగర్వముచేఁ గన్న మిన్ను గానక కొదుల సతి తుచ్ఛముగా నెంచి, వారిని బాధించినయెడల, విపద్దశయందఁ జగత్తంతయుఁ దనకుఁ బ్రతికూలమగును కాన నీయుపదేశము గ్రహించి, ద్రవ్యవంతురాండ్రగు మాయక్కలందఱును, స్వమును జేరనీక, బీజవారియందు దయ గూపెదరని, నముచున్నాను

పతి గణించిన నాటనుండియు ససమాన రెండుమూడు సంవత్సరములవఱకును మతిభ్రమ కలి యే యుండెను ఆమె కాధ్రమ వదలవలయునని యీమెతండ్రి యనేకనైద్యులచే ననేకవిధానా యములు చేయించెను కాని వానివలన సంతమాత్రమును గాము నేకపోయెను ఆసమయమునందె సురాజుగారి శిరిచ్ఛేది మగుట సంభవించెను కాని కొందఱు ఘననైద్యు లొకఁ బ్రతి మరణమువలన భ్రమ గలిగినదిగాన దనపలినిఁ జంపినవాఁడు తెగినసంగతి యామెకుఁ జెలిపి, వానిశల యామెకుఁ జూపిన నామెపిచ్చి వదలునని పిరి అందుపై నామాటకు పన్నింకొకటకు సురాజు శిరస్సకి బల్లెమునకుఁ గ్రుచ్చి ప్రజలకుఁ జూచుచున్నస్థలమునకు సమీపమునందున్నమే మీఁదనుండియీ మెగుదానిని జూపిరి ఆశిరస్సును గని యత్యంతదయతో గానె

సమీపమున నున్నవారిని గని 'పాప మీదురదృష్టవంతుఁడెవఁడు?' అని యడుగఁగా వారు 'అమ్మా! తమభర్తను అతి క్రూరుడై వధించిన దుష్టుఁడు వీఁడే వీనిశత్రువులు వీనికిఁదగిన శిక్షనే చేసిరి' అని చెప్పిరి అందుపై నామె మిక్కిలి జాలిపడి 'అయ్యో పాపము వీని కిట్టిదురవస్థ ప్రాప్తించినదా' యని యింక నన్నింటికిఁ గొనిపోండు' అని చెప్పెను అటుపిమ్మట నామెను వారింటికిఁ గొనిపోయిరి అప్పు డామెపిచ్చి పోయి మామెకు జరి నసంగతి తెలియఁగ, నామె సురాజ్ఞదౌలా సం గతి యంతయు సవిస్తరముగా నడిగి తెలిసికొని, వాని దుర దృష్టవంతురా లగభార్య సంగతియును దెలిసికొనెను అకస్మాత్తుగా నామెయొక్కభ్రమ ఎఱుఁటఁ గని యాజ్ఞనుల కపరి మితౌచ్ఛర్యమును, ఆనందమును గలిగెను కాని బాగైననాట నుండియు నప్పుడప్పుడు 'పరమేశ్వరుఁడు నేను చేయవలసిన కార్య మును కానే అవేర్చెను, గాన పరమేశ్వరుఁడు చేయవలసిన కార్యమును నేనే చేయవలయునని యిప్పుడసంకల్పమై యుండును అట్లయిన నేనాకార్యమును చేసెదను" అని యనుచుం డెను ఈవాక్యములకు నర్థమేమని గూమె ననేకు లనేకవిధముల నడిగి చూచిరి కాని యామె వారికిఁ దెలిసినఁ గార్యము గొననాగనీయరనియును, నవ్వుదురనియు దలఁచి యామె యెవరి కిని చెప్పకుండెను ఇట్లుండి నింట వ్యరికినిఁ జెప్పక యొకనాటి రాత్రి అసామాన్య యిల్లుండెను! ఇట్లామె బయలుదేరి భయము విడిచి యొంటరిగా బాగాబంగోల యనుగ్రామమున కుఁ బ్రయాణమయిపోయెను సురాజ్ఞదౌలా శిరమును గూచిన

నాటనుండియు నామె యంతరంగము దివ్యవిచారములతో నిండి యుండెను “నాపెనిగుటినిఁ జంపినవాని పగతీర్చుకొనుట నాపని వాని నవమానించుట, పరిభ్రష్టునిఁ జేయుట, వానితలఁ దీయుట, మొదలయినపను లన్నియు నావై యుండఁగాఁ బరమేశ్వరుఁడు నాకొఱ కాపను లన్నియుఁ దానే చేసెను దయాళుఁడును, సంపూర్ణకరుణాయుక్తుఁడును, అగురమేశ్వరుఁడు సురాజుపై గయగలిగి, వాని యపరాధములను తీసివలయును” వాని యం దనుగ్రహించి వాని నత్యంతసుఖునిగాఁ జేయవలయును కానియాపను లన్నియు నీశ్వరుఁడు చేయనందున వానిని నాకొఱ కే యుంచినాఁ డనుచుకు సందేహము లేదుగాన నీపనులన్నియు నేనే చేయవలయును” అను విచార మామె యంత కరణము నం దెల్లప్పుడు భ్రమణము చేయుచుండెను! రాజు గాతించినం దున వానిని తీసుచుటగాని వానిని సజనుఁ జేయు గాని య సంభవముగాన నిరపరాధిని యగు వానిభాగ్య సహాయము చేయువారులేక, బాగాబంగో కాయం దితరులకుఁ దెలియకుండ నత్యంత సంకటమున నున్నదని యామెకుఁ దెలిసెను ఆమెకు సహాయుడేయుట యనఁగా నప్పటి నవాబగు మీర్జాదుయొక్క యు, వానికి సహాయులైయున్నయాంగ్లేయులయొక్కయుఁ బ్రబల కోపమునకుఁ బాత్రురా లగుచుండె అసామాన్యతండ్రి యగు జగత్సేతును, తదితరు లనేకులును, సురాజు సంబంధులైనవ్వ రగు పడినరు వారినిఁ జంపవలయునను ఉద్దేశము గలి యుండిరి కాని సుత్రులవలెనే శత్రులయందును ఉపకారము చేయుమహా త్ముల యంత కరణము లత్యద్భుతములు! అసామాన్య తాను

సురాజుభార్యకు నుపకారము చేయఁదలఁచెనుగాన నెంతమంది యెన్నివిధముల నడిగినను పైని చెప్పఁబడినకారణమువలన తనకార్యమునకు భంగము కలుగునని యెంచి యెవ్వరికిని జెప్పక యిట్లుబయలుదేఱెను! అమె యట్లు బయలుదేటి బాగాబంగోలాకు వచ్చి చేరఁగా నచట నామెకు సురాజుభార్యను గుఱించి యిట్లువర్తమానము తెలిసెను

సురాజు బలహీనుఁడయి, చిచ్చుతుండై మున్నీదాబాషునుండి ప్రాణములను రక్షించుకొను నిశ్చింతము పొటిపోవునపుడు, ఆయనకుఁగల యసంఖ్యనేవకులలో కొకరును సహాయుడై ఆయనకుఁదోడు నడువకుండిరి! ప్రతి దుష్కార్యమునందును నతనిఁ బ్రోత్సహింపఁజూచి మాత్రాణములనైన నీకిత్తుమని చెప్పిన మిత్రులలో కొకరును అట్టిసంకటసమయమునందు సహాయులుగాకుండిరి అధి కారాచూడఁజేయున్నపు డాయన యనలోకమున కత్యంతము భీతిల్లి గంగెద్దులవలె నాతనివాక్యముల కన్నిటికి నొకొననుచు, తమ కనర్హకార్యములయినవానిని సహితము చేయుచు నుండువారిలో కొక్కరును సంకటసమయమున నతని యెద్దనుండక పలాయితలైరి శ్రేష్ఠ మాతనిబంధు లగువారు సహిత మావిపద్దశయం దానినికి సహాయులు కాకుండిరి! మనుష్యమాత్రుల కెవరికైనను చిట్టికాలమువచ్చిన నీప్రకారమే మిత్రు లందఱును తొలఁగుదురు ఇందునుగూర్చి యొకకవి యిట్లు వ్రాసియున్నాడు

క కమలములు నీటిఁ బాసిన,

గమలాపుని రశ్మిసోఁకమలిన, భంగిన్

దమతమ నెలవులు దప్పిన

దమమిత్రులు శత్రులగుట తథ్యము సుమతీ

ఇట్లధికారహీనుఁడును, ధనహీను నునైన సురాజుడైన నందఱును విడిచిరి కాని యాచార్యచరిత్రకి నరిగిన సచరిత్రకి నతనిని వెంబడించుచుండుట కానమయమునం యొకప్రామాత్ర ముం డెను ఆప్రాణి యెవరనఁగా నాతనిపట్టపురాశియగు మొహర్షేణా బేగమ్ సురామెను ‘గుల్’ అనఁగా గులాబుపుష్పమని పిలుచుచుండెను సురాజెప్పుడును రదార్ధాసక్తఁడై యీమెను ప్రేమతోఁ జూచినవాఁడు కాఁడు తన్నట్లు పతి త్యజించినను ఆపత్సమయమునం దాయనను దాను విషువకొల్లక, యీ కుల కాంత తనవిభునకు సహాయురై నడిచెను ! అట్టి నాధ్వీ ధన్యురాలని యెవరు పొగడకుందురు? “చందాలోస్తు సద్విజ్ఞోస్తు గురురి త్యేషా మనీషామ స” అని శ్రీమచ్ఛంకరస్వాములవారు చందాలుని విషయమునఁ జెప్పినట్లులనె యీపరమపతివ్రత యవస కులమున జన్మించినను కనయుదాత్తగుణములచే హిందూసంధ రుకును, స్త్రీవర్గమున కంగకును గురుతుల్యురాలగుచున్నది కాన నామెయుదాహరణము ప్రతికులవధువు గ్రహించవలయును ద్రవ్యహీనుఁడగు భర్తన్న స్త్రీలు తీరస్కరించుదురనియు, వానిని హీనముగాఁ జూతురనియు, పెనినుటిని నిజించుదురనియు, సనేక యారోపణములు స్త్రీలపై స్త్రీదోషములు మోసచు

న్నారు వారికి సహాయుడగు కవి యొక్క ప్రకారము వ్రాసి
యున్నాడు —

క¹ కులసతి రోయును, జుట్టం
బులు వాయుదు శోరులు గవ్వపుంబలుకుల ని
మ్ముల నాడఁ దొడఁగుచుందురు||
కలియుగమున ద్రవ్యహీనుఁ గల కాలంబున్

ఈపద్యమునందుఁ గల యితరుల విషయమై వ్రాయుట నా
పని కాదు కాని కులసతివిషయమున కవి వ్రాసినవాక్య మసత్య
మని పొక్కి వక్కానించకుండఁజాలను ఈకవీశ్వరున కీయవన
నాన్వితచరిత్ర గుంచుక చెవినిఁబడియుండునయెడలఁ దనయసత్యము
చకు లజ్జితుఁడై యావాక్యము నాపద్యమునుండి తీసివేసియుండు
ననుటకు సందియములేదు కులసతి తనపతికి సంకటసమయమున
సాయురాలు గానుండినఁ గులసతికిని వ్యోగునుగల తారామ్య
మేమి? ఇతర దేశముల విషయమయి నాకంతగాఁ దెలియదుగాని
మన హిందూస్థానమునం దెచ్చుటను పతివీరిద్రుఁడని “కులసతి
రోయును” అనువాక్య మబద్ధమనుట కెంతమాత్రమును సంశ
యములేదు ఒక బిదతనమే యననేల? ఇంటఁ గడుపునిండ
తిండిలేకుండఁగా దుష్టుఁడగు భర్తచే నిత్యమును వీపుపగులున
ట్లకారణముగా దెబ్బలఁచినచు, నింటనెల్లస్పృడు అత్తయ్యాడు
నిడ్డలచే నతిశయమగు కోడంటిక మనుభవించువారి ననేకులను
మనకున్నలారఁ జూచుచున్నాము బ్రాధలనుభవించుచుఁ బతి
యం దధికభక్తిగలిగి ఆయన కనేకవిధములఁ బరిచర్యలను
జేయుచు భర్తను రక్షించు నిరుత్తము ప్రతిదినము వ్రతములు
చేయుచు, ముడుపులుగట్టుచు నెట్టి ఘోరసంకటమునందైన

నాతనికి సహాయురాలై యుండు యువతీరత్నంబు లీ దేశమునం దసంఖ్యలుగా మనము గూచుచున్నాము హిందూస్థానమునందలి పురుషులు, తమస్త్రీల ననేకభాధల బెట్టుటయందును, స్త్రీలు వాని నన్నిటిని సహించి వారి కతిభక్తితో నుపచారములు చేయుటయందును, జగత్తునం దంతటను బహు దినములనుండి ప్రఖ్యాతిగాంచిన చెప్పిన నాపై నన త్యారోపణము రాదని నమ్మెనను భర్త ధనహినుఁ డని భార్య యాతనిని విడిచినట్టి యుదాహరణము ఈ దేశమునందు వెయ్యికుటుంబములలో నొకటి యొరులతో లేదో సంశయింపవలసియున్నది అట్లు ఎరికినను అత్యంత కనిష్ఠమైయుండును, అత్యంతాజ్ఞానులుగా నుండి మూర్ఖతయే ప్రధానముగా నుండిన వారిలోను విద్యాగంధ మెఱుంగక నీతియన్న వాక్యమునైన నెఱుంగనివారిలో నొకవ ప్రకారమగునేమో ఇంతమాత్రముచేత “కులసతిరోయును” అను సిద్ధాంత మేతర్కశాస్త్రమువలనను సద్ధపడనేరదు స్త్రీపైఁ గొందఁ తారోపించిన యారోపణ యసత్యమని సిద్ధాంతము చెయుటకుఁ గొంత విషయాంతరమాయెను ఇందుకై చదువరులు నన్ను మన్నింపవలెనని వేడెడదను

ఇట్లు ‘గుల్’ తనపతివెంట నరిగినపు యెఱుఁ గదునెనిగిది సంవత్సరములప్రాయమునను అట్టి యల్పవయసునందు నిండు గర్భిణిగానుండియు, రాళ్లనక, ముళ్లనక యెండవానలకు సహించి యాతనివెంటఁ బరుగిడుచు బాగాబంగోలాకుఁ జేరి యచటఁ బ్రసూతయాయెను అందువలనఁ గొన్నిదినము లచట నుండవలసి నవ్వారై పిమ్మట నచటనే సురాజు శత్రులచేతిలోఁబడి చంపఁ

బడెనని యిదివఱకే తెలిపియున్నాను పతిమరణానంతర మా సాధ్వీ యదృష్టహీనురాలగు కూతురిని రక్షించుచు నచట నుండు బదవారి గుడిసెలలోఁ గాలము గడుపుచుండెను ! ఈన మాచారిము అనామాన్యకుఁ దెలియఁగా నామె 'గుల్' అచట నున్నదనినమాటకు సంకోషించి, యాబీదవారి యుండ్లెచట నని శోధింపసాగెను ఒక స్త్రీ తనకొఱకు వెళుకుచున్నది 'గుల్' బేగమునకుఁ దెలియఁగా, నాస్త్రీశత్రుపక్షమునుండి వచ్చినదై యుండునని యామె గుక్కిలి భయపడెను ఆమెకుఁ దనప్రాణ ములకొఱ కంతఃయము లేకున్నను, తనముగా జన్మించిన పసిష్టప్రాణముల కెక్కడ భయముకలుగునోయచి భీతిగైను ఇట్లు భీతి, యామె యంతతో సారకుంక, యిటు తమకు జరిగిన యన్యాయమంతయు, శిల్లీ కేగి వాదుషాకు నివేదించి గతవైభవ మును తన కొ గా కిచ్చునటుల చేయవలయునని యామె గూ త్కణముననె విడ్డ త్తుకొని శిల్లీమార్గమున నడుచుచు సాగెను ! ఆవర్తి మాన మసామాన్యకుఁ దెలిసి, గుక్కిలి విచారపడి, యామె దృఢ చిత్తయవంతురాలైనందున నాపని సంకోచోవిడువక ఆ బేగము నడ చినదారినే తానును నడువ నారంభించెను బాగా బంగోలాకుఁ దనకొఱకు వచ్చినస్త్రీ తన్ను వెంబడించినదని 'గుల్' బేగము విని మఱిత భీతయై యతి త్వరగా నడువసాగెను అనామాన్య యిదివఱకు నడిచి యలసియున్న గాన నతిత్వరగా నడువఁజాలక తిన్నఁగా నడుచుచుండును ఆమె, తాను బేగమున కపకారిణిని కాననియు, సహాయము చేయుటకై వచ్చితినిగాన భయపడవల దనియు, దోషనడుచువారిచే ననేకవర్తమానములు పంపెను

గాని 'గుల్' బేగ మామాటలయందు విశ్వాసముంచక ముందున కతిత్వరగా నడుచుచుండెను ఇట్లొకరు భయముచేతను, మఱియొకరు ఉపకారబుద్ధిచేతను, ఒకరెండుమకాములు హెచ్చుతగ్గుగా, నీయూరినుండి యూయూరికి నావలైననుండి మఱియొక పల్లెకు నరుగుచుండిరి తనకు మంచిమాటలుపంపి, తనపంపి విడువక యొకస్త్రీ వచ్చుచున్నదని విని బేగమునకు మఱిత సంతయము కలిగి, భయమువలన డిల్లీమార్గమువదిలి పసుబిడ్డను రక్షించుకొను నిగుత్తము ఆమె అడ్డదారిని బడి పరుగెత్తినా గెను ఇట్లామె యెచటికి బోయినను లోకుల నడి తెలిసికొనుచు అసామాన్య యామెవెనుకనే పోవుచుండెను ఇట్లాయరువు రొకసంవత్సరమువఱకుఁ దిరుగుచుండిరి కాని యొకనిదర్శన మొకరికిఁ దటస్థించినకాదు ! సంవత్సర మైనవెనుక రొకదిన మనామాన్య బేగమునకుఁ గొంచెము దూరమువఱకు వచ్చిచేరెను ఆదిన మత్స్యంతభయంకరమైన ఆకాశమంతయు మేఘములచే వ్యాపింపఁబడి యురుములతోను మెఱుపులతోను భయంకర మైనవాస కురియ నారంభించెను ఇట్లు పిడుగులు పడుచున్న భయంకర మైనవాసలో ననామాన్యయొక్క భీతిచేత 'గుల్' బేగము బిడ్డను పీనినకుఁ గట్టుకొని పరుగెత్తినాగెను ఆమె వెనుకనే యసామాన్య "భయపడవలసిపని లేద" ని మొఱ్ఱపెట్టుచుఁ బరుగెత్తినాగెను కాని యాగాలివాలో నామెధ్వని యా బేగమున కెంతమాత్రమును వినఁబడినది కాదు ఆమె యట్లు పోయిపోయి, మహావేగముతో రెండుగట్లనుండి సముద్రమువలఁ బొంగి పాటుచున్న గంగానదియొద్దకి వచ్చెను అచట

నుండి పోవుమార్గముఁ గానక యామె యచటనున్న నావికులను
తన్నావలిగట్టునకుఁ ద్వరగాఁ జేర్చుడని వేడుకొనసాగెను
గంగయం దట్టితుపాను సమయమున నావవేయ వీలుగాదని
యచటినావికు లందఱును చెప్పఁగా నత్యంత భయాకులయైన
బేగము, తనచేతనున్న రత్నఖచితమైన యుంగరమును వారికి
నియ్యబోయెను రుక్మిణి వెలగలయుంగరము దొరకు నన్న
యాసచే నారిలో కొకఁడు నావ నడుప నుద్యుక్తుఁ డాయెను
వారు పడవ నెక్కి కొంతదూఱమువరకుఁబోయిరి కాని నదీవేగ
మతిశయమైనందున నవట నాయోడ మునిగెను అట్టినమయ
మున నసామాన్య గంగయొడ్డునకువచ్చెను నావ మునుఁగుటఁ
గనినతోడనే నావలోనివారిని రక్షింపవలెనని యామె యామహా
నదిలో దునిగెను ఆమె యట్లు దునికి తనశక్తికొలఁది సేదచు
మధ్యమధ్య ప్రవాహవేగమువలనఁ గ్రమ్మమైన మార్గమునుండి
తొలఁగుచు మునుఁగుచుఁ దేలుచు నావమునిగినచోటికిఁ బోయి
చేరెను ఇట్లంత ధైర్యముతో దృఢనిశ్చయమైనవారు
చేయఁబూనినకార ము లెవ్వి గాకయుండును ? అప్రకార మామె
యచటికిఁబోయి నీట మునిగిన 'గుల్' బేగము జడఁబట్టి యీ
వలకు గాగెను ఆకువీపున గట్టిగాఁ గట్టఁబడిన పసిపిల్లయుం
దల్లితో నీవలికి వచ్చెను ఇంతలోఁ దుపాను కొంత తగ్గినందున
నామె రుక్మిణి ప్రాణముతో వారి నీవలకుఁ దెచ్చి యొడ్డు
మీఁద సమీపమున దున్నగుడిసెకుఁ గొనిపోయి, అచటివారి

నడిగి పొడిగడ్డి, నిప్పు మొదలయినవి దెచ్చి వారి కుట్టోపచారములు చేయసాగెను కాని బేగమును, ఈనశ్వర మయినట్టియు, దు ఖభూయిష మయినట్టియు ప్రపంచసుఖమునుండి గంగాదేవి యదివఱకే ముక్తురాలినిగాఁ జేసెను, గాన నామె దీర్ఘనిద్ర నుండి లేవనేలేదు కాని యాశిశువు కొంతనేపటికి స్త్రీకి వచ్చెను అసామాన్య బేగమున కచటనే దహనవిధులు చేయించి తా నాశిశువును ఇంటికిఁ గొని చని తాఁ గన్నకూతురివలె సంరక్షించెను నేటివఱకు ౭౦గాళాదేశమునందు అసామాన్యను దేవిగా భావించి యాబిడ్డ నెత్తుకొనినటుల నామె విగ్రహమును చేసి పూజించువాడుక గలదఁట

ఈప్రకార మసామాన్య తనదృఢనిశ్చయమువలన శత్రువుల యందును విత్రభావముంచి, యెరుల కనాధ్య మైనసత్కృత్య మొనరించి తనపేరు సార్థక మగునట్లుగాఁ జేసెను అదే ప్రకారమామెచరితము చదివిన యువతులును తమచేత నైనంత వఱకుఁ బరులకు నుపకారిము చేయుచుండవలయును బరులు మీపై నన్యాయముగా నాగ్రహపడినను మీరు వారి నత్యంత ప్రేమతోఁ జూచినయెడల మీరందఱకును పూజ్యరాండ్రయి యీర్ష్యుని ప్రేమచే నసామాన్య లగుదురు

ఖనా.

‘విద్యచే శాశ్వతంబుగ వినుతికెమ్మ’

పూర్వకాలమునందు, ఖనా యను స్త్రీ జ్యోతిశ్శాస్త్రమునం దధిక ప్రవీణురై యుండెను ఆమె చేసినకవిత్వ మాబాల వృద్ధుల కధికప్రియముగా నుండెననియు ఖ్యాతిగలదు కాని మన దేశమునందుఁ జరిత్రములు వ్రాయువాడుక లేనందున నామె చరిత్రము సవిస్తరముగా నెచ్చటను దొరకలేదు ఇందున కెంత యుం జింతిల్లవలసియన్నది ఈమె తలిదండ్రు లెవ్వరో తెలియదు కాని యీమె జననీజనకులు బాల్యమునందే మృతి నొందినందువలన నీమె నెవఁడో యనార్యుఁడు పెంచుకొని యతఁడే యామెకు జ్యోతిషవిద్య నేర్పెనని యొకవింతకథఁ జెప్పెదరు ప్రాచీనకాలమునం దార్యులకంటె ననార్యులే జ్యోతిషమునందు విశేషపాండిత్యము గలిగియుండిరని యందురు ఖనా కుశాగ్రబుద్ధిగలదై నందున నితర బాలికలవలె నాటలతోఁ గాలము గడపక తనపెంపుడు తండ్రియొద్ద స్వల్పకాలములోనే సంపూర్ణ జ్యోతిశ్శాస్త్రము నభ్యసించెనట! ఆపెంపుడుతండ్రి యీమెబుద్ధి కెంతయు మెచ్చి కనకు వచ్చినవిద్య యంతయు నామెకు సొంగో

పాంగముగా నేర్చెను ఇట్లు పురుషులకునహితము దుర్లభ
మయిన గోత్రజ్యోతిషము లీమెకుఁ గరతలానులకము లయ్యెను

ఖనా వసియించెడి గ్రామమునందే ఋహిరు డను బ్రాహ్మణ
చిన్నవాఁ డొకఁ డనార్యులచేఁ బెంపబడెను పెంపుడుతండ్రి
యయిన యనార్యుడు మిహిరునిఁ బుత్రవాత్సల్యముతోఁ బెంచి
పెద్దవానిఁ జేసి జ్యోతిషమునం దసారపండితునిగాఁ జేసెనట
తదనంతరమునందు, ఖనా ఋహిరు లిరువురును, యుక్తవయస్కులై
తిమ పెంపుడుతండ్రుల యనుమతి వడసి, వివాహముఁ జేసికొని
సంసారభారమును మోయుచుంిరి

ఖనాయొక్క తలిదండ్రు లెవ్వరై నది తెలియకపోయినను,
మిహిరునివంశము మన మెఱుంగవచ్చును లోకప్రసిద్ధు డగువిక్ర
మాదిత్యుని సభయందుండు నవరత్నములలో చొకఁ డగువరా
హున కిమిహిరుడు పుత్రుఁడట వరాహుడు జ్యోతిషమునం
దధిక్రవణుఁడయి జ్యోతిషగ్రంథములు కొన్నిరచించెను ఆయ
నకు ఋహిరుడు పుట్టఁగానే హితకము వెసించుచి యందులో
సంఖ్యలు తప్పటవలన, నూతెండ్లి ఆయుర్దాయ మున్నను
కండ్రిలెక్కకుఁ బదిసంవత్సరములే జీవితమని వచ్చెనట అందుకు
వరాహుడు మిక్కిలి చింతిల్లి పిల్లవాడు పదిసంవత్సరములు పెరిగి
మృతికొందిన విశేషదు ఖమగుఁ గాన నిప్పుడె వీని నెక్కడనైన
విడిచిన భాగండునని యోచించి, కట్టదోనో బాలుని నునిచి
నీట ప్రవాహములో విడిచెనట తదనంతర మాబాలుఁ డొక

యనార్యునకు దొరకఁగా వాఁడు నాకి విద్యనేర్పినసంగతి యిది వఱకే వ్రాసినాను

వివాహానంతరము ఖనా యిహిరుల కిరువురకును ఆర్యులలోనికి వెళ్ళవలయునను వాంఛ గలిగి తమపాలనకర్తల యనుజ్ఞనడిగిరి అందుకు వారు సమ్మతించి వారినంపి వచ్చుటకయి వెంట నొక యనార్యుడానినిఁ బంపి దానిచేతికిఁ గొన్ని జ్యోతిషగ్రంథముల నిచ్చిరి ఆర్యు లుండుప్రాంతము యొక్క పాలిమేరదాఁటి వారి దేశమునకు వెళ్ళునపుడు, ఆశ్రీ జ్యోతిషమునందు ఖనాకును యిహిరునకును గలప్రజ్ఞను బరీక్షింపఁ దొడఁగెను వారు జ్యోతి షమునందు పండితులని తెలిసిన నాపుస్తకముల మరల స్వదేశ మునకుఁ దీసికొని రమ్మనియు, లేనియెడల పుస్తకములు వాకినిచ్చి రమ్మనియు ననార్యులు చెప్పిరట కాన వారినిఁ బరీక్షిం చుటకయి యాదాసి యచ్చట నీనుటకు సిద్ధముగానున్న యొక గోవును యిహిరునకుఁ జూపి 'ఈయావునకు నెఱ్ఱదూడ పుట్టునా, తెల్లదూడ పుట్టునా' యని యడిగెను యిహిరుఁడు 'తెల్లదూడ పుట్టు'నని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను అంతట నాయా వీనఁగా నెఱ్ఱ దూడ పుట్టెను అందుపై నాదాసి యిహిరునకు జ్యోతిషజ్ఞానము పూర్ణముగా లేదని యెంచి యాపుస్తకముల నాతని కిచ్చి తన స్వదేశమునకు మరలిపోయెనట అంత యిహిరుఁడు తా నిన్ని దినములనుండి శ్రమపడి యభ్యసించిన విద్యయందు తాను ప్రవీ ణుఁడు కానందునకు నెంతయుఁ జింతిల్లి, యింత కష్టపడిన రాని

విద్య యిక నీపు స్తకములవలన నేని రాగలదని కోపముతో
 నాపు స్తకములను ఏటిలోఁ బాటవేసెను అప్పుడు ఖనా సమీ
 పముననే యున్నదిగాన పరుగెత్తుకొని వెళ్లి యాపు స్తకములలో
 'రెంటినిమాత్రము నదీప్రవాహములోనుండి యీవలికిఁ దీసెను
 ' కడమపు స్తకము లామెకు దొరకక ప్రవాహములలో కొట్టుకొని
 పోయెను తదనంతర మాదంపతులు తిన్నగా విక్రమాదిత్యుడు
 ' వేటకు వచ్చియున్న స్థలమునకు సమీప గ్రామముఁ జేరిరి అచట
 ' విక్రమాదిత్యుడు విద్వాంసులను మన్నించునని విని మిహిరుడు
 రాజసందర్శనముఁ జేసి తనవిద్యావిశేషమును గొంత కనుపర
 పఁగా రాజు సంతోషించి యాయనను దనయాస్థానపండితునిగా
 నేర్పరచి తనగ్రామమునకుఁ దోడుకొనిపోయి వరాహునిఁ బిలి
 పించి యీదంపతుల నతనికిఁ జూపి 'వీరిని నీయింటనునుచుమని'
 చెప్పెను అందుపై వరాహుడు వారినిఁ దనయింట నుంచు
 కొనెను అంతఁ గొంతకాలమునకు వరాహునకుఁ దాను పాఱ
 వేసిన తనకొమారుఁ దీసిమిరుడే యని తెలిసి యతాపుత్రు
 లిరువురకును అపరిమితానందము కలిగెను తదనంతర మెప్పు
 డును వరాహుడు, మిహిరుడు, ఖనా తమలోఁ దాముజ్యోతిష
 మునుగుఱించి యనేకప్రసంగములు చేయుచు జ్యోతిశ్శాస్త్రము
 లోని క్రొత్తక్రొత్తసంగతులను గనిపెట్టసాగిరి మిహిరుడు తండ్రి
 తో సమానవిద్యావిశేషములు గలవాడుగాన విక్రమార్కుని
 సభయందును, దేశమునం దంతటను ఆయనకీర్తిని గొనియాడని

వారు లేకయుండిరి ఖనాయుంటియొద్దనే యుండి రాజసభ కెన్నఁ
డును పోకపోయినను ఆమెయందుండు సుగుణసంపదయును, విద్యా
పరిమళమును, దిగంతములయు దంతటను వ్యాపించెను వరా
హుని కోడలును యిహిరునిభార్యయు నగు ఖనా ఖగోళవిద్యయం
దధిక ప్రవీణురాలని యందఱును జెప్పుకొనుచుండిరి

ఇట్లుండ కొకనాఁడు విక్రముఁడు వరాహుని బిలిచి యాకా
శమునందుఁ గలనక్షత్రసంఖ్య చెప్పుమనెనట! అందున కాయన
గ్రంథములను శోధించియు నక్షత్రసంఖ్య కనుగొనఁజాలక ఆకా
శమునందుఁ గల నక్షత్రములను కెక్కించుటకు వీలు లేనందున
యిక్కిలి చింతకొంది యానంగతి కొమారునకుఁ దెలిపెను
కొమారుఁడును దనశక్తి యంత వినియోగపఱచి చూచెనుగాని
యాయుక్తు లేవియు నక్షత్రసంఖ్య దెల్పుట కెంతమాత్రమును
పనిపడినవికావు! ఇట్లు పితాపుత్రు లిరువురును నిరుపాయులై
రాజసభలోఁ దమకు నవమానము కలుపనని చింతాక్రాంతులై
యుండ వారినిఁ జూచి, ఖనా, విచారహేతు వడిగెను ఆమె
యందుకుఁ గాఢము తెలిసికొని దీని కింతవిచారమేల యని
వారికిఁ గొంతదైర్యముఁ జెప్పి తా కొకగడియసేపు గణితము
చేసి నక్షత్రసంఖ్యఁ గనిపెట్టి వారికిఁ జూపెను అందుపైవారు
ప్రముదితులై భోజనములుచేసి రాజసభకుఁబోయి యానక్షత్ర
సంఖ్యను దానిఁ గనుగొనినరీతియుఁ జూపఁగా సభకు లందఱును
అధికాశ్చర్యమగ్నమానసులైరి అంత వరాహుఁ డామహా

కార్యము తనప్రజ్ఞవలనఁ దెలియలేదనియుఁ దనకోడలే విద్యాధి
కురాలై నందున నీసంఖ్య సులభముగాఁ గనిపెట్టెననియుఁ జెప్పెను
ఆమాట విని యచటచున్నవా రందఱును ఆవిదుషిని వేవోళ్ళఁ
గొనియాడిరి విక్రమాదిత్యుఁడు మిగుల సంతసించి “నాసభ
యందు నవరత్నములతో రేపటినుండి యామె దశమృత్తముగా
నుండును కాన రేపటినుండి యామెను అవశ్యముగా సభకుఁ
దోడ్కొనిరమ్మని” యానతిచ్చెను! రాజు వినినతోడనే వరా
హున కశ్యంతభీతి కలిగెను ఎందుకనఁజెలను రాజసభలలోనికిఁ
దీసికొనిపోవుట యెంతయు నవమానకరమనియు, లోకనిందాస్ప
దమనియు వరాహుని యభిప్రాయమట కోడలిని రాజసభకుఁ
దీసికొని పోకుండిన రాజ్యంతాగ్రహపడునని తలఁచి నరా
హుఁడు ఇందుకు మూలకారణురా లయిన ఖానానుచంపివెసిన
బాగుండునని నిశ్చయించెనట నరాహుఁ డాసంగతిఁ గొమా
రునకుఁ దెల్పి, నీభార్య నాలుక కోయుమని యాజ్ఞాపించెనట!
కాని సద్గుణమణియగు ప్రియభార్య సంతక్రూరక వహించి చం
పుటకు మిహిరున కెంతమాత్రమును మన సొప్పకుండెనట!
ఈసంగతియంతయు ఖానాకుఁ దెలిసి, మామగారియాజ్ఞను ఉల్లం
ఘించక శిరసావహించి తన నాలుకనునుపి ఖండింపుడని భర్తను
భక్తితో వేడుకొనెనట! అందుపై నాతఁడు మనసు దృఢ పర
చుకొని ప్రియభార్యయొక్క జిహ్వను ఖడ్గముతోఁ గాపెనట
అందుపై నామె త్వరలోనే యిహలోకము విడిచెనట కొంద

తీకధనే యిట్లు చెప్పుదురు — విక్రమార్కుని యాజ్ఞ ప్రకారము ఖనా యాతని సభలోని పదియవ రత్నమయ్యెను తరువాతఁ గొన్నిరోజులకుఁ గాలధర్మము నొందెను ఇట్లు చెప్పువారీమె స్వాభావికముగా మానవు లందఱు మృతిఁ జెందునట్లుగానే తృతిఁజెందినదనియు బరులచేఁ జంపఁబడలేదనియుఁ జెప్పెదరు. మొదటి కథకంటె నీ రెండవకథయే విశేష సంభవనీయముగా నున్నది విక్రమునికాలమునందు స్త్రీలకు రాణివాసము లేక యుండెనని యనేక ప్రమాణములవలనఁ గానఁబడుచున్నది ఇది యుంగాక యంతరాశవాసముండినయెడల రాజు ఖనాను రాజ సభకుఁ దీసికొనిరమ్మని యేలచెప్పియుండును ? తనప్రియభార్యను నిష్కారణముగా విహిరుఁడు చంపెనన్న క్రూరపుమాట నమ్మ తగినదికాదు కనుక రెండవకథయే యుక్తియుక్తముగా నున్నది.

ఈచరితమునం దనేకాసంభవములైన సంగతు లచ్చటచ్చటఁ గానుపించు చున్నవి వానిని విడిచినను పూర్వకాలమునం దొక స్త్రీ, పురుషులకుఁగూడ నసాధ్యమగు జ్యోతిర్విద్య నభ్యసించి ప్రవీణత గొందియుండెననియు, ఆమెకు జ్యోతిషముయొక్క యంగములైన శతకస్కంధమునందును గణితకస్కంధమునందును, అసమాప్తప్రజ్ఞగలిగియుండినదనియు స్పష్టముగాఁ దెలియుచు న్నది ఖనాయొక్కబుద్ధి యిట్టి గహనవిషయమునం దింతయు భముగాఁ బ్రవేశించుటఁ నాడఁగా, స్త్రీలబుద్ధి పురుషుల బుద్ధికంటె మంచి మనియు, నాఁడువారిమెదడు (మస్తిష్కము) మగవారి

మెదడున కంటె బలహీనమనియుఁ దక్కువ తూగుననియు,
 నందువలన పురుషులకుఁ దెలిసనంతటిజ్ఞాన మతివలకుఁ దెలియుట
 సంభవింపదనియుఁ జెప్పవారిమాట లన్నియుఁ బక్షపాతవచన
 ములని నిర్వివాదముగాఁ జెప్పవచ్చును స్త్రీలు నై సర్గికమూర్ఖు
 రాండ్రని చెప్పటకంటె నేటివఱకు స్త్రీలకు బాల్యమునుండియు
 విద్యాగంధము నించుక సోఁకనియ్యనందున వారు మూర్ఖురాం
 డ్రుగాఁ గానుపించెదరని చెప్పవచ్చును బాల్యమునందు బాలు
 రును బాలికలును సమానబుద్ధి వైభవములు గలిగియె యుండు
 రని సునకందఱకును దెలిసినమాటయే బాలురకంటె బాలిక
 లెప్పుడును బుద్ధిహీనలుగా నుండరు బాల్యమునం దాఁడుపిల్ల
 యెట్టి బుద్ధివైభవము గలదైనను తలిదండ్రులు దాని కంతమా
 త్రమును విద్య నేర్పక జ్ఞానాభివృద్ధికిం దగినయ వాయము పెరియుఁ
 జేయనందున నది వివేక హీనురాలగుచున్నది బాలుఁడు చిన్న
 తనమునం దెంతమందబుద్ధియైనను, వాని కై దేండ్లురాఁగానేతలి
 దండ్రులు విద్య నేర్పి వానికిఁగల మాంద్యమును వనలించి,
 జ్ఞానాభివృద్ధికోఱ కనేకి శాస్త్రములను జదివించురు కాన వాఁడు
 యిక్కిలి ప్రజ్ఞ వంతుఁడై ప్రసిద్ధుఁడగును చిన్ననాఁడు వానికంటె
 విశేషప్రజ్ఞగల వానియక్కమాత్రము విద్యాగంధ మేరియు
 లేనందున మహామూర్ఖశిరోమణియై యుండును ఇట్లు తలి
 దండ్రులపక్షపాతముచేఁ బురుషసంతతిలోను స్త్రీసంతతిలోను జ్ఞాన
 మును గుఱించి మహదంతరముపడినదేగాని స్త్రీలస్వాభావిక

మహార్యమువలనఁగాదు కాన ప్రేలకును బక్షపాతరహితులై
 పురుషులు విశేషవిద్య నేర్చినచో స్త్రీలును అసామాన్యబుద్ధి
 చాతుర్యములను జూపి పురుషుల కనేకవిషయములలో సాయ
 ముచేసి యర్థాంగులన్ననామమును సార్థకపఱుతురని నొక్కి
 వక్కాణించుటకు సందేహము లేదు

మీ రా బాయి

క స్తుతిసౌఖ్య తాంతి శ్రీ
 ధృతికీర్తులు గలుగుదు ర్నతియు గ్రోధము లు
 భతయును మాతస్వరములే
 వతిపుణ్యత విష్ణుభక్తులైన జనులకుఁ శాంతిపర్యము

నేటివఱ కీమాలయందుఁ గూర్చుబడిన నారీమణులలోఁ
 బలువురు రాజ్యకార్య ధురంధరత్వమునందును, కొందఱు పాతి
 వ్రత్యమునందును, కొందఱు విద్యావినయాది సద్గుణములయం
 దును, కొందఱు దానధర్మాదులయందును బ్రసిద్ధిని గాంచిరి
 అనఁగా వీరందఱును విహికసంబంధ మయినసంగతులయందే
 మనకు వంద్యులయిరి ఈచరిత్రచాయక యిట్టివిషయములలో
 బ్రసిద్ధిగాంచలేదు ఈమె తత్వజ్ఞురాలనియు, భక్తాగ్రేసర షక్ర
 వర్తిని యనియుఁ బ్రశంసించబడు శ్రీతారత్నము హిందూదే
 శమునందేని యితరదేశముల యందేని జన్మించి భగవద్భక్తిచే
 నజరామరు లయినసాధువుల ధర్మమతము లెట్టివైనను వారం
 దఱును పక్షపాతరహితు లగుజనులకుఁ బూజనీయులే యగు
 చున్నారు వారియాచారములు మనయాచారములకన్న భిన్న
 ములైనను వారికిఁ గల నిష్కలంకమయిన యీశ్వరభక్తివలననే

వారు మనలకు వందనీయులగుదురు కాన విష్ణు భక్తిపరాయణ
యగు ప్రస్తుత కథా నాయికయొక్కచరిత్రము సకల మత
మతాంతరులకును గ్రాహ్యమేయని చెప్పవలెను

ఉత్తరమున హిమాచలము, దక్షిణమున వింధ్యాద్రి, తూ
ర్పున గంగ, పశ్చిమమున సింధువు సరిహద్దులుగాఁ గలప్రదేశము
నందెటుచూచినను, త్రోవనడుచు పాంధులును, ఇల్లిల్లు తిరిగి తిరిపె
మెత్తుకొను భిక్షుకులును, గొడ్లను గాయు గొల్లపిల్లలును, రాజు
సభలయందు సంగీతముపాడు గానవిద్యానిపుణులును మీరా
నామాంకితముగల పదములఁ బాడుచుందురు వారిలో నెవరినైన
'మీరా' యెవరనియడిగిన వారత్యంత పూజ్యభావముతో నామెకు
మ్రొక్కి "మీరా యొక యపూర్వ స్త్రీరత్నము" అని చెప్పుదురు
ఈప్రకార మాప్రాంతమునందంతట నాబాలవృద్ధుల కందఱకును
నందఱయురాలై మీరాబాయి ప్రసిద్ధిఁ గాంచెను

మారవాడ దేశమునందు మేరతనివాసులగు రారోర్ రాజు
పుత్రులవంశము గొప్పదని యెన్నఁబడును ఆవంశములోని
వాడగు జయమల్లుఁ డను కొకసరదారునకు విక్రమశకం
వ సంవత్సరములో నీకన్యారేత్నము జన్మించెను మీరా
శండ్రియగు జయమల్లుఁడు మిక్కిలి దయాపరుఁడై
లను రక్షించుచు వీలుగానున్న సమయమున భగవం
నందుఁ గాలముఁ గడపుచుండెను ఆయన సహజ

రాబాయికిని భక్తి ఎట్లువడెను తండ్రి యామెకుఁ

ముననెవిద్య చెప్పించినందున నామె భాగవతము, విష్ణుపురాణము,
రామాయణము మొదలగు భక్తిరసప్రధానము లగు గ్రంథములనె
ఘోల్లపృషును చదువుచుండెను

విద్యావతియు, సద్గుణవతియు, సనమానరూపసంపన్నయు
నగు మీరాబాయి యుక్తవయస్కురాలు కాక ఆమెను
ఉదయపురాధీశ్వరుడగు కుంభరాణా కిచ్చివివాహము చేసిరి
వివాహానంతరము దంపతు లిరువురును సమానవిద్యాగుణరూ
పములు గలవా రయినందునఁ బరస్పరానురాగము గలిగియుం
డిరి ఆదంపతు లిరువురును ఒకరి సహాయముచే కొకరు కళ
త్వముఁ జెప్పుటయందు పారీకరి కాని రాణాచేయు కవిత్వ
మంతయు నై హికవిషయముగాను, మీరాబాయి చెప్ప
వద్యము లన్నియుఁ బరమార్థవిషయములుగాను ఉండెను
అంతఁ గొంతకాల మరిగినపిదపఁ దండ్రు మరణానంతరము కుంభ
రాణా రాణునకు రాణాగారికి రాజ్యాధికారము దొరికినది మొ
దలు

న నామె భర్తయనుమతి వడసి నిత్యమును శివ
స్థాని న పూజనము మొదలయిన కార్యములనుండే
మునందే వుచుండెను ఆమె తనసఖుల కెప్పుడును సర్వ
సజరామగ విగుణములనే చెప్పుచు భక్తులయొక ఆయా
దలును సకాదరిమఁచు చదివి వానిపై తాననేక భావ
చున్నారఁ గలరచించి దివి యీసందపరవశుఁడఁ బలననే
ముక్తి

యిల్లువిడిచి భగవంతుని స్మరింపుచు నొక నదీతీరమునకు వెళ్ళెను అచట నామె పతియాజ్ఞఁదలఁచి నిండి పాటుచున్న నదిలో దురుకెను! అంత నామెకు దేహ స్మృతి తప్పెనుగాని మధ్యమధ్యఁ దనప్రాణ గుంకను దేహమును విడువలేదనిమాత్ర మామెకు దెలియుచుండెను. అట్టియర్థ స్మృతిలో నామె కొకదివ్య తేజము కనుపడెనట ఆ తేజగుటులఁ బలికినట్లు మీరాబాయికిఁ దోఁచెను “ఓమీరా! నీవు నీభర్తయూజ్ఞఁ జెల్లించి యాత్మహత్యఁజేసికొని కృతార్థురాలవైతివి, కాని నీకు నింకను ఆయువు చాలనున్నది నీమింకను బ్రపంచముపైఁ జేయవలసినకార్యము లనేకము లున్నవి కాన నీకర్తవ్యములఁ జేయుకొఱకులెమ్ము” ఈవాక్యముల విని యామె కన్నులు విప్పి గూచునప్పటికి నదీ తీరమున తానున్న ట్లామెకుఁ దెలిసెను అప్పుడు తెల్లవారి సూర్యోదయ మగుచుండున అంత నామెలేచి యచట నలువంకలఁ గరికించి యెవ్వరినిఁగానక కొంతసేపటివఱ కేరియుఁ దోఁచక యూరకుండెను కాని మరల తెలివీఁ దెచ్చుకొని యీశ్వరభజన చేయుచుఁ గొంతదూర మరిగి యచట గొల్లపిల్లలను గని“అన్న లారా! బృందావనమార్గముఁ జూపెదరా?” యని యడుగఁగా వారామెకుఁ ద్రోవఁజూపిరి ఆగోపాలకుల కామెభక్తిచేతను, వినయవాక్కులచేతను ఆమెయెడఁ బూజ్యభావము గలిగిండున వఱకు “అమ్మా నీకేగు కావలెను” అని యడిగిరి ఆమె యాఁ కొని యుండుటఁగనియామెకుఁ బాలు త్రాగనిచ్చిరి వారిలోఁ

గొందఱు బాలకు లామెకుఁ ద్రోవఁజూపుచు నామె వెంటఁ జనిరి అపు డామె వారు గూపినమార్గమునఁ బోవుచుం డఁగా మార్గమునఁ గల పల్లెలయందలి ప్రజ లామెభక్తికి నచ్చె రువందుచు నామెకు శిష్యులై గుంపుగుంపులుగా నామెతో నడువనాగిరి వారికి రావలదని వారింపుచు వా రిచ్చువస్తువులను గైకొనక యాఁకిలి సమయమునఁ గొంచెమాహారముఁ గొనుచు నామె, బృందావనమెప్పుడు వచ్చుచోయని చింతింపుచు, యహో రాత్రములును నడుచుచుండెను ఇట్లామె వలదన్నను భజన చేయుచు వెంటవచ్చు జనసమూహముతో నామె బృందావన పరము సమీపింపఁగా నచటిప్రజ లిమెకై లాసమునుండి గణ ములతో నిటకు వచ్చిన కాళికాదేవియని తలఁచిరట! ఆమె యచటికి వెళ్ళినపిదప జీవగోసాయిను గొప్పనాథువచటనుండు నని విచెను ఆజీవగోసాయి పరమభక్తుఁడును జ్ఞానియునై తన శిష్యుల కందఱకును “మీకు జ్ఞానము కావలెన్న ధనమును ప్రీతిఁ బరిత్యజించుటయెగాక వానిఁ గన్నులతోనైనఁ జూడఁ గూడదు” అని బోధించి తానిను స్త్రీముఖముఁ జూడనని యొకవ్రత మవలంబించెను ఈసంగత్యంతయు విని మీరా బాయి యాగోసాయి కిట్ల యర్థము గల వర్తమాన మంపెను “బృందావనమునందు శ్రీకృష్ణుఁ డొక్కఁడె పురుషుఁ డనియు సర్వలందఱును ఆయనను, పతిని ననన్యభక్తితో నేవించెడి పత్ని వలె, నేవితంరుగాన నట్టి భక్తులందఱును, పురుషులయినను స్త్రీ)

లయినను స్త్రీలేయనియు జెప్పెదను ఇట్లందఱు భక్తులును నమాను లయినప్పుడు మేము పురుషులమని గర్వించుట హాస్యాస్పదము మీకుఁ బురుషులమనిన గర్వము గలదేని మీరు భక్తులు కానేరరు భక్తులే యయినపక్షమున భక్తురాండ్రను జూచుట కేఁగి యభ్యంతరమో సెలవిండు” ఈయపదేశ మయిన వార్తనువిని జీవగోసాయి తెలివి దెచ్చుకొని తనవ్రతమును విడిచి మీరాబాయి సన్నిధికి వచ్చి యామెకు సాష్టాంగ నమస్కారముఁ జేసెను నాటినుండియు నాతఁడు తనకుఁ దెలియని పరమార్థవిషయములు మీరాబాయిని అడిగి తెలిసికొనుచుండెను మీరాబాయి గాపగోసాయికి తానే శిష్యురాలనని యందఱకును చెప్పుచుండెను కాని లోకులందఱ తామెకే గాపగోసాయి శిష్యుడాయెనని నమ్ముచుండివారు మీరాబాయి యచట శ్రీకృష్ణాలయములోనే వాసముచేయుచు న్వాఁగ్నిపైన నేక కీర్తనలను రచించి పాడుచుండెను ఆభక్తరసపరిపూర్ణము లగు కీర్తనలు వినుటకు దేశ దేశములనుండి యాత్రకు వచ్చువారివలె ప్రజలు వచ్చుచుండిరి ఇట్లు కొంతకాల మరుగ నామెకీర్తిహిందూప్ధానదేశమునం ౭ంతటను వ్యాపించెను ఉదయపురమునందును ఆమెకీర్తి వ్యాపించెనని వేరుగఁ జెప్పవలెనా? గ్రామమునం దెచటికి వెళ్ళినను తనభార్య రచితము లగుపద్యములను పాటలను పాఠమునుష్యని కొటనుండియు కుంభరాజా వినుచుండెను ఆబాలవృద్ధుల కందఱకు నామెయందుఁ బూజ్యభావము గలిగి యా

మెను దైవమువలె భజించుచుండిరి నిర్దోషిణి యగు తనభార్య నన్యాయముగా వెడలఁగొట్టినందుకు రాణా నందలు దూషింప సాగిరి జగద్వంద్యయగు తనభార్యయెడలఁ దాను గొప్పయ పరాధంబుఁ జేసినని యప్పుడు రాణాకుఁదోచెను అప్పు డాయన బయలుదేరి బృందావనమునకు నెల్లి మారువేషముతో మీరాబాయికి సాష్టాంగనమస్కారము చేసి రాకొకవర గుమ్మని యడిగెను అప్పుడు మీరాబాయి “నీకు కావలయుపదార్థములు గొప్పవా రియ్యఁగలరుగాని నానంటి బిడవారి న శ్రయించిన పల మేను” అని యుత్తర గుచ్చెను అందుకు రాణా “గూఢకుఁడు నామర్థ్యము గలయజమానునిఁ జూచియే యిచ్చించు” నని బదులు చెప్పెను అందుపైని ‘నీవేను కోరె’నని యామె యడు గఁగా ‘నన్ను తీసువు’ మని కుంభరాణా నిజస్ర హాసమును జూ పెను అప్పుడు మీరాబాయి యత్యానందమువలనఁ గొంత సేపు దేహము తెలియకయుండి పిదపఁ దెలివితెచ్చుకొని యామె భర్తపదములకు నమస్కరించి ‘న్యామీ! దాసురాలు తమకు నేటికి జ్ఞప్తికి వచ్చినందునఁగదా నేడు నేను ధన్యురాల నైతిని’ అని గద్గదకంఠయై పలికెను తదనంతఃము రాణా మీరాబాయిని స్వరాజ్యమునకుఁ దీసికొనిపోయి ప్రజలనందఱిని ఆనందింపఁ జేసెను నాటినుండియు నాదంపతుల యనురాగ మెన్నఁడును తగ్గక దినదినప్రృథ్విమానమే యగుచుండెను అప్పటినుండియు మీరాబాయి యారుమాసములు బృందావనమందును ఆరు

మాసములు ఉదయపురమునను తాసముచేయుచుండెను ఇట్టి
 భక్తిశిఖామణి యయిన మీరాబాయి కొన్నిరోజులు దైవ
 భక్తియందును పతిభక్తియందును కాలముగడపి పరమపదము
 పొందెను

